

Työpoliittinen aikakauskirja 3/2014

Finnish Labour Review

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY

Sisällysluettelo

PÄÄKIRJOITUS

OECD on huolissaan pitkäaikaistyöttömyydestä.....	3
Heikki Räisänen	

ARTIKKELEITA

Onko työmarkkinoilla tilaa kaikille?	5
Pertti Koistinen ja Rita Asplund	

Työmarkkinatuen rahoitusuudistus 2006 ja sen vaikutukset	16
Toni Riipinen, Antti Järvinen ja Mikko Valtakari	

Yhdessä tekeminen tuottaa tuloksia - seurantatietoa nuorisotakuun ensimmäiseltä toimeenpanovuodelta.....	23
Matti Tuusa, Sari Pitkänen ja Riikka Shemeikka	

KATSAUKSIA JA KESKUSTELUJA

Euroopalla ei ole varaa hukattuun sukupolveen.....	39
Lauri Ihalainen ja Heikki Räisänen	

Julkinen työnvälitys yritysten rekrytointipalveluna.....	43
Mikko Valtakari, Jarmo Palm ja Tuija Groop	

Lapin ennakkoinnin toimintamalli perustuu maakunnalliseen yhteistyöhön.....	50
Päivi Holopainen, Ritva Kauhanen, Tuija Ohtonen ja Tuula Uusipaavalniemi	

UUTTA TYÖ- JA YRITTÄJYYSTUTKIMUKSEN ALALTA.....	58
NYTT INOM ARBETS- OCH ENTREPRENÖRSKAPSFORSKNING	63
ENGLISH SUMMARIES.....	68
RECENT EMPLOYMENT AND ENTREPRENEURSHIP STUDIES.....	71
KUVIDEN LUETTELO – LIST OF CHARTS.....	1*
TAULUKOIDEN LUETTELO – LIST OF TABLES	2*
KUVIOT – CHARTS.....	4*
TAULUKOT – TABLES	16*
TAULUKOIDEN SELITYKSIÄ – EXPLANATORY NOTES	56*

TYÖPOLIITTINEN AIKAKAUSKIRJA

FINNISH LABOUR REVIEW

3 / 2014
vsk. 57. vol

Työ- ja elinkeinoministeriö
Ministry of Employment and the Economy
HELSINKI FINLAND

PÄÄTOIMITTAJA * EDITOR-IN-CHIEF

Heikki Räisänen
puh./tel. 029 507 7118

TOIMITTAJA * EDITOR

Päivi Järviniemi
puh./tel. 029 504 9089

TOIMITUSSIIHTEERI * EDITOR

Annika Blomster
puh./tel. 029 504 7966
sähköposti: etunimi.sukunimi@tem.fi
e-mail: givenname.surname@tem.fi

TOIMITUSNEUVOSTO * EDITING COMMITTEE

Markku Wallin, puheenjohtaja
Johanna Alatalo
Matti Myllylä
Leena Pentikäinen
Jouni Nupponen
Elise Ramstad
Kimmo Ruth
Matti Sihto
Pekka Tiainen
Heikki Räisänen, asiantuntija
Päivi Järviniemi, asiantuntija
Petri Syvänen, asiantuntija
Annika Blomster, asiantuntija

TOIMITUKSEN OSOITE * ADDRESS

PL 32, 00023 VALTIONEUVOSTO

TILASTO-OSIO * STATISTICS

Petri Syvänen
puh./tel. 029 504 8050
Ville Salo
puh./tel. 029 504 8294
sähköposti/e-mail: etunimi.sukunimi@tem.fi

JULKAISIJA * PUBLISHER

Työ- ja elinkeinoministeriö
Työpoliittinen aikakauskirja internetissä:
www.tem.fi/aikakauskirja

Painotuote

Tähän julkaisuun sisältyvä aineisto on tiedotusvälineiden vapaasti käytettävissä. Lainattaessa on lähde kuitenkin mainittava. Tekijän nimellä julkaistut artikkelit edustavat kirjoittajien omia näkemyksiä, jotka eivät välttämättä vastaa ministeriön kantaa.

Taitto: Annika Marjamäki
Edita Prima Oy, Helsinki 2014
ISSN 0787 – 510X

OECD on huolissaan pitkäaikaistyöttömyydestä

Heikki Räisänen¹

Taloudellisen kehityksen ja yhteistyön järjestö OECD on vuotuisessa työllisyyskatsauksessaan (Employment Outlook) analysoinut jäsenmaidensa työmarkkinatilanteen muutoksia ja arvioi tulevaa kehitystä. Yleisesti talouden kasvu ei ole ollut vielä riittävää työllisyyden kasvun kunnolliselle käyntiin lähdölle. OECD-alueella on noin 45 miljoonaa ihmistä työttömänä, yli 12 miljoonaa enemmän kuin finanssikriisin alkaessa. Työllisyyden paraneminen on sujunut kriisin jälkeen hitaasti etenkin Etelä-Euroopassa, Irlannissa, Hollannissa ja – Suomessa. Loistava esimerkki työllisyystuloksista löytyy läheltä: Viro on nostanut työllisyysastettaan jo enemmän kuin kriisissä menetetyt 8 prosenttiyksikköä.

Tuotanto on edelleen monissa maissa potentiaaliaan alemmalla tasolla. OECD kat-

sookin, että kokonaiskysynnän kasvattaminen on selkeä politiikkaprioriteetti monissa maissa. Suositus tuntuu oikealta, mutta kuinka se pitäisi tehdä ulkomaankaupasta riippuvaisessa maassa, jossa julkinen talous velkaantuu, väestö ikääntyy ja Euroalueen korkotasokin on matala?

OECD arvioi Suomen tuotantokuilun tänä ja ensi vuonna liki 4 prosentin suuruiseksi. Talous kasvaisi meillä ensi vuonnakin vain prosentin verran. Yli 15-vuotiaasta väestöstä oli meillä finanssikriisin alkamisen jälkeen ensi kertaa viime vuoden viimeisellä neljänneksellä työllisenä pienempi osuus kuin OECD:ssä keskimäärin. Vastaavasti työttömyysasteemme ylitti OECD:n keskimääräisen tason viime vuonna.

OECD on huolissaan pitkäaikaistyöttömyydestä, joka on useissa maissa noussut

¹ Heikki Räisänen, VTT, työvoimapolitiikan dosentti, tutkimusjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

merkittävästi. Vaikka suomalaisessa keskustelussa asiaan on alettu kiinnittää huomiota, on meidän pitkäaikaistyöttömyytemme taso edelleen OECD-maiden parhaimpien joukossa noin neljänneksen osuudellaan. Kehityskuva on kuitenkin Suomessa huolestuttava: pitkäaikaistyöttömyys kasvaa nopeaa tahtia ja sen purkaminen on yleensä hidasta ja kallista.

Pitkäaikaistyöttömien ja muiden erityisryhmien työllistämistä käsitellään lehdesämme myös *Pertti Koistisen ja Rita Asplundin* artikkelissa, joka perustuu heidän uuteen kirjallisuustutkimukseensa. ”Valtaosassa tutkimuksista työnhakijoita, niin myös pitkäaikaistyöttömiä, tarkastellaan työmarkkinavalintoja tekevinä yksilöinä. Kysymykset asetetaan näin, vaikka niin Suomessa kuin muissakin kehittyneissä maissa suurin osa työhön osallistuvista kuuluu kahden tai useamman ansaitsijan kotitalouteen, ja päätökset työmarkkinoille osallistumisesta ja myös työllisyyteen liittyvien riskien hallinnasta tehdään kotitaloudessa työuria, työaikoja ja työtuloja yhteen sovitellen. Tämä näkökulma on sivuutettu myös silloin, kun on arvioitu pitkäaikaistyöttömyyden lieventämiseen tähtääviä toimia, työnhakuaktiivisuuden lisäämistä sekä sitä, millaiset tukitoimet ylipäättään toimivat parhaiten lyhyellä tähtäimellä tai yli eliniän. Työvoimapoliittisessa tutkimuksessa voi sanoa olevan tässä suhteessa mustan aukon”, artikkelissa todetaan. Nämä tulokset antavat paljon pohdittavaa.

Samaan aihepiiriin liittyy artikkeli, jossa *Toni Riipinen, Antti Järvinen ja Mikko Valtakari* arvioivat niin ikään uuteen tutkimukseensa perustuen työmarkkinatuen vuoden 2006 rahoitusuudistuksen vaikutuksia ja pohtivat vuoden 2015 työmarkkinatuen uu-

distamisen mahdollisia vaikutuksia. Eräs varsin mielenkiintoinen ja outo seikka on se, että tutkijoilla ei ollut riittäviä tietoja asian perusteelliseksi tutkimiseksi. Ensinnäkään kunnista ei saa kattavasti kaikkia työllisyyden hoitoon liittyviä menoja, koska niitä kirjataan eri kunnissa varsin eri tavoilla. Toiseksi KELA ei luovuttanut tietosuojaan vedoten työmarkkinatukea saaneiden rekisteritietoja tämän TEM:n tilaaman tutkimuksen käyttöön. Tämä esti pitkäaikaisten työllisyysvaikutusten arvioinnin. Edellinen työmarkkinatuen aktivointi ja kustannusjaon muutos julkisen sektorin sisällä lisäsi pitkään työmarkkinatuella olleiden aktivointitoimia merkittävästi, lisäksi rahoitusuudistus johti tällä pitkäkestoisella etuudella olevien määrän supistumiseen neljänneksellä. Arvioinnin tulokset ovat merkittäviä ja antavat pohjaa myös tulevaan.

Matti Tuusa, Sari Pitkänen ja Riikka Sheimeikka käsittelevät – hekin hiljattain ilmestyneen tutkimuksensa pohjalta – nuorisotakuun ensimmäisen vuoden kokemuksia. Tutkijat ovat kehittäneet tulostensa pohjalta myös joukon suosituksia nuorisotakuun kehittämiseksi. Näihin kuuluvat esimerkiksi yhteistyön ja toimintamallin selkiyttäminen, matalan kynnyksen palvelupiste, henkilökohtaisen asioinnin turvaaminen TE-hallinnossa sähköisten kanavien rinnalla, ammatillisen koulutuksen nopeampi reagointi koulutustarpeisiin, työpajojen toimintaedellytysten turvaaminen, palveluohjauksen systemaattisuus tai seurantaindikaattorien hyödyntäminen. Tutkimuksellinen tuki – tyypillisesti toteutettu työ toi nuorisotakuun ja sen toimeenpanon kehittämiseen useita käytännöllisiä päätelmiä.

Seuraavan numeromme aineiston määräpäivä on 10.11.2014

Onko työmarkkinoilla tilaa kaikille?

Pertti Koistinen¹ - Rita Asplund²

Johdanto

Otsakoimme raporttimme ”Onko työmarkkinoilla tilaa kaikille?” (Asplund & Koistinen 2014). Tällä halusimme korostaa, että yksilöllisten tekijöiden ohella myös rakenteellisilla ja institutionaalisilla tekijöillä on vaikutusta siihen miten työttömät työllistyvät ja miten työvoimapolitiittiset toimenpiteet tehoavat. Näin ajatellen työmarkkinat voidaan myös nähdä kilpailun kenttänä, jossa työttömät työnhakijat etsivät paikkaansa muiden työnhakijoiden ja työpaikan vaihtajien kanssa. Työllisyyden suotuisan kehityksen kannalta avainasemassa silloin ovat mm. sisääntulo (rekrytointi), urakehitys (koulutus, kuntoutus, työn ja perheen yhdistäminen, jne.) sekä työmarkkinoille kiinnittyminen.

Kaikkien näiden tilanteiden suhteen erityisryhmien kilpailuasema voi poiketa muihin ryhmiin verrattuna, mutta se tulee harvoin esille työvoimapolitiikan tehokkuutta ja toimivuutta koskevissa tutkimuksissa.

Myös työmarkkinoiden rakenteelliset muutokset voivat johtaa siihen, että työnhakijoiden jotkut ryhmät ovat suotuisammassa asemassa kuin toiset. Esimerkiksi pari vuosikymmentä sitten käynnistyi ICT-sektorin kasvu, joka kohdisti työvoiman kysynnän elektroniikkateollisuuden ja siihen soveltuvaa koulutusta omaaviin ammatteihin. Se suosi hyvin koulutettuja tietotekniikan ammattilaisia, mutta jätti muut ammattiryhmät sivuun. Vastaavasti hoiva-alan palvelujen laajeneminen on avannut mahdollisuuksia sosiaalialan ammattilaisille, mutta ovatko

¹ Pertti Koistinen, YTT, professori, Tampereen yliopisto

² Rita Asplund, VTT, tutkimusjohtaja, dosentti, Elinkeinoelämän tutkimuslaitos ETLA

ne luoneet työllistymisen mahdollisuuksia erityisryhmille kuten nuorille, osatyökykyisille, maahanmuuttajille ja pitkäaikaistyöttömille. Aikaisempi tutkimuskirjallisuus antaa viitteitä siitä, että suurten rakennemuutosten jälkeen työvoiman kysyntä kohdistuu aivan eri aloille kuin ennen rakennemuutosta ja että työnantajat suosivat rekrytoinneissaan muita kuin työttömiä (Asplund ym. 2012). Jo yksinomaan nämä näkökohdat antavat aiheen pohtia, onko työmarkkinoilla tilaa kaikille ja toimivatko työvoimapolitiittiset tukitoimet niin, että ne auttavat erityisryhmiin kuuluvia työnhakijoita sopeutumaan työvoiman kysynnän rakennemuutoksista aiheutuviin vaihteluihin.

Analyysin lähtökohdat

Toimiiko aktiivinen työvoimapolitiikka tavoitteiden mukaisesti? Ovatko työvoimapolitiikan toimet oikein mitoitettuja ja ajoitettuja? Nämä ovat työvoimapolitiikan klassisia kysymyksiä. Keynesin ajoista alkaen huomiota on kiinnitetty kysyntää elvyttävien toimien ajoittamiseen ja Rehn ja Meidner puolestaan korostivat työvoimapolitiittisten toimien ajoittamisen ohella oikeaa keinovalintaa ja kohdentamista. Myöhemmin kun hyvinvointivaltion työvoimapolitiittiset keinot ovat monipuolistuneet ja resurssit moninkertaistuneet, kysymys siitä mikä toimii ja mikä ei, on alkanut vaivata tutkijoita ja poliitikkoja yhä enemmän.

John Martin ja David Grubb (2001, 11–12), jotka tutkivat OECD-maissa toteutettuja työvoimapolitiittisia ohjelmia, huomauttavat, että lisääntymisestään ja teoreettismetodologisesta kehityksestään huolimatta työvoimapolitiikan vaikutusten arvioinnitkin horjuvat, sillä ne ovat useimmiten perustuneet lyhyen ajan, vuoden tai kahden, seurantaan. Se on aivan liian lyhyt aika, jos tavoitteena on tehdä

johtopäätöksiä julkisten investointien taloudellisista ja sosiaalisista vaikutuksista. Toisena ongelmana on se, että arviot ovat useimmiten koskeneet vain yksittäisiä toimenpiteitä ja rahalla mitattavissa olevia vaikutuksia. Näin toimenpiteiden yhteisvaikutukset ja sosiaaliset vaikutukset ovat jääneet toissijaiseen asemaan. Useimmissa tapauksissa arviot on tehty julkisten viranomaisten toimesta tai intressistä, vaikka asia voi olla muidenkin ryhmien intresseissä, tai että arvioiden tulisi perustua erilaisiin näkökulmiin.

Työvoimapolitiikan tehokkuuden ja tuloksellisuuden kysymykset ovatkin aikaansaaneet sekä arviointitutkimuksen määrällisen kasvun, että myös sen, että työvoimapolitiikan tehokkuuden arvioimiseksi on kehitetty yhä parempia tutkimusaineistoja ja tutkimusmenetelmiä. Keskeisessä asemassa ovat olleet pitkäaikaista seurantaan sekä politiikkaohjelmien vaikuttavuuden arviointiin soveltuvat aineistot. Tästä hyviä esimerkkejä ovat muun muassa OECD:n työllisyysturvan indikaattorit (EPL-index) ja työvoimapolitiikan muutoksia päivittävä aineisto, Suomessa Tilastokeskuksen FLEED-mikroaineisto ja Työ- ja elinkeinoministeriön rekisteriaineistot, Ruotsin LISA-aineisto, Saksan pitkäaikaista aineisto sekä saksalaisen IZA-instituutin kokoama 'Evaluation Dataset' (Calliendo ym., 2011). Aineistojen lisäksi myös arviointitutkimuksen menetelmät ovat kehittyneet. Kluve (2006) puhuu työvoimapolitiikassa ensimmäisen, toisen ja kolmannen sukupolven arviointimenetelmistä. Näiden menetelmien rinnalle on lisäksi noussut meta-analyysi (Florax ym., 2002; Nekby 2008; Card ym., 2010).

Edellä mainitusta myönteisestä kehityksestä huolimatta alan tutkimuksessa ja etenkin erityisryhmiin kohdistuvissa arvioinneissa on edelleen myös varteenotettavia ongelmia ja epävarmuutta, joita nostamme esille kunkin erityisryhmän kohdalla.

Erityisryhmille kohdennetut työvoimapolitiittiset toimet

Nuorille kohdistetut toimet

Nuoret ovat erittäin heterogeeninen ryhmä, sillä ryhmään kuuluu eri-ikäisiä ja siksi myös hyvin erilaisissa elämänvaiheissa olevia nuoria: osa on edelleen koulutuksessa, osa on jo työuransa alkuvaiheessa ja osa vasta siirtymässä työelämäänsä. Nämä kaikki vaiheet ovat kriittisiä nuorten tulevaa työmarkkinoilla menestymistä ajatellen. Siksi on perusteltua ajatella, että myös politiikka-keinojen tulisi eriytyä. Elämän eri vaiheissa ongelmia kokevat nuoret tarvitsevat onnistukseen hyvin erimuotoista ja heidän tarpeitaan juuri siinä vaiheessa vastaavaa yksilöllistä tukea. Parhaimmillaan nuorten ongelmiin puuttuminen on silloin, kun se toteutuu mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja eri tahojen tehokkaan yhteistyön muodossa.

Suomessa on vahvaa perinnettä politiikka-keinoista, jotka kohdistuvat koko väestöön ja joiden tavoitteina on ehkäistä sosiaalisten erojen ja ongelmien syntyä. Esimerkeiksi tästä käyvät mm. opinto-ohjaus ja ammatinvalinnan ohjaus, kouluissa annettava sosiaalinen tuki ja nyt uusimpina muotoina varhainen puuttuminen koulutuksensa keskeyttäneiden ja syrjäytymisvaarassa olevien nuorten ongelmiin. Suomessa on myös vahvaa perinnettä niin kasvatus- kuin terveystieteissä laajoihin koko väestöä edustaviin pitkittäisaineistoihin perustuviin nuorten hyvinvoinnin seurantoihin. Tällaista lähtökohtaa tarvittaisiin nyt myös nuoriin työnhakijoihin kohdistettujen tutkimutojen perustaksi. Se takaisi nuorten ongelmien tunnistamisen ja poliittisten ohjelmien vaikutusten arvioimisen.

Nyt ongelmana on kuitenkin se, että olemassa olevat tutkimukset ja seuranta-aineistot eivät kerro yksittäisten tai ketjutettujen

toimien todellisesta vaikuttavuudesta nuoren tilaan, puhumattakaan toimenpiteiden kustannusvaikutuksista. Toisaalta ei tiedetä myöskään sitä mitä nuorelle olisi tapahtunut ilman interventiota. Toisin sanoen, pitkitäisaineistoon perustuvaa nuorten seurantaa tulisi täydentää säännöllisin välein tehtävillä toimien arviointitutkimuksilla. Havaintojen arvioinnin kannalta olisi tärkeä seurata myös niitä, jotka eivät ole osallistuneet toimenpiteisiin.

Seurantamenetelmien kehittäminen on yksi tärkeä tehtävä, mutta riittäisikö tämäkään kertomaan päätöksentekijöille, minkä tyyppisiin nuorille kohdennettuihin toimiin kannattaisi missäkin vaiheessa ryhtyä. Wollscheid ja Noonan (2012) ovat todenneet toisen asteen koulupudokkaiden osalta, että koulupudokasongelman lieventämiseen tähtäävät toimet antavat hyviä tuloksia vain silloin kun toimenpiteet toimeenpannaan tehokkaalla tavalla. Kyse ei ole siis vain toimenpiteen oikeasta valinnasta, vaan myös toimenpiteiden toimeenpanon laadusta. Se, miten työvoimapolitiittiset tukimuodot on toimeenpantu, on ollut esillä myös kun on arvioitu työvoimapolitiittisten aktiivitoimien tehokkuutta (Sehlstedt ja Schröder, 1989). Olemassa olevan tutkimuskirjallisuuden mukaan implementointivaihe voi olla kriittinen tekijä, joka vaikuttaa lopputulokseen. Tuloksellisuus saattaa riippua ratkaisevalla tavalla siitä, miten työvoimavirkailijat onnistuvat innostamaan nuoria suunnittelemaan tulevaisuuttaan ja herättämään nuorten motivatiota osallistua näitä suunnitelmia ajatellen tarkasti valikoituihin toimenpiteisiin.

Kaiken kaikkiaan voidaan todeta, että

- Nuorten työllistymistä on tuettu monin eri tavoin: koulupudokkaille, työttömille nuorille ja syrjäytymisvaarassa oleville nuorille kohdistettavista toimista ei ole puutetta.

- Haasteena on pikemmin se, minkä tyyppiin toimiin yhteiskunnan kannattaa ensisijaisesti panostaa, missä järjestyksessä (toimien ketjuttaminen) ja missä vaiheessa. Laajaa, luotettavaa tietopohjaa ei ole olemassa.
- Nuorille kohdennettujen työvoimapolitiittisten aktiivitoimien arviointitutkimus on Suomessa edelleen varsin suppea. Muiden maiden kokemuksia kannattaisi soveltuvien osin hyödyntää.
- Mikä on toimien tehokkaan implementoinnin merkitys? Tämä sinänsä tärkeä näkökulma on jäänyt arviointitutkimuksissa sivulle.
- Toimet rajoittuvat tavoiteltaviin nuoriin. Koulutuksen ja työmarkkinoiden ulkopuolella olevien nuorten tavoittamista sekä ohjaamista takaisin heille sopivaan koulutusmuotoon tai muuntutyyppeihin toimiin tulisi tehostaa.
- Vajaakuntoiset sekä maahanmuuttajataustaiset nuoret näyttävät joutuneen 'väliinputoajien' asemaan.

Maahanmuuttajien työllistymisen ja työllisyyden tukeminen

Maahanmuuttopolitiikan painopiste on monissa Euroopan maissa siirtynyt yhä enemmän kohti työperäistä maahanmuuttoa. Muutosta on perusteltu sillä, että monilla yrityksillä on rekrytointiongelmia sekä korkeaa osaamista vaativien työtehtävien osalta että pienipalkkaisissa palvelualan suoritus tehtävissä. Suomessa näihin kysymyksiin on vastattu niin, että työvoimaviranomaiset, yritykset ja ulkoministeriö ovat aktiivisesti olleet yhteydessä työvoimaa luovuttavien maiden, kuten Espanjan ja Thaimaan, viranomaisiin ja käynnistäneet kuntien kanssa maahan tulevan työvoiman erityiskoulutusta. Oman lukunsa muodostavat turistiviisumilla tapah-

tuva marjanpoiminta sekä Suomen ja Venäjän bilateraalisiin sopimuksiin perustuva työvoiman yllirajainen liikkuvuus. Harjoitetun kotouttamispolitiikan ja siinä tapahtuneiden muutosten vaikutuksista on sitä vastoin hyvin vähän, jos lainkaan, empiiristä tietoa.

Vastaanottajamaahan asettumista, siellä työllistymistä, työelämässä pysymistä ja työuralla etenemistä edistävien toimenpiteiden vaikutuksista on niin ikään vähän tutkimustietoa. Toinen johtopäätösten tekemistä hankaloittava asia on se, että tutkimuksissa on keskitytty lyhyen tähtäimen vaikutusten arviointiin. Kuitenkin erot lyhyen ja pidemmän aikavälin vaikutusten välillä saattavat olla suuria. Olemassa olevan tutkimustiedon mukaan maahanmuuttajien työmarkkinoille integroitumista tulisi tarkastella koko työiän kestävässä prosessina ja sen tulisi näkyä siinä, mitä toimenpiteitä tarvitaan ja miten ne kohdistetaan.

Edelliseen kiinteästi liittyvä seikka on se, että eri ohjelmien ja toimenpiteiden tehokkuuden vertaileminen on nykytietojen pohjalta mahdotonta. Tehdyissä tutkimuksissa vaikutusten arviointi on toistaiseksi keskittynyt työllistymiseen muiden näkökohtien jäädessä sivummalle.

Kaiken kaikkiaan voidaan todeta, että

- Maahanmuuttopolitiikan painopiste on monissa Euroopan maissa siirtynyt yhä enemmän kohti työperäistä maahanmuuttoa. Kotouttamispolitiikan ja siinä tapahtuneiden muutosten vaikutuksista on kuitenkin vähän empiiristä tietoa.
- Maahanmuuttajien työmarkkinoille integroitumista ja sitä tukevaa työvoimapolitiikkaa tulisi tarkastella koko työiän aikaisena prosessina. Työuralla etenemisestä ja siihen kohdistuvasta politiikasta on kuitenkin vähän tutkimustietoa.
- Toteutetut arvioinnit koskevat etupäässä yksittäisiä ohjelmia ja toimenpiteitä, joi-

hin on osallistunut rajoitettu määrä maahanmuuttajia.

- Ne ohjelmat ja toimenpiteet, jotka yleisesti ottaen näyttävät tehoavan työttömiin, näyttävät toimivan parhaiten myös työttömien maahanmuuttajien kohdalla. Tästä huolimatta tällaisia aktiivitoimia kohdennetaan maahanmuuttajataustaisiin työttömiin varsin rajoitettusti eikä tiedetä, miten maahanmuuttajien käy tällaisten työelämään valmentavien toimenpiteiden päättymisen ja (usein suhteellisen lyhyen) seurantajakson jälkeen.

Osatyökykyisten työllistymisen ja työllisyyden tukeminen

Työelämän ulkopuolella olevien osatyökykyisten työkyvyn ylläpitäminen ja kehittäminen ovat haaste niin sosiaali- kuin hyvinvointipolitiikallekin. Osatyökykyisten työmarkkina-asemaan onkin alettu kiinnittää yhä enemmän huomiota. Osatyökykyisten työllistymistä ja työntekoa edistäviä keinoja on monipuolistettu ja kehitetty ja työkykyä on alettu tarkastella ihmisen eliniän ja elämäntilanteiden mukaan vaihtuvana ilmiönä. Osatyökykyisten työllistymistä ei enää tarkastella vain yksilön työkyvyn näkökulmasta vaan työyhteisöjen ja työmarkkinoiden kysymyksenä.

Monissa maissa korostetaan aivan oikein työkyvyttömyyden sijasta osatyökykyisten osaamista. Esimerkiksi tästä käyvät Tanskan joustotyömalli ja Ruotsissa 2010 käynnistetty kampanja ”Se kraften”. Tämän lisäksi on huomiota kiinnitetty työtehtävien edellyttämiin ammatillisiin ja sosiaalisiin taitoihin ja siihen, miten työnantajat ja työyhteisöt voisivat omalla toiminnallaan edesauttaa yksilöllisten kykyjen tunnistamista ja työtehtävien muotoilua yksilöiden taipumusten ja toiveiden mukaisesti.

Suomi on osatyökykyisten kohdalla valinnut kuitenkin toisen tien kuin useimmat EU-maat. Sen sijaan, että osatyökykyisille suunnattaisiin räätälöityjä erityisohjelmia, Suomen valitsema linja korostaa osatyökykyisten työllistymistä ja integroitumista työyhteisöön normaalein ehdoin. Muissa Pohjoismaissa on sitä vastoin käytössä monenmuotoisia ainoastaan osatyökykyisille kohdennettuja aktiivitoimenpiteitä. Ruotsin ja Tanskan osatyökykyisille suunnattua aktiivipolitiikkaa on myös uudistettu useaan otteeseen ja se näyttää myös toimivan, jos onnistuneisuutta mitataan sillä miten se on pienentänyt työelämän ulkopuolella olevien osatyökykyisten osuutta. Se missä määrin kyse on aidosta työllistymisestä, eikä vain siirtymisestä sosiaaliturvajärjestelmästä toiseen, jää kuitenkin epäselväksi. Esimerkiksi Tanskassa voidaan osoittaa tapahtuneen siirtymiä työkyvyttömyydestä työttömyyteen. Ruotsissa ei ole havaittu vastaavan tyypistä substituutiovaikutusta, mikä voi johtua työttömyysturvan ehtojen samanaikaisesta kiristämisestä. Myös Suomen järjestelmiä ja lainsäädäntöä on uudistettu, joskin muutokset ovat olleet melko pieniä suhteessa osatyökykyisten suureen määrään. Mutta ajatus vajaakuntoisten ja pitkäaikaissairaiden integroimisesta nykyistä tiiviimmin työmarkkinoille näyttää herättäneen kiinnostusta myös Suomessa.

Kaiken kaikkiaan voidaan todeta, että

- Suomi on osatyökykyisten kohdalla valinnut toisen tien kuin useimmat EU-maat, mukaan lukien muut Pohjoismaat. Suomen valitsema toimintaperiaate korostaa integroitumista normaaleihin olosuhteisiin ja työehtoihin.
- Työn tarjontaa edistävillä tekijöillä on vahva asema osatyökykyisten työllistymistä ja työllisyyttä edistävässä politiikassa. Tämä on silmiinpistävä piirre

ottaen huomioon, että osatyökykyisten selvästi heikommalle työllisyydelle ei ole tutkimuskirjallisuudessa esitetty luotettavia selityksiä. Lisäksi viime vuosien tutkimustiedon valossa taloudellisten seikkojen eli työvoiman kysyntää muovaavien tekijöiden merkitys näyttää nousseen tärkeimmäksi selitykseksi.

- Onko politiikassa ristiriitaisuuksia? Kannustaako se osatyökykyisiä pysymään työelämässä ja palaamaan työkyvyttömyysvaiheen jälkeen työelämään? Kysymykset ovat perusteltuja ottaen huomioon, että osatyökykyisistä on suhteellisesti huomattava määrä työvoiman ulkopuolella ja että heistä suuri osa hakeutuu työkyvyttömyyseläkkeelle.
- Osatyökykyisten aktivointipolitiikassa omaksutun lähtökohdan mukaan etenkin pysyväisluonteisten työkyvyttömyysetuussuoksien saamisen ehtoja tulisi tarkistaa niin, että ne kannustavat osatyökykyisiä pysymään työelämässä pidempään ja myös palaamaan työkyvyttömyydestä työelämään. Onko työvoimapolitiikassa liian kapea perspektiivi?

Pitkäaikaistyöttömiin kohdistetut toimet

Vaikka pitkäaikaistyöttömyydestä on tullut rakenteellinen ja jatkuvasti uudelleen muotoutuva yhteiskunnallinen ongelma, on pitkäaikaistyöttömien suhteellinen osuus työttömistä Suomessa yksi Euroopan alhaisimmista. Toisaalta pitkäaikaistyöttömien työttömyysturvan aikaisempia tuloja kompensoiva osuus on Suomessa, Tanskassa, Islannissa ja Norjassa yksi maailman korkeimpia, Ruotsissakin se on alhaisempi kuin Suomessa. Suomessa työttömyyden pitkittyminen katkaistaan tehokkaasti työvoimapolitiittisin toimin. Työttömyysjaksojen katkaiseminen ei kuitenkaan riitä ongelman

ratkaisuksi, sillä työttömyys pitkittyy toimenpiteiden, lyhyiden työllisyysjaksojen ja työttömyysjaksojen yhdistelmänä. Työurien pirstoutumisen ohella uhkana on työuralla alaspäin vajoaminen ja köyhtyminen. Tästä Suomessa on vahva tutkimukseen perustuva näyttö ja se on herättänyt kysymyksen ovatko työttömyys- ja sosiaaliturvan reformit olleet riittäviä ja toimivia pitkäaikaistyöttömien kannalta?

Valtaosassa tutkimuksista työnhakijoita, ja niin myös pitkäaikaistyöttömiä, tarkastellaan työmarkkinavalintoja tekevinä yksilöinä. Kysymykset asetetaan näin, vaikka niin Suomessa kuin muissakin kehittyneissä maissa suurin osa työhön osallistuvista kuuluu kahden tai useamman ansaitsijan kotitalouteen, ja päätökset työmarkkinoille osallistumisesta ja myös työllisyyteen liittyvien riskien hallinnasta tehdään kotitaloudessa työuria, työaikoja ja työtuloja yhteen sovitellen. Tämä näkökulma on sivuutettu myös silloin, kun on arvioitu pitkäaikaistyöttömyyden lieventämiseen tähtääviä toimia, työnhakuaktiivisuuden lisäämistä sekä sitä, millaiset tukitoimet ylipäätään toimivat parhaiten lyhyellä tähtäimellä tai yli eliniän. Työvoimapolitiittisessa tutkimuksessa voi sanoa olevan tässä suhteessa mustan aukon (Koistinen 2014).

Tutkimuskirjallisuus antaa selviä viitteitä myös siitä, että pitkäaikaistyöttömien aktiivointi voi onnistua vain, jos samalla tuetaan työttömien työnhakijoiden voimavarojen ja resurssien kehitystä ja jos työvoiman rekrytointikäytännöissä päästään irti syrjivistä käytänteistä. Yksilötasoisin toimin ei ole mahdollista taistella yhteiskunnan rakenteita, kuten työllisyyden ja työmarkkinoiden alueellisia eroja ja eriytymistä vastaan, vaan pikemminkin tukitoimet tulisi sopeuttaa ulkoisten olosuhteiden mukaisesti. Olemassa olevassa tutkimuksessa siihen kiinnitetään kuitenkin liian vähän huomiota.

Niin Suomessa kuin muissakin maissa on tehty useita kiinnostavia, ja tulosten kannalta ilmeisen onnistuneitakin, reformeja, jotka ovat edistäneet ohjelmiin osallistuneiden työnhakua ja aktivointia. Näin ne ovat parantaneet rationaalisen politiikan mahdollisuuksia. Näihin arviointeihin sisältyy kuitenkin teoreettisia ja metodologisia ongelmia, jotka liittyvät mm. rakenteellisten, institutionaalisten ja yksilöllisten tekijöiden yhteisvaikutuksiin, työmarkkinoiden muutoksen dynamiikkaan sekä erilaisten tukiohjelmien yhteisvaikutuksiin. Näitä olemme pohtineet teoreettisesti ja metodologisesti tarkemmin itse raportissa.

Kaiken kaikkiaan voidaan todeta, että

- Kun työvoimapolitiikan painopiste on niin Suomessa kuin muissakin maissa siirtynyt aktivointipoliittisiin toimiin, ovat myös työvoimapolitiikan tuloksellisuuden ja tehokkuuden arvioinnissa kysymykset painottuneet siihen, miten ohjelmat vaikuttavat yksilöiden käyttäytymiseen ja työllistymiseen.
- Ongelmana on se, että tarkastelun ulkopuolelle ovat silloin jääneet työvoimaa rekrytoivien yritysten käyttäytymiseen ja työvoiman kysyntään liittyvät tekijät sekä se, miten yhteisöjen tuki vaikuttaa pitkäaikaistyöttömien asemaan.
- Mikrotaloustieteellinen ja sosiaaliteollinen tutkimus on tuottanut mielenkiintoista lisätietoa siitä miten institutionaaliset reformit (etuisuuksien muutokset, uudet ohjelmat jne.) vaikuttavat työttömien työnhakijoiden käyttäytymiseen. Tämä tulee esille muun muassa tutkimuksissa, joissa on selvitetty Saksan Harz-reformien vaikutuksia; tutkimuksissa, joissa on selvitetty ketkä hyötyvät eniten työvoimapolitiittisista ohjelmista Suomessa ja Ruotsissa ja seurantalutkimuksissa vuosien 1997, 2003 ja 2006 työttömyysturvauudistuksista Suomessa.

– Tutkimuskirjallisuudessa on musta aukko sen suhteen, miten työvoimaa rekrytoivien yritysten käyttäytyminen ja työvoiman kysynnän selektiivisyys vaikuttavat pitkäaikaistyöttömyyteen tai miten pitkäaikaistyöttömiin kohdistuva diskriminaatio vs. positiivinen informaatio vaikuttavat työhaussa ja miten taloudelliset olosuhteet ja työmarkkinoiden rakenteelliset muutokset ovat vaikuttaneet pitkäaikaistyöttömien myöhempään työuriin.

Johtopäätökset

Työvoimapolitiittisiin ohjelmiin kohdennut tutkimus on edistynyt suurin harppauksin mitä tulee tutkimusaineistoihin (pitkittäisaineistot, rekisteriaineistot, työvoimapolitiittisia toimenpiteitä dokumentoivat aineistot jne.), tutkimusmenetelmiin ja tutkimuksen teoreettiseen kehitykseen. Näin tutkimus on eittämättä täsmentänyt ja vahvistanut tietoa yksittäisten toimien vaikuttavuudesta. Ongelmaksi on kuitenkin jäänyt se, että toimenpiteet ovat tulleet ikään kuin irrotetuksi laajemmasta ympäristöstä kuten esimerkiksi siitä, miten työvoiman kysyntä ja työmarkkinoiden rakenteen ja toiminnan kehitys vaikuttavat työmarkkinoiden erityisryhmiksi ajateltujen työttömien nuorten, maahanmuuttajien, osatyökykyisten ja pitkäaikaistyöttömien työllistymiseen.

Tämän näkökulman huomioon ottaen olemme halunneet nostaa esiin kysymyksen, onko työmarkkinoilla ylipäänsä tilaa ja kysyntää – ja millä ehdoin – sellaisille ryhmille, joiden työllistyminen on muutoinkin muita ryhmiä vaikeampaa. Kirjallisuuskatsauksen kohteena olevien ryhmien – nuorten, maahanmuuttajien, osatyökykyisten ja

pitkäaikaistyöttömien – työmarkkinoille integroitumisen tekee erityisen vaikeaksi muun muassa se, että työmarkkinat ovat ennistä kilpaillummat.

Työmarkkinat ovat avautuneet työvoiman kansainväliselle liikkuvuudelle, ja kukin rakennemuutos (viimeksi ICT-alaan kohdistunut) on muuttanut yritysten työvoiman rekrytointikäytäntöjä. Tämä näkyy muun muassa siinä, että korkeasti ja soveltuvasti koulutetut ovat hyötynneet työvoiman muuttuvasta kysynnästä muita paremmin niin uuden työvoiman rekrytoinnissa kuin työpaikan menettämisen jälkeisessä työllistymisessä. Jo yksinomaan tämä rakenteellinen tekijä saa kysymään, onko työvoimapolitiikan erityisryhmille sittenkään tilaa työmarkkinoilla. Ja jos on, niin millaisen työpaikan he saavat ja millaiset työvoimapolitiittiset tukimuodot edistäisivät parhaiten työpaikan löytämistä.

Toinen tekijä, joka herättää samanlaisia kysymyksiä, on sosiaalinen liikkuvuus, joka on Suomessa vähentynyt 1990-luvulta alkaen verrattuna 1970- ja 1980-lukujen tilanteeseen. Sosiaalisen liikkuvuuden hidastuminen tarkoittaa ensisijaisesti sitä, että koulutuksen rooli sosiaalisen liikkuvuuden mahdollistajana on tasaantunut ja pienentynyt. Koulutus ei enää takaa samalla tavalla sosiaalista nousua ja edistymistä työmarkkinoilla kuin mitä se takasi esimerkiksi 1970- ja 1980-luvuilla. Kun tämän muuntaa työmarkkinoiden kielelle ja työvoimapolitiikan kysymykseksi, niin työelämässä eteneminen ja työurien suotuista kehitys näyttää nyky-yhteiskunnassa edellyttävän koulutuksen lisäksi myös sosiaalista tukea. Ja kun ajatellaan esimerkiksi nuoria työttömiä tai maahanmuuttajia, herää kysymys, eivätkö nämä ole juuri niitä ryhmiä, joilla on usein myös muita heikommat sosiaaliset verkostot. Eikö pitkäaikaistyöttömien ongelmana ole juuri se, että työttömyyden pitkittyessä työllistymisen esteeksi muodostuu paitsi

köyhtyminen myös se, että verkostot työmarkkinoille heikkenevät ja muukin sosiaalinen tuki tahtoo rapistua?

Suomessa ovat kasvaneet myös yhteiskunnan eri ryhmien välinen sosiaalinen etäisyys ja tuloerot (OECD, 2008, 2011). Kun tämä lisätään edellä mainittuun sosiaalisen liikkuvuuden näkökulmaan, se antaa perusteen ajatella, että sosiaaliset verkostot ja sosiaalinen perimä ovat nousseet merkityksellisiksi myös taisteltaessa työttömyyttä ja vajaa-työllisyyttä sekä työelämästä syrjäytymistä vastaan. Suomessa tämä sosiaalisten erojen ja etäisyyksien kasvu on saanut rinnalleen voimakkaan alueellisen elin- ja hyvinvointiolojen erilaistumisen. Niinpä 2010-luvun työmarkkinat ovat tuskin tunnistettavissa ja verrattavissa 1990-luvun laman jälkeiseen aikaan. Toinen toistaan seuranneet rakennemuutokset ovat kohdentuneet paikallisesti ja alueellisesti hyvin erilaisiin yhdyskuntiin ja synnyttäneet työvoimapolitiikalle vaikeasti ratkottavia ongelmia. Jos 1990-luvun lamaa seurannut rakennemuutos kohdistui metsä- ja metalliteollisuuteen ja julkiseen palveluverkostoon ja näiden alojen työvoimaan, niin 2010-luvulla rakennemuutoksen kohteina ovat olleet ne samaiset tietotekniikan ja teollisen toiminnan alat, jotka vuosien 1993–2008 välisellä kasvukaudella kokivat voimakkaan työvoiman kysynnän kasvun. Kaikella tällä on ollut erittäin vahva Suomen aluekehitystä eriyttävä vaikutus. Se saa tietenkin kysymään, toimiiko vanha politiikka näissä uusissa rakenteissa ja voidaanko ylipäätään pitää realistisena, että rakennemuutoksen aiheuttamat työllisyysongelmat olisivat ratkaistavissa yksinomaan työvoimapolitiikan keinoin.

Erityisryhmien työmarkkinoille hakeutuminen voi tapahtua hyvin erilaisissa yhteiskunnallisissa tilanteissa. Työmarkkinoille hakeutuminen voi tapahtua esimerkiksi pitkään jatkuneen taloudellisen muutoksen

(laskukauden vs. nousukauden) olosuhteissa tai se voi tapahtua tilanteessa, jolloin koulutusjärjestelmä tuottaa yhä paremmin koulutettuja nuoria, jotka hakeutuvat joko ensi kertaa tai tietyn työmarkkinakokemuksen omaavina tiettyihin sisääntulotehtäviin. Esimerkiksi nuorelle tai maahanmuuttajalle – on hän sitten hyvin tai heikommin koulutettu – ei ole yhdentekevää millaisessa työmarkkinoiden rakennemuutoksen, kilpailun ja valikoitumisen tilanteessa hän etsii työtä. Työtehtävien uudet ja kenties kiristyneet vaatimukset sekä tarjolla olevan työvoiman runsaus asettavat työpaikoista kilpailevat entistä vaikeampiin ja vaikeammin ennakoitavissa oleviin olosuhteisiin. Niinpä monet sosiologit niin Suomessa (esim. Erola, 2009, 2012) kuin muissakin maissa (Brynin ym., 2008) ovat päätyneet siihen, että sosiaalinen liikkuvuus eri ryhmien kesken on hidastunut sitä mukaa kuin yleinen koulutustaso on kohonnut. Samanaikaisesti kun sosiaalinen liikkuvuus on hidastunut, on muilla tekijöillä kuin koulutuksella alkanut olla entistä keskeisempi osuus siihen, ketkä ovat onnekkaita sosiaalisen liikkuvuuden suhteen. Työnhakijan käytettävissä olevat resurssit ja vanhempien taustat nousevat uudestaan esille myös Suomessa, jossa yleinen koulutus on taannut sosiaalisen liikkuvuuden aikaisemmillemme sukupolville. Arvioitaessa esimerkiksi maahanmuuttajien, osatyökykyisten, pitkäaikaistyöttömien tai koulunsa päättäneiden nuorten työmarkkinoille integroitumista, tieto yhteiskunnan sosiaalisesta liikkuvuudesta auttaa ymmärtämään sitä, mitkä ovat mahdollisuudet sosiaaliseen kohoamiseen ja ammatilliseen etenemiseen.

Kun ajattelemme edellä mainittua kokonaisuutta, ei voi välttyä kysymykseltä, että toimiiko perinteinen politiikka vai tarvittaisiinko uusia ajatuksia ja kokonaisuuksien hahmottamisen kykyä, jotta voisimme arvioida myös sitä, toimivatko yksittäiset

ja kohdennetut politiikat. Tätä uuden ajattelun tarvetta korostaa jo sekin tosiasia, että olemassa olevat työvoimapolitiittiset ohjelmat ja toimintamallit ovat syntyneet ratkaisuksi kunakin aikana ajankohtaiseksi koettuihin ongelmiin. Esimerkiksi aktivointitoimet syntyivät aikana, jolloin Euroopan unionissa työttömyys oli patoutunut pitkäaikaistyöttömyydeksi. Tarjontapainotteisen taloustieteen edustaessa talouspolitiikan valtavirtaa ratkaisua työttömyyteen ja yleensäkin työmarkkinoiden toimivuuteen etsittiin parantamalla työmarkkinoiden joustavuutta ja yksilöiden omaa panosta työn etsinnässä. Tätä toimintamallia noudattaen tehtiin myös Suomessa useita uudistuksia työttömyys- ja sosiaaliturvatuksuuksiin. Tavoitteena oli kehittää ne sellaisiksi, että ne lisäisivät yksilöiden omaa aktiivisuutta työnhaussa ja samalla alentaisivat työn vastaanottamisen kynnystä. Tutkimuskirjallisuuden mukaan monet näistä ohjelmista ja uudistuksista näyttävätkin toteuttaneen pääsääntöisesti niille asetetut tavoitteet ja toimineen mainettaan paremmin.

Mutta mitä tulee finanssikriisin jälkeiseen talouden ja työmarkkinoiden tilanteeseen sekä erityisryhmien työllistymiseen pitkityneen taantuman ja laman olosuhteissa, on käynyt yhä selvemmäksi, että ilman työvoiman kysyntää, kohdennettua elvytystä ja kokonaisvaltaista ohjelmien yhdistämistä työvoimapolitiikan aktivointiohjelmat eivät toimi toivotulla tavalla. Tämä tulee selväksi myös tässä raportissa tarkasteltujen erityisryhmien osalta.

– Nuoret ovat hyvin heterogeeninen ryhmä ja siksi sen työllistämiseen tarvitaan hyvin erilaisia tukimuotoja. Suomessa on tosin vahva universalismin perinne, joka on tarkoittanut muun muassa sitä, että ilmainen ja hyvätasoinen peruskoulutus on taattu kaikille. Se ei ole voinut kuitenkaan poistaa sitä tosiasiaa, että uni-

versaalitkaan toimenpiteet eivät pelasta koko ikäluokkaa. Näiden rinnalle tarvitaan myös valikoivia, hyvin tuettuja ja integroituja toimenpiteitä. Ilman kysyntää sekä sosiaalista ja taloudellista tukea parhaimmatkin ohjelmat jäävät tavoitteissaan puolitehen.

- Maahanmuuttajat ovat myös hyvin heterogeeninen ryhmä. Suurin osa maahanmuuttajistakin työllistyy ilman merkittävää yhteiskunnallista tukea, mutta tämän lisäksi on joukko sellaisia, jotka tarvitsevat valikoivia toimenpiteitä ja myös toimenpiteiden yhdistämistä. Se, mikä työvoimapolitiikassa on aivan lapsenkengissä, koskee koko työiän kattavaa tukipolitiikkaa. Aivan samalla tavoin kuin kantaväestön osalla puhutaan työllisyysasteen kohottamisesta ja työhön osallistumisen jatkamisesta yli koko työiän, tulisi myös maahanmuuttajiin kohdistuvalla politiikalla olla tämä perspektiivi. Esimerkit muista Euroopan maista kertovat selvää kieltä tällaisen lähestymistavan tarpeellisuudesta.
- Osatyökykyisten sosiaalisessa ja taloudellisessa tukemisessa Suomessa on vahvaa kokemusta ja tieteellistä näyttöä kuntoutuksen ja osatyökykyisten yhteiskunnallisen osallisuuden tukemisesta. Sotainvalidien ja veteraanien kuntoutus ja sen sosiaalilääketieteellinen tutkimus ovat luoneet Suomeen vahvan osaamisperustan ja osittain myös institutionaalisen perustan. Tätä kokemusta hyödyntäen avautuu mittaamattomia mahdollisuuksia myös nyky-yhteiskunnan vajaakuntoisten ja osatyökykyisten työllisyyden ja yhteiskunnallisen osallisuuden tukemiseen. Se edellyttää kuitenkin pitkäjänteisiä investointeja ja politiikkaohjelmien integroimista. Työvoimahallinto ei yksin selviä osatyökykyisten ja ikääntyvän työvoiman kuntoutuksesta

ja työllisyysmahdollisuuksien parantamisesta.

- Suomessa pitkäaikaistyöttömyyden katkaisu ensimmäisen vuoden jälkeen on onnistunut ja kansainvälisestäkin vertaillen tuottanut hyviä tuloksia. Mutta katkaisu ei välttämättä pelasta siltä, että lyhytkestoisista työsuhteista, toimenpiteistä ja työttömyydestä muodostuu ketju, joka uhkaa johtaa suuren osan pitkäaikaistyöttömiä köyhyyteen, pätkätyöläisyyteen tai syrjäytymiseen työmarkkinoilta. Tällaisen kurjistumiskehityksen katkaiseminen ei onnistu ilman, että pitkäaikaistyöttömiin kohdistuisi työvoiman kysyntää. Niin Suomessa kuin muissakin maissa tehdyt tutkimukset osoittavat, että pitkäaikaistyöttömien työllistettävyyden parantaminen edellyttää toimeentulon, terveyden ja kuntouttamisen tukemista ja ennen kaikkea integroituja toimia, jotka katkaisevat köyhyyden ja marginalisoinnin kierteen.

Työmarkkinoiden rakenteessa ja toiminnassa tapahtuneet muutokset sekä toisaalta ne muutokset, jotka ovat toteutuneet hyvinvointivaltion instituutioiden toiminnassa ja kotitalouksien rakenteessa ja työhön osallistumisen malleissa, ovat muotoilleet uudelleen myös työvoimapolitiikan tehtäviä. Tämä on osoitettavissa myös työmarkkinoiden erityisryhmien asemassa ja herättää kysymyksen: Tarvittaisiinko nyt työvoimapolitiikassa uutta arkkitehtuuria ja kokonaisuuksien hallintaa sen ohella, että seuranta ja seurantatutkimukset ovat tuottaneet tärkeää tietoa yksittäisten toimenpiteiden toimivuudesta ja tehokkuudesta?

Lähteet:

- Asplund, R. & Kauhanen, A. & Maliranta, M. (2012): Työtehtävien ja palkkojen dynamiikka. Helsinki: Elinkeinoelämän tutkimuslaitos. <http://www.etla.fi/to/tehtavarakenteet/julkaisut/JULKAISU.pdf>. Viitattu 2.9.2013.
- Asplund, R., Koistinen, P., (2014) Onko työmarkkinoilla tilaa kaikille? – Katsaus erityisryhmiin kohdistetun politiikan tuloksiin ja haasteisiin. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 22:2014.
- Brynin, M., Longhi, S. & Martínez Pérez, A. (2008): The Social Significance of Homogamy. Institute for Social and Economic Research. University of Essex. No. 2008-32.
- Card, D., Kluve, J. & Weber, A. (2010): Active Labor Market Policy Evaluations: A Meta-Analysis. The Economic Journal, 120(548), F452 – 477.
- Caliendo, M. & Künn, S. (2011): Start-Up Subsidies for the Unemployed: Long-Term Evidence and Effect Heterogeneity. Journal of Public Economics 95(3–4), 311 – 331.
- Erola, J. (2009): Social Mobility and Education of Finnish Cohorts Born 1936-1975: Succeeding While Failing in Equality of Opportunity? Acta Sociologica 52(4), 307 – 327.
- Erola, J. (2012): Family Background and the Life Cycle Effects of Father's Class and Income. Teoksessa Lambert, P., Connelly, R., Blackburn, R.M. & Gayle, V. (toim.), Social Stratification: Trends and Processes. Ashgate, Farnham. 85 – 99.
- Florax, R.J.G.M., de Groot, H.L.F. & de Mooij, R.A. (2002): Meta-analysis: A Tool for Upgrading Inputs of Macroeconomic Policy Models. Tinbergen Institute Discussion Papers 02-041/3, Tinbergen Institute.
- Koistinen, P. (2014): Työ, työvoima & politiikka. Tampere: Vastapaino.
- Kluve, J. (2006): The Effectiveness of European Active Labour Market Policy. IZA DP No. 2018, Bonn
- Nekby, L. (2008): Active labor market programs for the integration of youths and immigrants into the labor market. The Nordic experience. CEPAL – Serie Macroeconomía del desarrollo No. 73, Santiago, Chile.
- Martin, J.P. & Grubb, D. (2001): What works and for whom: a review of OECD countries' experiences with active labour market policies. Working Paper Series 2001:14, IFAU - Institute for Evaluation of Labour Market and Education Policy.
- OECD (2008): Growing Unequal? Income Distribution and Poverty in OECD Countries. Paris.
- OECD (2011): Divided We Stand: Why Inequality Keeps Rising. OECD Publishing.
- Sehlstedt, K. & Schröder, L. (1989): Språngbräda till arbete? EFTA-rapport nr 19, Stockholm.
- Wollscheid, S. & Noonan, E. (2012): Tiltak mot frafall i videregående skole virker! Bedre skole nr 2/2012, 37 – 41.

Työmarkkinatuen rahoitusuudistus 2006 ja sen vaikutukset

Toni Riipinen¹ - Antti Järvinen² - Mikko Valtakari³

Artikkelin sisältö nojautuu keväällä 2014 valmistuneen tutkimuksen⁴ havaintoihin työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen vaikutuksista.

Artikkeli käsittelee vuoden 2006 työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen vaikutuksia sekä vuoden 2015 aiotun rahoitusuudistuksen ennakoituja vaikutuksia. Tarkastelun pääpaino on vuonna 2006 toimeenpannun rahoitusuudistuksen kustannus- ja toiminnallisissa vaikutuksissa. Kustannuksia ja toiminnallisia vaikutuksia arvioidaan sekä valtion että kuntien näkökulmasta. Tarkastelussa myös ennakoitaan 21.3.2013 tehdyn kehyspäätöksen mukaisen vuoden 2015 alussa voimaanastuvan rahoitusuudistuksen vaikutuksia. Ennakointi nojautuu vuoden

2006 rahoitusuudistuksesta seuranneiden kehityspolkujen analysointiin ja tilastollisiin havaintoihin vuodella 2015 aiotun uudistuksen kohderyhmän, 300–499 päivää työmarkkinatuella olleiden, suuruudesta.

Vuoden 2006 työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen tavoitteena oli tehostaa toimeentuloetuuksien ja aktivointipalveluiden kokonaisuutta sekä nostaa työllisyysastetta ja alentaa työttömyyttä.

Työmarkkinatuen rahoitusuudistus astui voimaan 1.1.2006. Työmarkkinatuki uudistuksen päätavoite oli nostaa työllisyysastetta

¹ Toni Riipinen, KTT, toimitusjohtaja, Tempo Economics Oy

² Antti Järvinen, HTM, KTM, senior associate, Tempo Economics Oy

³ Mikko Valtakari, FL, tutkimusjohtaja, Tempo Economics Oy

⁴ Riipinen, Toni, Antti Järvinen ja Mikko Valtakari (2014). Arvio työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen vaikutuksista. Työ – ja elinkeinoministeriön julkaisuja. työ ja yrittäjyys 28/2014.

ja alentaa työttömyyttä. Tämän rinnalla tavoitteena on ollut muodostaa entistä tehokkaampi, kannustavampi ja tasapainoisempi toimeentuloetuuksien ja aktivointipalveluiden kokonaisuus. Uudistuksen lähtökohtana oli kustannusneutraalisuus julkistaloudelle (valtio ja kunnat). Kustannusneutraalisuus tarkoittaa sitä, että uudistuksen ei odotettu johtavan lisäkustannuksiin tai menosäästöihin koko kuntakentän tasolla tarkasteltuna. Kustannusneutraalisuuden varmistamiseksi osana rahoitusuudistusta kunnille ohjattiin kompensaationa⁵ vastuun ja kustannuksien lisäyksestä noin 152 miljoonaa euroa. Hyöty-näkökulman valtiolle muodostaa kuntien osallisuus työmarkkinatukikuluissa sekä työllistymisestä saatava hyöty.

Työmarkkinatuen rahoitusuudistus tarkoitti käytännössä yli 500 päivää työmarkkinatukea saaneiden henkilöiden työmarkkinatukimenojen jakamista uudella tavalla valtion ja kuntien välillä. Uudistuksen myötä kunnille siirtyi 50 % kustannusvastuu yli 500 päivää työmarkkinatukea saaneista henkilöistä, jotka ovat työllistymisvalmiuksia edistävien aktivointipalveluiden ulkopuolella. Aktivointitoimiin osallistumisen ajalta valtio vastaa kokonaisuudessaan henkilöiden työmarkkinatukikuluista. Aiemmin työmarkkinatukikuluista vastasi kokonaisuudessaan valtio riippumatta siitä oliko työmarkkinatuen saaja aktivointipalveluiden piirissä vai ei. Uudistuksen odotettiin lisäävän kuntien kannustimia tarjota työttömille henkilöille aktivointipalveluita.

Uudistus lisäsi työllisyydenhoidon kustannuksia, uudisti työllisyydenhoidon toimintatapoja ja toimintamalleja sekä kasvatti palveluiden tuottamisvolyymeja kunnissa

Kunnissa työllisyydenhoidon budjetit ja kustannukset ovat kasvaneet 2006 toteutetun rahoitusuudistuksen jälkeen. Tutkimuksessa nousi esiin, että budjetteja on kasvatettu aktivointitoiminnan tehostamiseksi ja kuntaosuuksien pienentämiseksi. Rahoitusuudistus osaltaan selittää kustannusten kasvua, mutta myös palveluihin osallistuvien määrän kehitys, mitä ei voida kytkeä rahoitusuudistukseen vaan se on riippuvainen enemminkin suhdanteista ja pitkittyneestä taantumasta. Kustannusten kasvun erittelemisen toimenpidetasolla rahoitusuudistukseen liittyväksi on mahdotonta, koska kustannuksia ei kattavasti tilastoida kunnissa ja työllisyydenhoitoon ohjatut resurssit ovat hajallaan useissa kunnan eri osastojen budjeteissa. Tutkimuksen kautta voidaan todeta, että kustannukset ovat merkittävästi kasvaneet rahoitusuudistuksen jälkeisinä vuosina, mutta kasvun yhteyttä yksin uudistukseen ei voida vahvistaa.

Kunnissa toteutuneet muutokset työllisyydenhoidon toimintatapoihin ja -malleihin sekä volyymeihin ovat kytkettävissä rahoitusuudistukseen. Myös Jolkkonen & Kurvinen (2010) toteavat raportissaan, että kunnissa tapahtuva toimenpiteiden uudel-

⁵ Kustannusneutraalisuuteen liittyvä kompensatio toteutettiin nostamalla kuntien verotulojen tasausrajaa yhdellä prosentilla, sekä nostamalla 0,56 prosentilla kunnille ohjattavaa STM:n valti-onosuutta. Tasausrajan ja stm-valtionosuuden nostosta puhutaan kompensatian kahtena pysyvänä elementtinä. Tämän lisäksi kuntiin ohjattiin vielä väliaikainen 30 miljoonaan sopeuttamisraha uudistukseen reagoimiseksi. Yksittäisen kunnan tasolla kustannusvaikutusten odotettiin riippuvan siitä, miten hyvin kunta kykenee kohderyhmää, eli yli 500 päivää työmarkkinatukea saaneita, aktiivoimaan palveluiden piiriin. Koko julkistalouden, samoin kuin kansantalouden, tasolla työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen hyötyjen odotettiin realisoituvan ennen kaikkea uudistuksen positiivisen työllisyysvaikutuksen kautta.

leenjärjestely, ja niitä tukevien toimintojen lisääminen sekä kehittäminen voidaan nähdä työmarkkinatuen rahoitusuudistuksesta johtuvaksi. Toimintatapamuutokset kytkeytyvät selkeimmin palveluiden tuottamiseen ja tuottamisprosessien virtaviivaistamiseen mikä on helpottunut volyymin kasvun kautta. Uudistuksen myötä mahdolliset innovaatiovaikutukset liittyvät lähtökohdat huomioiden palveluiden toteuttamistapaan; sen tehokkuuteen ja toteutusta tukevien käytäntöjen kehittämiseen.

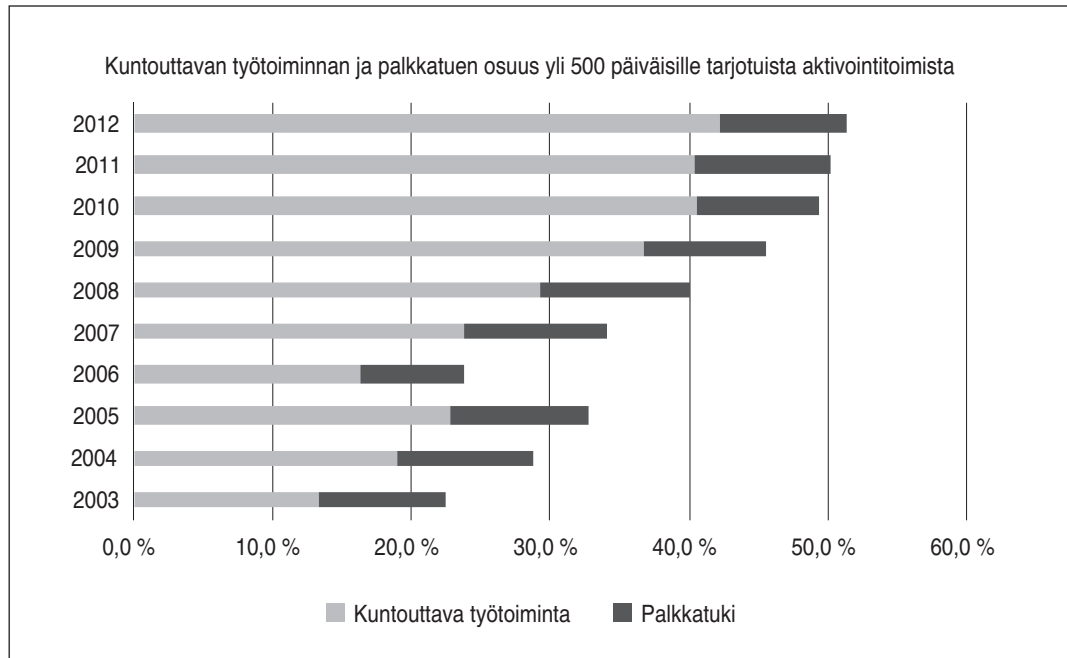
Erityisesti kuntouttavan työtoiminnan volyymin- ja osuuden kasvu kaikista tarjottavista aktivointipalveluista on ollut merkittävää, samoin palkkatuetun työn osuus kaikista tarjotuista aktivointipalveluista on pysynyt noin 10 prosentissa. Kuntouttavan työtoiminnan osalta työpajatoiminta on yleistynyt aktivoinnin toimintamuotona rahoitusuudistuksen jälkeisinä vuosina. Kun-

touttavan työtoiminnan ja palkkatuetun työn osuus yli 500 päivää työmarkkinatukea saaneille tarjottavista aktivointipalveluista on osoitettu alla olevassa kuvassa 1.1.

Kunnissa on laajennettu tarjottavien aktivointipalveluiden valikoimaa. Varsinaisia uusia aktivointipalvelumuotoja rahoitusuudistuksen yhteydessä on ollut vaikea luoda. Tämä ei toki sulje pois sitä, että jossain kunnassa on otettu käyttöön palveluita, joita tässä nimenomaisessa kunnassa ei ole aiemmin tarjottu. Tutkimuksessa havaittiin, että juuri näin on tapahtunut. Lisäksi kuntien yhteistyöverkostot ovat laajentuneet ja kolmannen sektorin toimijoiden rooli osana palvelurakenteita on kasvanut.

Kuntien välillä on melko suuria eroja työllisyydenhoidon toimintaympäristössä ja toimintatavoissa. Toimintaympäristöjen erot, kuten myös erot valituissa strategioissa ja toimintatavoissa, johtavat siihen, että työl-

Kuva 1.1. Kuntouttavan työtoiminnan ja palkkatuen osuus aktivointitoimista

lisyysdenhoitoa toteutetaan erilaisilla painoituksilla eri alueilla, vaikka palveluvalikoima sinänsä nojautuu samaan ohjaavaan lainsäädäntöön. Kuntien työllisyydenhoidon palveluvalikoimaa ohjaavaa lainsäädäntöä onkin kuvattu mahdollistavaksi, ei määrääväksi. Kuntia ei tarkalla tasolla ohjata siinä, miten työllisyydenhoito tulisi järjestää.

Kuntien ja valtion työnjaossa ei tapahtunut suuria muutoksia

Rahoitusuudistus on johtanut ennen kaikkea rahoitusvastuiden uudelleenjakautumiseen. Uudistuksen tarkoituksena ei ollut muuttaa valtion ja kuntien välistä palveluiden työnjakoa, eikä näitä koskeva lainsäädäntö ole merkittävästi muuttunut. Kuntakentällä haastateltujen joukossa yleinen mielipide kuitenkin on, että rahoitusuudistus siirsi valtiolle kuuluvaa vastuuta kunnille ilman, että vastuunhoitoon annettiin riittäviä mahdollisuuksia. Kuntien ja TE-hallinnon yhteistyössä on nykyisellään kuntien mielestä kehitettävää, koska roolit koetaan epäselviksi, eivätkä ne vastaajien mielestä tue toinen toisiaan. Kunnissa toivotaan läheisyysperiaatetta, eli sitä, että työllisyydenhoidon päätöksiä myös resurssien osalta voitaisiin keskittää enemmän kuntiin.

Aktivointiasteen nousulle asetettu tavoite saavutettiin

Aktivointiaste tarkoittaa sitä osaa yli 500 päivää työmarkkinatuella olleista, jotka osallistuvat heille tarjottaviin erilaisiin aktivointitoimiin. Toisen ryhmän muodostavat ns. passiivituella olevat henkilöt. Aktivointiaste on keskeinen seurantaindikaattori, joka työmarkkinatuen rahoitusuudistukselle asetettiin.

Aktivointiasteen nousu on osoitettu aiemmissa tutkimuksissa. Aktivointiasteen nousu todettiin myös tässä arviointitutkimuksessa sekä 22 otoskunnassa että tilastollisesti koko maan tasolla. Vuonna 2013 aktivointiaste oli koko maassa n. 30 %, mikä oli myös työmarkkinatuen rahoitusuudistukselle asetettu tavoite. Ennen uudistusta, vuonna 2005, aktivointiaste oli alle 10 % koko maan tasolla.

Aktivointiasteen nousun taustalla on ollut tuotettavien aktivointipalveluiden volyymin kasvu ja tehostunut työttömien ohjaus niiden pariin. Volyymin kasvun myötä myös kuntien työllisyydenhoidon kustannukset ovat kasvaneet. Volyymin kasvulla ja aktivointiasteen nousulla on ollut alentava vaikutus kuntien maksamiin työmarkkinatukuihin. Tämän perusteella voidaan todeta, että rahoitusuudistus on aiheuttanut kunnille kustannusten kasvua, mutta ohjauskeinona myös aktivoinut kuntien työllisyydenhoitoa.

Rahoitusuudistus vaikutti yli 500 päivää työmarkkinatukea saaneiden määrään

Toteutetun rahoitusuudistuksen jälkeisinä ensimmäisinä vuosina kuntien maksama työmarkkinatuen kuntaosuus on pienentynyt, se voi viitata kahteen asiaan: Joko kohderyhmän koko on pienentynyt tai aktivointiaste on noussut. Tehtyjen analyysien perusteella molemmat ovat toteutuneet. Työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen työllisyysvaikutusta, ja edelleen tämän vaikutusta julkistalouteen, on arvioitu skenaariomallilaskelmin. Työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen oletetaan johtaneen yli 500 päivää työmarkkinatuella olleiden henkilöiden lukumäärän väheneeseen noin 25 prosentilla. Oletus perustuu ekonometriseen tarkasteluun. Tämä tarkoittaa vuoden 2012 tiedoilla sitä, että yli 500 päiväisten työmarkkinatukea saaneiden

joukko on 17 800 henkilöä pienempi kuin se olisi ilman rahoitusuudistusta. Tästä joukosta voidaan olettaa ainakin osan työllistyneen. Mikäli oletetaan 30 prosenttia näistä 17 800 henkilöstä työllistyneen yksityisen sektorin uuteen työpaikkaan, valtio on hyötynyt rahoitusuudistuksesta vuonna 2012 työllisyysvaikutuksen kautta noin 74 miljoonaa euroa. Kunnille vastaava hyöty on ollut noin 13 miljoonaa euroa. Työllistymisestä syntyvän hyödyn arvioinnissa on soveltuvien osin käytetty Mustosen & Viitamäen (2004) tekemää hyötylaskelmamallia, sekä Pekka Tiaisen käyttämää mallia mikä on esitetty Filatovin (2013) raportissa.

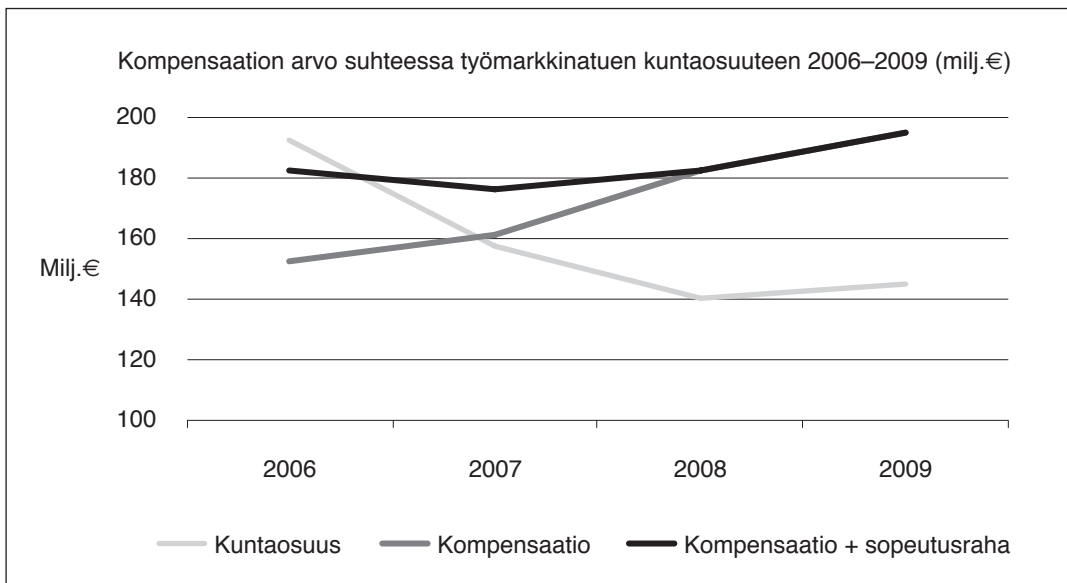
Kompensaatio toteutui, mutta kustannusneutraalisuutta ei voitu todentaa

Kustannusneutraalisuuden toteutumista arviointiin kompensaaion osalta tarkastelemalla kuntien verotulojen tasausrajan noston ja

STM:n valtionosuuden noston euromääräistä vaikutusta suhteessa kuntien työmarkkinatuen rahoituksen kehitykseen. Kompensaatioelementtien, kuntien verotulojen tasausrajan- ja stm-valtionosuuden, prosentuaalisen korotuksen arvo vaihtelee vuosittain. Kokonaiskompensaaion osuus uudistuksen toimeenpanovaiheessa oli arvoltaan noin 182 miljoonaa euroa. Tästä rahasta 30 miljoonaa oli niin kutsuttua sopeuttamisrahaa toimenpiteiden käyntiin saattamiseksi kunnissa. Sopeuttamisraha ohjattiin kuntiin yleisen valtionosuuden sisässä ja osuus poistettiin siitä uudistuksen jälkeisenä kahtena vuotena 15 miljoonaa per vuosi. Näin ollen kompensaaion kahden pysyvän elementin arvo uudistuksen alussa oli 152 miljoonaa euroa.

Kahden pysyvän kompensaaioelementin arvon kehitystä verrattiin kuntien maksamiin työmarkkinatuen kuntaosuuksiin. Näiden osalta havaittiin, että pysyvien elementtien noston arvo kehittyi jo rahoitusuudistuksen toimeenpanovuoden aikana korkeammaksi kun kuntien maksamat kuntaosuudet.

Kuva 1.2. Työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen kompensaaion toteutuminen

Kompensaatioelementtien osalta kunnat ovat hyötäneet. Kompensaation kautta vuonna 2009 kunnat saivat noin 50 miljoonaa euroa enemmän kuin mitä maksoivat työmarkkinatuen kuntaosuuksina. Vuonna 2012 tasausrajaan tehdyn prosentin korotus oli arvoltaan noin 103 miljoonaa, kun se lähtötilanteessa oli noin 84 miljoonaa. Stm-valtionosuuteen tehdyn korotuksen arvon seuraaminen ei ollut enää vuoden 2009 jälkeen mahdollista kun valtionosuudet muuttuivat vuonna 2010 ns. yhden putken malliin.

Lopullista kustannusneutraalisuutta kuntien osalta oli mahdoton selvittää, koska tarvittavaa tietoaaineistoa kuntien työllisyysdenhoitoon ohjaamista resursseista ei ole. Kustannusneutraalisuus olisi toteutunut, mikäli kuntien työllisyysdenhoidon toimenpiteisiin käyttämä summa, josta on vähennetty työllistymisestä syntyvä hyöty, ei ole ylittänyt esitettyä 50 miljoonan erotusta kompensaation pysyvien elementtien ja kuntaosuuksien välillä. Tätä ei kuitenkaan pystytty käytettävissä olevalla tilastoaineistolla vahvistamaan. Tutkimuksessa havaittiin, että kunnissa kustannusneutraalisuutta tai kompensaatiomallia ei tunnettu eikä sen euromääräistä arvoa tai hyötyä työllisyysdenhoitoon.

Valtion osalta kustannusneutraalisuutta ei myöskään pystytty arvioimaan loppuun, koska todellista työllisyysvaikutusta, mistä valtion suurin hyöty arvioitiin uudistusta valmisteltaessa tulevan, ei voitu varmistaa tilastopuutteiden vuoksi. Tilastopuutteet tekivät mahdottomaksi arvioida rahoitusuudistuksen pitkäaikaisvaikutuksia työttömyyteen ja työllistymiseen. Puuttuvat tilastot pitkäaikaisvaikutusten selvittämiseksi ovat olemassa, mutta henkilötietolakiin vedoton KELA ei luovuttanut niitä tutkimusryhmän käyttöön.

Uudistuksella ei ollut merkittäviä vaikutuksia toimeentulotukikustannuksiin

Rahoitusuudistuksen yhteydessä myös perustoimeentulotuen kustannusvastuu jaettiin puoliksi valtion ja kunnan kesken. Rahoitusuudistuksen yhteys ja vaikutus perustoimeentulotuen kustannuksiin on vaikeasti osoitettavissa, useasta eri tekijästä johtuen, jokainen päätös perustoimeentulotuen maksusta on omanlaisensa ja riippuvainen tuenhakijan taustoista. Rahoitusuudistuksen vaikutusta perustoimeentulon menoihin selvitettiin tehostuneen aktivointitoiminnan ja aktivointipalveluiden tarjoamisen kautta. Työttömällä on velvollisuus ottaa osaa tarjottuun aktivointipalveluun. Mikäli tarjotusta palvelusta kieltäytyy voi se johtaa sanktiointiin. Sanktiona voi olla määräaikainen työmarkkinatuen maksun keskeyttäminen henkilölle. Tällöin henkilön toimeentulo voi tulla riippuvaiseksi perustoimeentulotuesta.

Tutkimuksessa selvitettiin erityisesti sanktioinnin vaikutusta perustoimeentulotuen kustannuksiin. Sanktioinnilla havaittiin olevan yhteys perustoimeentulotuen kustannusten kehitykseen, mutta sitä ei todettu merkittäväksi, koska myös perustoimeentulotuen osuutta leikataan, mikäli taustalla on moitittavaa menettelyä. Lisäksi henkilö on voinut olla toimeentulotuen saaja jo ennen työmarkkinatuen maksun keskeyttämistä. Kokonaisuutta ajatellen leikattu perustoimeentulotuki on pienempi kuin työmarkkinatuki, mutta koska toimeentulotuki on se viimeinen turvaverkko ja henkilön toimeentulo turvataan sen kautta, ei perusosan leikkaus välttämättä toteudu. Lisäksi voi olla, että perustoimeentulotuen lisäksi joudutaan maksamaan täydentävää toimeentulotukea asiakkaan toimentulon turvaamiseksi. Kunnissa toimeentulotuen menojen kehitystä ei nähty rahoitusuudistukseen liittyväksi.

Kunnan talouden kannalta ei ole juuri eroa maksetaanko passiivisen henkilön työmarkkinatuen kuntaosuuksia valtiolle vai perustoimeentulotukea mikä rahoitetaan työmarkkinatuen lailla puoliksi kunnan ja valtion kesken.

Kaavaillun vuonna 2015 toteutettavan rahoitusuudistuksen vaikutukset

Aiotun vuoden 2015 alussa voimaan astuvan uudistuksen osalta tutkimuksessa arvioitiin kustannuksia, jos kuntien maksuvastuu aiennetaan alkamaan 21.3.2013 päivätyn kehyspäättöksen mukaisesti jo 300 päivän jälkeen. Tehty arvio perustui vuoden 2012 tietoihin 300–499 päiväisten ryhmän koosta sekä aktiivi- tai passiivitukena maksettuihin työmarkkinatukiin. Maksuperuste ja ryhmän koko huomioden syntyvä lisäkustannus kunnille olisi 2012 tietojen valossa 56,5 miljoonaa euroa, mikä on reilu kolmannes uudistuksesta julkilausutun 150 miljoonaan euron valtion säästötavoitteesta. Sitä mihin laskentamalliin tämä 150 miljoonan euron tavoite perustuu, ei kyetty selvittämään.

Kokonaisuutena arvioiden tulevan uudistuksen ja sen vaikutusten arviointia vaikeuttaa se, että kuntakentältä ei ole kerättävissä

luotettavaa tilastotietoa työllisyydenhoidon tosiasiallisista kustannuksista, palveluiden kustannuksista, tehdyistä valinnoista jne. Tämä on vaikeuttanut vuoden 2006 uudistuksen vaikutusten arviointia ja haaste on luonnollisesti olemassa tulevienkin uudistusten osalta. Haastatteluilla kerättävillä näkemyksillä kustannusvaikutuksista, vaikutuksista palveluihin jne. on vain rajallisesti arvoa objektiivisen arvion tekemisessä

Lähteet

- Filatov, Tarja (2013). Selvitystyö välityömarkkinoiden mahdollisuuksista tukea vaikeasti työllistyvien työelämään osallistumista ja työmarkkinoille pääsyä. TEM raportteja 7/2013.
- Jolkkonen, Arja & Arja Kurvinen (2010). Kuntien työllistämismalleista ja Pohjois-Karjalan työmarkkinatukimenoista. Itä-Suomen yliopisto.
- Mustonen, Esko & Viitamäki Heikki (2004). Työmarkkinatueltä ansiotyöhön. VATT Muistio 65. Helsinki.
- Riipinen, Toni, Antti Järvinen ja Mikko Valtakari (2014). Arvio työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen vaikutuksista. Työ – ja elinkeinoministeriön julkaisuja. työ ja yrittäjyys 28/2014.

Yhdessä tekeminen tuottaa tuloksia - seurantatietoa nuorisotakuun ensimmäiseltä toimeenpanovuodelta

Matti Tuusa¹ – Sari Pitkänen² - Riikka Shemeikka³

Kuntoutussäätiö toteutti nuorisotakuun tutkimuksellisen tuen hankkeen yhteistyössä Diakonia-ammattikorkeakoulun Sosiaali- ja terveystalouden tutkimuskeskuksen kanssa maaliskuun 2013 ja maaliskuun 2014 välisenä aikana. Hanke toteutettiin työ- ja elinkeinoministeriön tilaamana ja sen avulla seurattiin ja arvioitiin nuorisotakuun ensimmäisen vuoden toimeenpanoa sekä kehitettiin sen vaikuttavuuden arvioinnissa käytettävät indikaattorit. Hankkeessa hyödynnettiin kirjallisen aineiston analyysiä, rekisteritutkimusta, kyselyjä ja haastatteluja sekä kehittämistyöpajoja.

Tämä artikkeli pohjautuu keväällä 2014 julkaistun tutkimuksellisen tuen raportin johtopäätöksiin ja kehittämisehdotuksiin (Tuusa ym. 2014).

1. Nuorisotakuun lähtökohdat ja tavoitteet

Nuorten yhteiskuntatakuu otettiin ensimmäisen kerran käyttöön jo vuonna 2005, jolloin panostettiin erityisesti palvelutarpeen arviointiin ja työnhakusuunnitelman laatimiseen heti työnhaun alkuvaiheessa. Tavoitteena oli aktiivivaihtoehdon järjestäminen jokaiselle alle 25-vuotiaalle nuorelle viimeistään kolmen kuukauden työttömyyden jälkeen. Tehdyn arviointitutkimuksen mukaan yhteiskuntatakuu tehosti ja jämäköitti nuorten palveluprosesseja työvoimatoimistoissa. (Pitkänen 2007).

Jyrki Kataisen hallituksen ohjelmaan kirjattiin yhdeksi kärkihankkeeksi nuorten yhteiskuntatakuun toteuttaminen nuorten

¹ Matti Tuusa, YTL, vanhempi asiantuntija, Kuntoutussäätiö, arviointi- ja koulutusyksikkö

² Sari Pitkänen, YTM, projektipäällikkö, Kuntoutussäätiö, arviointi- ja koulutusyksikkö

³ Riikka Shemeikka, VTT, FM, erikoistutkija, Kuntoutussäätiö, tutkimus- ja kehittämissyksikkö

työllisyyden edistämiseksi ja syrjäytymisen ehkäisemiseksi. Työ- ja elinkeinoministeriö asetti vuonna 2011 nuorten yhteiskuntatakuutyöryhmän, joka kartoitti laajasti nuorten syrjäytymistä ilmiönä sekä arvioi nykyisten syrjäytymistä ehkäisevien toimenpiteiden ja nuorten palvelujärjestelmän toimivuutta ja kehittämistarpeita. Työryhmä teki toimenpideehdotukset nuorten yhteiskuntatakuun toimenpideohjelman käynnistämiseksi sekä esitykset 60 miljoonan euron vuosittaisen määrärahan kohdentamiseksi vuoden 2013 alusta. Lisäksi työryhmä ehdotti raportissaan nuorten aikuisten osaamisohjelman lisäämistä osaksi yhteiskuntatakuun kokonaisuutta. Sen avulla voidaan tarjota ammatillista koulutusta kouluttamattomille 20–29-vuotiaille nuorille. Näiden lisäpanostusten rinnalla nuorisotakuun toteutuksessa korostetaan kaikkien nuorten palveluja tuottavien viranomaisten ja muiden toimijoiden aktiivista panosta ja keskinäistä yhteistyötä. Nuorisotakuun toimeenpanoa tarkastellaan laajana kokonaisuutena, jonka toteutukseen osallistuu erillismäärärahan turvin saatujen resurssien ohella koko nuorten osallisuutta tukeva palvelujärjestelmä. (Nuorten yhteiskuntatakuu 2012, Nuorisotakuun toteutus 2013).

Nuorisotakuu tuli voimaan vuoden 2013 alusta lukien. Se on luonteeltaan palvelulupa, jossa eri toimijat sitoutetaan toimimaan yhteisesti sovittujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Nuorisotakuu on erillisen lain sijasta eri toimijoiden välinen sopimus. Nuorisotakuun avulla pyritään varmistamaan, että nuoret löytävät polun koulutukseen ja työhön ja pääsevät siten osalliseksi yhteiskuntaan. Tavoitteena on, että kaikille nuorille luodaan realistiset mahdollisuudet suorittaa perusasteen jälkeinen tutkinto ja työllistyä. Samalla kiinnitetään huomiota siihen, että nuoret eivät ajaudu liian pitkään jaksoon ilman minkäänlaista aktiivista toimintaa. Nuorisotakuun avulla tarjotaan koulutus-,

harjoittelu-, työpaja-, kuntoutus- tai työpaikka alle 25-vuotiaille ja alle 30-vuotiaille vastavalmistuneille kolmen kuukauden kuluessa työttömyyden alkamisesta. Jokaiselle peruskoulun päättäneelle taataan koulutuspaikka lukioissa, ammatillisissa oppilaitoksissa, oppisopimuksessa, työpajassa, kuntoutuksessa tai muulla tavoin. Hallitus on varannut nuorisotakuun toimeenpanoon 60 miljoonan euron vuotuisen määrärahan, joka jakautuu sekä työ- ja elinkeinoministeriön että opetus- ja kulttuuriministeriön toimialoille.

Nuorisotakuun toteuttamiseksi TE-hallinnolle on varattu valtion budjetista vuosittain 27 miljoonaa euroa, jotka kohdennetaan nuorille suunnattujen tieto-, neuvonta- ja ohjauspalvelujen sekä työvoimapolitiittisten toimenpiteiden tehostettuun käyttöön. TE-toimistoissa panostetaan nuorisotakuun toteutuksessa nuoren palvelutarpeen arviointiin, nuoren kanssa tehtävän työllistymissuunnitelman laatimiseen ja nopeasti käynnistettävään palveluprosessiin hyödyntämällä olemassa olevaa palveluvalikoimaa. Palkkatuetuun työhön pääsyn tehostamiseksi hyödynnetään Sanssi-korttia. Lisäksi TE-toimistojen toiminnassa korostuu yhteistyön tiivistäminen muiden viranomaisten, työnantajien ja yritysten kanssa.

Nuorisotakuuseen kuuluvan koulutustakuun ja syrjäytymisen ehkäisyn toteuttamiseksi opetus- ja kulttuuriministeriölle tulee valtion budjetista 32 miljoonan euron määräraha. Koulutustakuu toteutetaan luomalla kaikille perusasteen päättävälle tosiasialliset mahdollisuudet siirtyä välittömästi jatkokoulutukseen, mikä koskee vuoden 2013 alun jälkeen perusasteen päättäviä nuoria. Ministeriö kohdentaa määrärahan sellaisiin toimenpiteisiin, joilla parannetaan koulutuksen saatavuutta ja tehostetaan nuorten ohjaus- ja palveluverkoston toimintaa. Opetus- ja kulttuuriministeriön nuorisotakuun määräraha- ja kohdennetaan myös etsivän nuorisotyön

tehostamiseen ja nuorten työpajatoiminnan kehittämiseen. Kuntien nuorisotoimen alaisuudessa toimivat nuorten ohjaus- ja palveluverkostot ovat keskeisessä asemassa nuoria koskevan tiedon kokoamisessa ja välittämisessä sekä nuorille suunnattujen palvelujen yhteensovittamisessa ja kehittämisessä.

Lisäksi koulutustakuuta täydennetään nuorten aikuisten osaamisohjelmalla, johon tarkoitettua erillisen määrärahan avulla lisätään ammatti- ja erikoisammattitutkintoon valmistavan koulutuksen sekä oppisopimuskoulutuksen paikkoja ja tehostetaan ohjaus- ja neuvontapalveluja. Suomessa on noin 110 000 sellaista 20–29-vuotiaasta, joilla ei ole perusasteen jälkeistä koulutusta. Nuorten aikuisten osaamisohjelman avulla pyritään saamaan vuosina 2013–16 noin 36 000 nuorta tästä kohderyhmästä lisärahoituksen avulla toisen asteen koulutukseen. Tavoitteena on saada vuosittain 5000 aloittajaa näyttötutkintoon valmistavaan ammatilliseen peruskoulutukseen.

Nuorisotakuuseen sisältyy myös lupaus nuorten sosiaali- ja terveys- sekä kuntoutuspalvelujen saatavuudesta sisältäen ennalta ehkäisevän työn, koulu- ja opiskelijaterveydenhuollon palvelut, nuorten terveydenhuollon, sosiaalitoimen sekä päihde- ja mielenterveyspalvelut. Myös Kansaneläkelaitoksen kuntoutuspalvelut kytkeytyvät nuorisotakuun toteutuksen yhteistyöverkostoon.

Nuorisotakuun toimeenpanomalli rakentuu eri toimijoiden tiiviin yhteistyön varaan. Nuorten yhteiskuntatakuu-työryhmä (Nuorten yhteiskuntatakuu 2012) korostaa loppuraportissaan, että sen toteutuksessa tarvitaan koko yhteiskunnan yhteistä tahtotilaa ja tallohenkeä. Nuorisotakuu perustuu Public-Private-People-Partnership -malliin, jossa nuoret ovat itse aktiivisia toimijoita ja oman tulevaisuutensa tekijöitä. Budjettivaroin rahoitettujen kohdennettujen toimenpiteiden lisäksi nuorisotakuun onnistuminen edel-

lyttää nuorten peruspalvelujen toimivuutta. Kuntien, valtion, kolmannen sektorin ja yritysten yhteistyötä tulee tiivistää sekä omak-sua uusia toimintatapoja ja työmenetelmiä valtakunnallisesti, alueellisesti ja paikallisesti. Nuorisotakuun toimeenpanon seuranta ja eri toimijoiden välisen yhteistyön kehittämistä varten perustettiin valtakunnallinen laajapohjainen Nuorisotakuu-ryhmä.

Ennen nuorisotakuun käynnistymistä ja myös sen toimeenpanon käynnistyttyä eri hallinnonaloilla on tehty säädösvalmisteluja ja muutoksia, joilla on vaikutuksia takuun toteutukseen. Yhtenä nuorisotakuun toimeenpanoon liittyvänä haasteena on vuoden 2014 alusta toteutetut julkisten työvoimapa-lveluiden, TE-toimistojen palvelumallin sekä toimistoverkon uudistukset. Hallituksen päätökseen rakennepoliittisen uudistuksen toimeenpanosta sisältyi useita nuorisotakuun toimeenpanoon vaikuttavia ratkaisuja. (Valtioneuvosto 2014). Arviot niiden merkityk-sistä nuorisotakuun toimeenpanolle jatkossa ovat ristiriitaisia. Osa ratkaisuksista vaikuttaa myönteisesti ja osa heikentää nuorten palveluita ja käytettävissä olevia resursseja.

Vuoden 2015 alusta uudistetaan ammatil-lisen koulutuksen tutkinto- ja rahoitusjärjes-telmä. Myös koulutuksen järjestäjäverkostoa uudistetaan rakenteellisesti. Saman vuoden alusta muutetaan työvoiman palvelukeskus-toiminta lakisääteiseksi ja valtakunnalliseksi sekä kuntien roolia pitkäaikaistyöttömien (yli 300 vuorokautta työttöminä olleet) työ-markkinatuen rahoitusvastuussa.

2. Johtopäätöksiä nuorisotakuun ensimmäisen vuoden toimeenpanosta

2.1 Nuorisotakuun tunnettuus ja palvelujen saatavuus

Nuorisotakuun tutkimuksellisen tuen hank-keessa koottiin kysely- ja haastatteluaineis-

toa TE-toimistojen ja oppilaitosten johdolta ja henkilöstöltä, sosiaalityöntekijöiltä ja etsiviltä nuorisotyöntekijöiltä. Näkemyksiä nuorisotakuusta, sen toteuttamiseen käytettävistä palveluista ja nuorisotakuun vaikutuksista koottiin myös nuorilta ja työnantajilta, joiden näkemykset edustavat yksityisten yritysten mielipiteitä. Aineiston perusteella sekä nuoret että työnantajat tietävät yleensä nuorisotakuun olemassa olost, mutta tuntevat harvemmin sen sisältöä.

Enemmistö nuorten parissa toimivien organisaatioiden johtajista ja henkilöstöstä kokee nuorisotakuun nykyiset toteuttamismahdollisuudet vähintään kohtalaisiksi. Toimijat uskovat tätäkin paremmin nuorisotakuun tuleviin toteuttamisen edellytyksiin. Koulutustakuuta pidetään tavoitteiltaan helpommin toteutettavana sekä nykyisin että tulevaisuudessa kuin muita nuorisotakuun osioita. Nuorisotakuun toteuttamista vaikeuttavat sekä nuorten palveluissa toimivien viranomaisten että nuorten näkökulmasta yleinen työmarkkinatilanne ja nuorten toiveiden mukaisten koulutuspaikkojen puuttuminen. Tämän lisäksi nuoret kokevat, että tietoa palveluista ja erilaisista tukimuodoista on vaikea löytää. Aineiston perusteella noin viidesosa nuorista olisi halunnut kuntoutusta, ja tätä useammat nuoret ilmaisivat tarvitsevansa enemmän apua etenkin tavoitteiden ja tulevaisuuden suunnitelmien selkiyttämiseksi sekä tietoa koulutuksista ja työelämästä. Avun ja tuen saaminen koetaan vaivalloiseksi. Nuoret käyttävätkin etenkin lähipiiriä, kuten kavereita ja sukulaisia tulevaisuudensuunnitelmiaan koskevan tiedon hankinnassa. Myös oppilaitokset koetaan tärkeiksi tiedonlähteisiksi.

Nuorisotakuun toteuttamisen edellytyksenä on koulutuksen eri muotojen sekä nuorisopalvelujen, kuten työpajatoiminnan ja etsivän nuorisotyön riittävä saatavuus. Nämä ovat havaintojen perusteella eniten lisäre-

sursseja saaneita ja nuorisotakuun toteuttamisen kannalta toimiviksi koettuja palveluita. Nuorten palveluissa toimivat viranomaiset nostavat puolestaan esille nuorisotakuun toteuttamista vaikeuttavana tekijänä kuntoutuspalveluiden heikon saatavuuden. Nuorten päihde- ja mielenterveyspalveluiden, Kelan ammatillisen kuntoutuksen ja kuntouttavan työtoiminnan saatavuus koetaan myös heikoksi, eivätkä nämä kuntouttavat palvelut toimi nuorisotakuuta edistävästi.

Nuorisotakuun myötä organisaatioissa on panostettu nuorten palveluihin, joskin lukiokoulutuksessa resurssit ovat pysyneet ennallaan. Nuorisotakuu on vaikuttanut myönteisesti nuorten palveluja tuottavien organisaatioiden omaan toimintaan siten, että keskimäärin yli puolessa organisaatioista toimintamallit ovat muuttuneet, sen sijaan oppilaitoksissa muutosta on tapahtunut vähemmän. Nuorisotakuu on vaikuttanut organisaatioiden resurssien ja palvelutarjonnan lisääntymiseen, yhteistyön kehittymiseen nuorten palveluita tuottavien tahojen ja työnantajien kanssa sekä nuorten palveluohjauksen paranemiseen. Lisäksi vaikutusta arvioidaan olleen myös yhteistyömallien ja verkostotyön kehittymiselle. Nuorisotakuulla koetaan olleen vaikutusta niin ikään nuorten ammatillisen koulutukseen pääsyn paranemiseen ja nuorten ohjautumiseen erilaisiin palveluihin. Muutos ei ole kuitenkaan ollut vielä kovin merkittävää, mutta sen arvioidaan lisääntyvän tulevana vuonna.

Tutkimuksellisen tuen hanketta varten tavoitetut nuoret kokivat yleisemmin, ettei nuorisotakuu ole vaikuttanut heidän omaan elämäänsä. Nuorisotakuulla uskotaan olevan kuitenkin vaikutuksia yleisesti nuorten tulevaisuudensuunnitelmien selkiytymiseen ja motivoitumiseen suunnitelmien toteuttamiseksi sekä nuorten koulutukseen ja työhön hakeutumiseen. Kahteen viimeksi mainittuun oli saatu myös hieman useammin tu-

kea, mistä viestivät yleisimmin työttömänä olevat nuoret. Ilman koulutusta ja työtä olevat alle 25-vuotiaat nuoret arvioivat nuorisotakuun vaikutuksia myönteisimmin. Näin ollen nuorisotakuun vaikutukset välittyvät parhaiten siltä kohderyhmältä, johon sen on haluttukin vaikuttavan.

Kiteytetysti arvioiden nuorisotakuun alkuvaiheessa on tapahtunut selvää muutosta siinä, että nuoriin, heidän palvelutarpeisiinsa ja palvelujen kehittämiseen kiinnitetään aiempaa enemmän huomioita. Tämän ohella myös nuorten palveluissa toimivien tahojen välisen yhteistyön lisääntyminen on ollut merkittävä muutos.

2.2 Monialainen yhteistyö

Tutkimuksellisen tuen hankkeen aineiston perusteella eri toimijoiden välinen hyvä yhteistyö on keskeisin edellytys nuorisotakuun toteuttamiselle. Eräs kyselyyn vastannut ammattilainen totesi, että *"tehdään yhdessä nuorisotakuuta"*. Nuorisotakuun käynnistyttyä organisaatioihin ja niiden toiminta-alueille on nimetty vastuuhenkilöitä, perustettu työryhmiä sekä määritelty nuorisotakuun toteuttaminen paikallisen lakisääteisen ohjaus- ja palveluverkoston tehtäväksi. Yhteistyö on tiivistynyt takuun toteuttamisen ensimmäisen vuoden aikana nuorten parissa toimivien organisaatioiden sisällä ja oppilaitosten sekä työnantajien kanssa. Nuorten parissa toimivien tahojen ja elinkeinoelämän välisen yhteistyön tiivistäminen antaa hyvät puitteet nuorisotakuun mukaisen kumppanuusmallin kehittämiseen. Panostusta tarvitaan edelleen etenkin moniammatillisten yhteistyökäytäntöjen kehittämiseen. Työnantajien yhteistyö TE-toimistojen ja ammatillisten oppilaitosten kanssa nuorten rekrytointeihin liittyen on lisääntynyt, mutta sen parantamiselle koetaan

olevan tarvetta. TE-toimistojen tulisi puolestaan tiivistää yhteistyötä erityisesti moniammatillisten viranomaisverkostojen kanssa nyt, kun TE-palveluiden uudistuksen alkuvaiheen vaikeudet ovat väistymässä. Lisäksi, vaikka nuorten osallistamiseen käytetään erilaisia keinoja, ei nuorten osallistuminen toiminnan suunnitteluun ja kehittämiseen ole toistaiseksi juurikaan kehittynyt.

Vaikka nuorisotakuun toteutus on käynnistynyt varsin epätasaisesti eri paikkakunnilla, on nuorisotakuu nostettu useilla paikkakunnilla ja seuduilla poliittisella tasolla keskeiseksi painopisteeksi. Monet kunnat ovat ottaneet kokonaisvastuun ja koordinaattorin roolin nuorten palveluissa, ja panostaneet paljon nuorisotakuun toimeenpanoon ja siihen liittyvään eri toimijoiden väliseen yhteistyöhön. Monissa kunnissa on tehty selvityksiä nuorten tarpeista ja palvelujen toimivuudesta ja niiden kehittämisestä, laadittu tältä pohjalta konkreettinen toimenpideohjelma ja lisätty asian tunnettuutta erilaisten viestintäkampanjoiden, tilaisuuksien ja medianäkyvyyden avulla. Useimmiten nuorten ohjaus- ja palveluverkosto on ollut tässä avaintoimijana. Hyviä esimerkkejä nuorisotakuun monialaisen yhteistyön kehittämisestä löytyy esimerkiksi Keski-Suomesta, Oulusta, Mikkelistä, Porvoosta, Järvenpäästä ja Hämeenlinnasta.

Yhden luukun -periaatteella toimivat matkalan kynnyksen palvelupisteet tekevät tehokasta nuorten syrjäytymisen ehkäisytyötä. Olennaista niiden toiminnassa on vastuun ottaminen nuoresta ja nuorten pallottelua palvelupisteestä toiseen estävä palveluohjaus ja prosessin seuranta. Tällaisia monialaisia yhden luukun -periaatteella toimivia palvelupisteitä on käynnistetty viime vuosina useille paikkakunnille, muun muassa Ouluun, Mikkeliin, Tampereelle ja Järvenpäähän, myös Joensuun seudun ammatillisen koulutuksen ja oppilaan- ja opiskelija-

ohjauksen kautta rakentunut Ohjaamo-malli kuuluu tähän palvelukonseptiin. Nuorten matalan kynnyksen palvelupisteissä kuntien ja muiden viranomaisten peruspalvelut on onnistuttu tuomaan helposti lähestyttäväksi ja lähelle palvelujen käyttäjiä. Näiden palvelupisteiden toimintamalleissa on paljon yhteisiä piirteitä ja periaatteita, mutta myös paikallisista palvelutarpeista juontuvia erilaisia painotuksia. Joissakin on vahva kytkentä sosiaali- ja terveydenhuoltoon ja psykososiaaliseen tukeen, joissakin korostuu nuorisotoimen ja nuorten tieto-, neuvonta- ja ohjauspalvelujen viitekehys ja joissakin puolestaan koulutuksen ja oppilaan- ja opiskelijahjauksen viitekehys. (Notkola ym. 2013)

Monialaiseen yhteistyöhön liittyvinä hyvinä käytäntöinä voidaan myös nostaa esille erilaiset nivelvaiheiden saattaen vaihtamisen –periaatteella toteutetut yhteistyömallit, joiden avulla varmistetaan systemaattisesti nuorten pääsy palvelu-, työ- tai koulutuspolutaan eteenpäin. Useimmiten näissä palvelumalleissa on avaintoimijana etsivä nuorisotyö, jonka yhteyksillä opinto-ohjaukseen, TE-toimistoon ja muihin paikallisiin palveluihin on merkittävä vaikutus väliinputaamisen ja syrjäytymisen ehkäisyssä.

Eri toimijoiden välisessä tietojen vaihdossa on suuria haasteita erityisesti silloin, kun pyritään rakentamaan tavoitteellisia sektorirajat ylittäviä palvelukokonaisuuksia. Tietojen siirron ja vaihdon ongelmat hankaloittavat eri toimijoiden välistä yhteistyötä, nuoria ei tavoiteta, tehdään turhaa päällekkäistä työtä, palvelujen sujuvuus kärsii tai palveluprosessit katkeavat. Yksittäistä nuorta koskevia tietoja on hajallaan lukuisissa asiakastietojärjestelmissä, jotka vaihtelevat ajantasaisista sähköisistä rekistereistä yksittäisten työntekijöiden ylläpitämiin muistiinpanoihin. Yksittäiset eri tahoilla kertyvät havainnot huolista nuoren kehityksessä

jäävät usein huomaamatta, koska tietosuojasäännökset estävät niiden tarkastelun yksilökohtaisena kokonaisuutena. Kun nuoren elämänculusta ja palveluhistoriasta pyritään jälkikäteen saamaan tietoja, on eri toimijoiden tietojen yhdistäminen mahdotonta.

2.3 Koulutustakuun toteutuminen

Koulutustakuun toteutumisen ja koulutukseen pääsyn osalta yhteishaun tiedot osoittavat, että vuonna 2013 koko maassa keskimäärin hieman edellistä vuotta suurempi osuus peruskoulun päättäneistä jatkoi opintojaan toisella asteella. Tutkintoon johtaviin jatko-opintoihin hakematta jättäneiden, opiskelupaikkaa ilman jääneiden ja opiskelupaikan vastaanottamatta jättäneiden osuus siis pieneni vuoteen 2012 verrattuna. Tilanne kuitenkin vaihtelee paljon eri maakuntien välillä. Tutkintoon johtavissa opinnoissa jatkaneista noin puolet jatkoi opintojaan lukiossa ja 42 prosenttia ammatillisessa koulutuksessa vuonna 2012.

Vain perusasteen suorittaneita 20–29-vuotiaita muita kuin opiskelijoita, eli nuorten aikuisten osaamisohjelman kohderyhmään kuuluvia, oli noin 99 300 vuonna 2012. Heidän osuutensa oli 14,6 prosenttia koko ikäluokasta. Näiden koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten osuus vaihteli maakunnittain, suurin se oli Uudellamaalla. Muita kuin kotimaisia kieliä (suomi, ruotsi, saame) äidinkielenään puhuvien osuus koulutuksen ulkopuolisista nuorista oli 26 prosenttia. Kaikista vain perusasteen suorittaneista 20–29-vuotiaista 43 prosenttia oli töissä, 19 prosenttia oli työvoiman ulkopuolella, 18 prosenttia opiskeli, 13 prosenttia oli työttömänä, 6 prosenttia eläkkeellä ja prosentti varusmies- tai siviilipalveluksessa.

Kyselyaineiston perusteella nuorten palveluissa toimivat ammattilaiset ovat tyytyväi-

siä ammatillisen koulutuksen saatavuuteen sekä oppilaan- ja opinto-ohjauksen ja opiskelijahuollon palveluihin. Nuorisotakuun toteuttamisessa pidetään haasteena sitä, että ammatillisen koulutuksen paikat ovat jakautuneet alueellisesti hyvin epätasaisesti. Koulutustakuun toteuttamiseksi tarvitaan kuitenkin sekä nuorten että viranomaisten mukaan nykyistä enemmän resursseja kouluttautumista tukeviin palveluihin, kuten oppilaan- ja opiskelijaohjaukseen ja kouluterveydenhoitoon. Lisäksi nuorten työllistymistä ja koulutusta tukevien palveluiden käyttöä on vaikeuttanut enenevästi palveluiden keskittyminen, jolloin pidentyneet etäisyydet hankaloittavat nuorten pääsyä tarvittaviin palveluihin.

Nuorten koulutukseen pääsyn ja kouluttautumisen tukemisessa ovat oppilaitosten, etsivän nuorisotyön, nivelvaiheen koulutuspalveluiden ja työpajojen väliset yhteistyömallit osoittautuneet tuloksellisiksi. Joillakin seuduilla varmistetaan yhteistyöverkoston avulla systemaattisesti koko ikäluokan opiskeluun tai muihin palveluihin siirtymiä. Ammatillisen koulutuksen läpäisyn tehostamisessa ovat osoittautuneet tuloksellisiksi oppilashuollon tehostettu toiminta, työssäoppimisen laajentaminen ja työpajojen kanssa tehtävä yhteistyö. Erilaisissa kehittämishankkeissa on laajennettu nuorten ammatillisen oppimisen väyliä esimerkiksi tuotantokoulun, avoimen ammattiopiston, työpajojen opinnollistamisen ja tuetun oppisopimuskoulutuksen avulla.

Nuorten aikuisten osaamisohjelman toteutuksessa on monilla seuduilla ollut haasteena kohderyhmän tavoittaminen. Onnistumisen avaimena tässä työssä on oppilaitosten yhteistyöverkostojen toimivuus. Joissakin oppilaitoksissa on ollut esimerkiksi valmiina Noste-ohjelmassa luotu toimintatapa, joka on nyt valjastettu nuorten aikuisten osaamisohjelman opiskelijahankintaan.

2.4 Työllistymisen tukeminen

Työvoimatutkimuksen tietojen perusteella näyttää siltä, että nuorten, eli alle 25-vuotiaiden, työttömyysaste oli vuonna 2013 korkeampi kuin edellisellä vuonna, mutta alhaisempi kuin vuosina 2009–2011. Työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilastot osoittavat, että nuorisotakuun kannalta keskeisten ryhmien, alle 25-vuotiaiden työttömien ja 25–29-vuotiaiden vastavalmistuneiden työttömien, lukumäärä oli nuorisotakuun ensimmäisen vuoden lopussa (joulukuussa 2013) suurempi kuin ennen nuorisotakuun alkua (joulukuussa 2012). Alle 25-vuotiaiden työttömien osuus koko ikäryhmästä oli suurin Lapin, Kainuun ja Keski-Suomen ELY-keskusten alueilla. Myös nuorten rakenneyöttömien osuus ikäryhmästä on kasvanut vuoden 2013 aikana.

Koska nuorten työllisyystilanteeseen vaikuttavat toimenpiteiden lisäksi monet tekijät, ei tässä yhteydessä esitetä arvioita siitä, millaisia työttömyysluvut olisivat ilman nuorisotakuun toimenpiteitä. Tämän vuoksi on tärkeää tarkastella nuorille työttömille tarjottuja toimenpiteitä sekä sitä, miten nuorisotakuun keskeinen tavoite, eli se, että jokaiselle alle 25-vuotiaalle ja alle 30-vuotiaalle vastavalmistuneelle tarjotaan työ-, työkokeilu- opiskelu-, työpaja- tai kuntoutuspaikka viimeistään kolmen kuukauden kuluessa työttömäksi ilmoittautumisesta, on toteutunut. Vuonna 2013 alle 25-vuotiaiden työnhakijoiden työttömyyksistä keskimäärin 26 prosenttia ylitti kolmen kuukauden rajan. Tämä osuus oli suurempi kuin edellisellä vuonna. Alle 25-vuotiaiden työttömien työnhakijoiden aktivointiasteen vuosikeskiarvo oli hieman pienempi vuonna 2013 kuin 2012, mutta loppuvuodesta 2013 alkaen tilanne on parantunut. Tammikuussa 2014 aktivointiaste oli korkeampi (34 %) kuin vuoden 2013 tammikuussa (29 %).

Nuorten työllistymisen tukemisessa käytettävien palveluiden saatavuus ja sen myötä toimivuus on parantunut nuorisotakuun ensimmäisen vuoden 2013 alusta kevääseen 2014 mennessä. TE-palvelujen, TE-toimistojen asiakaspalvelun organisoinnin ja toimistoverkon muutokset, valtionhallinnon tuottavuusohjelman vaikutukset resursseihin sekä samanaikaisesti kasvanut nuorten työttömyys ovat olleet isoja haasteita nuorten työllistymisen tukemisessa. Myös taloudelliset tuet vaikuttavat työnantajien kiinnostukseen työllistää nuoria. Nuorten työelämävalmiudet ja osaaminen suhteessa työn vaatimuksiin nousevat myös usein kynnyskysymyksiksi nuorten rekrytoinnissa. Kyselyjen perusteella nuorten palkkatuen Sanssi-kortin ja muiden TE-toimistojen palvelumuotojen tunnettuus ei ole nuorten eikä työnantajien puolella riittävää. TE-toimistoilta toivotaan Sanssi-korttia ja työkokeilua koskevaa tehokkaampaa markkinointia.

Nuorten työllistymistä tukevissa hyvissä käytännöissä korostuu työpajatoiminta ja sen palveluverkostossa tehtävä monialainen yhteistyö. Työpajoilla tehdään innovatiivista kehittämistyötä tehostamalla yksilöllistä ohjausta ja valmennusta, monipuolistamalla työaloja ja muuta palvelutoimintaa, kehittämällä seinätöntä pajatoimintaa, lähentämällä pajoja yritysmaailmaan ja kehittämällä yrittäjäyhteistyötä. Nuorisotakuun ensimmäinen toimintavuosi on ollut kuitenkin työpajojen toimintaedellytysten kannalta monin tavoin huolestuttava, koska TE-toimistojen uudistetun palveluvalikoiman ja toimistoverkon muutosten vuoksi nuorten ohjautuminen pajoille on vaikeutunut.

2.5 Nuorten sosiaali-, terveys- ja kuntoutuspalvelut

Nuorisotakuun ensimmäisen toimeenpanovuoden aikana sosiaali-, terveys- ja kuntou-

tuspalvelujen painoarvo on jäänyt vähäiseksi. Tältäkin osin tutkimuksellisen tuen hankkeen aineiston perusteella saa varsin epätasaisen kuvan palvelujen toimivuudesta ja saatavuudesta eri puolella maata. Kyselyaineiston ja käytännön esimerkkien kautta löytyy monia kunnissa ja järjestöissä kehitettyjä nuorten sosiaali-, terveys- ja kuntoutuspalvelujen hyviä käytäntöjä.

Työttömien ja ns. ulkopuolisten nuorten osuus 15–29-vuotiaista nuorista oli 13,2 prosenttia vuonna 2012. Ulkopuolisilla nuorilla tarkoitetaan tässä työelämän ulkopuolisia nuoria, jotka eivät ole varusmiehiä, siviilipalvelusmiehiä, eläkeläisiä eivätkä opiskelijoita. Ulkopuolisten nuorten osuus on ollut 2000-luvulla suhteellisen tasainen, työttömien nuorten osuus on vaihdellut enemmän. Maakuntien välillä on suuria eroja työttömien ja ulkopuolisten nuorten osuudessa. Sekä työttömien että ulkopuolisten osuudet ikäluokasta ovat suurimmat Kymenlaaksossa. Pitkäaikaisesti toimeentulotukea sai noin kolme prosenttia 18–24-vuotiaista nuorista vuonna 2012. Toimeentulotukea saavien osuus oli suurin Kymenlaaksossa ja pienin Pohjanmaalla.

Nuorten oma arvio terveydestään on parantunut 2000-luvulla lukiolaisten ja peruskoululaisten keskuudessa. Ammatillista koulutusta suorittamattomat nuoret kokevat terveytensä huonommaksi kuin lukiolaiset tai peruskoululaiset. Sekä alle 25-vuotiaiden nuorten asunnottomuus että nuorten pitkäaikaisasunnottomuus ovat kasvaneet voimakkaasti vuodesta 2011 alkaen. Asunnottomuus on keskittynyt suuriin kaupunkeihin. Helsingissä, Espoossa ja Vantaalla asuu noin 90 prosenttia asunnottomista nuorista. Joka neljäs Helsingin asunnottomista nuorista on pitkäaikaisasunnottomia.

Kelan ammatilliseen kuntoutukseen osallistui 16–29-vuotiaista 7,2 promillea ikäluokasta. Kuntoutuksesta 72 prosenttia myön-

nettiin mielenterveyden ja käyttäytymisen häiriöiden perusteella. Nuorten ammatilliseen kuntoutukseen pääsy lisääntyi hieman vuosina 2012–2013. Koska siihen ohjautuminen ei ole parantunut nuorisotakuun ensimmäisen vuoden aikana, on ammatillisen kuntoutuksen kriteerien lievennys erittäin tärkeä tuki nuorisotakuun toteutumiselle. Kelan kuntoutuspsykoterapian palvelujen saajamäärät kasvoivat vuoden 2013 aikana, kuntoutuspsykoterapiaa sai 9,3 promillea 16–29-vuotiaista. Työkyvyttömyyseläkkeellä olevien nuorten lukumäärä ja osuus 16–29-vuotiaista kasvoi vuoden 2013 aikana.

2.6 Seurantaindikaattoreiden kehittäminen

Nuorisotakuun seurannassa hyödynnettävien indikaattoreiden kehittämistyön tavoitteena oli luoda indikaattorikonaisuus, jonka avulla voidaan

1. tukea nuorisotakuun yleisten tavoitteiden toteutumisen seurantaa,
2. kuvata edistymistä nuorten yhteiskuntakuun eri osa-alueilla ja osoittaa, mitkä osa-alueet tarvitsevat lisäpanostusta, sekä

3. tukea alueellisen tasa-arvon edistämistä osoittamalla alueelliset erot nuorisotakuun etenemisessä.

Indikaattoreita valittaessa pyrittiin löytämään mahdollisimman yksinkertaisia, informatiivisia ja helposti ymmärrettäviä indikaattoreita. Tärkeää oli myös, että tieto olisi helposti saatavilla olevaa ja säännöllisesti päivitettävää. Laajemman indikaattoripaketin lisäksi valittiin muutama avainindikaattori, joiden tarkastelu helpottaa ajallista ja alueiden välistä vertailua. Indikaattoreiden tulosten esittämisessä pyrittiin visualisointiin ja informatiivisuuteen tuottamalla graafisia kuvioita.

Valitut indikaattorit voidaan jakaa kahteen ryhmään, vaikutusindikaattoreihin ja keinoindikaattoreihin. Vaikutusindikaattorit kuvaavat nuorisotakuun tavoitteiden toteutumista eri osa-alueilla. Lisäksi mukana on eräitä keskeisiä nuorten syrjäytymisen riskitekijöihin liittyviä indikaattoreita. Vaikutusindikaattorit jaetaan seuraaviin ryhmiin:

1. Nuorten työllistymisen edistäminen
2. Koulutustakuun toteutuminen
3. Nuorten syrjäytymisen ehkäisy ja kuntoutus
4. Nuorten syrjäytymisen riskitekijät

Vaikutusindikaattorit, valitut avainindikaattorit merkitty tähdellä ()*

Indikaattori			Lähde
Vaikutusindikaattorit 1: Nuorten työllistymisen edistäminen			
*	1	Alle 25-vuotiaiden työttömyysaste	Tilastokeskus, Työvoimatutkimus
	2	Nuorisotakuun kohderyhmiin kuuluvien lukumäärän kehitys	TEM, Työnvälitystilasto
*	3	Nuorten työttömien työnhakijoiden osuus ikäryhmästä	TEM, Työnvälitystilasto; Tilastokeskus, Väestötilasto
	4	15–29-vuotiaat työttömät koulutustaustan mukaan	TEM, Työnvälitystilasto
*	5	Työttömien alle 25-vuotiaiden virta yli 3 kk, 6 kk ja 12 kk työttömyyteen	TEM, Työnvälitystilasto
*	6	Työttömien vastavalmistuneiden virta yli 3 kk ja 6 kk työttömyyteen	TEM, Työnvälitystilasto

	7	Työttömät alle 25-vuotiaat nuoret ja 25–29-vuotiaat vastavalmistuneet, joilla 3 kk työttömyysjakso ei ylity päättymissyyn mukaan	TEM, Työnvälitystilasto
	8	Pitkäaikaistyöttömien osuus alle 30-vuotiaista ikäryhmittäin	TEM, Työnvälitystilasto; Tilastokeskus, Väestötilasto
	9	Työttömiä alle 30-vuotiaita työllistynyt avoimille työmarkkinoille	TEM, Työnvälitystilasto
	10	Työttömiä alle 30-vuotiaita työllistynyt palkkatuella	TEM, Työnvälitystilasto
	11	Työttömien nuorten aktivointiaste	TEM, Työnvälitystilasto
Vaikutusindikaattorit 2: Koulutustakuun toteutuminen			
*	12	Suoraan perusopetuksesta koulutukseen hakematta jättäneet, ne joita ei hyväksytty tai jotka eivät ottaneet paikkaa vastaan	Kouluta-tietokanta
	13	Peruskoulun 9. luokan päättäneiden välitön sijoittuminen jatko-opintoihin koulutussektorin mukaan	Tilastokeskus, Koulutustilastot, Koulutukseen hakeutuminen
	14	Ylioppilaiden välitön sijoittuminen jatko-opintoihin koulutussektorin mukaan	Tilastokeskus, Koulutustilastot, Koulutukseen hakeutuminen
	15	Tutkintoon johtavan koulutuksen kokonaan keskeyttäneiden osuus koulutussektoreittain	Tilastokeskus, Koulutustilastot, Koulutuksen keskeyttäminen
*	16	Koulutuksen ulkopuolelle jääneiden 20–29-vuotiaiden nuorten osuus ikäluokasta	Tilastokeskus, Työssäkäyntitilasto
	17	Vain perusasteen suorittaneet 20–29-vuotiaat pääasiallisen toiminnan mukaan	Tilastokeskus, Työssäkäyntitilasto
Vaikutusindikaattorit 3: Nuorten syrjäytymisen ehkäisy ja kuntoutus			
*	18	Työttömien tai työvoiman ulkopuolella olevien nuorten (NEET) osuus vastaavan ikäisestä väestöstä	Tilastokeskus, Työssäkäyntitilasto
	19	Työttömien osuus tutkinnon suorittaneista vuosi valmistumisen jälkeen koulutusasteen mukaan	Tilastokeskus, Koulutustilastot, Sijoittuminen koulutuksen jälkeen
*	20	Pitkäaikaisesti toimeentulotukea saavien 18–24-vuotiaiden nuorten osuus vastaavanikäisestä väestöstä	SOTKANet
*	21	Työkyvyttömyyseläkeläisten osuus nuorista sairausryhmän mukaan	Kelasto; Tilastokeskus, Väestötilasto
	22	Kelan ammatillista kuntoutusta saavien 16–29-vuotiaiden osuus vastaavan ikäisestä väestöstä	Kelasto; Tilastokeskus, Väestötilasto
	23	Kelan kuntoutuspsykoterapian palveluja saavien 16–29-vuotiaiden osuus vastaavan ikäisestä väestöstä	Kelasto; Tilastokeskus, Väestötilasto
	24	Vaikean psykoosin tai muun vaikean mielenterveyden häiriön perusteella 15–29-vuotiaille myönnetty lääkekorvaukset, osuus vastaavan ikäisestä väestöstä	Kelasto; Tilastokeskus, Väestötilasto
	25	Kelan nuorten kuntoutuspäätösten hylkäysprosentti	Kelan kuntoutustilasto
Vaikutusindikaattorit 4: Nuorten syrjäytymisen riskitekijät			
	25	Alle 25-vuotiaat asunnottomat ja pitkäaikaisasunnottomat, osuus vastaavanikäisestä väestöstä	ARA selvitykset
	26	Perusasteen ja toisen asteen opiskelijat, joilla koettu terveydentila keskinertainen tai huono	THL, Kouluterveyskysely

	27	Perusasteen ja toisen asteen opiskelijat, joilla vaikeuksia keskustella vanhempiensa kanssa	THL, Kouluterveyskysely
*	28	Perusasteen ja toisen asteen opiskelijat, joilla ei yhtään läheistä ystävää	THL, Kouluterveyskysely
	29	Päihteiden vuoksi sairaaloiden tai terveyskeskusten vuodeosastolla tai päihdehuollon laitoksissa hoidossa olleet 15–24-vuotiaat, osuus vastaavan ikäisestä väestöstä	SOTKANet
	30	Alle 29-vuotiaiden rikollisuus rikoslajeittain (varkaudet, vahingonteot ja väkivalta)	Tilastokeskus, Poliisin tietoon tullut rikollisuus

Keinoindikaattoreiden avulla tarkastellaan nuorten syrjäytymistä ehkäisevien palvelujen käyttöä, mahdollisuuksien mukaan esimerkiksi maakunnittain. Keinoindikaattorit jaetaan seuraaviin ryhmiin

1. Työ ja elinkeinopalvelut
2. Koulutuspalvelut
3. Nuoriso-, sosiaali- ja terveyspalvelut

Keinoindikaattorit

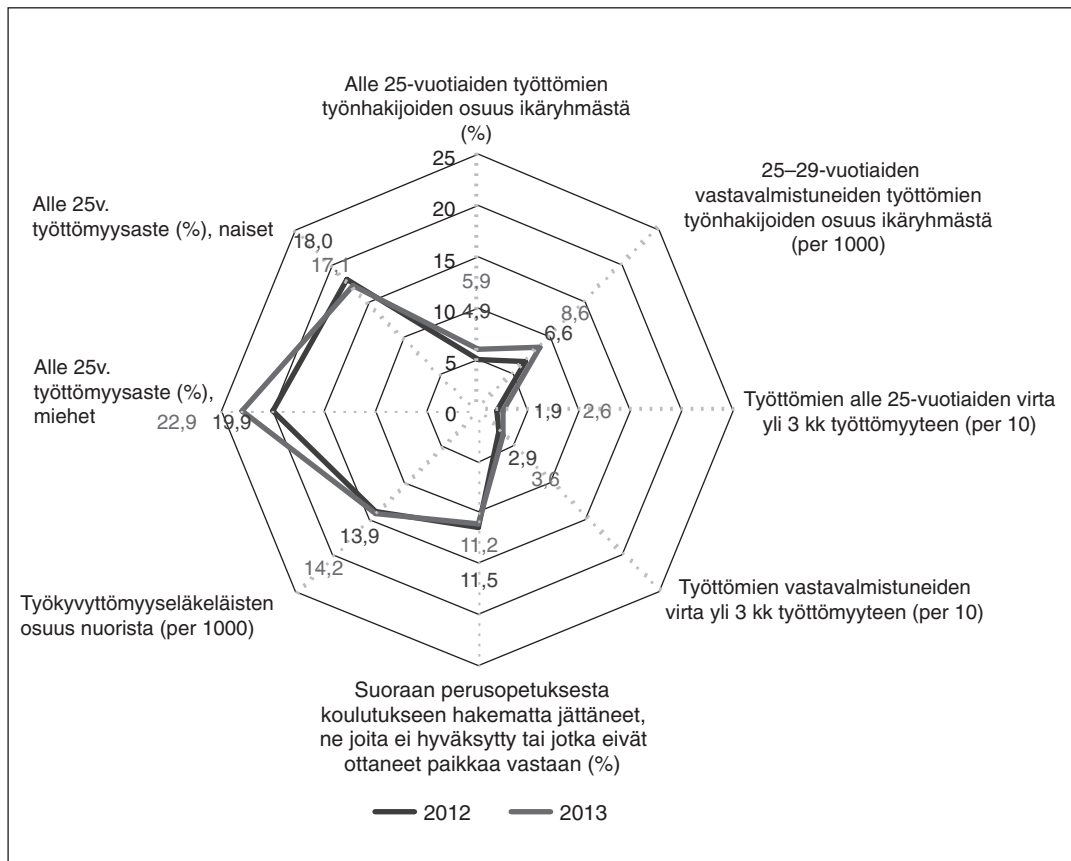
Indikaattori		Lähde
TE-toimistojen palvelut		
1	Ammatinvalinta- ja uraohjaus	TEM, Työnvälitystilasto
2	Valmennukseen osallittuminen (työnhakuvalmennus, työhönvalmennus, uravalmennus)	TEM, Työnvälitystilasto
3	Työkokeilu	TEM, Työnvälitystilasto
4	Koulutuskokeilu	TEM, Työnvälitystilasto
5	Työvoimakoulutus	TEM, Työnvälitystilasto
6	Starttiraha	TEM, Työnvälitystilasto
7	Sanssi-kortti	TEM, Työnvälitystilasto
8	Palkkatuettu oppisopimus	TEM, Työnvälitystilasto
9	Suunnitelma tehty ennen 3 kk rajaa	TEM, Työnvälitystilasto
10	TE-toimistojen maahanmuuttajille tarkoitetut kotoutumispalvelut	TEM, Työnvälitystilasto; Kelasto
11	TE-toimenpiteestä toiseen siirtyvät	TEM, Työnvälitystilasto
Koulutuspalvelut		
12	Lakisääteinen oppilas- ja opiskelijahuolto	THL, Kouluterveyskysely; OPH
13	Oppisopimuskoulutus	OPH tilastopalvelu Vipunen, Ammatillinen koulutus
14	Perusopetuksen lisäopetus	Tilastokeskus, Koulutustilastot
15	Perusasteen tehostettu ja erityinen tuki/erityisopetus	Tilastokeskus, Koulutustilastot
16	Ammattistartti	Opetushallitus
17	Vammaisten valmentava ja kuntouttava ohjaus ja opetus	Opetushallitus
18	Nuorten aikuisten osaamisohjelma	Opetushallitus
19	Maahanmuuttajien valmistava koulutus	Opetushallitus

Nuoriso-, sosiaali- ja terveyspalvelut		
20	Kuntien nuorten tieto-, neuvonta- ja ohjauspalvelut	OKM
21	Kuntouttava työtoiminta	Kelasto
22	Nuorten mielenterveyspalvelut	SOTKANet
23	Nuorten työpajatoiminta	OKM
24	Etsivä nuorisotyö	OKM
25	Lastensuojelu ja kodin ulkopuolelle sijoitetut nuoret	SOTKANet

Vertailuja helpottamaan valittiin lisäksi keskeisimmät indikaattorit, ns. avainindikaattorit, joiden avulla tehtiin tilannekatsaus nuorisotakuun ensimmäisen vuoden toimeenpanosta.

risotakuun ensimmäisen vuoden toimeenpanosta.

Avainindikaattorit vuonna 2012 ja 2013, koko maa, mukana indikaattorit, joista tieto on saatavilla sekä vuodelta 2012 että 2013

2.7 Nuorisotakuun taloudellinen tarkastelu

Taloudellisessa tarkastelussa selvitettiin, miten nuorisotakuun käytössä olevat resurssit liittyvät palvelujen vaikuttavuuteen, ja miten käytössä olevien resurssien määrää tulisi mitata ja vertailla suhteessa saavutettaviin tuloksiin. Tiedon kokoaminen oli kuitenkin haasteellista erityisesti määrärahojen kohdentamisen osalta. Palvelujen osalta päädyttiin laskennalliseen määrittelyyn, koska tarkkaa tietoa käyttäjämääristä ei ole saatavilla. Jatkossa pitäisi tuottaa nykyistä selkeämpää tietoa määrärahoista, ja niiden kohdentumisesta, jotta ne voidaan yhdistää palveluihin ja toimintaan ja tätä kautta aikaansaatuihin vaikutuksiin. Vaikuttavuuden osalta eri tilastomenetelmät ja eri tiedon tuottajien moninaisuus tuovat omat haasteensa, koska eri tietolähteissä esimerkiksi nuorten työttömyyttä kuvaavat luvut poikkeavat toisistaan. Viive tiedon tuottamisessa hankaloitti nuorisotakuun vaikuttavuuden arviointia, koska osa tiedoista saadaan vasta vuoden, jopa kahden kuluttua.

Käytettävissä olevien tietojen perusteella ei nuorisotakuun 60 miljoonan euron lisäpanostuksen vaikuttavuudesta voida vielä tehdä pitkälle meneviä johtopäätöksiä. Merkkejä nuorisotakuun vaikuttavuudesta voi kuitenkin havaita ja toiminnassa voi olettaa tapahtuneen nuorisotakuun tavoitteen mukaista muutosta. Toimintatapojen ja menetelmien muutos on välttämätöntä taloudellisen lisäpanostuksen ohella. Lisämäärärahojen ansiosta on välttytty leikkauksilta nuorten palveluissa tai pystytty kompensoimaan niitä. On tärkeää huomioida, että nuorisotakuun tavoitteiden toteutumiseen vaikuttaa ensisijaisesti yleinen talouden tilanne ja muuttuva nuorten maailma. Talouden taantuma vaikuttaa uusien työpaikkojen syntyyn. Jatkossa myös toimintatapojen kehittämiseen on kiinnitettävä entistä enemmän huomiota.

3. Nuorisotakuuta koskevat kehittämissuhteet

Vaikka nuorisotakuun toteutus on käynnistynyt varsin epätasaisesti eri paikkakunnilla, on sen toteutuksessa onnistuttu useilla paikkakunnilla. Tämä kehitys pitäisi ulottaa jokaiseen kuntaan. Olennaista tässä kehittämistyössä on, että paikkakuntakohtaiset yhteistyömallit ja palveluprosessit ovat koordinoituja, yhdessä sovittuja ja sujuvasti toimivia. Kunnissa tarvitaan integroidun palvelumallin kehittämiseksi yhteinen tahtotila ja strategia, jossa sovitaan yhteisistä pelisäännöistä, vastuunjaosta, kumppanuudesta ja sitoutumisesta. Yhteistyöverkoston pitää myös sitoutua yhteiseen työotteeseen, jonka avulla voidaan murtaa totuttuja asiakastyön kaavoja, madaltaa ja purkaa eri sektoreiden raja-aitoja ja keinotekoisia rajoituksia sekä sujuvoittaa tiedonkulkua. Myös kuntien sisäisiä ja muiden toimijoiden välisiä raja-aitoja pitää madaltaa, mikä mahdollistaa nuorten tarpeista käsin rakentuvien tavoitteellisten palvelukokonaisuuksien rakentamisen.

Jatkossa tarvitaan yhteisen näkemyksen ja konkreettisten toimien kirkastamista sekä toimintamallien muutosten seurantaan myös valtakunnan tasolla. Nuorisotakuun toteuttamista ja seurantaan varten tarvitaan tulosten seurannan ohella myös eri toimijoiden roolien, prosessien ja yhteistyön määrittämistä ja selkiyttämistä. Tämä edellyttää myös jatkossa eri ministeriöiden, Kuntaliiton, Kelan ja muiden nuorisotakuun sidosryhmien tiivistä yhteistyötä, mikä on käynnistynyt lupaavasti Nuorisotakuu-ryhmässä.

Jatkossa tarvitaan nuorisotakuuta tukevien palveluiden tehokkaampaa hyödyntämistä ja uusien nuorten tarpeisiin paremmin vastaavien palveluiden kehittämistä. Keskeistä olisi saada erilaisissa elämäntilanteissa olevat nuoret mukaan kehittämistyöhön ja selvittää tarkemmin työn ja koulutuksen ulkopuolis-

ten nuorten palvelutarpeita ja -kokemuksia esimerkiksi haastattelututkimuksen avulla.

Nuorisotakuun toimeenpanon tehostamiseksi tarvitaan jokaiselle paikkakunnalle tai seudulle ennalta ehkäisevällä otteella toimiva monialainen matalan kynnyksen palvelupiste, jonka avulla voidaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa tarjota nuorelle tukea ja ohjausta ja estää hänen ongelmiansa pitkittyminen ja mutkistuminen. Toimintamallin avulla nuorten palveluissa pystytään nykyistä paremmin panostamaan yksittäisten irrallisten palvelujen sijaan tavoitteellisiin palvelukokonaisuuksiin ja palveluohjaukseen. (vrt. Notkola ym. 2013). Eri ministeriöiden yhteisesti suunnittelema Ohjaamo-malli vastaa pitkälle näihin palvelutarpeisiin. Tämän ohella myös on myös valmisteilla työvoiman palvelukeskusten lakisääteistäminen ja ulottaminen kaikkiin kuntiin vuoden 2015 alusta ja sen palvelujen piiriin kuuluvat yli 6 kukaudesta työttömänä olleet moniammatillista tukea tarvitsevat nuoret.

TE-hallinnossa pitäisi turvata nuorille mahdollisuus henkilökohtaiseen ohjaukseen sähköisen asioinnin rinnalla. Nuorisotakuun toteutuksen kannalta työpajojen toimintaedellytysten turvaaminen on tärkeää. TE-hallinnon työkoikeilun linjauksia ja ohjeita tulisi muokata edelleen nykyistä joustavammaksi sekä palvelun kohderyhmien, tavoitteiden että toteutuksen osalta. Jatkossa tarvitaan nuorten työelämään ja koulutukseen valmentaville palveluille, elämänhallintaa tukeville sosiaalisen kuntoutuksen sekä ammatillisen kuntoutuksen palveluille nykyistä selkeämmät määrittelyt ja profiilit. Tämä edellyttää kaikkien näiden palvelujen kokonaistarkastelua ja keskeisten palvelujen järjestäjien, TE-hallinnon, kuntien ja Kelan välisen tehtävänjaon ja yhteistyön selkiyttämistä.

Ammatilliseen koulutukseen tarvitaan nykyistä joustavampaa ja nopeasti koulu-

tustarpeisiin reagoivaa koulutustarjontaa. Hankemuotoisesti kehitettyjen uudenlaisten räätälöityjen ja työelämälähtöisten koulutusmallien käyttö ja saatavuus pitää levittää koko maahan. Esimerkiksi väärälle alalle kouluttautuneiden nuorten täydennys- ja uudelleen koulutukseen, koulutuksen toistuvasti keskeyttäneille nuorille ja huonoin arvosanoin valmistuneille ylioppilaille, maahanmuuttajataustaisille nuorille sekä nuorille, joilla on mielenterveysongelmia, tarvitaan uudenlaisia joustavia koulutusmalleja. Tällaisia hyviksi osoittautuneita koulutusmalleja ovat esimerkiksi tuotantokoulun ja avoimen ammattiopiston toimintamallit, työpajojen opinnollistaminen sekä tuettu oppisopimuskoulutus. Osatyökykyisten nuorten koulutusta tulisi tukea kuntoutuksen ja koulutuksen yhdistämisellä.

Jatkossa nuorisotakuun toimeenpanossa on panostettava nuorille kohdennettujen sosiaali- ja terveydenhuollon sekä kuntoutuksen palvelujen kehittämiseen. Kuntien ja Kelan edellytykset tähän ovat paranemassa lakimuutosten myötä, mikä tarjoaa tulevaisuudessa nykyistä paremmat mahdollisuudet tukea nuorten elämänhallintaa ja edistää heidän työmarkkinavalmiuksiaan. Sosiaalihuoltolain uudistus on vireillä, ja yhtenä sen uutena palvelusisältönä on sosiaalinen kuntoutus. Kelan ammatillisen kuntoutuksen pääsyn kriteerit muuttuivat vuoden 2014 alusta siten, että työ- ja opiskelukyvyn alenemisen ohella palveluihin pääsyn perusteina otetaan aiempaa enemmän huomioon sosiaalinen elämäntilanne. Toimeenpanon kehittämistyössä on tärkeää hyödyntää eri puolilla maata kunnissa ja järjestöissä kehitettyjä hyviä käytäntöjä ja vakiinnuttaa hyviksi osoittautuneiden palvelumallien saatavuus koko maassa.

Nuorten kouluttautumista tai työllistymistä tukevaan ohjaustyöhön sekä palveluohjaukseen saadaan uudenlaista systematiikkaa

ja tavoitteellisuutta sekä TE-toimistoissa, työvoiman palvelukeskuksissa että monissa muissa työllistymistä tukevissa palveluissa käyttöön otettavan tutka-menetelmän avulla. (Spangar ym. 2013). Tämä menetelmä olisi hyödyllistä ottaa mahdollisimman laajaan käyttöön nuorisotakuun toimeenpanoa edistävissä nuorten palveluissa.

Jotta nuorten palveluissa pystytään aidosti rakentamaan pitkäkestoisia, yksilöllisiä ja paremmin toisiinsa yhteydessä olevia palvelukokonaisuuksia, tulee sähköisiä tietojärjestelmiä kehittää sellaisiksi, että ne mahdollistavat eri toimijoiden välisen tietojen yhteiskäytön. Sähköistä tietojen yhteiskäyttöä voidaan hyödyntää nuoren asiakasprosessin hallinnassa, eri toimijoiden välisessä yhteistyössä ja tietojen vaihdossa sekä palvelua koskevassa vaikuttavuusarvioinnissa. Nykyisellään eri toimijoiden välinen tietojen siirto ja vaihto on saatava vähintään niin tiiviiksi kuin nykyinen tietosuoja sallii. Tämä tulee nostaa yhdeksi kehittämiskohteeksi vuonna 2015 käynnistyvässä valtionvarainministeriön rahoittamissa kuntakokeilun nuorisotakuu-hankkeissa.

Nuorisotakuun toimeenpanossa pitäisi tehostaa hyvien käytäntöjen levittämistä ja hyödyntämistä. Tietoa nuorten palvelujen hyvistä käytännöistä on nykyisin vaikea löytää ja se leviää hyvin satunnaisesti. Hyviä käytäntöjä koskevaan seurantaan, julkaisemiseen ja levittämiseen tarvitaan vastuutahoja, ja niitä koskevan tiedon levittämiseen ja kokemusten vaihtamiseen tarvitaan nykyistä toimivampia kanavia.

Kehitettyjen seuraintindikaattoreiden hyödynnettävyyden kannalta olisi tärkeää, että tiedon keruuta jatketaan ja että indikaattoreista julkaistaan säännöllisesti ajantasaaiset tiedot. Nuorisotakuun taloudellisessa selvityksessä käytetty taloudellisen arvioinnin kustannus-vaikuttavuus-lähestymistapa edellyttää nuorisotakuun kohdejoukkoon ja

toimintaan kohdistuvien panosten ja resursien määrittelyä. Tilastointia ja seurantajärjestelmiä pitää kehittää siten, että se mahdollistaa tietojen saannin palveluiden tuotamiskustannuksista ja käyttömääristä sekä eri ryhmien välisen vertailun.

Lähteet

- Nuorisotakuun toteutus. Kirje nuorisotakuun alueellisille ja paikallisille toimijoille. Työ- ja elinkeinoministeriö 12.3.2013
- Nuorten yhteiskuntatakuu -työryhmä 2012. Nuorten yhteiskuntatakuu 2012. Työ- ja elinkeinoministeriön raportteja 8/2012, Työ- ja elinkeinoministeriö, Helsinki. Saatavissa verkossa: http://www.nuorisotakuu.fi/files/34024/Nuorten_yhteiskuntatakuu_2013_raportti.pdf
- Notkola V, Pitkänen S, Tuusa M, Ala-Kauhala M, Harkko J, Korkeamäki J, Lehtikainen T, Lehtoranta P, Puumalainen J (Kuntoutussäätiö) Ehrling L, Hämäläinen J, Kankaanpää E, Rimpelä M, Vornanen R (konsortioikumppanit). (2013) Nuorten syrjäytyminen. Tietoa, toimintaa, tuloksia. Eduskunnan tarkastusvaliokunnan julkaisu 1/2013. Helsinki: Eduskunta, 2013. Saatavissa verkossa: [http://www.eduskunta.fi/triphome/bin/thw/trip?\\${BASE}=erekj&\\${HTML}=akxpdf&\\${SNHTML}=akxeiloydy&tunniste=TRVJ+1/2013](http://www.eduskunta.fi/triphome/bin/thw/trip?${BASE}=erekj&${HTML}=akxpdf&${SNHTML}=akxeiloydy&tunniste=TRVJ+1/2013)
- Pitkänen, S., Aho, S., Koponen, H., Kylmäkoski, M., Nieminen, J. & Virjo, I. (2007) Ryhtiä ja ruutia nuorten työvoimapalveluihin. Nuorten yhteiskuntatakuun toteuttamista ja tuloksia selvittävä tutkimus. Työministeriö, Helsinki.
- Spangar T., Arnkil, R., Keskinen A., Vanhalakka-Ruoho M., Heikkilä H., Pitkänen S. (2013) Ohjauksen liike näkyviin – Tutka ja TE-toimistojen ohjauspalvelut.

Seurannan ja arvioinnin prototyyppi.
Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja
32/2013.

Saatavissa verkossa: http://www.tem.fi/files/38086/TEMjul_32_2013_web_21112013.pdf

Tuusa M, Pitkänen S, Shemeikka R, Korkeamäki J, Harju H ja Saares A.(Kuntoutussäätiö) Pulliainen M, Kettunen A ja Piirainen K (Diakonia-ammattikorkeakoulu) (2014) Yhdessä tekeminen tuottaa tuloksia Nuorisotakuun tutkimuksellisen tuen loppuraportti. Tutkimuksel-

linen tuki nuorisotakuun toimeenpanon seurannassa ja vaikuttavuuden arviointiin käytettävien indikaattorien kehittämisessä nuorisotakuun 1. toimeenpanovuonna 2013. Työ- ja elinkeinoministeriön tutkimuksia 15/2014. Työ- ja elinkeinoministeriö. Helsinki.

Valtioneuvoston päätös rakennepoliittisen ohjelman toimeenpanosta 29.11.2013
Saatavissa verkossa: <http://valtioneuvosto.fi/etusivu/rakenneuudistus395285/tiedostot/paatos-29112013/fi.pdf>

Euroopalla ei ole varaa hukattuun sukupolveen¹

Lauri Ihalainen² - Heikki Räisänen³

Finanssi- ja eurokriisi sekä globaalin talouden hidas toipuminen asettavat suuren haasteen Euroopan työmarkkinoille. Työllisten osuus unionissa on laskenut rajusti. Eniten talouden heilahtelut ovat vaikuttaneet niihin, joiden kiinnittyminen työelämään on haurainta. Espanjassa, Italiassa, Kreikassa ja Kroatiassa työllisyystilanne EU:n jäsenmaista on heikoin ja 20–64-vuotiaiden työllisyysaste alle 60 prosenttia. Näissä maissa nuorten työttömyys näyttää riistäytyneen

käsistä: kreikkalaisnuorten työttömyysluvut kipusivat viime vuonna peräti 59 prosenttiin.

Viime vuosina on puhuttu paljon kadotusta sukupolvesta, nuorten joukosta, joka menettää otteensa työn syrjästä ja pahimmillaan koko yhteiskunnasta. Mitä meidän tulisi sanoa nuorille, joiden työllistymisnäkymät vaikuttavat heikoilta, jopa toivottomilta? Ja ennen kaikkea, mihin toimiin Euroopassa tulisi ryhtyä, jotta uhkakuva hukatusta sukupolvesta voitaisiin välttää?

¹ Artikkelin editoitu versio on alun perin julkaistu Europe's World -lehden sekä Friends of Europe -ajatuspajan verkkosivuilla 2.9.2014 otsikolla "Europe cannot afford to lose an entire generation". Linkki Europe's World -lehteen ohessa:

<http://europesworld.org/2014/09/02/state-of-europe-pre-summit-viewpoint-europe-cannot-afford-to-lose-an-entire-generation/>

² Lauri Ihalainen, työministeri, työ- ja elinkeinoministeriö

³ Heikki Räisänen, tutkimusjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

Kokonaiskuvasta tehokkaiisiin toimenpiteisiin

Pelkkä työllisyysasteen tarkastelu ei kerro riittävän kattavasti, mitä toimenpiteitä nuoriso tuekseen tarvitsee. Työn ja koulutuksen ulkopuolelle jääviä nuoria kuvaava NEET-indikaattori kertoo että kaikista 15–29-vuotiaista EU:ssa näitä ulkopuolisia nuoria oli peräti 16 prosenttia. Kuitenkin NEET-nuorissakin on muita kuin syrjäytyneitä, esimerkiksi vanhempainvapaata viettäviä. Korkein NEET-luku on Kreikassa (29 %), mikä silti antaa aivan erilaisen mielikuvan, kuin saman maan lähes 60 prosentin nuorisotyöttömyysaste.

Synkästä työllisyystilanteesta huolimatta lohduttavaa on, että nuorten työttömyys on yleensä lyhytkestoista verrattuna aikuisiin. Jossain määrin lyhytkestoisten työttömyysjaksojen voidaan jopa katsoa olevan normaaleja työuran alkuun ja työmarkkinoille kiinnittymiseen liittyviä ilmiöitä. Ongelmalliseksi nuorten työttömyys muuttuu, kun työttömyys pitkittyy tai nuorten osaaminen uhkaa jäädä vajavaiseksi. Tällaisia tilanteita tulisi kaikin keinoin välttää.

Suomen nuorisoa seuranneen tutkimuksen perusteella koulutuksensa keskeyttäneillä työttömyys on erittäin todennäköistä ja heidän työllisyytensä pitkällä aikavälillä olennaisesti alhaisempi, kuin vähintään toisen asteen tutkinnon suorittaneilla. Tutkimusten havainnot pitää ottaa vakavasti. Tutkitusti pelkän peruskoulun varassa ei työelämässä pärjää, ja työurat jäävät lyhyiksi ja katkonaisiksi. Jokainen nuori ansaitsee paikkansa ja roolin yhteiskunnan täysivaltaisena jäsenenä. Syrjäytymisellä on mittavat inhimilliset ja myös taloudelliset seuraukset. Arvioiden mukaan yksi syrjäytynyt nuori saattaa synnyttää yhteiskunnalle jopa miljoonan euron kustannukset.

Päättäjien tehtävänä on edistää ratkaisuja, jotka luovat nuorille mahdollisuuksia

positiivisiin siirtymiin: ulkopuolisuudesta koulutukseen, harjoitteluun ja työhön, koulutuksesta työhön ja työttömyydestä uuden oppimisen ja tekemisen pariin.

Työmarkkinat ovat monen tekijän summa

Eri maiden erilaisten työmarkkinatilanteiden taustalla on monta tekijää. Parhaiten nuorisotyöllisyydessä pärjäävät Saksa ja Itävalta, joissa nuorten työttömyysaste jää alle kymmenesosaan työmarkkinoille osallistuvista. Pohjoismaista parhaat luvut ovat Tanskalla.

Saksa, Itävalta ja Tanska ovat kaikki oppisopimuskoulutuksen maita. Tästä ei kuitenkaan voi vetää yksioikoista johtopäätöstä, että oppisopimuspainotteisuuden lisääminen muissa maissa automaattisesti helpottaisi nuorten asemaa. Kyse on laajemmasta työllistämiskulttuurista ja koko työmarkkinoiden toimintalogiikasta.

Vaikka oppisopimusten lisääminen voi tuntua politiikkatoimenpiteenä houkuttelevalta, ei kokonaisuus toimi, jos työpaikoilla ja työnantajilla ei ole halua tai edellytyksiä mallin kehittämiseen. Maat, joissa työnantajien valmius ja sitoutuminen nuoren kouluttamiseen on korkeampi, vaikuttavat pääsevän nuorisotyöllisyydessä parhaisiin tuloksiin.

Taloustilanteen ohella työllistymiseen ja työmarkkinoihin vaikuttaa yleinen kulttuuri ja asenneilmapiiri. Työllistymismahdollisuuksia on hankala edistää, jollei samalla pidetä hyvää huolta työelämän ja työpaikkojen toimivuudesta.

Työelämään on astumassa odotuksiltaan ja vaatimuksiltaan uudenlainen Y-sukupolvi. Nuorten näkemykset itse työhön, johtamiseen, itsensä toteuttamiseen, työhön sitoutumiseen ja vapaa-aikaan haastavat organi-

saatiot uudistumaan. Jäykän tai hierarkkisen työkuultuurin maissa sopeutuminen muutokseen voi olla haastavaa. Meillä kaikilla on silti opittavaa nuorilta – joskin usein myös nuorilla vanhemmilta! Moninaisuudessaan yhtenäinen (United in diversity) on motto, joka sopii erinomaisesti myös työelämään. Laaja-alainen yleissivistys on tärkeä edellytys ammatilliselle liikkuvuudelle työn ja työtehtävien nopean muutoksen keskellä. Nuorten arvostus ja kiinnittyminen työhön on vahvaa, mutta ei niinkään yhteen työnantajaan.

Keskeinen tekijä työmarkkinoiden sujuvuudessa on työn ja koulutuksen toimiva liitto. Koulutus luo pohjan, jonka varassa osaamista päivitetään myös työn ohessa. Työuran edetessä osaaminen ja ammattitilpeys tukevat myös työssä jaksamista.

Eurooppalainen nuorisotakuu ja Suomen kokemus

Euroopan unionissa päätettiin nuorisotakuun toteutuksesta reilu vuosi sitten, huhtikuussa 2013. Sitoutuminen nuorisotakuuseen oli tärkeä viesti: Haluamme pitää nuoret mukana maanosamme tulevaisuuden rakentamisessa. Mallia unionin nuorisotakuulle tarjosivat Itävalta ja Suomi, joissa nuorisotakuuta on jo sovellettu aiemmin.

EU:n nuorisotakuun tavoitteena on taata kaikille alle 25-vuotiaille nuorille neljän kuukauden kuluessa työttömäksi jäämisestä laadukas, konkreettinen tarjous työstä, oppisopimuksesta, harjoittelusta tai jatkokoulutuksesta. Olennaista on huomioida nuoren henkilökohtainen tilanne ja tarpeet.

Nuorisotakuualoite merkitsee monessa maassa uudenlaista eri toimijoiden yhteistyötä. Esimerkiksi ammatillisista koulutusta voi olla tarpeen uudistaa ja julkisia työvoimapalveluita järkevöittää. Tarkoituksena on,

että jäsenmaat myös tukisivat toinen toisiaan hyviä käytäntöjä kehittämällä.

Suomessa nuorisotakuun nykymallia on pohjustettu jo aiempina vuosikymmeninä. Nykymallissaan työllisyys- ja koulutustakuuna nuorisotakuu käynnistyi Suomessa vuoden 2013 alussa. Takuu lupaa jokaiselle alle 25-vuotiaalle ja alle 30-vuotiaalle vasta valmistuneelle työ-, harjoittelu-, opiskelu-, työpaja- tai kuntoutuspaikan kolmen kuukauden kuluttua työttömäksi jäämisestä.

Eurofound on arvioinut Suomen mallin olevan kokonaisvaltainen ja toimiva. Suomessa nuorisotakuu ei ole yhden ministeriön, vaan koko hallituksen laaja, yhteiskunnallinen hanke. Sitä toteutetaan yhteistyössä ministeriöiden, kuntien, työmarkkinajärjestöjen, yritysten, oppilaitosten sekä esimerkiksi vapaaehtois- tai NGO-järjestöjen kanssa. Työ- ja elinkeinoministeriön vastuulle kuuluvat työvoimapalveluissa esimerkiksi nuorten työllistämiseen työnantajalle maksettava palkkatuki, 700 euroa korkeintaan 10 kuukauden ajan. Opetus- ja kulttuuriministeriö vastaa puolestaan pääosasta koulutuspalveluita, työpajatoiminnasta ja jo syrjäytymisuhan alla oleviin nuoriin kohdistuvasta etsivästä nuorisotyöstä. Kuntouttavat toimet tulevat mukaan niitä tarvitseville sosiaali- ja terveysministeriön johdolla – etenkin nuorten mielenterveyspalveluissa on havaittu tarvetta matalan kynnyksen ratkaisuille.

Hankalasta työmarkkinatilanteesta johtuen nuorten työttömyys on kasvanut myös nuorisotakuun toteutuksen aikana. Kuitenkin työttömyyksien kestot ovat nuorilla pysyneet paljon lyhyempinä kuin aikuisilla. Koulutus, harjoittelu, työpajatoiminta ja kuntoutus kantavat nuoren vaikeimpien aikojen yli, mutta takuu ei automaattisesti muutu avointen työmarkkinoiden työpaikoiksi. Ilman nuorisotakuuta nuorisotyöttömyys olisi kuitenkin nykyistäkin heikompi. Pitkäkestöisten myönteisten vaikutusten uskomme

tulevan näkyviksi talouden kääntyessä kasvuun. Tarkka analyysi politiikkatoimenpiteiden vaikuttavuudesta vaatii tutkimusta ja seurantaa, jonka tueksi olemme kehittäneet koko maahan yhtenäisen mittariston.

Sijoitus tulevaisuuteen

Eurooppalainen nuorisotakuu on hieno saavutus, jonka toimeenpanoa tulee jatkaa määrätietoisesti. Erityisesti pitää kehittää laaja-alaista lähestymistapaa.

Nuorisotakuun tehtävänä ei ole luoda standardeja työvoimapalveluille, vaan tukea ja auttaa nuoria työllistymään. Koulutuksen rooli on tässä keskeinen. Nuorisotakuusta ei pidä luoda massapalveluja tai muodollisuutta, vaan jokaisen nuoren tilanne pitää huomioida niin, että toimenpiteet tukevat juuri häntä. Myös palvelujen laatu tulee varmistaa.

EU:n komission tutkimuksellisten arvioiden mukaan euroaluetta koskeva nuorisotakuun toteuttaminen maksaisi noin 0,2

prosenttia BKT:stä. Vastaavasti kaikissa jäsenmaissa NEET-nuorten kustannus on kuu-sinkertainen (1,2 % BKT:stä). Laskelmat osoittavat, kuinka mittavista taloudellisista arvioista nuorten osallisuudessa tai vaihtoehtoisesti syrjäytymisessä on kyse.

Nuorten tehokas työhön, koulutukseen, harjoitteluun ja kuntoutukseen saattaminen siis maksaa paljon. Vuositasolla puhutaan suuressa jäsenmaassa miljarditason investoinnista. Vaikka sijoitustoiminnassa tulee aina huomioida tuotto-odotukset ja tehokkuus, nuorten kohdalla investointia ei yksinkertaisesti ole varaa olla tekemättä.

Euroopan nuorten asema kytkeytyy olennaisesti eurooppalaisiin arvoihin: vapauteen, tasa-arvoon, demokratiaan ja avoimeen yhteiskuntaan. Näille ydinarvoille ei voi asettaa hintalappua, sillä ne ovat jokaisen eurooppalaisen oikeuksia. Päättäjät voivat valita, luommeko nuorille mahdollisuuksia ja valammeko heihin uskoa tulevaan näköalattomuuden sijasta vai annammeko Eurooppaan muodostua kadotettujen nuorten sukupolven.

Julkinen työnvälitys yritysten rekrytointipalveluna¹

Mikko Valtakari² – Jarmo Palm³ – Tuija Groop⁴

Osaavan ja yrityksen tarpeisiin sopivan työvoiman saatavuus on monien tutkimusten mukaan keskeinen kilpailukykytekijä yrityksille. Tämän hetken korkeasta työttömyydestä huolimatta monilla aloilla ja yrityksillä on vaikeuksia työvoiman saannissa. Julkisella työnvälityksellä on tärkeä rooli yritysten työvoiman saatavuuden ja siten niiden kilpailukyvyn turvaamisessa.

Elinkeinojen ja työmarkkinoiden muuttuminen aiempaa monimuotoisemmiksi haastaa julkisen työnvälityksen uudella tavalla

juuri yritysten rekrytointipalveluna. Onnistuakseen työpaikkojen ja työnhakijoiden ”matching”-tehtävässään työnvälityksen on kyettävä pureutumaan nykyistä vahvemmin yritysten yhä monimuotoisempiin rekrytointitilanteisiin ja –tarpeisiin. Työnvälityksen kehittäminen rekrytointipalveluna antaa TE-toimistolle myös selvästi paremmat edellytykset palvella työnhakijoita.

Julkisen työnvälityksen olemassa olon oikeutukselle on selkeä yhteiskunnallinen peruste työmarkkinoilla vallitseva markki-

¹ Kirjoitus perustuu työvoiman kysynnän rakenteiden muutoksia koskevaan tutkimukseen, joka toteutettiin työ- ja elinkeinoministeriön toimeksiannosta kevään 2014 aikana Tempo Economics Oy:ssä. Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää monimuotoistuvan työn kysynnän rakenteita sekä antaa vastauksia siihen, miten julkista työnvälitystä tulisi kehittää vastaamaan entistä paremmin työvoiman kysynnän uudentyyppejä vaatimuksia. Tutkimus ilmestyy työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuna syksyn 2014 aikana.

² Mikko Valtakari, FL, tutkimusjohtaja, Tempo Economics Oy

³ Jarmo Palm, FL, työmarkkinaneuvos, työ- ja elinkeinoministeriö

⁴ Tuija Groop, KTM, neuvotteleva virkamies, työ- ja elinkeinoministeriö

napuute, jossa työ ja työvoima eivät kohtaa toisiaan. Julkinen työnvälitys on selviytynyt tästä yhteensovitus tehtävästään tähän mennessä hyvin.

Työnhakijan henkilökohtaiset ominaisuudet korostuvat uutta henkilöä palkattaessa – rekrytointiprosessissa työnantajat arvostavat sujuvuutta ja luottamuksellisuutta

Uuden työntekijän palkkaaminen on yrityksille usein iso taloudellinen riski, mutta myös suuri mahdollisuus. Suhteessa merkitykseensä rekrytointiosaaminen on varsin pienissä yrityksissä osoittautunut varsin heikoksi, sillä epäonnistunut rekrytointi voi johtaa suuriinkin taloudellisiin tappioihin. Tämän vuoksi julkisen työnvälityksen kautta tapahtuvan rekrytointiprosessin onnistumisella on iso merkitys erityisesti pienten yritysten liiketoimintaan ja kilpailukykyyn.

Keväällä 2014 työvoiman kysynnän rakenteiden muutoksia koskevan tutkimuksen yhteydessä tehdyn työnantajakyselyn⁵ tulosten perusteella henkilökohtaisilla ominaisuuksilla on suuri ja kasvava merkitys uutta henkilöä palkattaessa. Työntekijöiltä vaadittavat kvalifikaatiot painottuvat entistä vahvemmin henkilökohtaisiin ominaisuuksiin, erityisosaamiseen, erilaisten osaamisten yhdistelmiin sekä kommunikointitaitoihin. Kaikkein tärkeimmiksi rekrytoitavan henkilön ominaisuuksista yritysjohto arvostaa työmotivaation ja aloitekyvyn. Myös ammattikohtaista osaamista, työkokemusta sekä joustavuutta työaikojen suhteen arvostetaan rekrytointipäätöstä tehtäessä.

Rekrytointiprosessissa työnantajat arvostavat toimeksiantoprosessin sujuvuutta, helppoutta ja luottamuksellisuutta sekä hakukanavan hyvää näkyvyyttä ja tehokkuutta. Sen sijaan työnhakukanavan statusta tai rekrytointiasiantuntijan mielipidettä ei yleisesti pidetä yhtä tärkeänä.

Työnantajien tärkeäksi arvioimat tekijät rekrytointiprosessissa eivät edellytä julkiselta työnvälitykseltä uusia palveluita tai tuotteita, vaan jatkuvaa panostusta työnvälityksen perusprosessien laatuun. Tässä tapauksessa erityisesti yritysytymyksiä ja -yhteistyötä koskevien palveluprosessien merkitys korostuu.

Työ- ja elinkeinotoimiston verkkopalvelu (TE-palvelut.fi) on suosituin työvoiman hakutapa

Tilastokeskuksen työnantajahaastatteluiden perusteella TE-toimiston markkinaosuus on ollut kahtena viime vuonna 46 %, mikä on ennätyskellisen korkea. Keväällä 2014 tehdyn työnantajakyselyn perusteella kaikista työvoiman hakutavoista selvästi suosituin oli TE-toimiston verkkopalvelu TE-palvelut.fi (entinen mol.fi). Seuraavaksi yleisimmin käytettyjä rekrytointikanavia olivat työnhakijan oma yhteydenotto yritykseen, ilmoitus omalle henkilöstölle, työpaikan omat internetsivut sekä TE-toimiston rekrytointipalvelut kuten ehdolleasettelut ja työtarjoukset. Julkisen työnvälityksen käyttö on vahvasti sidoksissa rekrytointikanavien käytön kokonaisuuteen, sillä TE-palvelut.fi/avoimet työpaikat –verkkopalvelua käytetään ilmoittelemaan yhtenä rinnakkaisena tapana muun median tai muiden internetsivustojen kanssa.

⁵ Työnantajakyselyn kohdejoukoksi valittiin yhteensä 38 363 toimipaikkaa (19 113 toimipaikkaa TEM:n asiakasrekisteristä sekä 19 250 toimipaikkaa yritysrekisteristä). Vastauksia saatiin yhteensä 1 541 työnantajalta.

Julkisen työnvälityksen rinnalla työvoiman hankinnassa käytettiin lisäksi keskimäärin 2–3 muuta kanavaa.

Tärkeimpiä syitä julkisen työnvälityksen käyttöön yrityksille ovat palvelun maksuttomuus, työnhakijakunnan laajuus sekä TE-toimiston tarjoamat muut rekrytointia tukevat palvelut työnantajille. Julkinen työnvälitys toimii myös markkinointikanavana yrityksille, sillä niin yritysten kuin työnhakijoidenkin laajasti tunteman TE-palvelut.fi –verkkopalvelun kautta yritys saa positiivista näkyvyyttä. Työnantajakyselyn perusteella julkista työnvälitystä käytetään erityisesti alemman ja keskitason vaatimustason tehtäviä koskevista rekrytoinneista, mutta asiantuntija- ja johtotason rekrytoinneissa suositetaan muita kanavia. Tämä ”vinouma” haastaa julkisen työnvälityksen kehitystyötä, mikäli se tulevaisuudessa haluaa olla merkittävä rekrytointipalvelu myös asiantuntija- ja johtotason tehtävien rekrytoinneissa.

Yrityksissä tarve rekrytointiin syntyy käytännössä kolmesta syystä eli rekrytointi korvaa työvoiman poistumaa tai vaihtumaa tai on syntynyt uusi työpaikka ja sitä kautta tarve uudelle työntekijälle. TE-toimistojen kokemusten mukaan aktiivinen yritys yhteistyö tuo usein myös näkyviin rekrytointitarpeita, jotka eivät vielä ole konkretisoituneet avoimiksi työpaikoiksi. Uusi työelämän muutosta koskeva ilmiö on se, että rekrytointi voi tapahtua myös ilman avointa työpaikkaa tai työvoiman hakua, jolloin työnhakija luo omilla kompetensseillaan itselleen työpaikan.

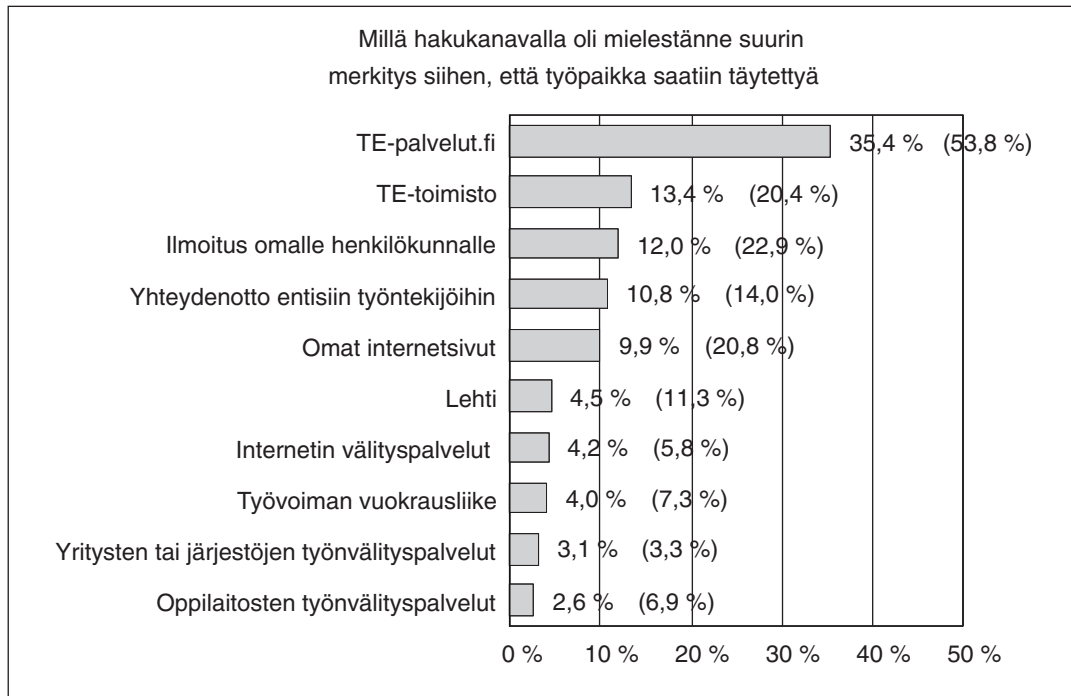
Suurista volyymeista⁶ huolimatta julkinen työnvälitys on tehokas työvoiman hakukanava

Työnantajakyselyn perusteella julkista työnvälitystä käyttäneistä yrityksistä 85 % arvioi rekrytointiprosessin johtaneen palkkaukseen, mikä on hieman vähemmän kuin muissa hakumuodoissa keskimäärin (noin 90 %). Luvut eivät kuitenkaan kerro suoraan sitä, mikä kanava on ollut rekrytoinnin onnistumisen kannalta tärkein, sillä työnantajat ovat rekrytointiprosessissaan käyttäneet pääsääntöisesti useaa eri hakumuotoa. Sen sijaan arvioitaessa sitä, millä hakukanavalla oli suurin merkitys työpaikan täyttämiseksi, nousi julkinen työnvälitys selvästi tärkeimmäksi kanavaksi. Kaikkein merkityksellisimpänä tapana työpaikan täytön onnistumisessa pidettiin TE-palvelut.fi -verkkopalvelua. Toiseksi tärkeimmäksi tavaksi työpaikan täytön onnistumisessa arvioitiin TE-toimiston muu rekrytointipalvelu, kuten ehdokkaiden haku ja esittely sekä työtarjousten tekeminen työnantajille.

Laaja-alaisuudesta ja suurista volyymeistaan huolimatta julkisen työnvälityksen tehokkuus työpaikan täyttymisessä on hyvä. Vaikka yksityiset työnvälitysfirmit ja nettisivustot toimivat varsin tehokkaasti tietyssä työmarkkinassa, niiden kokonaismerkitys työvoiman kysynnän ja tarjonnan laajamittaisessa yhteensovittamisessa on kuitenkin suhteellisen vähäinen. Sosiaalinen media nähdään vahvistuvana rekrytointiväylänä, mutta myös sen merkitys työpaikkojen täytössä tuntuu vielä toistaiseksi olevan suhteellisen pieni.

⁶ TE-toimistoissa oli vuonna 2013 yhteensä 494 415 avointa työpaikkaa, joista täyttyi 471 773 työpaikkaa (95,4%).

Kuva 1. Hakukanavan arvioitu tehokkuus työpaikan täytössä (suluissa kanavan markkinaosuus). (Lähde: Kysely työnantajille koskien viimeistä rekrytointia 2014).

Julkisen työnvälityksen imago on hyvä - palvelujen tunnettavuutta on kuitenkin parannettava

Yritysten näkemykset julkisesta työnvälityksestä rekrytointipalveluna ovat työnantajakyselyn perusteella varsin positiivisia. Julkisen työnvälityksen imago on parempi kuin mitä yksittäisistä julkisuudessa esillä olleista kannanotoista voisi päätellä. Vastaajista kaksi kolmasosaa arvioi julkisen työnvälityksen luotettavaksi sekä ystävälliseksi. Puolet vastaajista näki julkisen työnvälityksen asiantuntevaksi sekä asiakastarpeet huomioon ottavaksi. Joustavana ja tehokkaana julkista työnvälitystä piti noin 40 % työnantajista.

TE-toimiston rekrytointipalveluista tunnetaan selvästi parhaiten TE-palvelut.fi/avoimet työpaikat –verkkopalvelu. Sen sijaan

osa TE-toimiston palveluista tunnetaan huonosti tai niitä ei edes mielletä TE-toimiston palveluiksi. Tällaisia ovat esimerkiksi muutosturvatilanteisiin, henkilöstön kehittämiseen sekä osaamisen kehittämiseen liittyvät palvelut. Työnantajien näkemyksiin julkisesta työnvälityksestä vaikuttaa oleellisesti se, miten hyvin palvelut tunnetaan. Yleinen trendi näyttää olevan se, että mitä paremmin TE-toimiston palvelut tunnetaan, sitä tärkeämpinä ja merkityksellisempinä niitä pidetään. Toisaalta myös huonot kokemukset julkisesta työnvälityksestä muistetaan pidemmänkin ajan takaa ja nykyisiä palveluja arvioidaan niiden perusteella.

Sähköisten palvelujen käytön lisäämiselle on hyvät edellytykset

Julkisen työnvälityksen rekrytointipalveluista tärkeimmäksi työnantajat kokevat mahdollisuuden ilmoittaa avoin paikka laajasti tiedoksi TE-palvelut.fi/avoimet työpaikat -verkkopalvelussa. Mikäli kyselyihin vastanneet työnantajat hakisivat tällä hetkellä työvoimaa julkisen työnvälityksen kautta, reilusti yli puolet heistä hakisi työvoimaa avoimena hakuna julkisen työnvälityksen kautta ja ilmoittaisi paikan sähköisesti. Ehdokkaiden hakua ja esittelyä käyttäisi reilu neljännes työnantajista. Työtarjousta käyttäisi puolestaan vajaa neljännes työnantajista. Avointa hakua työntekijän haussa suosisivat etenkin 20–50 hengen yritykset sekä vanhemmat yli 50 vuotta toimineet yritykset. Selvästi eniten sähköistä palvelua käyttäisivät puolestaan nuoret alle 5 vuotta toimineet yritykset sekä yli 50 työntekijän pk-yritykset.

Merkille pantavaa on etenkin se, että työtarjousten tekemistä pitää tärkeänä tai erittäin tärkeänä yli puolet kaikista kyselyyn vastanneista yritysjohtajista. Lisäksi noin neljännes työnantajista arvioi voivansa käyttää työtarjouksia työvoiman hankinnan muotona saadakseen runsaasti hakemuksia avoimeen paikkaan. Työtarjousten määrät ovat viimeaikoina kasvaneet merkittävästi kaikissa TE-toimistoissa. Työtarjousten toivotaan lyhentävän mm. avoimen työpaikan täyttämiseen käytettyä aikaa sekä tehostavan rekrytointiprosessia. Asiakaslähtöisyys työtarjousten käytössä työnantajien suuntaa tarkoittaa sitä, että hakemusten määrän ohella työtarjouksilla saadaan työnantajan tarpeet täyttäviä hakijoita.

Huolimatta siitä, että vuoden 2013 alusta toteutettu TE-palvelu-uudistus ruuhkautti aluksi TE-toimistojen asiakaspalvelutyötä, julkisella työnvälityksellä hoidetaan varsin

onnistuneesti suurten volyymien perustyönvälitystä. TE-toimistojen uudistettu palveluprosessi nojaa nyt ja jatkossa aiempaa vahvemmin sähköisten palvelujen hyödyntämiseen. Tavoitteena on, että suurivolyymiset peruspalvelut pystytään tarjoamaan asiakkaille sähköisesti, jotta TE-toimistojen asiantuntijoiden työpanos voidaan kohdistaa entistä enemmän asiakkaan palvelutarpeen mukaiseen yksilölliseen asiakaspalveluun. Työnantajakyselyn perusteella TE-toimiston sähköisiä palveluita (mm. verkkoasiointisopimus, CV-netti, Yritys-Suomi) ei avoimet työpaikat -verkkopalvelun lisäksi tunneta erityisen hyvin. Valmiutta niiden käytön lisäämiseen tuntuu kuitenkin olevan.

Julkiselta työnvälitykseltä toivotaan systemaattisempaa yhteydenpitoa yrityksiin

Työnantajien näkemyksissä korostuu tarve yhteydenpidon parantamiseen TE-toimiston kanssa. Vajaa kolmannes työnantajista kaipaa säännöllisempää yhteydenpitoa TE-toimiston kanssa ja reilusti yli puolet yrityksistä olisi halukkaita saamaan rekrytointitilanteen yhteydessä tietoa myös muista julkisista yrityspalveluista. Oletettavaa on, että TE-palveluita käytettäisiin enemmän ja niillä olisi parempi vaikuttavuus, mikäli työnantajilla olisi palveluista enemmän tietoa ja TE-toimiston näkyvyys yrityksiin päin olisi parempi. Työnantajat tuntevat kaipaavan palveluita, joita TE-palveluissa on jo olemassa. Kyse on tältä osin pitkälti TE-toimiston omien ja kumppaneiden palvelujen kokoamisesta nykyistä asiakaslähtöisemmiksi palvelukokonaisuuksiksi sekä niiden aktiivisesta markkinoinnista.

Julkiselta työnvälitykseltä toivotaankin systemaattisempaa yhteydenpitoa yrityksiin sekä selkeämpää yritys- ja työnantaja-asia-

kasstrategiaa. Yrityksissä ei tunneta riittävän hyvin TE-toimiston käytäntöjä eikä palveluja, joten TE-toimiston tulisi tuoda itseään paremmin esiin ja esittäytyä yrityksille. Yhteydenpidon toivottiin lähtevän TE-toimiston suunnasta. Yhteydenpidon säännöllisyys voisi toteutua esimerkiksi yritys vastuullisilla asiantuntijoilla tai yhteyshenkilöillä. Asiantuntijoiden tulisi myös nykyistä enemmän jalkautua asiakasyrityksiin oppimaan yrityksistä ja niiden työntekijätarpeista. Yritysyhteistyössä olisi mahdollista nykyistä enemmän hyödyntää myös yhteistyötä muiden alueilla ja seuduilla toimivien yrityspalvelutoimijoiden (Seudulliset yrityspalvelut) kanssa.

Julkisen työnvälityksen haasteita ja kehittämistarpeita

Yritysten ja toimialojen rakennemuutos on johtanut työpaikkojen rakenteen muutoksiin sekä laajemmin työmarkkinoiden dynamiikan nopeutumiseen ja ”mosaiikkimaistumiseen”. Muutokset haastavat julkisen työnvälityksen sekä laajemmin TE-palvelut, joiden on uudistuttava vastaamaan työmarkkinoiden muutoksiin. Vaikka julkinen työnvälitys on toistaiseksi toiminut suhteellisen onnistuneesti rekrytointipalveluna, on työnvälityksen nykyinen prosessi rakentunut palvelemaan selvästi nykyistä stabiilimpia ja ennustettavampia työmarkkinoita. Suhteessa työnantajien muuttuviin rekrytointitarpeisiin perinteisillä menetelmillä ja prosessilähtöisillä toimintatavoilla ”matching”-tehtävää on aiempaa vaikeampaa hoitaa laadukkaasti ja tehokkaasti.

Julkisen työnvälityksen nykyisten ja tulevien haasteiden taustalla oleva muutosajuri on elinkeinoja uudistavan ”luovan tuhon” dynamiikka. Luova tuho haastaa julkisen työnvälityksen siinä, miten se pystyy toi-

mimaan vaikuttavasti tilanteessa, jossa kiihtyvällä voimalla heikosti tuottavista/lopettaneista yrityksistä työttömäksi jääneitä ihmisiä pystytään työllistämään uusiin tuottavampiin ja osaamiskvalifikaatioiltaan entistä vaativampiin työtehtäviin. Tämä muuttaa julkisen työnvälityksen roolia entistä enemmän osaamisen ja työelämätaitojen uudistajaksi, mikä haastaa uudella tavalla työnvälityksen prosessien toimivuuden sekä uusiutuvien työtehtävien ja niissä tarvittavien kvalifikaatioiden tuntemuksen.

Tällä hetkellä asiakasvolyymit TE-toimistoissa ovat suuret suhteessa toimistojen henkilöstöresursseihin. Yleinen haaste kaikissa TE-toimistoissa on se, miten nykyisillä resursseilla sekä toimistojen johtamis- ja organisointimallilla pystytään turvaamaan riittävät resurssit työnantajien tarpeista lähtevään työnvälitykseen. Asiakaslähtöinen ”matching”-työ edellyttää useissa tapauksissa henkilökohtaista työtä ja palvelua. Vaikka monikanavaisuus ja sähköisten palvelujen käyttö ovat työnvälityksen välineinä jatkuvasti yleistyneet, eivät ne kokonaan pysty korvaamaan henkilökohtaiseen tapaamiseen perustuvan palvelun tarvetta.

Yhä nopeammin uusiutuvat elinkeinot ja työmarkkinat edellyttävät rekrytointipalvelun kehittämistä vastaamaan muuttuvaan toimintaympäristöön. Muutoksien ennakointi ja reagointi niihin edellyttävät TE-toimistoilta selkeää ja yhtenäistä yritys- ja työnantaja-asiakasstrategiaa, tiiviimpää ja systemaattisempaa yhteistyötä ja yhteydenpitoa yritysten kanssa sekä parempaa työnantajapalvelujen näkyvyyttä ja markkinointia yritysten suuntaan.

Rekrytointipalvelun vaikuttavuuden lisääminen edellyttää myös yritysten ja työnhaikijoiden tilanteiden ja palvelutarpeiden nykyistä parempaa tunnistamista ja osuvampaa palvelujen kohdistamista näiden tarpeiden mukaisesti. Rekrytointipalvelua voidaan

tehostaa myös kokoamalla olemassa olevat omat ja kumppaneiden tähän saakka liian erillisinä tarjotut palvelut nykyistä asiakaslähtöisemmiksi palvelukokonaisuuksiksi. Yhteistyötä yksityisten henkilöstöpalveluyritysten kanssa tulee niin ikään vahvistaa.

Julkisen työnvälityksen kehittämiseksi rekrytointipalveluna on hyvät edellytykset.

Viime aikoina tehdyt uudistukset koskien esimerkiksi verkkopalvelujen kehitystyötä sekä osuvien työtarjousten lisäämistä näyttävät oikeilta ratkaisuilta. Jatkossa on pidettävä huoli siitä, että julkisen työnvälityksen määrätietoinen kehittämistyö jatkuu ja sitä kehitetään asiakaslähtöisesti rekrytointipalveluna.

Lapin ennakkoinnin toimintamalli perustuu maakunnalliseen yhteistyöhön

Päivi Holopainen¹ – Ritva Kauhanen² – Tuija Ohtonen³ – Tuula Uusipaavalniemi⁴

Lapissa tehdään monipuolista ja suunnitelmallista ennakkointityötä tiiviissä yhteistyössä koulutuksen järjestäjien, elinkeinon elämän ja alueviranomaisten kanssa. Näin muodostetaan yhteistä näkemystä Lapin tulevaisuuden haasteista ja tavoiteltavasta tulevaisuudesta sekä niistä toimenpiteistä, joilla tavoitteisiin voidaan päästä. Tällä hetkellä lappilaista ennakkointityötä kehitetään Lapin liiton vetämässä Euroopan sosiaalirahaston tukemassa hankkeessa. Tavoitteena on ennakkoinnin perusprosessien vakinaistaminen osaksi toimijoiden työtä.

Ennakkointityö painottuu toimintaympäristön, toimialojen, työvoiman ja osaamisen seurantaan ja tulevaisuuden näkymiin. Lapin

ennakkoinnin toimintamalli valmistui alkuvuodesta 2014 ja se tullaan vakiinnuttamaan pysyväksi toiminnaksi.

Maakunnallista ennakkointia tukee lappilaisten toimijoiden yhteinen **ennakkointisivusto Lapin luotsi** (<http://luotsi.lappi.fi>), johon on koottu ennakkointia tukevaa tietoa helposti saatavaksi ja mahdollisimman käyttökelpoisessa muodossa. Sivuston tavoitteena on tukea aluekehittämistä ja tuottaa tietoa muun muassa Lapin toimintaympäristön ja eri toimialojen kehittymisestä. Sivustolle koottua tietoa hyödynnetään eri organisaatioiden toiminnan suunnittelussa sekä maakunnallisessa kehittämisessä ja päätöksenteossa. Tietoa käytetään esimerkiksi oikea-

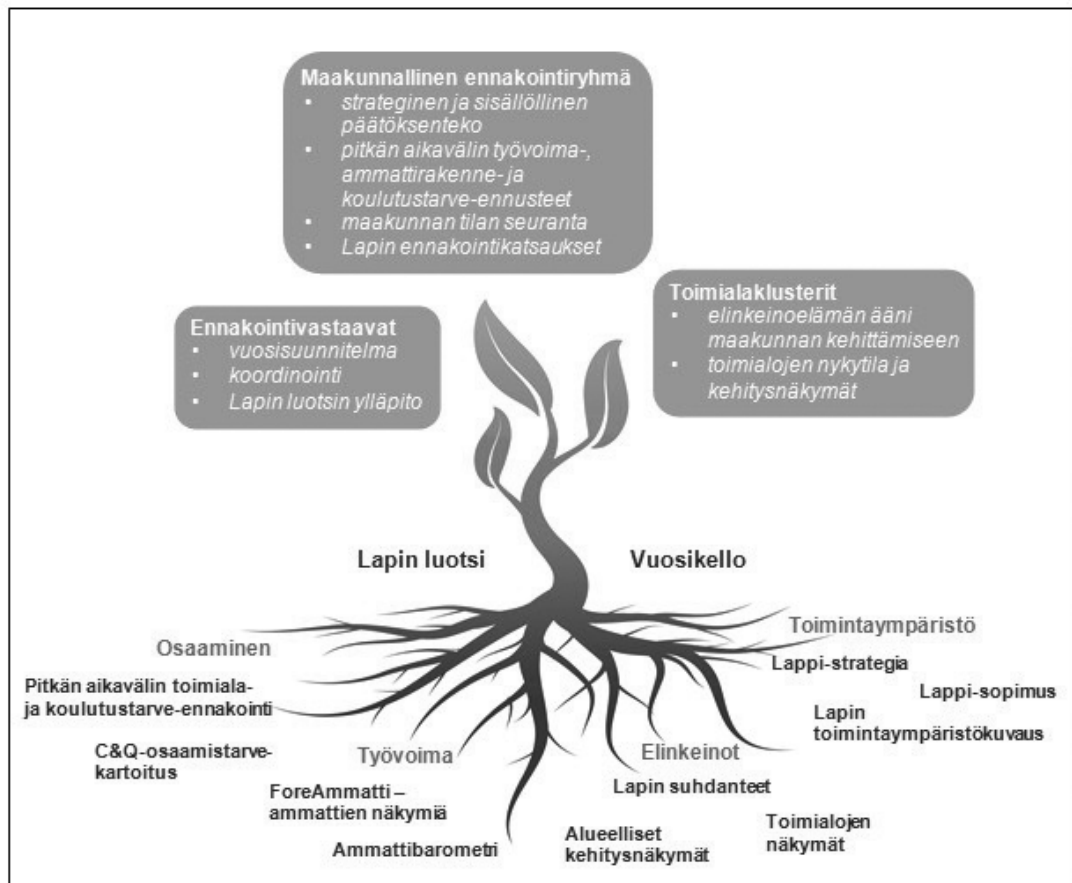
¹ Päivi Holopainen, YTM, ennakkointikoordinaattori, Lapin liitto

² Ritva Kauhanen, YTM, kehittämisspäällikkö, Lapin liitto

³ Tuija Ohtonen, YTL, strategiapäällikkö, Lapin ELY-keskus

⁴ Tuula Uusipaavalniemi, KM, tutkija, Lapin ELY-keskus

Kuva 1: Lapin ennakoinnin toimintamalli. <http://luotsi.lappi.fi/toimintamalli>

aikaisen ja tarpeenmukaisen koulutuksen suunnittelussa, koulutuspaikkojen kohdentamisessa ja elinkeinojen kehittämisen tukena. Ennakointitoimijoiden tuottama tieto on kaikkien käytettävissä.

Ennakointiryhmät kokoavat näkemyksiä sekä suunnittelevat ja toteuttavat ennakointia

Maakunnallinen ennakointiryhmä, ennakointivastaavien ryhmä ja toimialaklusteriryhmät muodostavat ennakointitoiminnan perustan. Kussakin ryhmässä on edustajan-

sa sekä koulutuksen järjestäjistä, alueviranomaisista (Lapin liitto, Lapin ELY-keskus, Lapin aluehallintovirasto) että elinkeinoelämästä (esim. Lapin kauppakamari, Lapin yrittäjät, yritysten edustajat eri toimialoilta).

Lappilaista ennakointityötä ohjaa **maakunnallinen ennakointiryhmä**, jonka toiminta painottuu ennakoinnin strategiseen ja sisällölliseen päätöksentekoon. Ryhmä seuraa Lapin maakunnan tilaa ja tekee puolivuosisittain Lapin ennakointikatsauksen. Lisäksi ryhmän tehtävänä on valmistella määrävuosisittain maakunnan pitkän aikavälin työvoima-, ammattirakenne- ja koulutustarve-ennusteet ja tehdä ehdotus maakunnan

koulutustarjonnan mitoittamisesta. Lapin ennakkoinnin toimintamallissa maakunnallisen ennakkointiryhmän roolia laajennettiin. KESU-prosessin lisäksi myös laajemmin Lapin ennakkointitoiminnan koordinoitiin ja päätöksentekoon. Ryhmän toimintaa tulee edelleen kehittää ja toimijoita sekä heidän taustaorganisaatioitaan sitouttaa tiiviimmin Lapin ennakkointityöhön.

Ennakkointivastaavien ryhmä huolehtii ennakkointitoiminnan kehittämisestä ja käytännön toteuttamisesta. Ryhmä suunnittelee vuosittain Lapin ennakkoinnin vuosikellon, johon kootaan näkyväksi maakunnalliseen ennakkointiin liittyvä toiminta, tilaisuudet ja julkaisut. Ryhmän tehtävänä on myös koordinoita Lapin luotsi -ennakkointisivuston ylläpitoa, toimialaklustereiden toimintaa sekä Lapin toimintaympäristökuvauksen päivittämistä. Ennakkointivastaavien ryhmän rooli on jäsentynyt tämän vuoden aikana ja ryhmä on panostanut erityisesti toimialaklustereiden toiminnan kehittämiseen.

Lapin ennakkoinnissa elinkeinoelämän äänenä toimii **yhdeksän toimialaklusteria** keskeisiltä ja kehittyviltä toimialoilta (esim. kaivosala, matkailu- ja kulttuuriala, luonnonvara-ala ja hyvinvointiala). Klustereiden työskentely on laajentunut ja kehittynyt matkan varrella. Lähiaikoina tullaan myös tarkistamaan klustereiden ajankohtaisuus ja käynnistämään uusia klustereita tarvittaville toimialoilte.

Klusterit tuovat elinkeinoelämän tarpeet (mm. työvoima- ja osaamistarpeet) ja kehitysnäkymät mukaan Lapin maakunnan kehittämiseen. Lisäksi klusteritoiminta vahvistaa toimialojen asiantuntemusta sekä tiivistää elinkeinoelämän, aluehallinnon ja koulutuksen järjestäjien yhteistyötä ja parantaa tiedon vaihtoa. Toimialaklustereiden tavoitteena on muodostaa näkemystä toimialojen nykytilasta, kehitysnäkymistä ja tulevaisuudesta Lapissa. Klustereissa keskustellaan

alan työllisyysnäköymistä ja tulevaisuuden osaamisalueista sekä arvioidaan työvoima-, koulutus- ja osaamisen kehittämisen tarpeita ja yritysten menestymisen edellytyksiä. Klustereissa tehdään ehdotuksia ja sovitaan toimenpiteistä muun muassa koulutuksen sekä työvoima- ja yrityspalveluiden kehittämistä. Klustereille on omat sivut Lapin luotsi -ennakkointisivustolla, joiden kautta klusterit viestivät toiminnastaan ja näkemyksistään myös laajemmalle yleisölle.

Parhaimmillaan klusterityöskentely tuottaa sekä pidemmän aikavälin näkemyksiä toimialojen kehityksestä että vastaa yritysten välittömiin palvelutarpeisiin. Esimerkiksi kuljetusalalla on toteutettu yhteishankintakoulutuksia ja infotilaisuuksia varusmiespalveluksen loppuvaiheessa. Koulutuksen järjestäjien, ELY-keskuksen ja TE-toimiston kannalta suurimmat hyödyt klusteritoiminnasta on saatu yhdistettäessä toimialakatsausten tietoja yritysten näkemyksiin. Näin on saatu olennaista tietoa muun muassa koulutussuunnitteluun sekä työvoima- ja yrityspalveluihin. Asioiden yhteinen käsittely mahdollistaa myös tehokkaan ja tuloksellisen verkostoyhteistyön ja käytännön toimenpiteistä voidaan sopia saman tien. Klusterit myös seuraavat sovitujen toimenpiteiden toteutumista. Klusteriryhmien toimintaa yhteensovitetään, arvioidaan ja kehitetään muun muassa kaksi kertaa vuodessa pidettävissä puheenjohtajatapaamisissa.

Elinkeinoelämän kehitystä sekä työvoima- ja osaamistarpeita arvioidaan pitkällä ja lyhyellä aikavälillä

Ennakkointitoiminta painottuu elinkeinoelämän kehityksen sekä työvoima- ja osaamistarpeiden ennakkointiin pitkällä ja lyhyellä

aikavälillä. Pidemmillä aikavälillä pyritään luomaan vahvaa osaajapohjaa maakunnan elinkeinoelämän tarpeisiin. Lyhyen tähtäimen ennakkoinnilla pyritään puolestaan vastaamaan nopeastikin tapahtuviin osaamistarpeiden muutoksiin.

Lapin haasteina osaavan työvoiman saatavuudessa ovat väestön demografiset muutokset sekä työvoiman osaamisvaatimusten ja elinkeino- ja ammattirakenteiden muuttuminen. Nuorten poismuutto, pitkään kestänyt korkea työttömyys ja alueen maantieteellinen laajuus on otettava ennakkoinnissa huomioon. Koulutustarjonnan ja elinkeinoelämän tarpeiden yhteensovittaminen sekä koulutussisältöjen työelämävastaavuus edellyttävät tiivistä yhteistyötä toimijoiden kesken.

Pitkän aikavälin toimiala- ja koulutustarve-ennakointia tehdään neljän vuoden välein osana Suomen valtakunnallista koulutuksen ja tutkimuksen kehittämissuunnitelmaa (KESU). Prosessin aikana arvioidaan 28 eri toimialan ja 60 eri ammattiryhmän työllisten määrän kehitystä vuoteen 2030 sekä asetetaan tavoitteet. Toimialojen ennakkoinnissa hyödynnetään muun muassa Valtion taloudellisen tutkimuskeskuksen tuottamaa aineistoa ja laskelmia. Ennakointia tehdään maakunnallisen ennakointiryhmän vetämänä tiiviissä yhteistyössä Lapin alueviranomaisten, koulutuksen järjestäjien, työelämäjärjestöjen ja yrittäjien kanssa. Toimialaklustereilla on tärkeä rooli toimialojen kehitysnäkymien esilletuomisessa. Lapissa työvoimaa tarvitaan pitkällä aikavälillä eniten palvelusektorille (erityisesti matkailu), sosiaali- ja terveysaloille sekä teollisuuteen (erityisesti kaivos- ja metalliteollisuus).

ForeAmmatti-palvelun (<http://www.foreammatti.fi/>) avulla saadaan tietoa eri ammattien työllisyysnäköymistä tällä hetkellä ja lähitulevaisuudessa (3-4 vuoden aikajän- teel-

lä), työnantajien arvostamista osaamisista ja avoimista työpaikoista. Palvelusta löytyy vastauksia mm. seuraaviin kysymyksiin: Kuinka paljon eri ammateissa on avoimia työpaikkoja? Millä alueella työpaikat ovat? Mitä osaamista työnantajat työnhakijoilta haluavat? Kuinka kovaa kilpailu työpaikoista on nyt ja lähitulevaisuudessa? Tiedot perustuvat tilastoihin, työpaikkailmoitusten analyysiin sekä palvelun tuottaneen Foredata Oy:n asiantuntijoiden tekemiin ennusteisiin. Palvelu sisältää kaikille avoimen osuuden lisäksi kirjautumista edellyttävän osion, joka sisältää laajempaa ja tarkempaa tietoa työvoiman kysynnästä (toimialaennusteet, kasvukysyntä, poistumat, siirtymät) ja tarjonnasta (ml. tutkintotuotos).

Lappi oli ensimmäisten ForeAmmatti-palvelun hankkineiden ja käyttöönottaneiden alueiden joukossa. Nykyään palvelu on työ- ja elinkeinoministeriön hankkima ja käytössä koko maassa. Palvelu toimii koulutuksen suunnittelun sekä asiakaspalvelun ja -ohjauksen tukena. Lapissa palvelun tuottamaa tietoa hyödynnetään osana ennakointiverkostotyötä muun muassa toimialaklustereiden toiminnassa.

Elinkeinojen, työllisyyden ja työvoiman saatavuuden kehitystä arvioidaan lähimmän vuoden kehitykseen painottuen **alueelliset kehitysnäkymät -katsauksessa** (http://www.temtoimialapalvelu.fi/etusivu/alueelliset_kehitysnakymat). Alueelliset kehitysnäkymät on työ- ja elinkeinoministeriön ja ELY-keskusten laatima julkaisu, johon on koottu näkymiä ELY-keskusalueen ja sen seutukuntien nykytilasta ja tulevaisuuden kehityksestä. Alueellisissa kehitysnäkymissä arvioidaan elinkeinoelämää ja yritystoimintaa, työttömyyden määrää ja rakennetta sekä osaavan työvoiman saatavuutta. Katsaus on keskeinen osa lyhyen aikavälin alue-ennakointia ja se laaditaan kaksi kertaa vuodessa.

Lapissa ELY-keskus työstää näkemykset laajasti alueen asiantuntijaverkostoja hyödyntäen. Katsauksessa huomioidaan sekä ELY-keskuksen eri vastuualueiden ja TE-toimiston että alueellisten avaintoimijoiden näkemykset. Katsauksen teemoja keskustelutetaan asiantuntijaverkostoissa (mm. yrittäjäsiakkuuksien alueellinen johtoryhmä, SYP-verkosto, työvoima- ja yrityspalvelu-neuvottelukunta, toimialaklustereiden puheenjohtajatapaamiset, maakunnallinen ennakointiryhmä). Lisäksi tehdään täydentäviä asiantuntijahaastatteluita. Katsauksen Lapin osuus on jakelussa myös Lapin Luotsi -sivustolla (<http://luotsi.lappi.fi/kehitysnakymat>).

Tuoreimman katsauksen mukaan Lapin elinkeinoelämän tilanne ja näkymät ovat lyhyellä aikavälillä lievästi positiiviset. Työllisyysstilanteessa ei ole kuitenkaan nähtävissä nopeaa käännettä parempaan. Lähivuosina työllisyys tilanne tulee olemaan vaikea ja työttömyys pysyy korkeana. Alkuvuoden 2014 kehitys osoittaa, että työttömyyden kasvun taittumiseen on vielä matkaa, vaikka työttömyyden vuosikasvu on hidastunut ja työttömyys kasvaa Lapissa vähemmän kuin koko maassa. Työmarkkinoille heijastuvista elinkeinoelämän epävarmuustekijöistä johtuen työttömyyden kasvun pysähtyminenkin, saati sitten työttömyyden kehityksen kääntyminen alenevaksi, saattaa olla uhattu na lähimmän vuoden aikana.

Ammattibarometrissa arvioidaan noin 200 keskeisen ammatin rekrytointitarpeen ja työmarkkinatilanteen (työvoiman kysynnän ja tarjonnan vastaavuus) kehittyminen alueella seuraavan puolen vuoden aikana. Ammattibarometri perustuu työ- ja elinkeinotoimiston asiantuntijanäkemykseen alueensa työmarkkinanäkymistä ja se laaditaan kolme kertaa vuodessa. Lapissa ammattibarometri on tehty vuodesta 2011 alkaen. Ammattibarometrin yhteenvedot ja posterit

löytyvät ELY-keskuksen nettisivuilta (www.ely-keskus.fi/lappi). ForeAmmatti-palvelun tavoin ammattibarometri on hyödynnettävissä suunnittelun lisäksi asiakaspalvelussa ja ohjaustyössä. Työ- ja elinkeinoministeriössä on valmisteilla ammattibarometrijärjestelmän internet-versio.

Alkukesästä laaditun ammattibarometrin mukaan lähimmän puolen vuoden aikana Lapissa on pulaa työnhakijoista terveydenhuollon ja sosiaalialan ammattien (mm. lääkärit, sairaanhoitajat, psykologit) lisäksi muun muassa myyntiedustus- ja puhelinmyynti-, kirjanpito- ja palkanlaskentatehtävissä sekä matkailukeskusalueilla keittiö- ja ravintolatyössä. Ylitarjontaa puolestaan on jo pidempään ollut eniten toimistotyöntekijöistä sekä sähkö-, tietoliikenne- ja elektroniikka-asentajista. Rakentamisen vähentämisen myötä ylitarjontaa on myös rakennusalan ammateissa.

Toimintaympäristön, toimialojen ja työmarkkinoiden seurannassa ja ennakkoinnissa hyödynnetään valtakunnallisesti tuotettua (ministeriöt, elinkeino-organisaatiot, Tilastokeskus) tietoa, tutkimuksia, selvityksiä ja barometreja. Työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilaston pohjalta ELY-keskus julkaisee kuukausittain työllisyyskatsauksen, jossa kuvataan työttömyyden kehitystä eri näkökulmista. Lapin liitto kokoaa Tilastokeskuksen tilastoista yhteenvetoja mm. Lapin väestö- ja työllisyyskehityksestä.

Elinkeinojen ja työllisyyden kehitystä arvioidaan vuosittain **Lapin suhdannekatsauksessa**, jossa analysoidaan edellisen vuoden liikevaihdon ja henkilöstön kehitystä keskeisillä toimialoilla ja seutukunnissa (<http://luotsi.lappi.fi/lapin-suhdanteet>). Vuoden 2014 katsauksen mukaan Lapin yritysten liiketoiminta kehittyi positiivisesti viime vuoden aikana verrattuna muuhun maahan. Vienti kääntyi maakunnassa nou-

suun viime vuoden lopulla vetäen kasvuun myös yritysten liikevaihdon. Matkailu kasvoi Lapissa taantumasta huolimatta ja myös kaivostoiminnan trendi pysyi nousevana tilapäisistä heilahteluista huolimatta. Kasvatvat alat vaikuttivat välillisesti myös muille aloille.

Lapissa tehdään työvoima-, osaamis- ja koulutustarvekartoituksia yrityksille ja organisaatioille **Competences & Qualifications (C&Q)** -tietojärjestelmää hyödyntäen (<http://www.graweb.fi/osaamiskartoitus/>). Henkilöstön ja koko yrityksen osaamiskartoituksessa kerätään tietoa ja näkemyksiä koko yrityksen henkilöstöstä. Näin saadaan tietoa yrityksen ja jokaisen työntekijän osaamisen tasosta ja laadusta. Tärkeimpiä kartoituksen teemoja ovat organisaation uudet osaamistarpeet, osaamistarpeet 3-5 vuoden kuluttua sekä henkilöstöltä edellytettävät tiedot ja taidot nykyisessä toiminnassa. Oppilaitosten ja ELY-keskuksen yhteistyö on tiivistä aineiston keruussa ja hyödyntämisessä. C&Q-kartoitusten tuottamaa tietoa hyödynnetään koulutuksen suunnittelun lisäksi myös toimialaklustereiden toiminnassa.

Kartoitukset kohdennetaan keskeisiin toimialoihin ja yritysryhmiin. Tähän mennessä on toteutettu laajamittainen kartoitus Lapin terveydenhuollon yksiköissä. Toisena isona kokonaisuutena on käynnistetty matkailualan osaamis- ja rekrytointitarpeiden selvittäminen ELY-keskuksen, Matkailualan tutkimus- ja koulutusinstituutin ja Rovaniemen koulutuskuntayhtymän yhteistyönä. Pilot-tina kartoitukset toteutettiin Pyhä-Luoston alueella. Tuloksia sekä oppilaitosten ja ELY-keskuksen mahdollisuuksia vastata esille nousseisiin kehittämistarpeisiin on käsitelty yhdessä Pyhä-Luoston alueen toimijoiden ja yritysten kanssa. Rovaniemen alueella kartoitukset ovat käynnissä ja seuraavana on Levin matkailukeskus.

Lapin toimintaympäristön ja toimialojen näkymien arviointi luovat pohjaa aluekehityksen toimenpiteille

Lapin toimintaympäristökuvaus kokoa kattavasti toimintaympäristön nykytilan ja tulevaisuuden näkymät (<http://luotsi.lappi.fi/lapin-toimintaymparisto>). Kuvauksessa tarkastellaan elinkeinoja ja aluetaloutta, Lapin kansainvälistä asemaa, maankäyttöä, väestöä ja hyvinvointia, julkisia palveluita, osaamista ja tutkimustoimintaa, liikennettä ja tietoliikennettä, ympäristöä ja luonnonvaroja sekä kulttuuria. Sähköisesti julkaistava toimintaympäristökuvaus tuotetaan Lapin alueviranomaisen yhteistyönä kaikkien hyödynnettäväksi.

Toimintaympäristön kehityksen analysointi muodostaa tärkeän pohjan Lapin kannalta olennaisten kehittämiskohteiden tunnistamiselle ja toimenpiteiden määrittelylle. Aluekehityksen kannalta on olennaista hahmottaa Lapin tilanne kokonaisuutena vahvuuksineen ja heikkouksineen. Toimintaympäristökuvauksen tavoitteena on yhteinen, monipuolisesti alueen tilaa arvioiva näkemys Lapin toimintaympäristöstä. Analyysissä kuvataan nykytila sekä tulevat kehitysnäkymät pitkällä tähtäimellä, tällä hetkellä vuoteen 2020. Kuvaus päivitetään vuosittain. Alla on esimerkkinä Lapin asiantuntijoiden näkemys Lapin lähiajan kehityksestä toimintaympäristökuvauksesta tiivistettynä.

Toimintaympäristökuvauksen 2014 mukaan Lapilla on paljon menestymisen mahdollisuuksia. Luontoon ja luonnonvaroihin perustuvat elinkeinot luovat monipuolisia kasvun mahdollisuuksia. Lapilla on kansainvälistä vetovoimaa. Matkailu, kaivosteollisuus, arktisuus, cleantech ja biotalous sekä digitaalisuus ovat maan hallituksen kärkihankkeita ja Lapissa on hyvät edellytykset toteuttaa niitä. Kasvavien alojen osaamista vahvistetaan eri toimijoiden vä-

Kuva 2: Lapin toimintaympäristön kehitysnäkymät vuoteen 2020 (Lapin toimintaympäristökuvaus 2014).

LAPIN TOIMINTAYMPÄRISTÖKUVAUS – KEHITYSNÄKYMÄT VUOTEEN 2020

Elinkeinorakenne	↑	Julkinen palvelurakenne	↔	Tietoliikenne	↔
Yritysrakenne ja yritysten kilpailukyky	↔	Kuntien peruspalvelujen saatavuus ja laatu	↔	Luonnonvarojen kestävä käyttö	↑
Työllisyys	↑	Maahanmuuttajien kotoutuminen	↑	Uusiutuva energia ja energiatehokkuus	↑
Työmarkkinoiden toimivuus ja osaavan työvoiman saatavuus	↔	Turvallisuustilanne Lapissa	↑	Elinympäristön tila ja luonnon virkistyskäyttö	↔
Kuntatalous	↓	Oikeusturva	↔	Puhdas ruoka ja vesi	↑
Kansainvälisyys	↑	Koulutuksen saatavuus ja osaamisen kehittäminen	↓	Jätehuolto	↑
Maankäytön suunnittelu ja kaavoitus	↑	Innovaatioympäristöt ja oppilaitosten kehittämiskyky	↔	Lappilainen kulttuurielämä	↔
Väestökehitys ja väestörakenne	↔	Tutkimus- ja kehitystoiminta	↔	Saamelaiskulttuuri	↔
Koulutustaso	↑	Liikennejärjestelmän toimivuus	↔	*Nuolet kuvaavat kehitysnäkymiä seuraavasti: - kaksi nuolta ylös: erinomaiset kehitysnäkymät - yksi nuoli ylös: hyvät kehitysnäkymät - vaakanuoli: pysyy ennallaan - yksi nuoli alas: heikot kehitysnäkymät - kaksi nuolta alas: huonot kehitysnäkymät	
Terveys ja sosiaalinen hyvinvointi	↔	Liikenneturvallisuus	↔		

lisenä yhteistyönä. Korkeakoulut toteuttavat yhteistä innovaatio-ohjelmaa, jonka teemat keskittyvät arktiseen ympäristöön, luonnonvaroihin ja kilpailukykyyn sekä pohjoisen yhteiskunnan muutokseen ja hyvinvointiin. Ruotsin, Norjan ja Venäjän arktisten alueiden hankkeet tarjoavat paljon liiketoimintaa ja työmahdollisuuksia lappilaisille. Toisaalta yleisen talouskehityksen epävarmuus sekä kuntien ja valtion kestävyysvaje tuovat synkkiä pilviä taivaalle. Väestön väheneminen ja nuorten poismuutto on jatkunut, työttömyys on pysynyt korkeana ja huoltosuhde on heikkenemässä. Lapin saavutettavuudessa on parannettavaa sekä liikenteellisesti että tietoliikenneyhteyksien toimivuudessa. Myös koulutuksen alueellinen saatavuus tulee heikentymään tulevaisuudessa.

Henkilöstön ja koko yrityksen osaamiskartoituksessa kerätään arvokasta tietoa ja näkemyksiä koko yrityksen henkilöstöltä. Näin saadaan tietoa yrityksen ja jokaisen

työntekijän osaamisen tasosta ja laadusta, useammasta näkökulmasta arvioituna.

Lapin maakunnan kehittämistä ohjaa **Lappi-sopimus**, jossa kuvataan pitkän aikavälin strategia vuoteen 2040 ja seuraavan nelivuotiskauden kehittämistoimenpiteet (<http://www.lappi.fi/lapinliitto/lappi-sopimus>). Lappi-sopimuksessa nostetaan esiin Lapin menestyksen kannalta kriittisimmät tehtävät. Sopimuksessa korostetaan laaja-alaista ennakointia, jonka pohjalta voidaan toimia proaktiivisesti ja ketterästi. Tulevaisuutta rakennetaan nopeasti muuttuvassa toimintaympäristössä samalla huomioiden pohjoisten alueiden merkityksen kasvu kansainvälisesti. Lapin kehittämisen tavoitteena on maakunnan kilpailukykyyn ja hyvinvoinnin lisääminen. Lapin visio vuoteen 2040 on: ”Lappi on kansainvälinen, kehittyvä ja inspiroiva arktisen liiketoiminnan, koulutuksen ja tutkimuksen keskus sekä arktisten alueiden tunnetuin matkailukohde. Lapissa on hyvä olla ja asua.” La-

pin kehittämisen kärjet suunnataan seuraavan neljän vuoden aikana kolmeen strategiseen valintaan: kilpailukykyä ja työtä avoimessa ja arktisessa Lapissa, rakennemuutokseen vastaaminen – ”tehemä pois” sekä yhteydet ovat kunnossa – tulla tänne ja toimia täällä ja täältä. Lisäksi Lappi-sopimukseen sisältyy saamelaiskulttuuriosio, jossa on määritelty saamelaiskulttuurin kehittämisen strategiset valinnat ja toimenpiteet.

Maakunnan kehittymisen kannalta on merkittävää, millaisena Lappi koetaan kansallisesti ja kansainvälisesti. Lapilla on vetovoimaa, joka luo pohjaa työvoiman saatavuudelle. Maakunnan toimijat ovat vahvistaneet Lapin liiton johdolla Lappi-brändiä, jonka kantavia teemoja ovat: ”luonnossa ja luonnosta, aito hulluus, avoin ja arktinen, outoa taikaa ja tehemä pois” (<http://www.lappi.fi>).

Lapin ennakkoinnin seuraavat askeleet

Ennakkoinnin toimintamalli, toimintaryhmät sekä Lapin luotsi -sivusto luovat Lapin ennakkointitoiminnan pohjan. Tällä hetkellä kehittäminen painottuu klusteritoiminnan sekä toimijoiden ennakkointiosaamisen vahvistamiseen. Syksyllä käynnistyy neljä pilottiryhmää, joissa haetaan mallia alueellisen ennakkointiosaamisen kehittämiseen.

Jatkossa toiminta tulee painottumaan ennakkointitiedon tuottamiseen ja kokoamiseen aluekehityksen painopisteiden tueksi sekä ennakkointiosaamisen laajempaan kehittämiseen. Lisäksi tavoitteena on lisätä ennakkointiyhteistyötä pohjoisella alueella Itä- ja Pohjois-Suomen ennakkointitoimijoiden kanssa sekä kansainvälisesti Ruotsin ja Norjan suuntaan.

Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta

Tässä osastossa julkaistaan tiivistelmiä TEM:n Työ- ja yrittäjyys teemaan liittyvistä julkaisuista.

Rita Asplund ja Pertti Koistinen (2014). Onko työmarkkinoilla tilaa kaikille? Katsaus erityisryhmiin kohdistetun politiikan tuloksiin ja haasteisiin. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 22/2014.

Tässä kirjallisuuskatsauksessa on selvitetty, miten työmarkkinoiden erityisryhmiin kohdistetut työvoimapolitiittiset ohjelmat toimivat ja millaisia tuloksia niistä on saatu. Kirjallisuuskatsaus pohjautuu niin kansainväliseen kuin suomalaiseenkin tutkimuskirjallisuuteen.

Lähteenä on käytetty ensisijaisesti primäärilähteitä ja vertaisarvioinnin läpikäyneitä tutkimuksia. Tästä periaatteesta on poikettu, mikäli aikaisemmat selvitykset, poliittiset dokumentit sekä keskustelualoitteet on arvioitu tärkeiksi muun muassa poliittisen

päätöksenteon kannalta. Katsauksen kohteena ovat nuorten, maahanmuuttajien, osatyökykyisten sekä pitkäaikaistyöttömien työllistämiseen tähdänneet politiikkaohjelmat ja niihin kohdistuneet arviointitutkimukset. Viitekirjallisuuden pohja on laaja sisältäen yli 300 viitettä.

Kirjallisuuskatsaus alkaa laajennetulla tiivistelmällä, joka johdattelee katsaukseen ja pohtii sen keskeisimpiä tuloksia ja niiden pohjalta esiin nousevia suosituksia. Tämän jälkeen katsaus etenee erityisryhmiin ja niihin kohdistettujen työvoimapolitiittisten ohjelmien tulosten ja vaikuttavuuden analyysiin. Kunkin erityisryhmän tarkastelun lopussa pohditaan käytettävissä olevien tutkimustuloksien pohjalta tehtäviä johtopäätöksiä ja olemassa olevan tietopohjan aukkoja. Kiireinen lukija selviää raportista lukemalla sen laajennetun tiivistelmän. Se, joka haluaa paneutua asiaan tai tarkistaa johtopäätösten ja suositusten perusteet, voi

lukea erityisryhmiä koskevat yksityiskohtaisemmat kirjoitukset.

Selvityksen tulokset voi tiivistää kolmeen päähavaintoon. Työvoimapolitiisiin ohjelmiin kohdentunut tutkimus on edistynyt suurin harppauksin mitä tulee tutkimusaineistoihin, tutkimusmenetelmiin ja tutkimuksen teoreettiseen kehitykseen. Se on parantanut politiikkaohjelmien vaikuttavuuden arviointia ja luonut edellytyksiä rationaaliselle politiikalle.

Tästä myönteisestä kehityksestä huolimatta voidaan kuitenkin sanoa, että työvoimapolitiittista arviointitutkimusta ja ennen kaikkea sen poliittista hyödynnettävyyttä on vaivannut se, että arvioinnit ovat keskittyneet liian usein yksittäisiin toimenpiteisiin ja niiden vaikutuksiin. Ongelmaksi on tullut se, että toimenpiteet ovat tulleet ikään kuin irrotetuksi laajemmasta ympäristöstä kuten esimerkiksi siitä, miten työvoiman kysyntä ja työmarkkinoiden rakenteen ja toiminnan kehitys vaikuttavat erityisryhmiksi ajateltujen työttömien nuorten, maahanmuuttajien ja osatyökykyisten sekä pitkäaikaistyöttömien työllistymiseen.

Toisaalta työvoimapolitiittiset ohjelmat ja toimintamallit ovat oman aikansa lapsia. Esimerkiksi aktivointitoimet syntyivät aikana, jolloin Euroopan unionissa työttömyys oli patoutunut pitkäaikaistyöttömyydeksi ja tarjontapainotteinen taloustiede edusti talouspolitiikan

valtavirtaa. Tässä hengessä Suomessakin tehtiin useita uudistuksia työttömyys- ja sosiaaliturvaetuksiin. Tavoitteena oli kehittää tuet sellaisiksi, että ne lisäisivät yksilöiden omaa aktiivisuutta työhaussa ja samalla alentaisivat työn vastaanottamisen kynnystä. Monet näistä ohjelmista ja uudistuksista näyttävätkin toteuttaneen niille asetetut tavoitteet. Mutta toimivatko ne pitkittyneen taantuman ja laman olosuhteissa? Useat tutkimukset antavat ymmärtää, että ilman

työvoiman kysyntää, kohdennettua elvytystä ja kokonaisvaltaista ohjelmien yhdistämistä työvoimapolitiikan aktivointiohjelmat eivät toimi toivotulla tavalla.

Toni Riipinen, Antti Järvinen ja Mikko Valtakari (2014). Arvio työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen vaikutuksista. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 28/2014.

Tutkimus käsittelee vuoden 2006 työmarkkinatuen rahoitusuudistuksen vaikutuksia sekä vuoden 2015 aiotun rahoitusuudistuksen ennakoituja vaikutuksia. Työmarkkinatuki-uudistuksen päätavoite oli nostaa työllisyysastetta ja alentaa työttömyyttä. Tavoitteena on ollut muodostaa entistä tehokkaampi, kannustavampi ja tasapainoisempi toimeentuloetuksien ja aktivointipalveluiden kokonaisuus. Uudistuksen lähtökohtana oli kustannusneutraalisuus julkistaloudelle (valtio ja kunnat). Tutkimuksessa pääpaino on vuonna 2006 toimeenpannun rahoitusuudistuksen kustannus- ja toiminnallisissa vaikutuksissa. Kustannuksia ja toiminnallisia vaikutuksia arvioidaan sekä valtion että kuntien näkökulmasta.

Tutkimushavaintoina työmarkkinatuen vuoden 2006 rahoitusuudistuksen keskeisiin vaikutuksiin lukeutuvat ainakin seuraavat kehityspotut ja/tai seuraukset. Työmarkkinatuella yli 500 päivää olleiden henkilöiden aktivointiaste on noussut.

Aktivointiasteen nousu todettiin 22 otoskunnassa ja tilastollisesti koko maan tasolla. Rahoitusuudistus vaikutti kuntien aktivointipalveluiden tuottamisympäristöihin ja toimintatapoihin. Kunnissa otettiin käyttöön

itselle uusia, muissa kunnissa jo käytössä olevia toimintamalleja. Laajempi vaikutus on ollut palveluiden tuottamisprosesseja tukeva ja kehittävä. Otokuntatarkastelun perusteella rahoitusuudistuksen voidaan todeta johtaneen kuntien aktivoitumiseen ja suunnitelmallisempaan työllisyydenhoidon palveluiden tuottamiseen.

Osana kustannusneutraalisuuden tavoitetta, uutta rahoitusuudistuksessa kunnille syntyntä kuluerää kompensoitiin sopeuttamisrahalla sekä muuttamalla valtionosuuksien tasausrajaa ja STM:n valtionosuutta. Kompensaatio näyttää toteutuneen. Valtionosuusjärjestelmään tehtyjen muutosten rahallinen arvo yhdessä sopeutusrahan kanssa on ylittänyt työmarkkinatuen kuntaosuuksien kehityksen. Tähän on osaltaan vaikuttanut tavoiteltujen ohjausvaikutusten toteutuminen.

Kokonaisuudessaan rahoitusuudistuksen kustannusvaikutuksia julkiselle sektorille ei voitu arvioida, koska kunnista ei ole saatavilla riittävän yksityiskohtaista tilastotietoa työllisyydenhoidon kustannuksista.

Aiotulla vuoden 2015 työmarkkinatuen rahoitusuudistuksella tavoitellaan 150 miljoonan säästöjä. Sitä mihin laskentamalliin tämä 150 miljoonan euron tavoite perustuu, ei kyetty selvittämään. Tavoitteen toteutuminen näyttää kuitenkin epävarmalta. Jos oletetaan nykyään käytössä olevan työmarkkinatuen rahoituksen jakomallin koskevan jatkossa henkilöitä, jotka ovat olleet työmarkkinatuelle 300–499 päivää, tästä seuraa kunnille noin 57 miljoonaa uusi vuotuinen kuluerä.

Aiottuun vuoden 2015 rahoitusuudistukseen liittyy muitakin epävarmuustekijöitä, lähinnä kuntasektorin työllisyydenhoidon resursseihin liittyen.

Leena Pentikäinen (toim.), Jussi Toppila, Aki Koivistoinen, Petri Rouvinen, Mika Pajarinen, Jyrki Ali-Yrkkö, Merja Kauhanen, Antti Kauhanen, Reija Lilja, Mika Aaltonen, Tuomo Alasoini ja Olli Oosi (2014). Katsaus suomalaisen työn tulevaisuuteen. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 30/2014.

Julkaisu käsittelee suomalaisen työn tulevaisuuden haasteita. Miten suomalainen työ muuttuu tulevaisuudessa? Mitä robotisaatio ja muu uusi teknologia tuo? Mitä tapahtuu ihmisten asenteille työtä kohtaan? Miten muutos haastaa työmarkkinat ja työyhteisöt? Mistä kasvua ja uutta työtä? Minkälaista työpolitiikkaa ja palveluja tarvitaan?

Näitä kysymyksiä tarkastellaan uusimman tutkimustiedon valossa. Työ- ja elinkeinoministeriö tilasi artikkelit työn, työmarkkinoiden ja työelämän tulevaan kehitykseen vaikuttavista tekijöistä ETLAsta, Palkansääjien tutkimuslaitokselta, Tekesistä, Aalto-yliopistolta sekä Owal Group Oy:ltä sekä kommenttipuheenvuoron Suomalaisen työn liitolta.

Artikkeleiden löydökset käsiteltiin Työn tulevaisuus -seminaarissa toukokuussa 2014 laajan osallistujajoukon kesken.

Osallistujilla oli mahdollisuus tuoda esille näkemyksiään suomalaisen työn kehittymisestä sekä siitä, mistä syntyy uutta työtä.

Työn tekemisen tavat ovat muutoksessa. Vaikka päätoiminen palkkatyö on edelleen vallitseva työsuhteen muoto, niin yksinyrittäminen, freelancer-työt sekä Internetin kautta tehtävät työt yleistyvät. Tämä haastaa perinteisen edunvalvonnan.

Myös julkisen sektorin rooli on murroksessa. Julkisen palvelun tulee olla asiakaskeskeistä ja kansalaisia osallistavaa sekä toimia yhteistyössä yksityisen sektorin kanssa.

Uusien teknologioiden ja robotisaation aiheuttaman muutoksen arvellaan olevan vaikutuksiltaan samaa luokkaa kuin teollistuminen aikoinaan. On myös arveltu, että työ häviää kokonaan. Näin ei kuitenkaan ole, vaan kyse on enemmänkin siitä, että työn sisällöt muuttuvat ja siitä, että työ jaetaan uudelleen ihmisen ja koneen välille. Globalisaatio on muuttamassa muotoaan. Kun se aiemmin koski tiettyjä toimialoja, niin nyt kaikkea työtä kaikilla sektoreilla. Mitä tahansa työtä voidaan hajauttaa missä sen toteuttamisella on parhaat edellytykset.

Suomella on mahdollisuus olla kotipesä korkean jalostusasteen työlle ja houkutellessa uusia investointeja. Suomessa on osaava työvoima, korkeatasoinen koulutusjärjestelmä ja suhteellisen kehittyneet työorganisaatioiden toimintamallit. Suomalaisten asenteet työtä kohtaan ovat melko positiiviset. Tästä kehityksestä tulee huolehtia, ja varmistaa myös yritysten riittävä uusiutumiskyky, jotta Suomen kilpailuasema muihin maihin verrattuna säilyy.

Maija Lyly-Yrjänäinen (2014). Työolobarometri – Syksy 2013. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja, Työ ja yrittäjyys 32/2014.

Työolobarometrissa on vuodesta 1992 lähtien seurattu työelämän laadun kehittymistä palkansaajien näkökulmasta. Tutkimus antaa ajantasaisen kuvan muun muassa töiden organisoimisesta, työaika- ja palkkausjärjestelmästä, työssä oppimisesta ja vaikutusmahdollisuuksista, syrjinnästä, kiusaamisesta ja väkivallasta työpaikalla, sekä työkyvystä ja terveydestä. Lisäksi on tiedusteltu pal-

kansaajien näkemyksiä työmarkkinoiden ja työelämän kehittymisestä. Tiedot kerätään syksyisin Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen yhteydessä puhelinhaastatteluina ja tiedot voidaan yleistää koskemaan työssä olevia palkansaajia Suomessa. Vuoden 2013 barometria varten haastateltiin 1755 palkansaajaa. Vastausprosentti oli 84 prosenttia netto-otoksesta.

Näkemykset työllisyystilanteen ja oman työpaikan talouden muutoksista ovat pessimistisiä jo kolmatta vuotta peräkkäin. Vuonna 2013 irtisanomista piti mahdollisena kymmenen prosenttia palkansaajista ja noin viidennes uskoi, että lomautus voi osua kohdalle seuraavan vuoden aikana. Uhkat ovat edelleen suurimmat teollisuudessa, mutta vuoden aikana epävarmuus on kasvanut eniten kuntien palkansaajilla.

Usko siihen, että löytäisi ammattia ja työkokemusta vastaavaa työtä, jos jäisi työttömäksi, on heikentynyt hieman edellisvuodesta.

Nuoret uskovat vanhoja vankemmin löytävänsä uuden työn. Alle 45-vuotiaista noin 90 prosentin arveli tarvittaessa löytävänsä uuden työn, 55–64-vuotiaista näin uskoi vain hieman alle puolet.

Vuoden 2013 työolobarometri osoittaa, että muutokset töiden organisoinnissa ja menetelmissä sekä reipas työtahti ovat yleisiä. Miltei 60 prosenttia palkansaajista sanoi muutoksia olleen omalla työpaikalla viimeisen vuoden aikana. Jopa 65 prosenttia palkansaajista teki usein töitä tiukkojen aikataulujen mukaan tai hyvin nopeaan tahtiin. Tahti on nopea etenkin ylemmillä toimihenkilöillä ja esimiehillä. Joustavan työajan järjestelmät ovat lisääntyneet vuodesta 2006 kymmenellä prosenttiyksiköllä. Vuonna 2013 noin 70 prosentilla palkansaajista oli järjestelmä käytössään ja 60 prosentilla oli mahdollisuus käyttää joustoja kokonaisuudessaan vapaapäiviin. Etätönn tekeminen yleistyi

hieman aikaisemmasta vuodesta, 28 prosenttiin palkansaajista. Työajan- ja paikanjoustot ovat kirkkaasti yleisimpiä ylemmillä toimihenkilöillä.

Viimeisten 15 vuoden aikana työntekijöiden kuntoon, terveyteen ja elintapoihin, työympäristön turvallisuuteen sekä osaamisen ja ammattitaidon kehittämiseen on kiinnitetty yhä enemmän huomiota. Noin neljä viidestä palkansaajasta sanoi vuonna 2013, että työympäristön turvallisuudesta ja osaamisesta huolehditaan työpaikalla ainakin jossain määrin. Etenkin pienillä työpaikoilla näissä asioissa on edistytty hyvin ja ero suurempiin organisaatioihin, joissa kehittäminen on tavallisempaa, on kaventunut. Mahdollisuudet osallistua oman työpaikan toiminnan kehittämiseen ovat myös parantuneet. Vuonna 2013 hyvät mahdollisuudet oli noin puolella palkansaajista. Neljä viidestä palkansaajista mielsi työpaikkansa sellaiseksi, että siellä voi jatkuvasti oppia uutta

ja 57 prosenttia oli osallistunut työnantajan kustantamaan koulutukseen. Vaikutusmahdollisuuksissa pitkän aikavälin trendit ovat yllättävän tasaisia. Edelleen noin 15 prosentilla palkansaajista ei ollut lainkaan mahdollisuuksia vaikuttaa työtahtiin tai työtehtäviin ja noin neljänneksellä ei ollut lainkaan mahdollisuuksia vaikuttaa työnjakoon. Sosioekonomisten ryhmien väliset erot työssä oppimisessa, osallistumisessa ja vaikutusmahdollisuuksissa ovat säilyneet suurina – ylemmillä toimihenkilöillä mahdollisuudet ovat parhaat ja työntekijöillä heikoimmat.

Työkyky on suurimmalla osalla palkansaajista hyvä. Naisilla työkyky on hieman heikompikin kuin miehillä. Vaikka työkyky on iäkkäillä palkansaajilla selvästi heikompikin nuorempiin verrattuna, valtaosalla työssä olevista ikääntyneistä työkyky on hyvä tai jopa erinomainen. Iäkkäimmistä 45 prosentilla työkyky oli hyvä ja runsaalla kolmanneksella se oli erinomainen.

Nytt inom arbets- och entreprenörskapsforskning

Rita Asplund och Pertti Koistinen (2014). Erbjuder arbetsmarknaden en plats för alla? En översikt med fokus på resultat och utmaningar för arbetsmarknadspolitik riktad mot specialgrupper. Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagsamhet 22/2014.

I denna litteraturöversikt utreds hur arbetsmarknadspolitiska åtgärder riktade mot specialgrupper fungerar och vilka resultat man uppnått med dessa åtgärder. Litteraturöversikten bygger på såväl finländsk som internationell forskning på området. Källmaterialet består huvudsakligen av så kallade primärkällor och forskning som genomgått refereeprocess. Denna princip har frångåtts enbart om utredningar, politiska dokument eller diskussionsinlägg har bedömts vara viktiga exempelvis med tanke på den politis-

ka beslutsprocessen. Översikten behandlar arbetsmarknadspolitiska åtgärder som syftar till att förbättra sysselsättningsmöjligheterna för unga, immigranter, personer med nedsatt arbetsförmåga och långtidsarbetslösa samt studier som utvärderat effekten av dylika åtgärder. Översikten bygger på en omfattande litteraturgenomgång: referenslistan täcker över 300 titlar.

Litteraturöversikten inleds med en övergripande sammanfattning som både ger en introduktion till översikten och diskuterar dess viktigaste resultat och på dessa baserade rekommendationer. Därefter övergår översikten till att behandla var och en av de fyra ovan nämnda specialgrupperna varvid betoningen ligger på de arbetsmarknadspolitiska åtgärder som riktats mot dessa grupper och de effekter åtgärderna haft. För varje specialgrupps del avslutas analysen med en diskussion av de slutsatser man kan dra på basis av föreliggande forskningsresultat och

de kunskapsluckor som fortfarande finns. Den inledande sammanfattningen ger en komprimerad bild av rapportens innehåll för dem som inte anser sig ha tid att läsa hela rapporten. De som däremot önskar sätta sig bättre in i det ämne som behandlas i rapporten eller helt enkelt kolla upp vad slutsatserna och rekommendationerna baseras på, uppmanas att också läsa de mer detaljerade analyserna av de enskilda specialgrupperna.

Översiktens slutsatser kan sammanfattas i tre huvudsakliga reflexioner. För det första har forskningen kring arbetsmarknadspolitiska åtgärder gått framåt med långa steg vad gäller såväl datamaterial, metoder och teoretiska modeller. Detta har förbättrat möjligheterna att utvärdera effekten av åtgärderna och därmed också skapat förutsättningar för rationella politiska beslut.

Trots denna positiva utveckling så kan den arbetsmarknadspolitiska utvärderingsforskningen och i synnerhet den politiska nyttan av densamma dock kritiserars för att utvärderingarna alltför ofta begränsats till att gälla enskilda åtgärder och effekten av dessa. Denna ansats är problematisk såtillvida att åtgärden så att säga ryckts loss från sin bredare omgivning såsom exempelvis efterfrågan på arbetskraft och en till struktur och funktionssätt föränderlig arbetsmarknad. Den fråga som inställer sig är hur dessa efterfråge- och arbetsmarknadsrelaterade omständigheter samtidigt påverkar sysselsättningsmöjligheterna för arbetsmarknadens specialgrupper, dvs för arbetslösa unga, immigranter och personer med nedsatt arbetsförmåga samt för långtidsarbetslösa.

Å andra sidan bör man givetvis beakta att de arbetsmarknadspolitiska åtgärderna är barn av sin tid. Sålunda togs exempelvis aktiveringsåtgärderna i bruk under en tidsperiod då arbetslösheten inom den Europeiska unionen alltmer övergått i långtidsarbetslöshet och den ekonomiska politiken domine-

rades av utbudsdriven nationalekonomi. I denna anda genomfördes också i Finland ett flertal reformer av arbetslöshetsunderstöd och sociala förmåner. Målsättningen var att utveckla understödssystemet så att individen själv blev aktivare i sitt arbetssökande samtidigt som tröskeln att ta emot ett jobberbjudande blev lägre. Många av de genomförda reformerna förefaller de facto ha nått de uppställda målsättningarna. Men fungerar de också under en utdragen ekonomisk nedgång och recession? Ett flertal forskningsrapporter låter förstå att utan efterfrågan på arbetskraft, riktad stimulering och effektiv sammankoppling av åtgärder så uteblir den önskade effekten av aktiv arbetsmarknadspolitik.

Toni Riipinen, Antti Järvinen och Mikko Valtakari (2014). Uppskattning om effekterna av finansieringsreformen av arbetsmarknadsstödet. Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagsamhet 28/2014.

Studien granskar effekter av finansieringsreformen av arbetsmarknadsstödet från året 2006 samt prognostiserade effekter av den planerade finansieringsreformen för året 2015. Huvudmålet med arbetsmarknadsstödsreformen var att höja sysselsättningsnivån och sänka arbetslösheten. Målet har varit att forma ännu effektivare, uppmuntrande och stabilare helhet bestående av inkomstförmåner och aktiveringstjänster. Kostnadsneutraliteten för offentlig ekonomi utgjorde utgångspunkten för reformen (staten och kommunerna). I studien ligger huvudvikten på kostnads- och funktionseffekter av den fi-

nansieringsreform som verkställdes år 2006. Kostnader och funktionella effekter uppskattas utifrån både statens och kommunernas perspektiv.

Utifrån de studieobservationer som gjorts kan åtminstone följande utvecklingsstig och/eller konsekvenser räknas som centrala effekter av den finansieringsreformen av arbetsmarknadsstödet som verkställdes 2006. Aktiveringsgraden av de personer som fått arbetsmarknadsstöd över 500 dagar har ökat. Man noterade att aktiveringsgraden hade ökat i 22 urvalskommuner och statistiskt sett i hela landet. Finansieringsreformen påverkade produktionsmiljöer av aktiveringstjänster och funktionssätt i kommuner.

I kommuner togs i bruk sådana verksamhetsmodeller som var nya för dem själva men användes redan i andra kommuner. En mer omfattande effekt har varit att den understött och utvecklat tjänsters produktionsprocesser. På basis av granskande av urvalskommuner kan konstateras att finansieringsreformen har lett till att kommuner har aktiverats och att man mer systematiskt fått till stånd tjänster för skötseln av sysselsättningen.

Som en del av målet med kostnadsneutraliteten, kompenserades den nya kostnads-post som uppkom för kommuner i samband med finansieringsreformen med en anpassningspenning samt genom att utjämningsnivån av statsandelar och stadsandelen för STM (Social- och hälsovårdsministeriet) ändrades. Det ser ut som att kompensationen har fullföljts. Värde i pengar av de ändringar som gjorts i statsandelssystemet tillsammans med anpassningspenningen har överstigit utvecklingen av arbetsmarknadsstödet kommunandelar. Detta har delvis påverkats av att de styrande effekter som har eftersträfvats har förverkligats. Fullt ut har man inte kunnat uppskatta finansieringsreformens kostnadseffekter för den offentliga

sektorn, eftersom det inte finns tillräckligt med detaljerad statistika över kostnader för skötseln av sysselsättningen.

Med den planerade finansieringsreformen av arbetsmarknadsstödet för året 2015 har man ett mål med besparingar på 150 miljoner. Det, i vilken kalkylmodell detta mål med 150 miljoner euro grundar sig, har man inte kunnat utreda. Huruvida målet ska kunna förverkligas ser dock osäkert ut. Om man antar att den delningsmodell som idag används för arbetsmarknadsstödet finansiering gäller i fortsättningen de personer som fått arbetsmarknadsstöd i 300–499 dagar, har detta till följd av att kommuner årligen får en ny kostnadspost på cirka 57 miljoner. Den planerade finansieringsreformen för året 2015 är förbunden även med andra osäkerhetsfaktorer som närmast har att göra med kommunsektorns resurser för skötseln av sysselsättningen.

Leena Pentikäinen (red.), Jussi Toppila, Aki Koivistoinen, Petri Rouvinen, Mika Pajarinen, Jyrki Ali-Yrkkö, Merja Kauhanen, Antti Kauhanen, Reija Lilja, Mika Aaltonen, Tuomo Alasoini och Olli Oosi (2014). Översikt över det finländska arbetets framtid. Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagssamhet 30/2014.

Publikationen behandlar framtida utmaningar för det finländska arbetet. Hur förändras det finländska arbetet i framtiden?

Vad medför robotiseringen och annan ny teknologi? Vad händer med människors attityder gentemot arbete? Vilka utmaningar ställer förändringen på arbetsmarknaden och

arbetsgemenskaperna? Varifrån fås tillväxt och nytt arbete? Hurdan arbetspolitik och hurdana tjänster behövs?

Dessa frågor granskas i ljuset av de nyaste forskningsrönen. Arbets- och näringsministeriet beställde artiklarna om faktorer som påverkar den framtida utvecklingen av arbetet, arbetsmarknaden och arbetslivet från ETLA, Löntagarnas forskningsinstitut, Aalto-universitetet samt Owl Group Oy samt det kommenterade inlägget från Förbundet för Finländskt Arbete.

Fynden i artiklarna behandlades på seminariet om arbetets framtid i maj 2014, där det fanns ett stort antal deltagare.

Deltagarna hade möjlighet att framföra sina synpunkter på hur det finländska arbetet utvecklas samt vad nytt arbete tillkommer av.

Sätten att utföra arbete förändras. Fast lönearbete som huvudsyssla fortfarande är den dominerande formen av anställningsförhållande, så blir ensamföretagande, frilansarbete samt arbete via Internet allt vanligare. Detta ställer utmaningar på den traditionella intressebevakningen. Även den offentliga sektorns roll genomgår en omvälvning. Den offentliga servicen ska vara kundorienterad och delaktiggöra medborgare samt fungera i samarbete med den privata sektorn.

Den förändring som ny teknologi och robotisering medför bedöms till sina verkningar vara av samma klass som industrialiseringen var i sin tid. Det har också bedömts att arbetet försvinner helt. Så är det dock inte, utan det är mer fråga om att arbetets innehåll förändras och att arbetet omfördelas mellan människor och maskiner. Globaliseringen håller på att ändra form helt. När globaliseringen tidigare gällde vissa branscher, så gäller den nu allt arbete inom alla sektorer. Vilket arbete som helst kan decentraliseras dit där de bästa förutsättningarna för utförandet finns.

Finland har möjlighet att vara ett hembo för arbete med högt förädlingsvärde och att locka nya investeringar. I Finland finns kompetent arbetskraft, ett högklassigt utbildningssystem och relativt utvecklade verksamhetsmodeller för arbetsorganisationer.

Finländarnas attityder gentemot arbete är ganska positiva. Man måste hantera denna utveckling och också säkerställa att företagen har tillräcklig förmåga till förnyelse, för att Finland ska behålla sin konkurrensposition jämfört med andra länder.

Maija Lyly-Yrjänäinen (2014). Arbetslivsbarometern – hösten 2013. Arbets- och näringsministeriets publikationer, Arbete och företagsamhet 32/2014.

Via arbetslivsbarometern har man sedan 1992 följt upp hur arbetslivskvaliteten utvecklas ur löntagarnas perspektiv. Undersökningen ger en uppdaterad bild av bl.a. organiseringen av arbetet, arbetstids- och lönesystemen, lärande i arbete och möjligheterna att påverka, diskriminering, mobbing och våld på arbetsplatsen samt av arbetsförmåga och hälsa. Dessutom har man frågat om löntagarnas synpunkter på hur arbetsmarknaden och arbetslivet utvecklats. Uppgifterna samlas in genom telefonintervjuer på hösten i samband med Statistikcentralens arbetskraftsundersökning och de kan generaliseras att gälla alla yrkesverksamma löntagare i Finland. För barometern 2013 intervjuades 1755 löntagare. Svarsprocenten var 84 procent av nettourvalet.

Synpunkterna på förändringarna i sysselsättningsläget och i den egna arbetsplatsens ekonomi är pessimistiska redan för tredje

året i följd. År 2013 ansåg tio procent av löntagarna att uppsägning är möjlig och cirka en femtedel trodde att de kan drabbas av permittering under det följande året. Høten är fortfarande störst inom industrin, men under året har osäkerheten ökat mest bland kommunernas löntagare. Löntagarnas tro på att de ska hitta ett arbete som motsvarar deras yrkeskompetens och arbetserfarenhet om de blir arbetslösa har försvagats något från föregående

år. De unga har en starkare tro på att de ska hitta ett nytt arbete än de äldre. Cirka 90 procent av löntagarna under 45 år antog att de vid behov skulle hitta ett nytt arbete, medan endast lite under hälften i åldersgruppen 55–64 år trodde det.

Arbetslivsbarometern för 2013 visar att förändringar i organiseringen av arbetet och i arbetsmetoderna samt en rask arbetstakt är vanliga företeelser. Nästan 60 procent av löntagarna sade att de hade haft förändringar på sin arbetsplats under det senaste året. Hela 65 procent av löntagarna arbetade ofta enligt pressade tidsscheman eller i mycket snabb takt. Taktens är snabb framför allt hos högre tjänstemän och chefer.

Systemen med flexibel arbetstid har ökat med tio procentenheter sedan 2006. År 2013 hade cirka 70 procent av löntagarna ett system med flexibel arbetstid och 60 procent hade möjlighet att utnyttja flexibiliteten till hela lediga dagar. Distansarbete blev något vanligare jämfört med föregående

år och omfattade 28 procent av löntagarna. Flexibilitet i fråga om arbetstid och arbetsställe är klart vanligast hos högre tjänstemän.

Under de senaste 15 åren har det ägnats allt större uppmärksamhet åt arbetstagarnas

kondition, hälsa och levnadssätt, arbetsmiljöns säkerhet samt åt utvecklingen av kompetensen och yrkeskunskapen. Cirka fyra av fem löntagare sade år 2013 att man på arbetsplatsen åtminstone i någon mån sörjer för arbetsmiljöns säkerhet och kompetensen. Framför allt på små arbetsplatser har man gjort goda framsteg i dessa avseenden och skillnaden mellan dem och större organisationer, där utvecklingsarbete är vanligare, har blivit mindre. Möjligheterna att delta i utvecklingen av verksamheten på den egna arbetsplatsen har blivit bättre. År 2013 hade cirka hälften av löntagarna goda möjligheter till det. Fyra av fem löntagare uppfattade att deras arbetsplats är sådan att man ständigt kan lära sig något nytt och 57 procent hade deltagit i utbildning som hade bekostats av arbetsgivaren. I fråga om möjligheterna att påverka är de långsiktiga trenderna förvånansvärt jämna. Fortfarande hade cirka 15 procent av löntagarna inte alls möjligheter att påverka arbetstakten eller arbetsuppgifterna och cirka en fjärdedel hade inte alls möjligheter att påverka arbetsfördelningen. Skillnaderna mellan de socioekonomiska grupperna i fråga om lärande i arbete, deltagande och möjligheter att påverka har förblivit stora – möjligheterna är bäst för högre tjänstemän och sämst för arbetare.

Största delen av löntagarna har en god arbetsförmåga. Kvinnornas arbetsförmåga är lite svagare än männens. Fastän äldre arbetstagare har en klart svagare arbetsförmåga än de yngre, har de flesta yrkesverksamma äldre personer en god eller rentav utmärkt arbetsförmåga. Hos 45 procent av de äldsta var arbetsförmågan god och hos drygt en tredjedel var den utmärkt.

English Summaries

IS THERE ROOM FOR EVERYONE IN THE LABOUR MARKETS

Pertti Koistinen, Dr.Soc. Sc., Professor,
University of Tampere

Rita Asplund, Dr.Pol.Sc., Research Di-
rector, Adjunct Professor, Research Insti-
tute of the Finnish Economy ETLA

On behalf of the Ministry of Employment and the Economy we explored active labour market policy measures targeted at special labour market groups like young persons, disabled people, immigrants and long-term unemployed. The study has the character of a literature review trusting mostly on articles published in scientific journals with external referee practice but it covers also reports of ministries and relevant working paper series. This article is a summary of the conclusions

and policy recommendations presented in our recent publication “Is there room for everyone in the labour markets” (2014).

A main conclusion of our study is that the structural changes of the labour markets, on the one hand, and the institutional changes in labour market policies and the changes in the models of labour market attachment of individuals and households, on the other, give reason to argue that the ALMP measures targeted at young persons, disabled people, immigrants and long-term unemployed need to be reconsidered. We argue for a new policy architecture and a holistic view on the policies and research of labour market policies.

LABOUR MARKET SUPPORT REFORM 2006 AND ITS EFFECTS**Riipinen Toni**, Doc., CEO Tempo Economics Ltd.**Antti Järvinen**, M.Sc. Publ. Admin. & M.Sc. Econ. and BA, Senior Associate Tempo Economics Ltd**Mikko Valtakari**, Licentiate of Philosophy, Research Director Tempo Economics Ltd.

This article is based on the content of the research conducted during the spring of 2014. The focus is on the research findings of the effects of the labour market support reform in 2006. In addition, the article analyzes the possible effects of the intended 2015 funding reform.

The main goal of the labour market support reform in 2006 was to increase the employment rate and reduce the unemployment levels. The reform was set to form a more efficient, encouraging and balanced income support and activation services system. The basis of the reform was cost neutrality for public economics (of Finland and its municipalities).

The research concludes that the effects of the funding reform for labour market support in 2006 include a clear increase in the activation levels of those having received unemployment benefits for more than 500 days. In correspondence with this finding, also the production processes of the activation services in the municipalities were affected. For example, it can be concluded that the municipalities adopted new procedures which had already been used in other municipalities.

As far as the target of cost neutrality is concerned, the compensation mechanism did likely achieve the set targets. The 2006 reform introduced a new cost to the municipi-

palities, the so called retention of the costs of financing the unemployment benefit of those having been unemployed for more than 500 days and not participating in the activation services. This new cost element was compensated to the municipalities by adjusting the equalization payment levels as far as the Ministry of Social Affairs and Health's equalization payments. The monetary value of the changes made to the equalization payment system together with the adjustment payments, has exceeded the development of the retention cost element and thus, it can be concluded that the compensation mechanism reached the set targets.

The outspoken goal of the planned 2015 funding reform of the labour market support is to bring 150 million euros in savings for the public sector. We were not able to verify the assumptions behind this target or the calculations themselves. Based on current understanding, we find it unlikely that the intended reform could reach the 150 million cost saving target. If it is assumed that the current model of dividing the costs of the labour market support system of the "over 500 days group" between the municipalities and the state will apply also to those individuals having received employment benefits between 300-499 days, this will result to an estimated additional annual expense of 57 million euros to the municipalities.

CO-OPERATION GENERATES RESULTS

The first implementation year evaluation of the Youth Guarantee in Finland

Matti Tuusa, Senior Specialist, Lic. Soc. Sc., Rehabilitation Foundation

Sari Pitkänen, Project Manager, M. Soc. Sc., Rehabilitation Foundation

Riikka Shemeikka, Senior Researcher, D.Soc.Sc., M.Sc., Rehabilitation Foundation

The Rehabilitation Foundation (Kuntoutussäätiö) and the Research Centre for Social and Health Economy at the Diaconia University of Applied Sciences have completed a research support project for the youth guarantee programme. Research support provides monitoring and evaluation of the implementation of the youth guarantee during its first year, as well as development of the indicators used in evaluating the effectiveness of the programme. The results are based on analysis of written material, register research, questionnaires and interviews, as well as youth workshops.

The results show that most respondents were familiar with the concept of the youth guarantee, but both youth and employers need more substantial information about its contents. The general opinion is that implementation of the youth guarantee is achievable to a fairly high degree, and even more so in the near future. Implementation of the educational guarantee policy is considered more plausible than implementing other services and measures proposed in the programme. The programme has been most successfully implemented in the municipal youth services, including workshops and outreach youth work, whereas the social, health and rehabilitation services fall short-

est of the required implementation level. The programme has improved the internal co-operation within organizations providing youth services. Co-operation with educational institutions and employers has also increased. There is, however, still a need for developing multi-occupational practices for co-operation and co-operation with employers.

Even though most of the young people and employers participating in the study were not directly affected by the youth guarantee programme, they still considered the youth guarantee generally beneficial for young people. As a result of the programme, young people are better catered for in terms of services offered to them. The youth guarantee programme has resulted in improved resources for youth services, improved selection of services for young people and better referral practices. Youth participation in planning the services has not increased to any notable degree. The youth guarantee programme has also had an effect on the operations of organizations providing youth services, but further adjustments of the operating models are still required. The effects of the programme are expected to become stronger in the future. In implementing the programme, focus should be placed on co-ordinated, mutually agreed and adaptable region-specific models for co-operation. In order for the indicators used in monitoring the effects of the youth guarantee programme to be applicable it is vital that indicator data collection continues and is regularly updated. The financial evaluation of the programme did not provide a comprehensive view of the economic effects, since the existing statistics and monitoring of grants, resources and services did not provide sufficient information. In order to evaluate the economics effects, a revised method of statistical analysis and access to information is required.

Recent Employment and Entrepreneurship Studies

Rita Asplund and Pertti Koistinen (2014). Is there room for everyone in the labour market? A review of the outcomes and challenges of policies directed towards special labour market groups. Publications of the Ministry of Employment and the Economy, Employment and entrepreneurship 22/2014.

This literature review aims to explore the functioning of active labour market policy (ALMP) programmes directed towards special labour market groups as well as the outcomes of these programmes. The review covers both national (Finnish) and international research on these issues.

The main source used in the review is so-called primary information and peer-reviewed re-search. Exceptions to this rule

have been made only if, for example, a report or policy document has been considered to be of importance from the point-of-view of policy decision-making. The focus of the review is on young persons, immigrants, disabled people and long-term unemployed, and the ALMP programmes undertaken in order to improve the employability of these specific groups. Special attention has thereby been paid to reported outcomes from evaluations of such programmes. The literature covered by the review is broad embracing more than 300 references.

The literature review starts with a comprehensive summary, which provides an introduction to the review and also presents its main findings and policy recommendations. The review subsequently turns its focus to the four special groups, starting with young persons and ending with the long-term unemployed. Each of the four

group-specific parts of the review looks more in detail into the outcome and impact of ALMP programmes having been subject to empirical research and evaluation. Each group-specific analysis ends with a section presenting conclusions to be made based on the available literature but also points to still existing knowledge gaps. A reader in a hurry can manage by merely reading the report's comprehensive summary. Those who wish to gain more in-depth information or, say, want to check the basis for the conclusions and recommendations made, are urged to devote some time to reading also the group-specific parts of the report.

The findings of the review can be condensed into three main themes. The research on ALMP programmes has made a considerable leap when it comes to empirical data, statistical methods and theoretical modelling. This has substantially improved the possibilities to evaluate the impact of ALMP programmes and, hence, also the grounds for rational policy-making.

Despite the positive development it may be argued that ALMP evaluation studies and their usefulness to policy-making are plagued by the fact that the evaluations undertaken have typically concerned single measures and their impact. The problem with this approach is that the measure is then, so to say, isolated from its broader environment such as the simultaneous impact of changing labour demand and labour market structures and functioning mechanisms on the employability of special labour market groups, that is, unemployed young persons, immigrants and disabled people as well as the long-term unemployment.

On the other hand, ALMP programmes and policies are the children of their own time. For instance, the programmes stressing activation were introduced at a time when unemployment in the European Union area

had manifested itself as long-term unemployment and economic policy was dominated by supply-driving economics. This mainstream policy thinking resulted in several reforms of unemployment and social benefits also in Finland. The goal was to change the benefits into a mode that was thought to both increase the individual's own job-search activity and reduce the threshold for accepting a job offer. Many of these actions seem to have reached their goals. But do they work also during prolonged recessions? Research findings often indicate that without labour demand, directed stimulation and comprehensive linking of measures, LMP activation programmes do not have the desired effect.

Toni Riipinen, Antti Järvinen and Mikko Valtakari (2014). An assessment on the effects of the funding reform of employment support. Publications of the Ministry of Employment and the Economy, Employment and entrepreneurship 22/2014.

The research examines the effects of the funding reform of employment support in 2006, as well as the anticipated effects of the intended 2015 funding reform. The main goal of the employment support reform was to increase employment and reduce the unemployment levels. The goal has been to form a more efficient, encouraging and balanced income support and activation services system. The basis of the reform was cost neutrality for public economics (of Finland and its municipalities) The research concentrates mainly on the effects, both cost and functional, of the 2006 funding reform. The cost and functional effects are estimated

from the point of view of the country and the municipalities.

The research finds that the effects of the funding reform for employment support in 2006 include the following developmental results and/or consequences. The activation levels of people who have been receiving employment support for more than 500 days has risen. The rise in the activation levels were reported in 22 of the selected municipalities and statistically in the entire country. The funding reform had an effect on the production environments and procedures of the activation services in the municipalities. The municipalities adopted new procedures which have already been in use in other municipalities. The wider effect has been the support and development of the production processes. Looking at the selected municipalities, the funding reform seems to have lead to the activation of municipalities and to more systematic production of employment handling services.

As a part of the cost neutrality aim, the new expense item, which the funding reform brings to the municipalities, is compensated with adjustment payments as well as by changing the levels of equalisation payment levels and MEE's equalisation payments.

The compensation seems to have worked. The monetary value of the changes made to the equalisation payment system, together with the adjustment payments, has exceeded the development of the employment support in the municipalities. This is partly due to the actualisation of the planned referral effects. All in all, the cost of the funding reform on the public sector cannot be estimated as the municipalities are unable to provide sufficiently detailed statistics on the cost of the unemployment services.

The aim is that the planned 2015 funding reform on employment support will bring 150 million in savings. It is unclear how the

target amount of 150 million is calculated. Reaching this goal seems uncertain. If it is assumed that the current division model of the employment support will continue to apply to people who have been receiving employment support payments for 300-499 days, this will result to an annual expense of 57 million on the municipalities. There are other uncertain aspects to the planned 2015 funding reform which are mainly to do with the resources the municipal sector has for employment services.

Leena Pentikäinen (Ed.), Jussi Toppila, Aki Koivistoinen, Petri Rouvinen, Mika Pajarinen, Jyrki Ali-Yrkkö, Merja Kauhanen, Antti Kauhanen, Reija Lilja, Mika Aaltonen, Tuomo Alasoini ja Olli Oosi (2014). Report on the future of Finnish work. Publications of the Ministry of Employment and the Economy, Employment and entrepreneurship 30/2014.

This is a publication dealing with the future challenges for Finnish work. How will work in Finland change in the future? Robotisation and new technology – what is involved there? And people's attitudes towards work? What challenges will the change pose for labour markets and work communities? Where will growth and new work come from? What kinds of employment policies and services will be needed?

These questions are examined in light of the latest research data. The articles dealing with the factors affecting work, labour market and future development of working life were commissioned by the Ministry of Employment and the Economy, and the contrib-

utors are the Research Institute of the Finnish Economy (ETLA), Labour Institute for Economic Research, Tekes, Aalto University and Owal Group Oy. The articles are commented by the Association of Finnish Work.

The findings of those articles were examined in the Future of Work seminar in May 2014 attended by a large number of people. The participants were given opportunities to present their views on the development of work in Finland and on how new work is created.

The way we work is changing. Although full-time paid employment is still the predominant form of employment, also self-employment, freelancing and work through Internet are becoming more common. This creates challenges for traditional representation of employees' interests. Also the role of the public sector is undergoing a major change. Public services must be customer-oriented and allow citizens' participation and also cooperate with the private sector.

It is thought that the change accompanying new technologies and robotisation will have impacts of the same magnitude as industrialisation had in its time. Some have opined that work will completely disappear. However, this won't be the case: rather, it will be a matter of evolution of the contents of work and reallocation of work among people and machines.

Globalisation is undergoing a transformation. Whereas, in the past, it concerned some specific fields, now it has extended to all work in all sectors. Any work whatsoever can be distributed to wherever the conditions are the best for carrying it out.

Finland is well placed to be the home for downstream industries and to attract new investment. Finland has a competent workforce, high-quality educational system and relatively well-developed organisational models for work organisations. Finns' attitudes towards work are fairly positive. We

must foster this development and also ensure our companies sufficient capacity to renewal to maintain Finland's competitive edge over other countries.

Maija Lyly-Yrjänäinen (2014). Working Life Barometer – Fall 2013. Publications of the Ministry of Employment and the Economy, Employment and entrepreneurship 32/2014.

Since 1992 quality of working life has been monitored from the perspective of employees in the Working Life Barometer. The survey gives an up to date picture on work organisation, working time arrangements and wage setting, learning, training and autonomy, discrimination, bullying and violence at the workplace as well as health and work ability. The survey also maps employees' perceptions of the labour market situation and changes in the working life. The telephone interviews are conducted each fall in connection with the Labour Force Survey of Statistics Finland.

The data can be generalised to cover the entire population of employees in Finland. In the 2013 survey 1755 employees were interviewed. The response rate was 84 per cent of the net sample.

The views on the employment situation in general and the economic performance of the workplace have been pessimistic for three years in a row. In 2013 ten per cent of the employees thought it possible that they would be laid off and one fifth thought they could be laid off temporarily within the next year. Fear of losing the job is most common for those working in the industry sector but

compared to 2012 insecurity has increased the most in the municipalities. In case of unemployment, chances to find a new job which matches the skills and profession have decreased a bit compared to 2012. Young people think most often that they would get a new job if they needed one. About 90 per cent of those below 45 were positive about finding new employment. In comparison, less than half of the 55 to 64-year-olds were confident in getting a new job.

The 2013 barometer shows that changes in task allocation and working methods as well as high work intensity are common. Almost 60 per cent said that there had been changes at their workplace in the past year. 65 per cent were often working to tight deadlines or at very high speed.

Speed of work is high especially for upper-level employees and for managers. The proportion of employees who have flexible working time has increased by ten percentage points since 2006. In 2013 about 70 per cent of the employees had flexible working time and 60 per cent could accumulate hours to take full days off. Teleworking increased slightly compared to 2012, to 28 per cent. Flexibility in working time and place is by far most common for upper-level employees.

In the past 15 years workplaces have increasingly implemented measures to improve the physical condition, health and the healthy living of the employees, occupational

health and safety at the workplace as well as lifelong learning and skills development. In 2013 approximately four out of five employees said that safe work environment and learning opportunities are promoted at their workplace at least to some extent. Especially in small workplaces improvement has been significant. The staff members also take part in designing and implementing changes more often than before. In 2013 around half of the employees had good possibilities to participate. Four out of five said that there are good chances to learn new things at their workplace and 57 per cent had participated in employer paid training. Long term trends concerning autonomy are surprisingly stable.

Still around 15 per cent of the employees had no say on the speed or content of the work and around a quarter did not have any possibilities to influence on the division of tasks. The differences between the socio-economic groups concerning learning, employee participation and autonomy have remained big – upper level employees have the best and manual workers the worst opportunities.

Most of the employees have good work ability. Men score higher than women in the index. Even if work ability declines with age most of the ageing workers do have good or even excellent work ability. 45 per cent of the 55–64-year-olds had good and around a third had excellent work ability in 2013.

KUVIOIDEN LUETTELO

	Sivu
1. Työvoima ja työvoimaosuudet	4*
2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan	4*
3. Työlliset ja työllisyysasteet	5*
4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan ..	5*
5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain	6*
6. Työlliset toimialoittain	7*
7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan.....	8*
8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut	8*
9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain	9*
10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain.....	9*
11. Työttömät työnhakijat ja avoimet paikat työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina.....	10*
12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan	10*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain	11*
14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina	11*
15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain	12*
16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain...	12*
17. Palveluissa olevat	13*
18. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristö-keskusten alueet	14*
19. Työttömyysasteet ELY-keskusalueittain vuonna 2013, työvoimatutkimuksen mukaan	15*

LIST OF CHARTS

	Page
1. Labour force and labour force participation rates	4*
2. Labour force participation rates by sex	4*
3. Employed persons and employment rates	5*
4. Employment rates by sex.....	5*
5. Employment rates by administrative district.....	6*
6. Employed persons by industry	7*
7. Unemployment rates by Labour Force Survey	8*
8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures	8*
9. Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures.....	9*
10. Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures.....	9*
11. Unemployed persons seeking work and unfilled vacancies at the Employment Service, orig. monthly figures and seasonally adjusted fig.....	10*
12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures.....	10*
13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quart.fig.....	11*
14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment (in weeks).....	11*
15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures	12*
16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures	12*
17. Participants in different services	13*
18. Administrative districts of Ministry of Employment and the Economy	14*
19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2013, according to the Labour Force Survey	15*

TAULUKOIDEN LUETTELO**VÄESTÖ JA TYÖVOIMA**

	Sivu
1. 15–74-vuotias väestö iän ja sukupuolen mukaan	16*
2. 15–74-vuotias väestö työvoimaan kuulumisen mukaan	17*
3. Työvoima iän ja sukupuolen mukaan ..	18*
4. Työvoimaosuudet iän ja sukupuolen mukaan	19*

TYÖLLISET

5. Työlliset toimialoittain, molemmat sukupuolet (supistettu luokitus)	20*
6. Työlliset toimialoittain, miehet (supistettu luokitus)	21*
7. Työlliset toimialoittain, naiset (supistettu luokitus)	22*
8. Työlliset toimialoittain	23*
9. Työlliset ammattiaseman mukaan	25*
10. Työlliset normaalin työajan mukaan ...	26*

TYÖTTÖMYYS

11. Työttömyys ja työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan	27*
12. Työttömyysasteet iän ja sukupuolen mukaan, työvoimatutkimuksen perusteella	28*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä sukupuolen mukaan sekä lomautetut ja lyhennetyllä työviikolla olevat	29*
14. Työttömät työnhakijat iän ja sukupuolen mukaan	30*
15. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ammateittain	31*
16. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan	34*
17. Päättäneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto iän ja sukupuolen mukaan	35*

LIST OF TABLES**POPULATION AND LABOUR FORCE**

	Page
1. Population from 15 to 74 years by age and sex	16*
2. Population from 15 to 74 years by activity	17*
3. Labour force by age and sex	18*
4. Labour force participation by age and sex	19*

EMPLOYED PERSONS

5. Employed persons by industry, both sexes (condensed classification)	20*
6. Employed persons by industry, males (condensed classification)	21*
7. Employed persons by industry, females (condensed classification)	22*
8. Employed persons by industry	23*
9. Employed persons by industrial status	25*
10. Employed persons by normal hours of work	26*

UNEMPLOYMENT

11. Unemployment and unemployment rates according to the Labour Force Survey	27*
12. Unemployment rates by age and sex according to the Labour Force Survey	28*
13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by sex, and persons laid off and on reduced working week	29*
14. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age and sex	30*
15. Unemployed jobseekers at the Employment Service by occupation	31*
16. Unemployed jobseekers at the Employment Service by duration of unemployment	34*
17. Average duration of the completed spells of unemployment by age and sex	35*

TYÖNVÄLITYSTOIMINTA

18. Avoimet työpaikat työnvälityksessä ammateittain	36*
19. Työnvälitystoiminta: työnhakijat	39*
20. Työnvälitystoiminta: avoimet työpai- kat	40*

EMPLOYMENT SERVICE

18. Vacancies at the Employment Service by occupation	36*
19. Employment Service: jobseekers	39*
20. Employment Service: vacancies	40*

TYÖVOIMAPOLIITTISET TOIMENPITEET

21. Palveluissa olevat	41*
22. Työvoimakoulutus	42*
23. Työttömien toimeentuloturva	43*

LABOUR MARKET POLICY MEASURES

21. Participants in different services	41*
22. Labour market training	42*
23. Unemployment security	43*

KANSAINVÄLISTÄ TILASTOA

24. Siirtolaisuus	44*
25. Työttömyysasteet eräissä OECD- maissa	45*

INTERNATIONAL STATISTICS

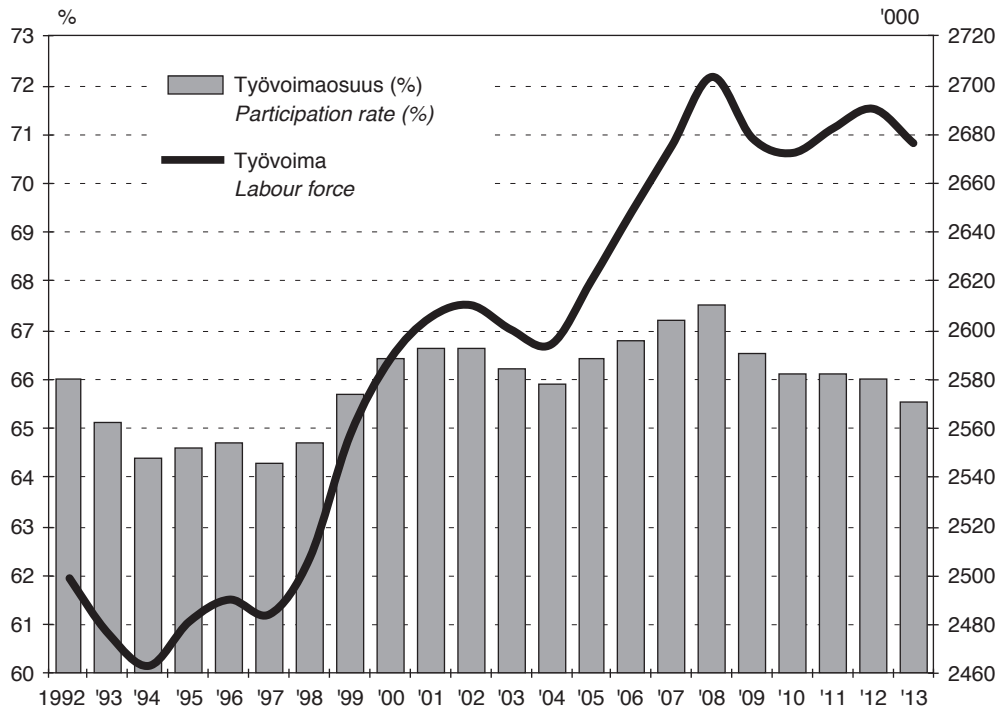
24. Migrations to and from Finland	44*
25. Unemployment rates in some OECD countries	45*

ALUEELLISET TAULUKOT

26. Työvoima ELY-keskusalueittain	46*
27. Työlliset ELY-keskusalueittain	47*
28. Työllisyysasteet ELY-keskusalueittain työvoimatutkimuksen perusteella	48*
29. Avoimet työpaikat työnvälityksessä ELY-keskusalueittain	49*
30. Työttömyysasteet ELY-keskusalueit- tain työvoimatutkimuksen perusteella	51*
31. Työttömät työnhakijat työnvälitykses- sä ELY-keskusalueittain	52*
32. Työttömyyden kesto keskimäärin ELY-keskusalueittain	54*
33. Yli vuoden työttömänä olleiden osuus kaikista työttömistä ELY-keskusalueit- tain	55*

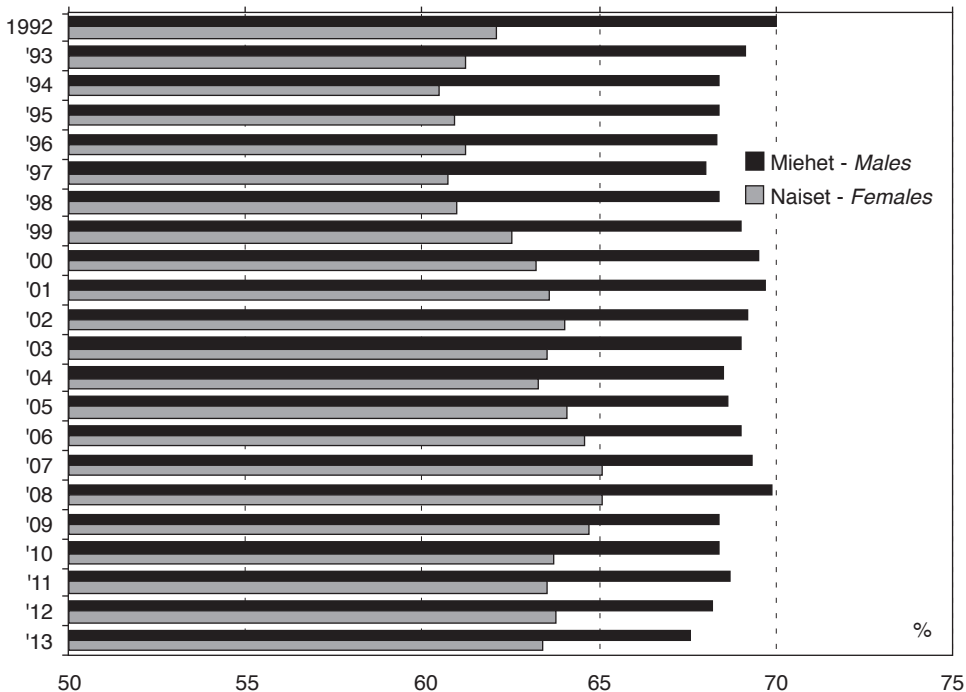
TABLES BY DISTRICT

26. Labour force by administrative district	46*
27. Employed persons by administrative district	47*
28. Employment rates by administrative district according to the Labour Force Survey	48*
29. Vacancies at the Employment Service by administrative district	49*
30. Unemployment rates by administrative district according to the Labour Force Survey	51*
31. Unemployed jobseekers at the Em- ployment Service by administrative district	52*
32. The average duration of unemploy- ment by administrative district	54*
33. Jobseekers unemployed over a year, proportion of all unemployed, by administrative district	55*

Kuvio 1. Työvoima ja työvoimaosuudet

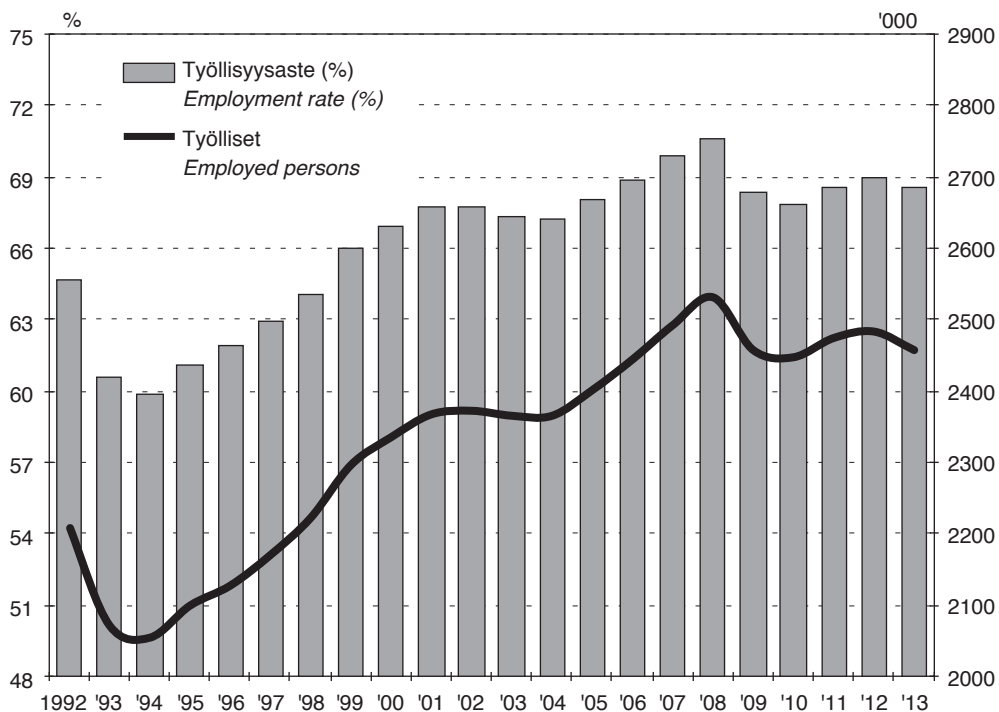
Chart 1. Labour force and labour force participation rates

Kuvio 2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan

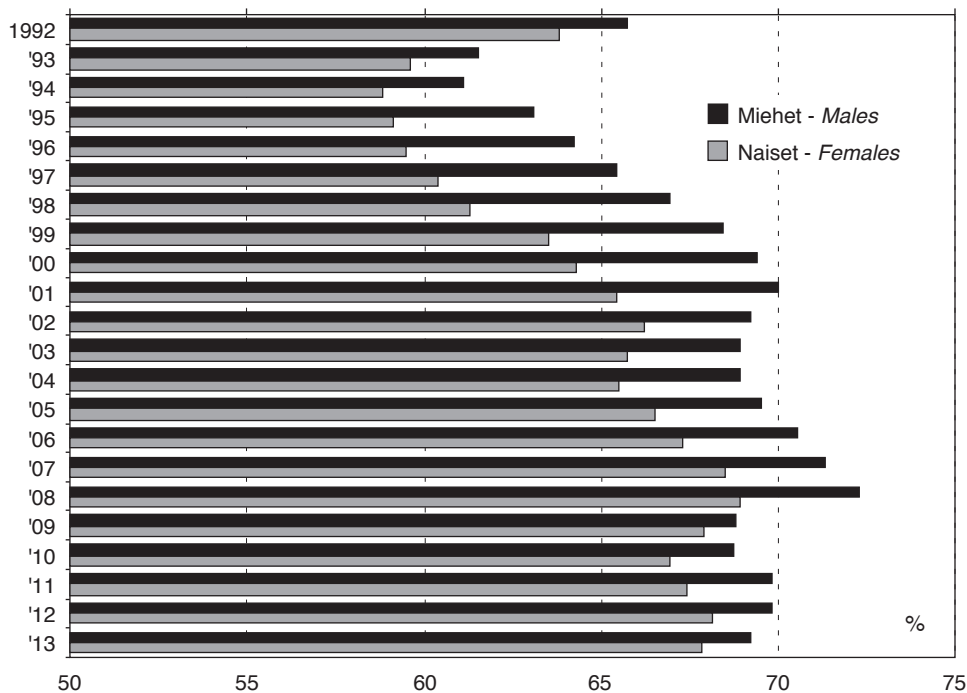
Chart 2. Labour force participation rates by sex

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 3. Työlliset ja työllisyysasteet

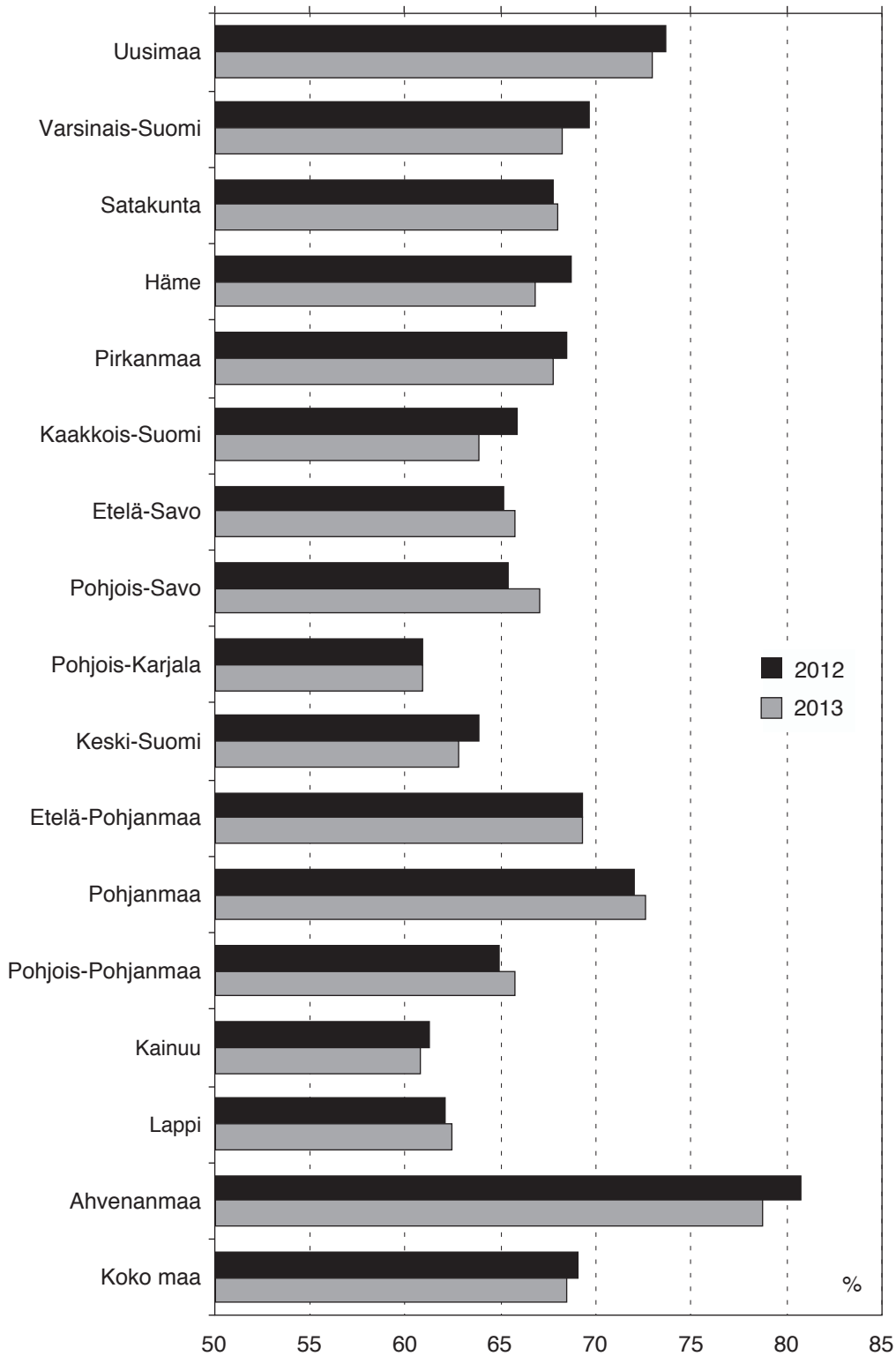
Chart 3. Employed persons and employment rates

Kuvio 4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan

Chart 4. Employment rates by sex

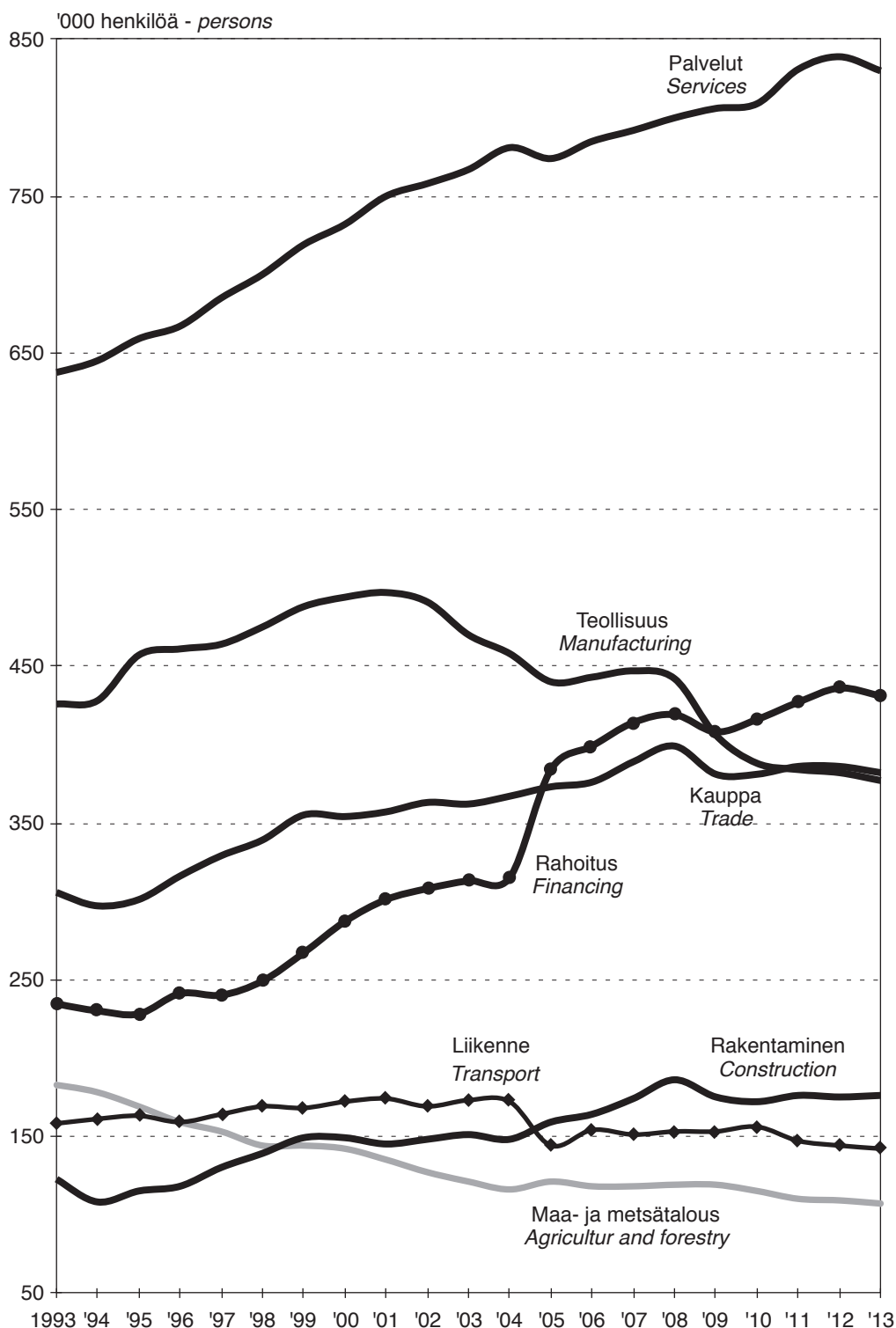
Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain

Chart 5. Employment rates by administrative district

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

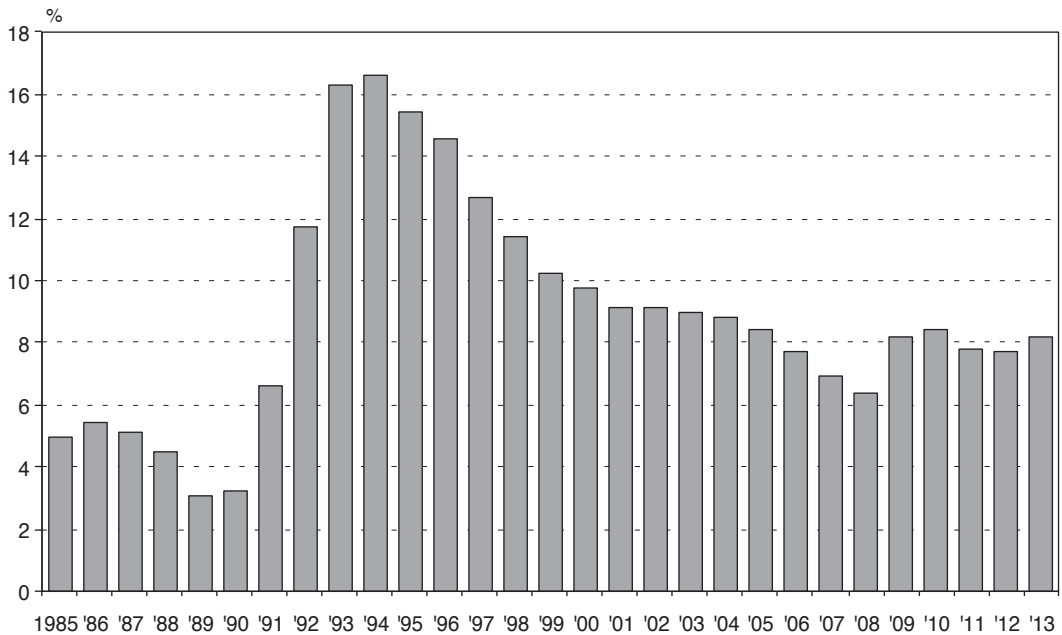

Kuvio 6. Työlliset toimialoittain

Chart 6. Employed persons by industry

Vuodesta 2005 lähtien uuden TOL2008 toimialaluokituksen mukaan, joka aiheuttaa tasomuutoksen.
 From 2005 based on new TOL2008 industrial classification which cause break in series.

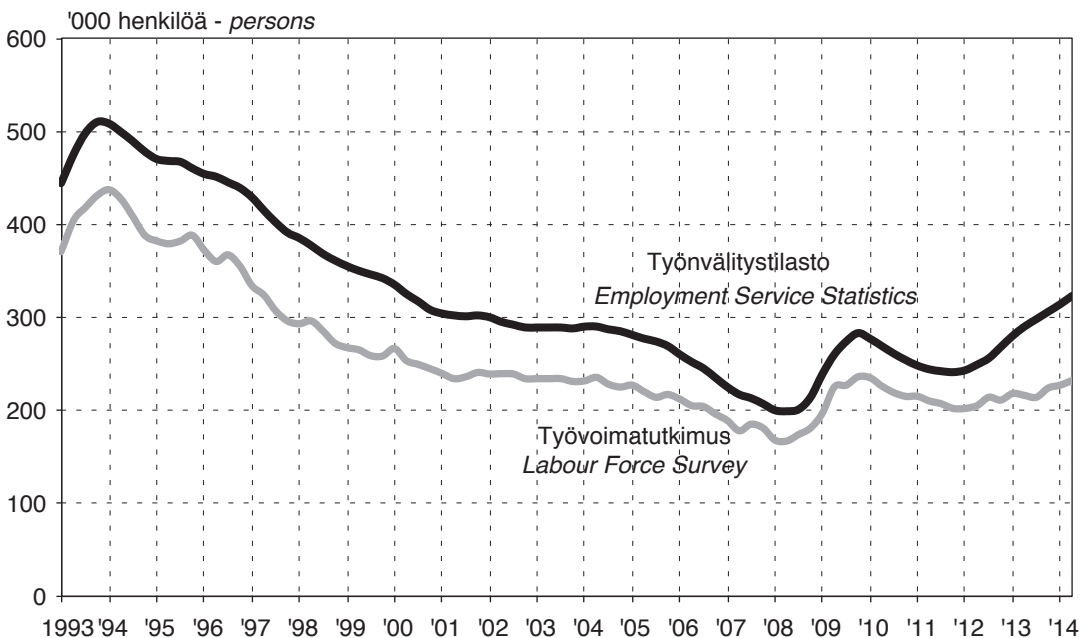
Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan. Vuodesta 1989 alkaen ILO/EU-määritelmän mukaan

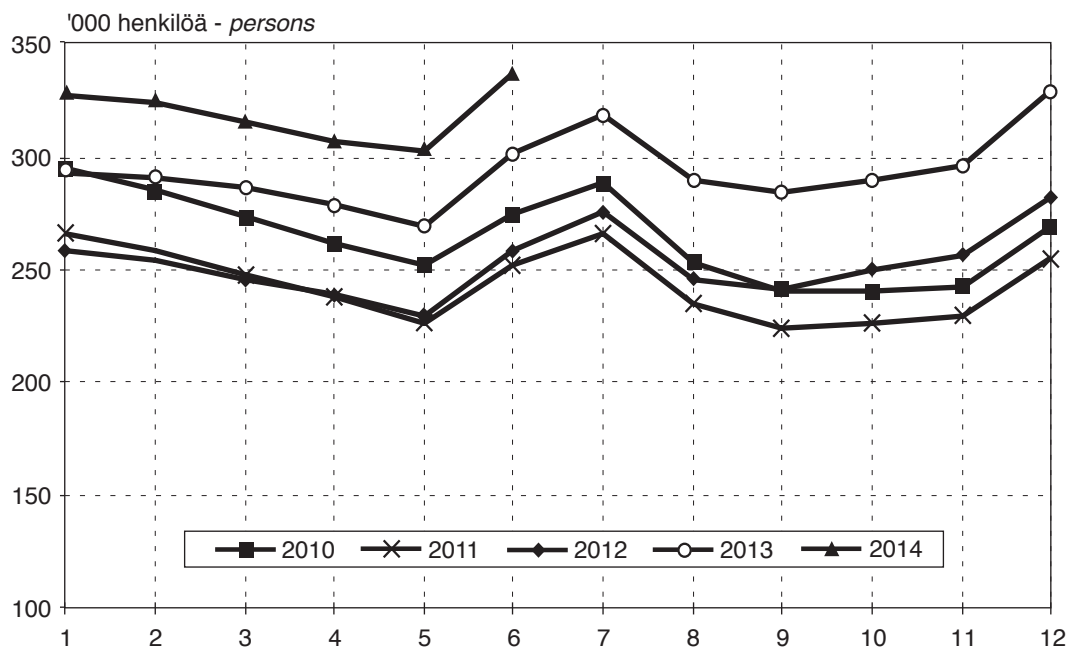
Chart 7. Unemployment rates by Labour Force Survey. From 1989, according to ILO/EU definition

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut

Chart 8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and according to the Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures

Kuvio 9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain

Chart 9. Unemployed persons seeking work at the Employment Service.
Original monthly figures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

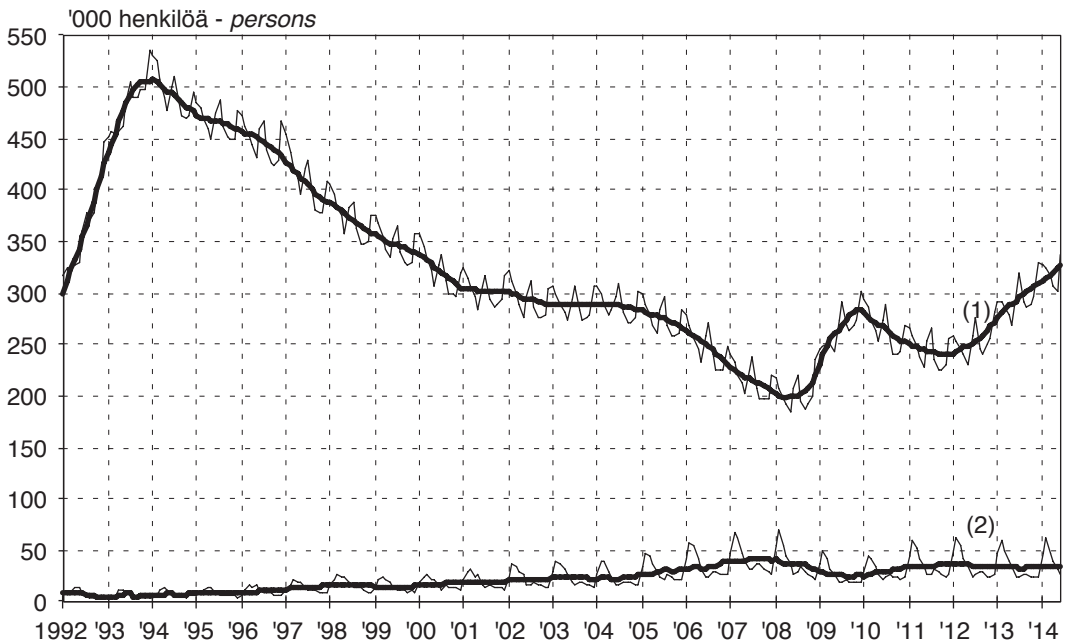
Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain

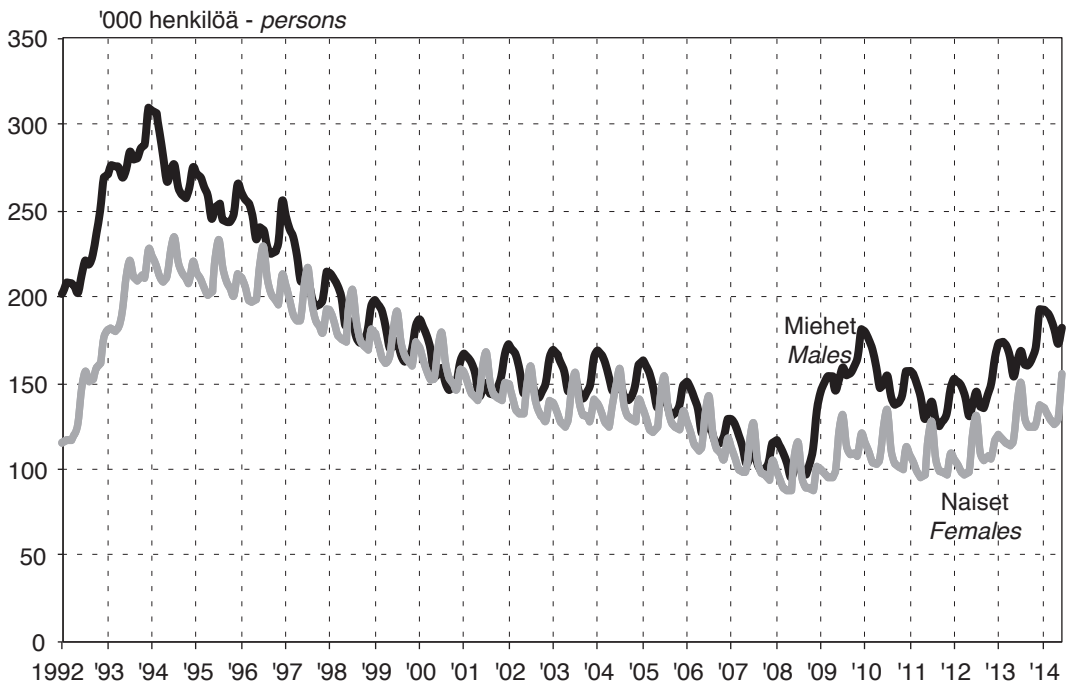
Chart 10. Unemployed persons according to the Labour Force Survey.
Original monthly figures

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 11. Työttömät työnhakijat (1) ja avoimet paikat (2) työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina

Chart 11. Unemployed persons seeking work (1) and unfilled vacancies (2) at the Employment Service, original monthly figures and seasonally adjusted figures

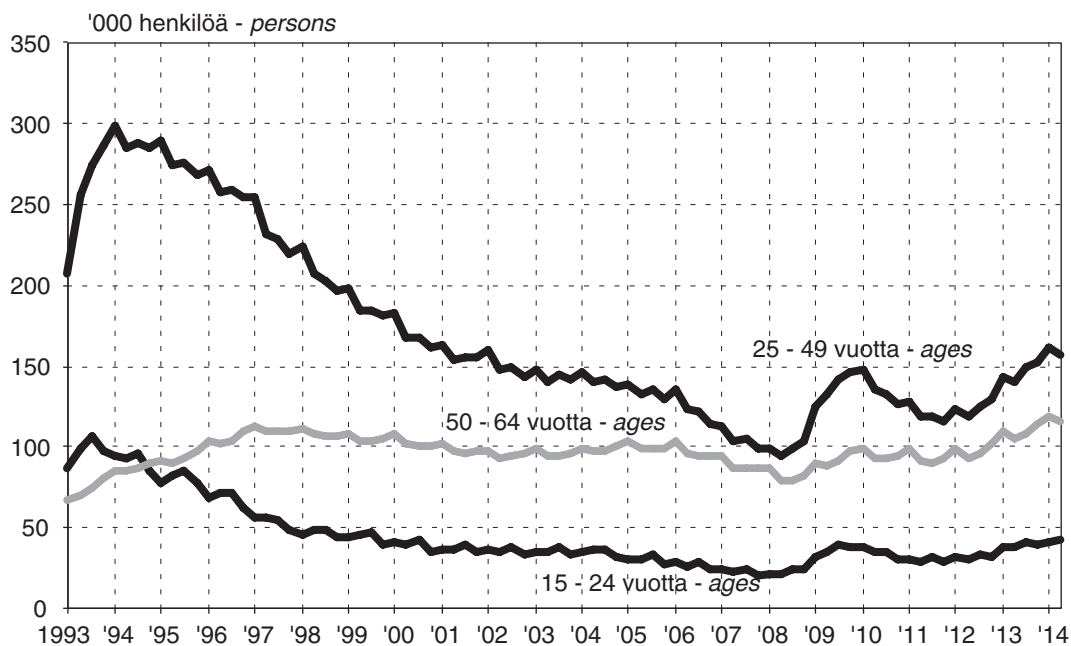

Kuvio 12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan

Chart 12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures

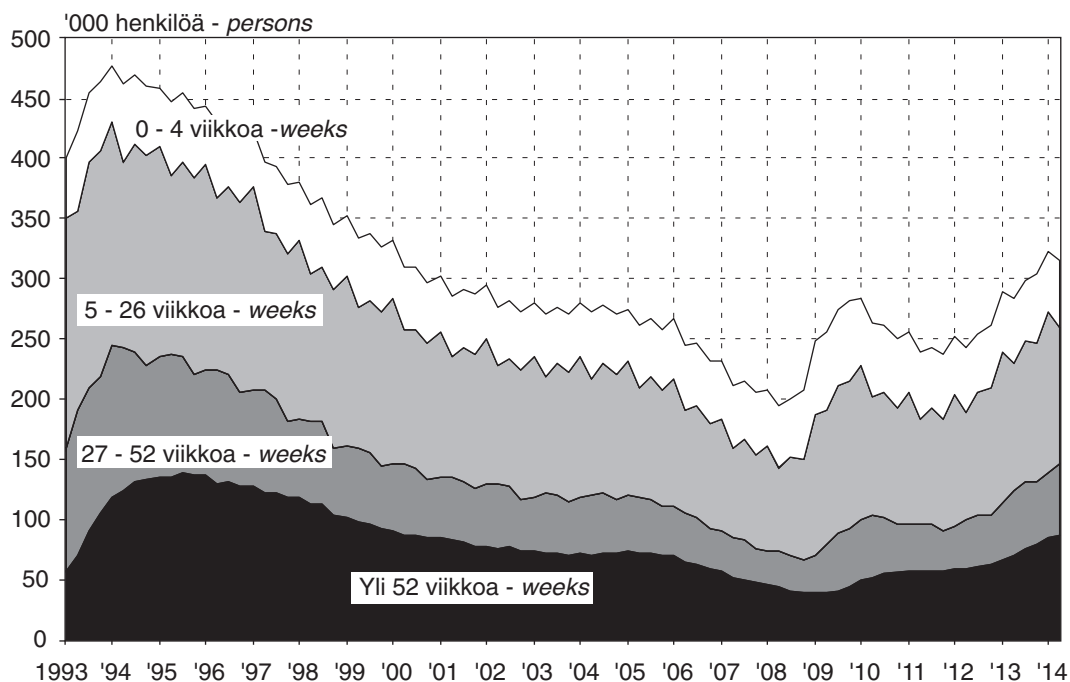
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain

Chart 13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quarterly figures

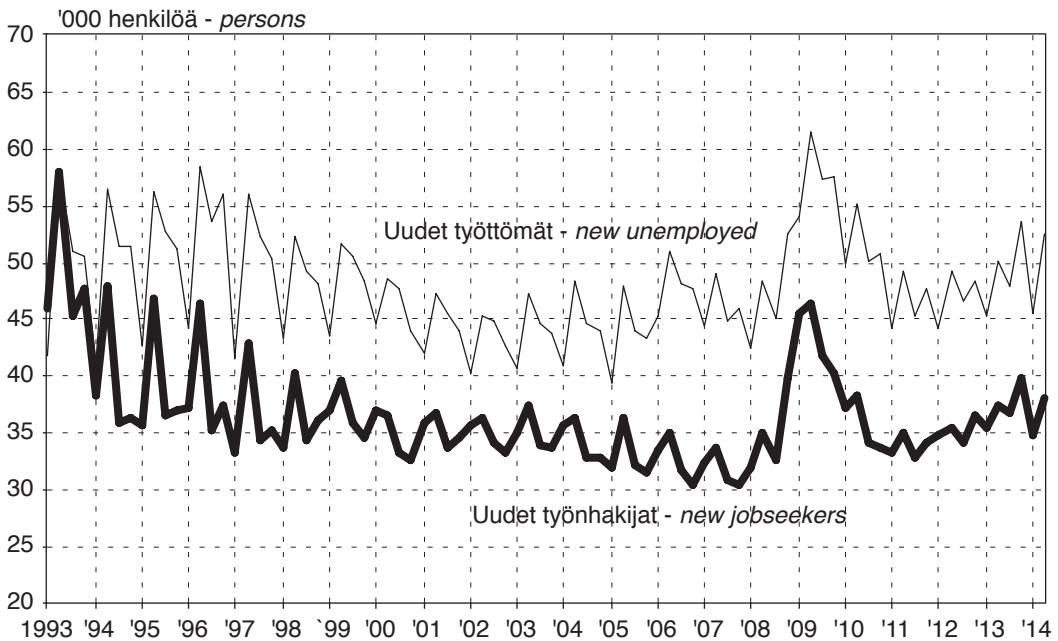

Kuvio 14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina

Chart 14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment, duration in weeks

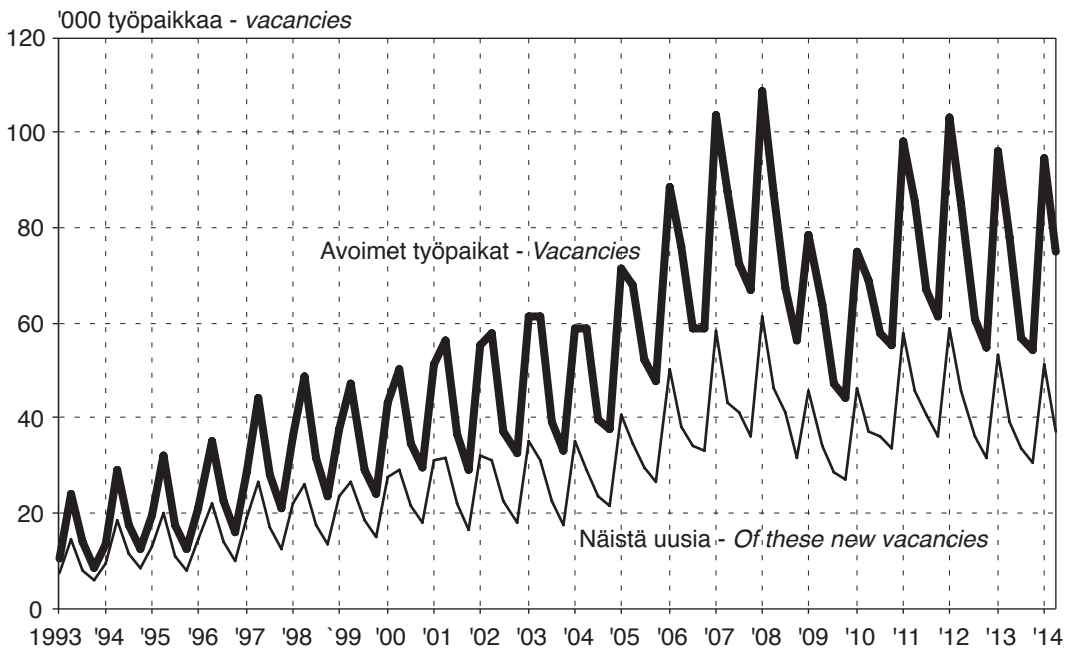
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain

Chart 15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures

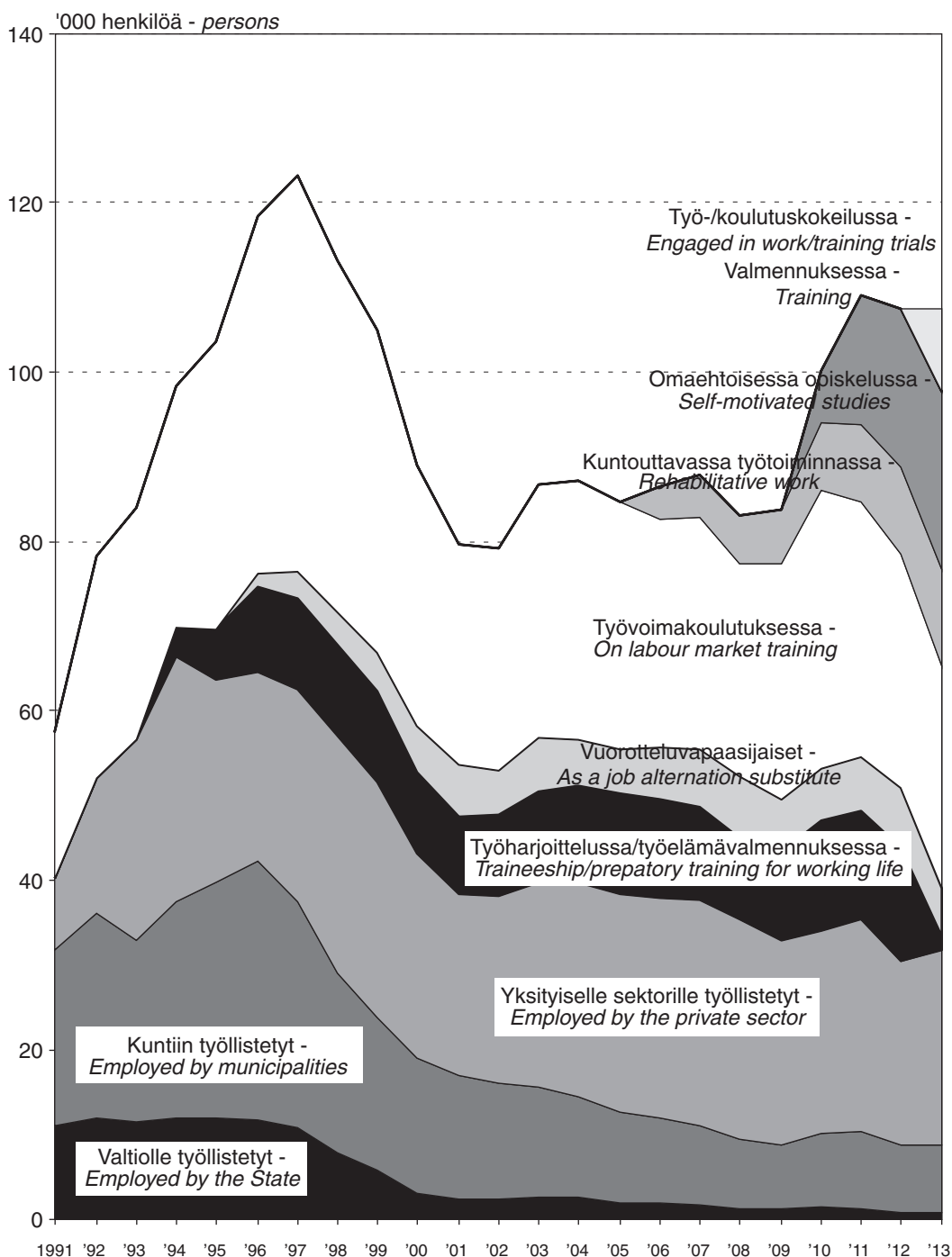

Kuvio 16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain

Chart 16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

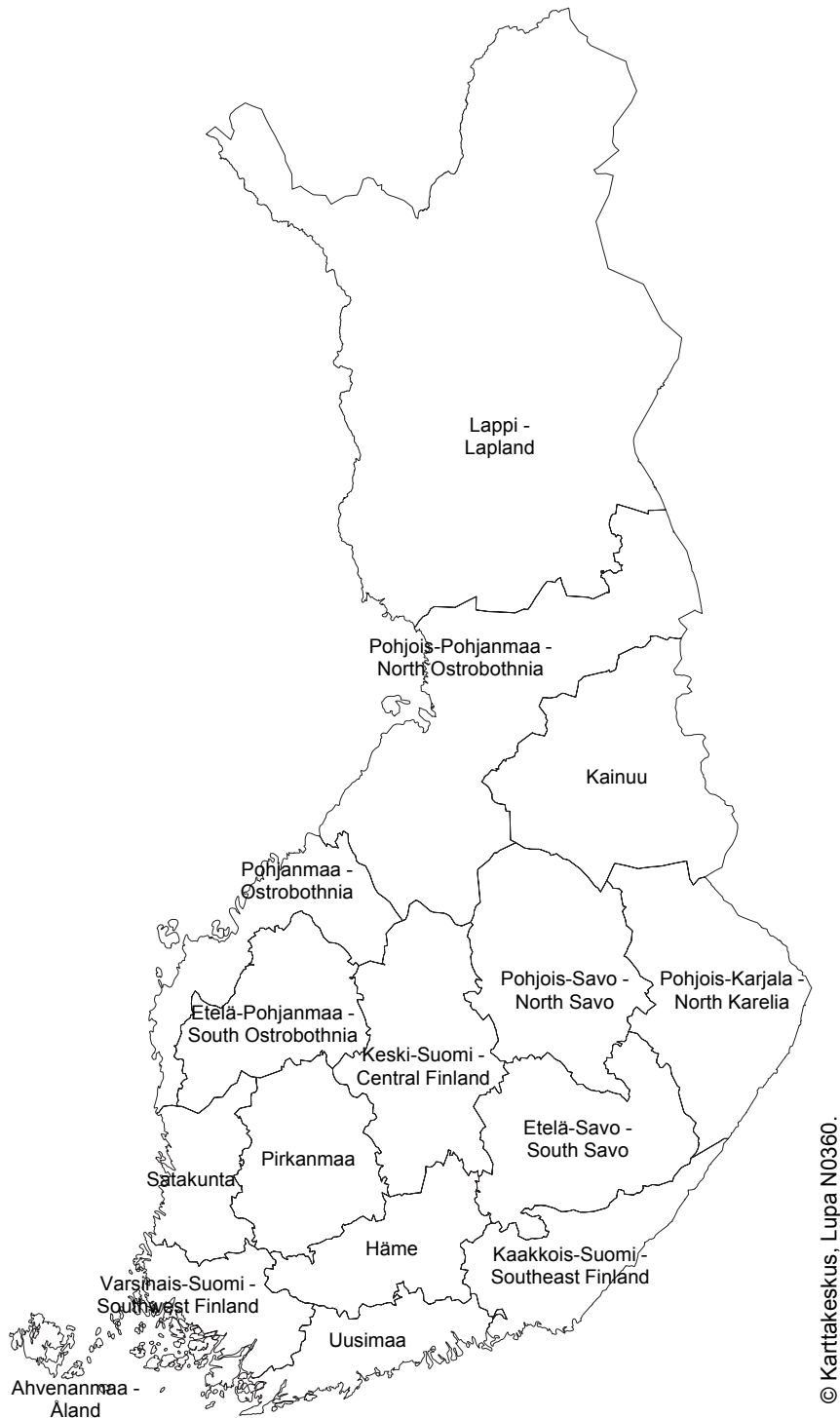

Kuvio 17. Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa olevat

Chart 17. Number of persons participating services included in the activation rate

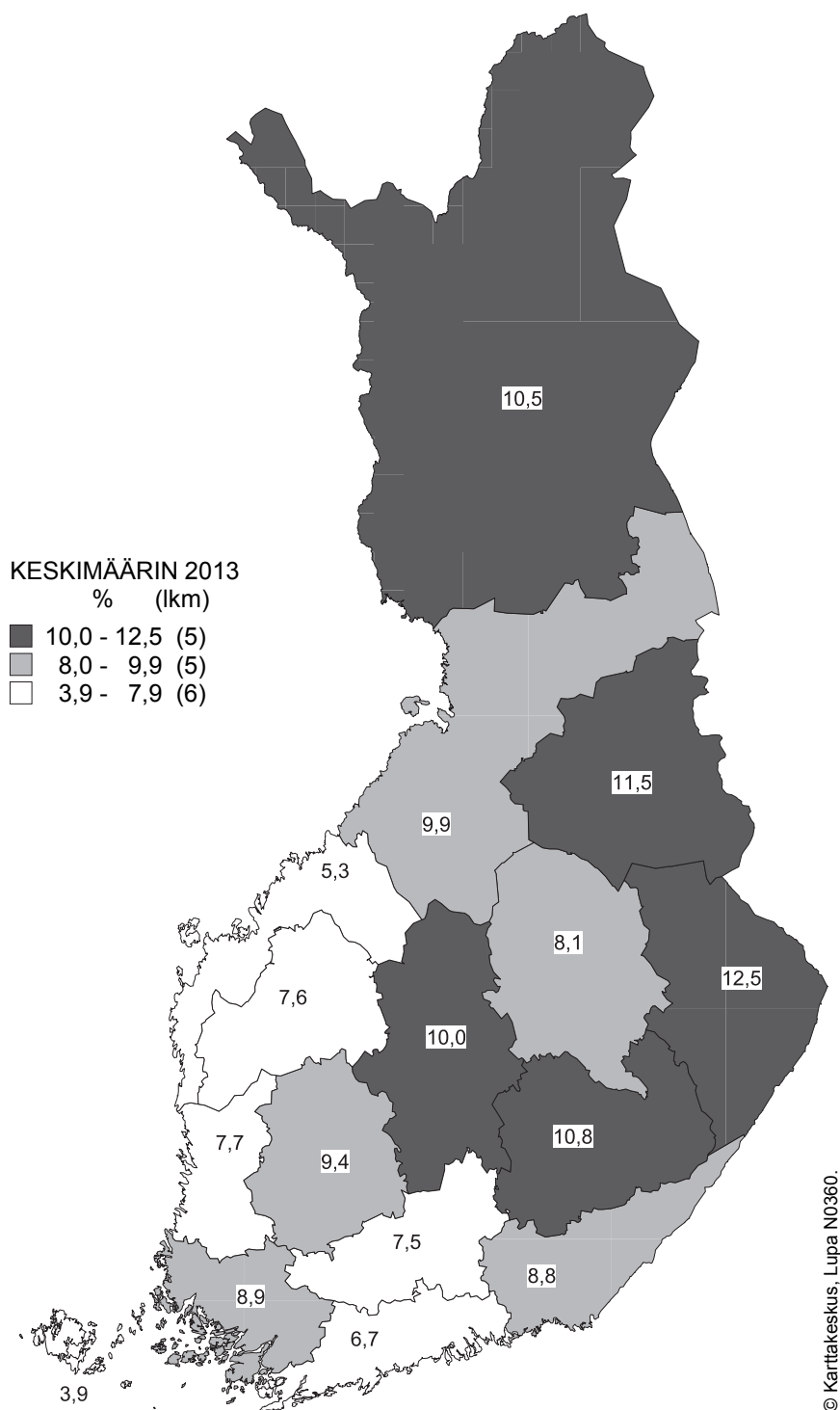
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Kuvio 18. Elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskusten alueet

Chart 18. Administrative districts of Ministry of Employment and the Economy

Kuvio 19. Työttömyysasteet elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskusalueittain vuonna 2013

Chart 19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2013

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus – Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

1. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes		Ikä - Age										Yhteensä	
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64		65-74
Year and quarter		1 000 henkilöä - persons										Total	
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1998		329	322	314	372	380	394	417	387	280	246	437	3 878
1999		331	327	305	364	381	389	408	412	283	255	435	3 890
2000		332	328	305	353	380	385	402	432	288	261	436	3 901
2001		331	326	309	341	378	380	399	425	317	265	437	3 909
2002		326	326	315	329	375	378	396	418	343	272	439	3 918
2003		322	329	324	315	371	378	390	410	377	269	442	3 926
2004		318	332	329	307	363	380	385	401	401	272	447	3 935
2005		319	333	331	307	353	379	381	395	421	276	452	3 948
2006		323	333	331	312	342	377	377	392	414	305	456	3 963
2007		328	330	332	319	331	375	375	390	407	330	464	3 981
2008		333	326	337	329	318	372	376	384	400	362	468	4 004
2009		334	324	342	336	311	364	378	380	391	386	478	4 025
2010		334	326	345	339	312	355	378	376	386	405	488	4 043
2011		330	330	346	339	317	345	377	373	384	399	520	4 059
2012		325	336	343	342	325	334	375	371	381	393	550	4 075
2013		317	341	340	348	335	321	371	373	377	386	578	4 087
2013	I	320	340	341	345	331	326	373	371	379	389	567	4 083
	II	317	340	341	347	333	322	372	373	378	387	575	4 085
	III	315	341	340	348	336	319	371	373	376	385	583	4 087
	IV	315	341	340	350	339	317	370	375	374	383	589	4 091
2014	I	313	341	340	351	340	315	368	375	374	381	595	4 092
	II	311	341	339	352	342	315	366	376	373	379	602	4 094
Miehet - Male													
1998		167	166	162	188	194	200	215	192	138	118	188	1 927
1999		169	168	158	183	192	200	211	204	141	120	189	1 935
2000		171	166	157	179	194	195	207	214	141	127	192	1 942
2001		170	166	162	170	196	189	202	214	154	131	193	1 948
2002		167	167	163	166	195	187	198	213	166	136	195	1 954
2004		163	170	170	156	184	193	190	206	201	131	202	1 965
2005		165	169	173	154	180	192	190	200	210	135	205	1 972
2006		168	168	173	156	172	194	189	198	208	148	208	1 981
2007		172	164	173	161	169	190	192	192	206	159	213	1 990
2008		173	164	175	167	165	186	190	192	201	176	215	2 003
2009		169	168	176	172	158	185	191	189	196	188	220	2 014
2010		167	171	179	172	155	184	191	188	192	198	227	2 024
2011		167	170	182	170	162	176	190	187	191	195	243	2 032
2012		164	174	176	176	167	170	189	186	186	195	258	2 041
2013		159	178	177	177	168	167	189	185	182	193	272	2 047
2013	I	165	173	177	176	169	166	189	186	182	196	266	2 045
	II	158	179	176	177	170	165	190	185	183	193	270	2 046
	III	156	181	177	176	167	168	190	184	181	193	273	2 047
	IV	157	179	177	177	165	170	187	187	183	190	277	2 050
2014	I	155	180	177	177	169	167	184	190	183	189	280	2 050
	II	157	177	177	177	170	166	190	184	182	189	283	2 051
Naiset - Female													
1998		161	156	151	184	186	194	202	195	143	129	249	1 951
1999		162	160	147	180	189	189	198	208	142	135	245	1 955
2000		161	161	148	174	186	190	194	218	147	134	244	1 958
2001		161	160	147	171	182	191	197	211	163	134	244	1 961
2002		160	159	152	163	180	190	198	205	177	136	244	1 964
2003		159	159	158	153	180	188	196	200	189	139	244	1 967
2004		156	162	160	151	179	187	195	196	200	141	245	1 970
2005		154	165	159	153	173	187	190	195	211	142	247	1 975
2006		155	166	157	156	171	183	188	195	206	157	248	1 982
2007		156	166	159	158	162	185	183	198	201	171	251	1 990
2008		160	162	162	162	153	186	187	192	198	187	252	2 001
2009		165	157	166	164	153	179	187	190	195	198	257	2 011
2010		167	155	166	167	157	171	187	188	194	207	262	2 020
2011		163	159	164	169	155	169	187	185	193	204	277	2 027
2012		160	162	167	166	158	164	186	185	195	197	292	2 034
2013		158	162	164	171	167	154	183	188	194	193	307	2 039
2013	I	155	167	165	169	162	160	184	186	196	193	301	2 038
	II	159	161	165	169	164	157	182	188	194	194	305	2 039
	III	159	160	163	172	169	151	180	190	195	192	308	2 040
	IV	158	162	163	173	173	147	183	187	191	193	312	2 041
2014	I	158	161	162	174	172	149	184	186	191	191	315	2 042
	II	154	164	161	175	172	148	176	192	191	190	319	2 043

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

2. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ TYÖVOIMAAN KUULUMISEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY ACTIVITY

Vuosi ja neljännes	15 -74- vuotias väestö	Työvoima - <i>Labour force</i>			Työvoimaan kuulumattomat - <i>Persons not in labour force</i>		
		Yhteensä	Työlliset	Työttömät	Yhteensä	Koululaiset, opiskelijat	Kotitaloustyötä tekevät
		<i>Total</i>	<i>Employed</i>	<i>Unemployed</i>	<i>Total</i>	<i>Students</i>	<i>Performing domestic work</i>
1 000 henkilöä - <i>persons</i>							
1961	3 133	2 147	2 121	26	986
1962	3 187	2 160	2 132	28	1 027
1963	3 240	2 158	2 126	32	1 082
1964	3 291	2 186	2 153	33	1 105
1965 ¹	3 215	2 185	2 155	30	1 030
1966	3 249	2 192	2 159	33	1 057
1967	3 288	2 177	2 114	63	1 111
1968	3 324	2 158	2 073	85	1 166
1969	3 341	2 158	2 097	61	1 183
1970 ¹	3 349	2 263	2 217	46	1 086
1971	3 379	2 270	2 215	55	1 109	298	328
1972	3 422	2 277	2 215	62	1 145	310	310
1973	3 461	2 322	2 265	57	1 139	316	272
1974	3 495	2 370	2 326	44	1 125	329	231
1975	3 522	2 374	2 312	62	1 148	339	213
1976	3 542	2 370	2 278	92	1 172	303	225
1977	3 560	2 371	2 232	140	1 189	311	206
1978	3 579	2 372	2 200	172	1 207	319	207
1979	3 597	2 399	2 256	143	1 198	318	192
1980	3 616	2 442	2 328	114	1 174	310	181
1981	3 636	2 474	2 353	121	1 162	313	169
1982	3 659	2 512	2 377	135	1 147	324	149
1983	3 681	2 528	2 390	138	1 153	326	149
1984	3 697	2 546	2 413	133	1 152	319	141
1985	3 708	2 566	2 437	129	1 142	308	130
1986	3 716	2 569	2 431	138	1 148	304	119
1987	3 720	2 554	2 423	130	1 167	300	106
1988	3 720	2 546	2 431	116	1 174	298	104
1989 ¹	3 725	2 588	2 507	80	1 138	273	105
1990	3 737	2 586	2 504	82	1 151	282	107
1991	3 761	2 544	2 375	169	1 217	308	114
1992	3 784	2 499	2 206	292	1 285	349	117
1993	3 802	2 476	2 071	405	1 326	366	117
1994	3 825	2 463	2 054	408	1 362	384	117
1995	3 839	2 481	2 099	382	1 358	375	116
1996	3 850	2 490	2 127	363	1 360	383	113
1997	3 862	2 484	2 170	314	1 379	358	105
1998	3 878	2 507	2 222	285	1 370	354	109
1999	3 890	2 557	2 296	261	1 333	325	100
2000	3 901	2 588	2 335	253	1 312	316	97
2001	3 909	2 605	2 367	238	1 304	318	95
2002	3 918	2 610	2 372	237	1 308	324	84
2003	3 926	2 600	2 365	235	1 327	332	88
2004	3 935	2 594	2 365	229	1 342	334	96
2005	3 948	2 620	2 401	220	1 327	332	91
2006	3 963	2 648	2 444	204	1 315	325	93
2007	3 981	2 675	2 492	183	1 306	318	91
2008	4 004	2 703	2 531	172	1 301
2009	4 025	2 678	2 457	221	1 347
2010	4 043	2 672	2 447	224	1 372
2011	4 059	2 682	2 474	209	1 376
2012	4 075	2 690	2 483	207	1 385
2013	4 087	2 676	2 457	219	1 411
2010 I	4 037	2 632	2 388	244	1 405
2010 II	4 041	2 748	2 485	263	1 293
2010 III	4 046	2 686	2 490	195	1 360
2010 IV	4 050	2 621	2 426	195	1 429
2011 I	4 053	2 635	2 408	227	1 418
2011 II	4 057	2 761	2 517	244	1 296
2011 III	4 060	2 697	2 514	183	1 364
2011 IV	4 065	2 637	2 456	181	1 428
2012 I	4 070	2 644	2 432	211	1 426
2012 II	4 073	2 762	2 524	238	1 311
2012 III	4 076	2 721	2 529	193	1 354
2012 IV	4 080	2 633	2 448	185	1 447
2013 I	4 083	2 640	2 408	232	1 444
2013 II	4 085	2 758	2 506	252	1 327
2013 III	4 087	2 681	2 490	191	1 406
2013 IV	4 091	2 625	2 422	203	1 466
2014 I	4 092	2 632	2 394	238	1 460
2014 II	4 094	2 755	2 490	265	1 339

1. Luvut eivät ole vertailukelpoisia aikaisempien vuosien kanssa työvoimatutkimuksessa tapahtuneiden menetelmamuutosten ja aikasarjojen korjausten vuoksi. - *Due to changes in method and corrections of timeseries in the labour force survey, the figures are not comparable with the figures for earlier years.*

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - *Source: Statistics Finland, Labour Force Survey*

3. TYÖVOIMA IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes		Ikä - Age										Yhteensä	
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64		65-74
Year and quarter		1 000 henkilöä - persons										Total	
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1998		93	206	255	321	342	356	373	327	169	52	15	2 507
1999		108	217	253	317	343	353	364	351	177	59	15	2 557
2000		111	224	253	307	341	350	362	370	190	64	17	2 588
2001		108	223	258	298	341	345	356	366	222	71	17	2 605
2002		106	220	268	288	337	341	353	358	246	75	18	2 610
2003		99	221	270	274	329	342	347	350	270	77	20	2 600
2004		95	217	273	267	321	345	346	341	286	83	20	2 594
2005		96	225	279	265	313	341	345	339	298	96	23	2 620
2006		99	229	277	270	303	343	340	338	302	119	28	2 648
2007		107	234	280	278	295	341	338	336	298	135	33	2 675
2008		108	232	286	287	286	337	341	336	300	155	34	2 703
2009		100	222	285	294	279	332	341	331	300	159	34	2 678
2010		96	221	286	289	276	322	341	329	301	175	38	2 672
2011		97	226	287	288	282	313	341	326	300	177	45	2 682
2012		100	231	282	287	287	302	342	323	302	180	53	2 690
2013		99	231	281	289	291	289	336	326	298	182	54	2 676
2013	I	79	220	273	287	292	293	340	324	299	182	52	2 640
	II	146	254	288	288	290	290	338	328	300	182	54	2 758
	III	94	238	284	290	291	286	333	328	299	182	56	2 681
	IV	78	214	278	291	291	286	332	326	295	179	56	2 625
2014	I	80	217	272	291	295	283	328	332	300	178	56	2 632
	II	139	255	283	295	298	285	332	330	297	182	59	2 755
Miehet - Male													
1998		44	111	143	174	182	184	194	162	85	29	11	1 317
1999		52	115	142	171	180	185	188	173	89	30	11	1 336
2000		52	118	140	168	181	180	187	184	92	36	12	1 350
2001		50	117	146	160	186	174	180	185	107	39	13	1 357
2002		47	116	147	156	182	173	177	182	118	42	13	1 352
2003		45	116	147	151	176	175	173	177	133	42	15	1 351
2004		44	113	153	144	172	178	170	172	141	43	15	1 346
2005		45	115	155	143	167	176	172	169	145	51	15	1 353
2006		47	118	155	145	159	180	170	168	148	61	17	1 367
2007		50	119	154	151	158	176	173	163	147	69	22	1 380
2008		50	119	157	157	155	172	172	166	149	79	24	1 400
2009		43	115	155	160	149	171	173	163	147	79	22	1 377
2010		41	117	158	160	144	170	173	164	146	88	25	1 385
2011		43	117	160	158	151	163	172	165	147	90	29	1 395
2012		42	121	153	161	156	156	174	161	143	92	34	1 392
2013		41	120	155	161	156	153	171	161	139	92	34	1 383
2013	I	28	110	151	160	157	152	172	160	138	95	32	1 355
	II	65	134	159	162	158	152	172	163	142	92	33	1 432
	III	41	127	157	160	157	155	172	160	140	91	36	1 394
	IV	31	110	153	160	151	155	169	163	137	89	35	1 353
2014	I	31	116	149	160	154	151	163	168	142	88	33	1 355
	II	64	130	157	161	158	153	173	162	138	88	38	1 422
Naiset - Female													
1998		48	95	112	147	160	173	179	165	85	23	4	1 190
1999		56	102	112	146	164	168	176	177	88	29	5	1 221
2000		59	105	112	139	160	170	175	186	98	29	5	1 239
2001		58	105	112	138	155	171	176	182	115	32	5	1 248
2002		59	104	122	133	155	168	176	176	127	33	5	1 258
2003		54	104	123	123	153	167	174	172	137	35	5	1 248
2004		51	104	120	122	149	167	175	169	145	40	5	1 247
2005		51	110	124	122	146	165	173	170	153	46	8	1 267
2006		52	112	122	125	144	164	170	170	154	57	11	1 281
2007		58	115	126	127	137	166	165	173	151	66	11	1 295
2008		59	114	129	130	131	165	169	170	151	76	10	1 303
2009		57	107	130	133	130	160	169	168	154	80	12	1 301
2010		55	104	128	129	132	152	168	165	155	87	13	1 287
2011		54	109	126	130	131	150	169	162	153	87	16	1 287
2012		58	110	129	126	131	147	169	162	159	87	19	1 298
2013		58	111	126	128	135	135	165	165	159	90	20	1 293
2013	I	50	110	121	128	135	141	168	164	161	87	20	1 285
	II	80	120	130	126	133	138	166	165	159	90	21	1 327
	III	54	111	126	130	134	132	162	168	159	91	20	1 287
	IV	48	104	125	130	141	131	163	163	157	90	21	1 273
2014	I	49	102	123	131	141	131	165	165	158	91	22	1 277
	II	75	125	125	134	140	132	159	168	159	94	21	1 333

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

4. TYÖVOIMAOSUUDET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE PARTICIPATION BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes		Ikä - Age											
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-64	15-74
Year and quarter		1 000 henkilöä - persons											
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1998		28.2	63.9	81.2	86.2	90.0	90.5	89.2	84.5	60.5	20.9	72.4	64.7
1999		32.6	66.2	83.0	87.3	90.0	90.9	89.2	85.0	62.4	23.1	73.6	65.7
2000		33.3	68.2	82.9	87.0	89.8	91.1	90.0	85.6	66.2	24.7	74.2	66.4
2001		32.7	68.4	83.4	87.2	90.2	90.7	89.3	86.2	70.0	26.8	74.5	66.6
2002		32.4	67.5	85.0	87.6	89.9	90.3	89.1	85.7	71.6	27.5	74.5	66.6
2003		30.8	67.1	83.6	87.1	88.6	90.5	89.1	85.2	71.7	28.5	74.0	66.2
2004		29.9	65.5	82.9	86.9	88.2	90.8	89.8	85.0	71.4	30.5	73.8	65.9
2005		29.9	67.5	84.1	86.3	88.7	90.0	90.5	85.8	70.9	34.9	74.3	66.4
2006		30.7	68.7	83.7	86.5	88.5	91.0	90.3	86.1	73.0	38.9	74.7	66.8
2007		32.7	70.9	84.3	87.1	89.1	91.1	90.2	86.2	73.3	40.8	75.1	67.2
2008		32.6	71.2	84.7	87.5	90.1	90.8	90.6	87.4	75.0	42.8	75.5	67.5
2009		30.0	68.5	83.4	87.4	89.8	91.0	90.3	87.2	76.8	41.2	74.5	66.5
2010		28.7	67.8	82.8	85.3	88.4	90.8	90.1	87.3	78.1	43.1	74.1	66.1
2011		29.3	68.7	83.0	84.9	88.9	90.8	90.6	87.5	78.1	44.3	74.5	66.1
2012		30.8	68.7	82.1	84.0	88.5	90.5	91.4	87.0	79.3	45.7	74.8	66.0
2013		31.4	68.0	82.4	83.2	87.0	89.9	90.4	87.5	79.2	47.0	74.7	65.5
2013	I	24.6	64.7	79.9	83.2	88.2	89.7	91.1	87.1	78.9	46.9	73.6	64.6
	II	45.9	74.6	84.6	83.1	87.1	90.0	90.7	88.1	79.5	47.0	77.1	67.5
	III	29.9	69.8	83.4	83.4	86.5	89.7	89.9	87.8	79.5	47.4	74.9	65.6
	IV	24.9	62.8	81.7	83.1	86.0	90.2	89.8	86.9	78.7	46.8	73.4	64.2
2014	I	25.6	63.8	80.1	82.9	86.6	89.6	89.1	88.6	80.2	46.9	73.7	64.3
	II	44.8	74.7	83.4	83.8	87.3	90.6	90.7	87.9	79.7	48.1	77.2	67.3
Miehet - Male													
1998		26.5	67.1	88.0	92.5	94.0	92.1	90.0	84.0	61.5	24.2	75.1	68.4
1999		30.9	68.5	89.9	93.5	93.5	92.7	89.5	84.9	62.6	24.9	75.9	69.0
2000		30.3	71.0	89.5	94.0	93.6	92.1	90.1	85.7	65.8	28.1	76.4	69.5
2001		29.7	70.9	89.7	94.0	94.6	92.1	89.4	86.2	69.4	30.0	76.6	69.7
2002		28.2	69.9	89.6	93.7	93.0	92.3	89.4	85.5	71.4	30.5	76.2	69.2
2003		27.5	68.4	89.2	93.7	92.3	92.1	89.4	84.6	71.3	32.3	75.9	69.0
2004		27.2	66.7	90.0	92.8	93.2	92.3	89.7	83.6	70.4	32.8	75.5	68.5
2005		27.1	68.3	89.6	92.6	93.2	91.8	90.3	84.8	69.3	37.6	75.7	68.6
2006		28.1	70.2	89.3	92.9	92.9	92.4	90.0	84.8	71.2	41.5	76.2	69.0
2007		28.8	72.5	88.7	94.0	93.3	92.5	90.2	84.6	71.3	43.2	76.4	69.3
2008		28.8	72.5	89.9	94.4	94.0	92.7	90.7	86.2	74.1	45.1	77.0	69.9
2009		25.5	68.6	88.1	93.3	94.1	92.4	90.3	86.2	74.9	41.9	75.6	68.4
2010		24.6	68.6	88.1	93.0	92.5	92.4	90.3	87.1	76.2	44.4	75.7	68.4
2011		25.7	69.0	88.3	93.1	93.5	92.3	90.9	87.8	77.1	46.0	76.3	68.7
2012		25.8	69.5	86.8	91.7	93.6	91.7	92.1	86.6	76.7	47.2	76.2	68.2
2013		26.0	67.5	87.7	90.9	92.8	91.7	90.6	87.0	76.2	47.6	76.0	67.6
2013	I	17.2	63.8	85.7	90.6	93.0	91.2	91.2	86.0	75.6	48.5	74.4	66.2
	II	41.3	74.4	90.2	91.6	93.1	92.1	90.6	88.1	77.3	47.8	78.7	70.0
	III	26.1	70.4	88.8	90.7	93.9	92.1	90.2	86.9	77.2	47.1	76.6	68.1
	IV	19.6	61.2	86.2	90.6	91.2	91.4	90.3	86.9	74.9	46.8	74.3	66.0
2014	I	20.1	64.5	83.8	90.5	91.2	90.8	88.6	88.5	77.5	46.3	74.6	66.1
	II	41.0	73.3	88.7	90.6	93.3	91.7	91.1	88.1	76.0	46.6	78.2	69.3
Naiset - Female													
1998		29.8	60.5	74.0	79.8	85.8	88.8	88.4	84.9	59.5	17.9	69.7	61.0
1999		34.4	63.8	75.6	80.9	86.4	89.0	89.0	85.1	62.3	21.4	71.2	62.5
2000		36.5	65.3	76.0	79.8	85.8	89.9	89.9	85.5	66.6	21.5	72.0	63.2
2001		35.9	65.7	76.4	80.5	85.5	89.3	89.2	86.3	70.6	23.6	72.4	63.6
2002		36.7	65.0	79.9	81.3	86.4	88.4	88.9	85.9	71.8	24.5	72.8	64.0
2003		34.1	65.8	77.8	80.2	84.8	88.9	88.8	85.9	72.2	25.0	72.1	63.5
2004		32.8	64.2	75.4	80.8	83.1	89.1	89.9	86.4	72.4	28.5	72.0	63.3
2005		32.9	66.8	78.3	79.9	84.2	88.2	90.7	86.9	72.5	32.4	72.8	64.1
2006		33.6	67.3	77.5	80.2	84.0	89.6	90.6	87.4	74.8	36.4	73.3	64.6
2007		36.9	69.2	79.4	80.1	84.7	89.6	90.2	87.7	75.3	38.6	73.8	65.1
2008		36.7	69.9	79.2	80.3	86.0	88.9	90.5	88.5	75.9	40.6	73.9	65.1
2009		34.6	68.5	78.3	81.2	85.3	89.6	90.3	88.3	78.7	40.6	73.5	64.7
2010		32.9	66.9	77.1	77.5	84.4	89.1	89.9	87.5	79.9	41.9	72.5	63.7
2011		33.0	68.3	77.1	76.7	84.0	89.2	90.4	87.3	79.1	42.7	72.6	63.5
2012		35.9	67.9	77.2	75.8	83.1	89.3	90.8	87.4	81.8	44.3	73.4	63.8
2013		36.8	68.5	76.7	75.2	81.1	87.9	90.1	88.0	81.9	46.5	73.4	63.4
2013	I	32.5	65.6	73.8	75.5	83.3	88.1	91.0	88.3	81.9	45.1	72.8	63.0
	II	50.5	74.8	78.7	74.3	80.9	87.7	90.7	88.0	81.7	46.3	75.3	65.1
	III	33.7	69.1	77.6	75.8	79.2	87.1	89.5	88.6	81.8	47.6	73.2	63.1
	IV	30.2	64.5	76.7	75.4	81.0	88.8	89.3	87.0	82.4	46.9	72.4	62.3
2014	I	31.1	63.0	76.1	75.2	82.0	88.3	89.6	88.7	82.7	47.4	72.7	62.5
	II	48.6	76.2	77.5	76.9	81.3	89.3	90.3	87.6	83.2	49.5	76.1	65.3

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

5. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MOLEMMAT SUKUPUOLET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, BOTH SEXES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
	1 000 henkilöä - persons			
1966	2 159	623	725	811
1967	2 114	567	725	822
1968	2 073	532	705	836
1969	2 097	505	728	864
1970 ²	2 217	538	752	928
1971	2 215	508	765	942
1972	2 215	461	772	982
1973	2 265	432	793	1 041
1974	2 326	424	822	1 079
1975	2 312	391	812	1 104
1976	2 278	367	790	1 109
1977	2 232	336	775	1 113
1978	2 200	316	757	1 121
1979	2 256	309	779	1 159
1980	2 328	314	803	1 201
1981	2 353	305	821	1 221
1982	2 377	312	801	1 258
1983	2 390	302	789	1 295
1984	2 413	293	784	1 335
1985	2 437	279	776	1 378
1986	2 431	266	774	1 388
1987	2 423	251	753	1 417
1988	2 431	238	741	1 450
1989 ²	2 507	233	760	1 512
1990	2 504	222	757	1 522
1991	2 375	210	681	1 481
1992	2 206	197	603	1 403
1993	2 071	183	548	1 334
1994	2 054	178	536	1 333
1995	2 099	170	572	1 351
1996	2 127	159	579	1 383
1997	2 170	153	594	1 417
1998	2 222	144	613	1 457
1999	2 296	144	637	1 509
2000	2 335	144	642	1 544
2001	2 367	135	642	1 583
2002	2 372	127	639	1 599
2003	2 365	120	620	1 616
2004	2 365	116	606	1 635
2005	2 401	121	599	1 675
2006	2 444	118	607	1 714
2007	2 492	118	621	1 746
2008	2 531	119	628	1 771
2009	2 457	119	581	1 748
2010	2 447	115	560	1 762
2011	2 474	110	560	1 792
2012	2 483	109	557	1 805
2013	2 457	107	553	1 784
2010 I	2 388	115	543	1 719
2010 II	2 485	116	573	1 787
2010 III	2 490	120	573	1 787
2010 IV	2 426	110	554	1 751
2011 I	2 408	110	534	1 755
2011 II	2 517	112	567	1 827
2011 III	2 514	114	583	1 805
2011 IV	2 456	106	556	1 783
2012 I	2 432	104	543	1 775
2012 II	2 524	111	568	1 836
2012 III	2 529	116	568	1 833
2012 IV	2 448	106	550	1 781
2013 I	2 408	100	541	1 756
2013 II	2 506	115	565	1 817
2013 III	2 490	111	561	1 806
2013 IV	2 422	104	544	1 766
2014 I	2 394	105	519	1 759
2014 II	2 490	111	538	1 832

1. Ryhmä "tunteamaton" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

6. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MIEHET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, MALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	1 221	344	530	347
1967	1 193	310	535	348
1968	1 152	293	509	350
1969	1 173	279	532	362
1970 ²	1 236	307	514	415
1971	1 228	290	527	410
1972	1 217	261	531	427
1973	1 240	249	543	447
1974	1 266	244	562	461
1975	1 247	220	559	469
1976	1 220	215	535	459
1977	1 181	198	528	450
1978	1 164	188	519	453
1979	1 197	182	539	469
1980	1 240	186	555	492
1981	1 244	184	569	487
1982	1 248	193	556	494
1983	1 249	185	554	507
1984	1 262	179	552	528
1985	1 264	173	547	542
1986	1 263	169	546	547
1987	1 260	161	534	564
1988	1 264	153	532	578
1989 ²	1 311	153	553	604
1990	1 308	143	553	611
1991	1 224	134	497	591
1992	1 130	130	439	560
1993	1 063	123	401	536
1994	1 059	117	397	541
1995	1 096	112	430	551
1996	1 116	106	439	568
1997	1 143	103	451	584
1998	1 174	97	465	608
1999	1 206	98	481	623
2000	1 228	99	489	637
2001	1 240	93	487	657
2002	1 229	85	486	654
2003	1 227	83	478	662
2004	1 229	82	466	676
2005	1 243	86	468	687
2006	1 266	85	478	702
2007	1 290	86	492	708
2008	1 315	86	502	720
2009	1 255	84	461	703
2010	1 259	82	444	729
2011	1 278	81	450	742
2012	1 277	81	449	743
2013	1 261	80	445	732
2010 I	1 220	81	429	704
2010 II	1 277	83	453	735
2010 III	1 291	84	452	745
2010 IV	1 249	80	440	721
2011 I	1 243	80	424	732
2011 II	1 306	82	460	759
2011 III	1 297	82	472	737
2011 IV	1 266	79	445	737
2012 I	1 246	74	440	726
2012 II	1 300	81	455	761
2012 III	1 302	86	457	754
2012 IV	1 260	82	443	732
2013 I	1 224	75	431	713
2013 II	1 288	84	455	745
2013 III	1 291	83	457	746
2013 IV	1 243	78	436	725
2014 I	1 222	80	416	718
2014 II	1 275	81	434	755

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

7. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, NAISET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, FEMALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	938	278	195	465
1967	921	257	190	474
1968	921	238	197	486
1969	924	225	198	501
1970 ²	980	230	238	513
1971	986	219	237	530
1972	997	200	242	556
1973	1 025	184	243	597
1974	1 059	180	261	617
1975	1 065	171	260	634
1976	1 059	152	253	649
1977	1 050	138	248	662
1978	1 035	128	237	668
1979	1 058	126	241	689
1980	1 088	127	249	708
1981	1 109	121	253	734
1982	1 129	119	245	762
1983	1 141	117	234	787
1984	1 152	114	230	806
1985	1 173	106	230	836
1986	1 167	97	228	841
1987	1 163	90	219	853
1988	1 166	84	209	871
1989 ²	1 196	80	208	907
1990	1 196	79	204	912
1991	1 151	76	184	890
1992	1 077	68	164	844
1993	1 008	60	147	798
1994	996	61	140	792
1995	1 003	57	142	801
1996	1 011	53	140	815
1997	1 028	50	142	833
1998	1 048	47	148	850
1999	1 090	46	156	886
2000	1 108	43	154	908
2001	1 127	42	155	926
2002	1 144	41	154	946
2003	1 138	38	142	954
2004	1 136	34	141	958
2005	1 158	34	132	988
2006	1 178	33	129	1 014
2007	1 202	32	128	1 039
2008	1 216	33	126	1 052
2009	1 202	35	119	1 044
2010	1 188	33	117	1 033
2011	1 196	29	110	1 051
2012	1 206	29	108	1 063
2013	1 195	27	108	1 056
2010 I	1 169	34	114	1 012
2010 II	1 208	33	120	1 048
2010 III	1 199	36	120	1 037
2010 IV	1 177	30	113	1 028
2011 I	1 165	30	110	1 020
2011 II	1 211	30	107	1 068
2011 III	1 217	32	111	1 068
2011 IV	1 190	27	111	1 047
2012 I	1 186	30	102	1 048
2012 II	1 225	30	113	1 073
2012 III	1 227	30	111	1 080
2012 IV	1 187	25	105	1 052
2013 I	1 184	25	110	1 042
2013 II	1 219	31	110	1 071
2013 III	1 200	28	104	1 063
2013 IV	1 179	26	107	1 042
2014 I	1 172	25	104	1 039
2014 II	1 214	30	104	1 078

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Jatkuu -Continued						
Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat	Maatalous	Metsätalous	Teollisuus	Talonrakennus	
Year and quarter	Employed persons total	Agriculture	Forestry	Manufacturing	Construction of buildings	
1 000 henkilöä - persons						
1966	2 159	526	96	526	127	
1967	2 114	485	82	528	123	
1968	2 073	449	82	522	112	
1969	2 097	425	79	541	122	
1970 ¹	2 217	451	91	552	143	
1971	2 215	424	88	568	145	
1972	2 215	389	74	579	140	
1973	2 265	354	79	594	145	
1974	2 326	353	73	622	145	
1975	2 312	327	66	616	145	
1976	2 278	306	61	602	130	
1977	2 232	278	57	595	127	
1978	2 200	261	55	579	125	
1979	2 256	251	58	601	124	
1980	2 328	251	63	627	128	
1981	2 353	250	55	636	133	
1982	2 377	255	57	618	133	
1983	2 390	246	56	606	140	
1984	2 413	242	52	601	143	
1985	2 437	228	52	598	137	
1986	2 431	218	47	589	142	
1987	2 423	206	45	569	143	
1988	2 431	197	41	553	145	
1989 ¹	2 507	192	41	563	155	
1990	2 504	183	39	556	161	
1991	2 375	177	33	505	137	
1992	2 206	166	31	456	111	
1993	2 071	154	29	426	89	
1994	2 054	153	25	428	80	
1995	2 099	141	28	457	87	
1996	2 127	133	26	461	88	
1997	2 170	130	23	464	101	
1998	2 222	120	24	475	107	
1999	2 296	121	23	488	117	
2000	2 335	118	24	494	122	
2001	2 367	112	23	497	115	
2002	2 372	106	21	491	117	
2003	2 365	99	22	470	118	
2004	2 365	93	23	458	115	
2005	2 401	91	30	440	141	
2006	2 444	90	28	443	146	
2007	2 492	87	31	447	155	
2008	2 531	88	31	442	165	
2009	2 457	88	31	406	152	
2010	2 447	84	31	388	152	
2011	2 474	80	31	384	157	
2012	2 483	78	31	382	155	
2013	2 457	76	31	377	156	
2009	I	2 448	87	28	414	148
	II	2 497	92	30	415	154
	III	2 476	87	34	407	157
	IV	2 408	86	31	388	151
2010	I	2 388	85	30	382	141
	II	2 485	83	33	401	151
	III	2 490	88	32	390	162
	IV	2 426	80	30	381	156
2011	I	2 408	80	30	371	146
	II	2 517	81	31	386	163
	III	2 514	81	33	399	163
	IV	2 456	75	30	380	156
2012	I	2 432	75	29	376	149
	II	2 524	79	32	393	155
	III	2 529	83	33	386	159
	IV	2 448	76	30	373	155
2013	I	2 408	70	30	373	151
	II	2 506	83	32	388	158
	III	2 490	76	35	378	162
	IV	2 422	73	31	369	153
2014	I	2 394	72	33	357	145
	II	2 490	80	31	367	149

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Jatkoa - Continued				
	Maa- ja vesi-rakennus	Kauppa	Liikenne	Rahoitus- ja vakuutus	Palvelukset
	<i>Other construction</i>	<i>Trade</i>	<i>Transport</i>	<i>Financing, insurance</i>	<i>Services</i>
1 000 henkilöä - persons					
1966	72	300	143	..	369
1967	74	303	140	..	379
1968	72	306	141	..	389
1969	67	305	146	..	412
1970 ¹	58	294 ²	165	84 ²	385
1971	53	298	160	84	400
1972	54	305	166	90	421
1973	54	326	167	99	449
1974	56	334	170	109	466
1975	58	329	177	118	480
1976	57	333	173	117	486
1977	54	320	170	117	506
1978	52	313	174	117	517
1979	53	318	179	120	542
1980	48	328	184	127	562
1981	51	326	184	130	581
1982	50	326	180	136	616
1983	43	337	177	135	646
1984	40	343	180	148	664
1985	41	355	186	156	681
1986	43	355	183	160	690
1987	41	348	182	177	710
1988	43	354	182	190	724
1989 ¹	42	388	178	262	684
1990	39	395	179	268	681
1991	39	364	175	263	679
1992	36	325	165	250	663
1993	33	305	158	234	637
1994	28	297	161	230	645
1995	28	301	163	228	659
1996	30	316	159	241	667
1997	29	329	164	240	685
1998	32	339	169	249	700
1999	32	355	168	267	719
2000	27	354	172	287	732
2001	30	357	174	301	750
2002	31	363	169	308	758
2003	33	362	173	313	767
2004	33	367	172	315	781
2005	18	373	144	384	774
2006	18	376	154	399	785
2007	19	389	151	414	792
2008	21	399	153	419	800
2009	23	381	153	408	806
2010	20	381	156	416	809
2011	19	386	147	427	832
2012	20	386	144	436	839
2013	20	382	142	431	830
2010 I	20	365	156	402	796
2010 II	21	394	162	423	808
2010 III	21	392	156	426	813
2010 IV	17	375	151	408	817
2011 I	17	368	149	416	822
2011 II	18	401	151	433	843
2011 III	21	395	146	430	834
2011 IV	20	379	144	433	828
2012 I	18	362	145	433	834
2012 II	20	400	141	444	851
2012 III	23	401	150	442	840
2012 IV	22	382	140	429	830
2013 I	18	377	140	421	818
2013 II	19	405	143	437	832
2013 III	21	387	148	430	841
2013 IV	21	362	139	438	826
2014 I	17	363	135	433	828
2014 II	22	392	146	448	846

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

2. Vuosina 1961 - 1969 "rahoitus- ja vakuutustoiminnan" luvut sisältyvät "kaupan" lukuihin. -
In the years 1961 - 1969 the figures for "financing and insurance" include in the figures for "trade".

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

9. TYÖLLISET AMMATTIASEMAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRIAL STATUS

Vuosi ja neljännes	Työlliset yhteensä	Palkansaajat - <i>Salary and wage earners</i>			Yrittäjät ja yrittäjä-perheenjäsenet
<i>Year and quarter</i>	<i>Employed total</i>	Yhteensä	Työntekijät	Toimihenkilöt	<i>Employers and unpaid family workers</i>
		<i>Total</i>	<i>Wage earners</i>	<i>Salaried employees</i>	
1 000 henkilöä - <i>persons</i>					
1966	2 159	1 524	896	628	635
1967	2 114	1 533	883	650	581
1968	2 073	1 529	888	641	544
1969	2 097	1 569	905	664	528
1970	2 126	1 626	930	696	500
1971	2 123	1 639	916	723	484
1972	2 118	1 672	906	766	446
1973	2 164	1 750	938	812	414
1974	2 229	1 826	967	859	403
1975	2 221	1 846	939	907	375
1976 ^I	2 278	1 819	947	856	437
1977	2 232	1 823	925	886	395
1978	2 200	1 812	921	880	374
1979	2 256	1 865	953	901	375
1980	2 328	1 930	991	928	379
1981	2 353	1 962	988	966	375
1982	2 377	1 990	968	1 014	377
1983	2 390	2 004	961	1 040	386
1984	2 413	2 035	960	1 073	378
1985	2 437	2 077	957	1 117	360
1986	2 431	2 071	941	1 127	359
1987	2 423	2 051	919	1 130	372
1988	2 431	2 062	912	1 148	368
1989 ^I	2 507	2 112	932	1 177	395
1990	2 504	2 116	914	1 199	388
1991	2 375	2 012	832	1 177	363
1992	2 206	1 862	738	1 120	344
1993	2 071	1 742	679	1 054	329
1994	2 054	1 722	671	1 041	332
1995	2 099	1 773	696	1 068	325
1996	2 127	1 803	692	1 098	324
1997	2 170	1 845	695	1 141	323
1998	2 222	1 905	727	1 170	317
1999	2 296	1 975	745	1 225	321
2000	2 335	2 016	749	1 264	319
2001	2 367	2 060	767	1 289	307
2002	2 372	2 068	758	1 307	304
2003	2 365	2 061	748	1 310	304
2004	2 365	2 064	733	1 328	301
2005	2 401	2 098	736	1 360	303
2006	2 444	2 129	746	1 382	314
2007	2 492	2 178	761	1 413	314
2008	2 531	2 207	764	1 437	324
2009	2 457	2 123	697	1 419	334
2010	2 447	2 120	682	1 431	328
2011	2 474	2 143	695	1 439	331
2012	2 483	2 146	697	1 442	337
2013	2 457	2 127	678	1 443	330
2010 ^I	2 388	2 061	640	1 415	328
2010 ^{II}	2 485	2 159	701	1 450	327
2010 ^{III}	2 490	2 158	718	1 433	333
2010 ^{IV}	2 426	2 101	669	1 425	324
2011 ^I	2 408	2 079	656	1 414	329
2011 ^{II}	2 517	2 187	713	1 463	330
2011 ^{III}	2 514	2 184	735	1 439	330
2011 ^{IV}	2 456	2 122	676	1 438	334
2012 ^I	2 432	2 095	656	1 430	338
2012 ^{II}	2 524	2 185	728	1 450	339
2012 ^{III}	2 529	2 186	727	1 453	342
2012 ^{IV}	2 448	2 119	678	1 434	329
2013 ^I	2 408	2 085	647	1 433	323
2013 ^{II}	2 506	2 174	707	1 461	332
2013 ^{III}	2 490	2 153	700	1 445	337
2013 ^{IV}	2 422	2 094	656	1 433	329
2014 ^I	2 394	2 058	620	1 432	336
2014 ^{II}	2 490	2 149	680	1 465	340

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - *See note to table 2.*

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - *Source: Statistics Finland, Labour Force Survey*

10. TYÖLLISET NORMAALIN TYÖAJAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY NORMAL HOURS OF WORK

Vuosi ja neljännes	Työlliset - <i>Employed</i>					Osa-aikaisten osuus työllisistä
	Yhteensä	Tuntia viikossa - <i>Hours per week</i>				<i>Proportion of part-time employed</i>
<i>Year and quarter</i>	<i>Total</i>	1 - 29	30 - 40	41 -	Tuntematon <i>Unknown</i>	
1 000 henkilöä - <i>persons</i>						
1981	2 353	173	1 852	316	12	7,4
1982	2 377	181	1 859	322	15	7,6
1983	2 390	197	1 847	321	24	8,2
1984	2 413	201	1 874	312	26	8,3
1985	2 437	201	1 896	310	30	8,2
1986	2 431	195	1 895	308	32	8,0
1987	2 423	194	1 882	315	32	8,0
1988	2 431	177	1 907	319	28	7,3
1989 ¹	2 507	192	1 956	328	32	9,8
1990	2 504	186	1 959	328	32	9,5
1991	2 375	185	1 856	298	36	10,1
1992	2 206	176	1 711	285	34	10,5
1993	2 071	181	1 583	271	36	11,4
1994	2 054	180	1 556	280	39	11,5
1995	2 099	176	1 586	283	54	11,7
1996	2 127	174	1 603	298	52	11,5
1997	2 170	203	1 612	339	16	11,0
1998	2 222	213	1 639	358	12	11,4
1999	2 296	226	1 682	371	17	12,1
2000	2 335	240	1 701	372	22	12,3
2001	2 367	246	1 735	364	23	12,2
2002	2 372	260	1 736	358	19	12,7
2003	2 365	266	1 730	352	17	13,0
2004	2 365	266	1 739	344	16	13,5
2005	2 401	269	1 768	346	18	13,7
2006	2 444	278	1 800	345	20	14,0
2007	2 492	288	1 840	345	18	14,1
2008	2 531	290	1 855	372	13	13,4
2009	2 457	299	1 796	349	12	14,0
2010	2 447	304	1 778	351	14	14,6
2011	2 474	313	1 790	356	14	14,9
2012	2 483	321	1 791	358	13	15,1
2013	2 457	319	1 781	345	13	15,1
2006 I	2 381	283	1 743	336	19	14,4
2006 II	2 461	270	1 808	363	20	13,6
2006 III	2 494	259	1 864	352	19	13,2
2006 IV	2 438	301	1 786	328	24	15,0
2007 I	2 415	304	1 769	324	18	14,7
2007 II	2 524	274	1 873	358	19	13,6
2007 III	2 542	264	1 903	356	18	13,0
2007 IV	2 485	311	1 816	340	19	15,1
2008 I	2 474	311	1 790	358	15	14,2
2008 II	2 574	278	1 906	378	13	12,9
2008 III	2 566	260	1 911	383	12	12,0
2008 IV	2 509	309	1 818	370	13	14,2
2009 I	2 448	314	1 775	347	12	14,6
2009 II	2 497	284	1 837	363	12	13,3
2009 III	2 476	280	1 841	344	10	13,1
2009 IV	2 408	321	1 731	343	12	14,9
2010 I	2 388	318	1 721	334	16	15,2
2010 II	2 485	300	1 811	359	14	14,4
2010 III	2 490	277	1 836	360	15	13,7
2010 IV	2 426	319	1 742	351	13	15,2
2011 I	2 408	331	1 713	346	16	15,8
2011 II	2 517	311	1 822	368	15	14,5
2011 III	2 514	282	1 857	360	14	13,8
2011 IV	2 456	326	1 766	351	13	15,6
2012 I	2 432	326	1 740	352	14	15,4
2012 II	2 524	315	1 828	366	13	14,9
2012 III	2 529	302	1 847	364	12	14,4
2012 IV	2 448	338	1 751	347	12	15,6
2013 I	2 408	332	1 721	341	13	15,7
2013 II	2 506	305	1 836	351	12	14,4
2013 III	2 490	297	1 835	346	12	14,1
2013 IV	2 422	338	1 732	338	14	16,1
2014 I	2 394	332	1 741	345	16	16,2
2014 II	2 490	316	1 806	355	13	14,9

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

11. TYÖTTÖMYYS JA TYÖTTÖMYYSASTEET TYÖVOIMATUTKIMUKSEN MUKAAN
UNEMPLOYMENT AND UNEMPLOYMENT RATES ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Työttömät - Unemployed persons			Työttömyysasteet - Unemployment rates		
	Mol. sukupuolet	Miehet	Naiset	Mol. sukupuolet	Miehet	Naiset
	Both sexes	Male	Female	Both sexes	Male	Female
	1 000 henkilöä - persons			Prosenttia - Per cent		
1961	26	18	8	1,2	1,5	0,8
1962	28	20	7	1,3	1,7	0,8
1963	32	24	8	1,5	2,0	0,8
1964	33	27	7	1,5	2,2	0,6
1965 ¹	30	20	10	1,4	1,6	1,0
1966	33	22	11	1,5	1,8	1,2
1967	63	52	11	2,9	4,2	1,2
1968	85	70	15	3,9	5,7	1,6
1969	61	46	15	2,8	3,8	1,6
1970 ¹	46	35	11	2,0	2,7	1,1
1971	55	38	17	2,4	3,0	1,6
1972	62	42	20	2,7	3,3	1,9
1973	57	32	25	2,4	2,5	2,3
1974	44	21	23	1,8	1,6	2,1
1975	62	35	27	2,6	2,7	2,4
1976	92	60	32	3,9	4,7	2,9
1977	140	88	52	5,9	6,9	4,7
1978	172	106	66	7,3	8,4	6,0
1979	143	82	61	6,0	6,4	5,4
1980	114	61	53	4,7	4,7	4,7
1981	121	67	54	4,9	5,1	4,6
1982	135	73	62	5,4	5,5	5,2
1983	138	76	62	5,5	5,7	5,2
1984	133	72	61	5,2	5,4	5,0
1985	129	73	56	5,0	5,5	4,6
1986	138	82	56	5,4	6,1	4,6
1987	130	78	53	5,1	5,8	4,3
1988	116	68	48	4,5	5,1	4,0
1989 ¹	80	43	38	3,1	3,2	3,1
1990	82	49	33	3,2	3,6	2,7
1991	169	106	63	6,6	8,0	5,2
1992	292	178	114	11,7	13,6	9,6
1993	405	235	170	16,3	18,1	14,4
1994	408	235	174	16,6	18,2	14,9
1995	382	204	178	15,4	15,7	15,1
1996	363	186	176	14,6	14,3	14,8
1997	314	160	154	12,7	12,3	13,0
1998	285	143	142	11,4	10,9	12,0
1999	261	130	131	10,2	9,8	10,7
2000	253	122	131	9,8	9,1	10,6
2001	238	117	121	9,1	8,6	9,7
2002	237	123	114	9,1	9,1	9,1
2003	235	124	111	9,0	9,2	8,9
2004	229	118	111	8,8	8,7	8,9
2005	220	111	109	8,4	8,2	8,6
2006	204	101	103	7,7	7,4	8,1
2007	183	90	93	6,9	6,5	7,2
2008	172	85	87	6,4	6,1	6,7
2009	221	122	99	8,2	8,9	7,6
2010	224	126	98	8,4	9,1	7,6
2011	209	117	91	7,8	8,4	7,1
2012	207	115	92	7,7	8,3	7,1
2013	219	122	97	8,2	8,8	7,5
2010 I	244	143	101	9,3	10,5	8,0
2010 II	263	146	116	9,6	10,3	8,8
2010 III	195	106	89	7,3	7,6	6,9
2010 IV	195	109	86	7,4	8,0	6,8
2011 I	227	127	100	8,6	9,3	7,9
2011 II	244	136	108	8,8	9,4	8,2
2011 III	183	101	83	6,8	7,2	6,4
2011 IV	181	106	75	6,9	7,7	5,9
2012 I	211	120	91	8,0	8,8	7,1
2012 II	238	134	104	8,6	9,4	7,8
2012 III	193	101	91	7,1	7,2	6,9
2012 IV	185	105	80	7,0	7,7	6,3
2013 I	232	131	101	8,8	9,7	7,8
2013 II	252	144	108	9,1	10,1	8,1
2013 III	191	104	87	7,1	7,4	6,8
2013 IV	203	110	93	7,7	8,1	7,3
2014 I	238	133	105	9,0	9,8	8,2
2014 II	265	146	119	9,6	10,3	8,9

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

12. TYÖTTÖMYYSASTEET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN, TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY AGE AND SEX, ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes		Ikä - Age										Keski-määrin	
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-24	
Year and quarter		Prosenttia - Per cent										Weighted mean	
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1998		32.2	19.6	12.5	9.8	8.5	9.3	8.5	8.8	15.4	6.3	23.5	11.4
1999		31.5	16.4	11.2	8.6	7.9	8.1	7.8	7.7	11.5	6.4	21.5	10.2
2000		30.5	16.8	10.7	8.8	7.0	7.7	7.2	7.4	10.4	5.4	21.4	9.8
2001		28.3	15.6	9.4	8.6	6.4	7.1	6.7	7.0	10.2	5.8	19.8	9.1
2002		31.9	15.8	10.2	7.6	6.2	6.7	6.7	7.2	9.1	5.1	21.0	9.1
2003		31.3	17.5	9.9	7.6	6.6	6.5	6.7	6.8	8.5	4.4	21.8	9.0
2004		30.4	16.5	9.6	7.2	6.9	6.7	7.2	6.3	8.0	4.5	20.7	8.8
2005		29.5	16.1	8.6	6.6	6.2	6.9	6.2	6.6	7.8	4.2	20.1	8.4
2006		27.6	14.9	7.7	6.1	5.3	5.5	6.2	6.1	7.7	4.4	18.7	7.7
2007		25.7	12.3	7.0	5.3	4.9	5.0	4.7	5.3	7.3	4.2	16.5	6.9
2008		26.6	11.7	6.7	5.0	4.6	4.4	4.0	4.9	6.3	3.6	16.5	6.4
2009		31.6	17.0	9.7	6.7	5.6	5.7	6.0	6.1	7.0	4.7	21.5	8.2
2010		31.6	17.0	9.2	6.3	6.5	6.0	6.4	6.6	7.2	5.3	21.4	8.4
2011		29.6	16.0	8.9	6.2	5.4	5.6	5.1	6.1	6.9	5.6	20.1	7.8
2012		29.4	14.4	8.9	6.2	5.0	5.5	5.5	5.8	6.8	6.2	19.0	7.7
2013		29.6	15.8	9.5	6.4	6.3	5.8	5.6	6.2	7.2	6.5	19.9	8.2
2013	I	33.7	18.4	9.4	6.3	7.6	5.0	6.2	7.2	8.7	7.2	22.4	8.8
	II	40.2	18.2	9.4	5.7	6.0	5.3	5.0	6.5	6.8	6.1	26.2	9.1
	III	17.0	12.0	8.2	6.5	6.3	6.5	5.3	5.6	6.6	6.0	13.4	7.1
	IV	21.0	14.4	10.9	6.9	5.4	6.4	6.1	5.7	6.8	6.6	16.2	7.7
2014	I	36.1	18.8	10.9	6.9	5.9	6.9	6.3	7.5	7.6	7.1	23.5	9.0
	II	39.1	18.2	10.9	6.4	6.3	7.6	6.0	6.3	6.8	6.8	25.6	9.6
Miehet - Male													
1998		31.1	19.4	11.3	8.3	7.7	9.5	8.3	8.8	15.9	6.2	22.8	10.9
1999		30.4	16.4	9.7	7.7	6.7	7.8	8.2	7.9	12.6	6.5	20.8	9.8
2000		30.7	16.9	9.3	7.1	5.5	7.1	7.3	7.3	10.8	5.0	21.1	9.1
2001		29.1	15.5	7.6	7.5	5.3	6.8	7.0	7.2	10.6	5.5	19.6	8.6
2002		32.6	16.6	9.7	6.9	6.2	7.2	7.3	7.4	9.6	5.6	21.2	9.1
2003		31.6	18.2	9.8	7.4	6.5	6.8	7.3	7.6	9.0	3.7	21.9	9.2
2004		31.8	18.2	9.5	6.5	6.0	6.4	7.0	6.8	8.3	4.7	22.0	8.7
2005		28.5	17.6	8.0	6.1	5.8	6.6	6.2	6.0	8.4	3.6	20.6	8.2
2006		28.9	15.1	7.0	5.1	4.2	4.9	6.4	6.2	7.7	4.9	19.0	7.4
2007		27.4	11.9	6.7	4.4	3.3	4.8	4.8	5.6	8.1	4.1	16.4	6.5
2008		28.7	12.3	6.4	4.1	3.6	3.6	3.8	4.7	6.9	3.6	17.1	6.1
2009		36.2	19.6	10.1	6.8	6.2	5.8	6.4	7.1	7.5	6.1	24.1	8.9
2010		34.7	19.9	9.9	6.5	6.5	6.3	7.1	7.8	8.3	5.8	23.8	9.1
2011		30.9	18.4	9.4	6.2	5.9	6.0	5.4	7.1	8.5	5.9	21.8	8.4
2012		31.0	16.1	9.7	5.8	4.8	6.2	5.8	7.4	8.5	7.5	19.9	8.3
2013		33.4	19.3	9.7	6.2	6.1	5.9	6.1	7.4	8.2	8.0	22.9	8.8
2013	I	40.3	23.2	10.3	5.2	7.0	4.7	6.7	9.6	11.3	9.2	26.7	9.7
	II	46.5	22.0	10.2	6.1	5.5	5.6	5.1	8.0	7.6	8.7	30.1	10.1
	III	17.4	15.0	7.7	7.0	6.5	6.8	5.5	5.5	6.6	6.4	15.6	7.4
	IV	20.4	17.2	10.5	6.5	5.4	6.6	6.9	6.6	7.4	7.7	17.9	8.1
2014	I	38.9	22.9	11.9	7.5	5.8	7.0	6.2	8.6	9.6	7.6	26.3	9.8
	II	40.9	20.9	11.8	6.2	6.8	8.7	6.2	7.3	8.2	7.0	27.5	10.3
Naiset - Female													
1998		33.2	19.9	14.1	11.6	9.3	9.1	8.8	8.7	14.8	6.3	24.3	12.0
1999		32.5	16.4	13.2	9.7	9.2	8.6	7.4	7.5	10.5	6.3	22.1	10.7
2000		30.3	16.8	12.5	10.9	8.7	8.4	7.1	7.5	10.1	5.8	21.6	10.6
2001		27.7	15.7	11.6	10.0	7.6	7.4	6.3	6.8	9.8	6.0	20.0	9.7
2002		31.4	14.9	10.8	8.5	6.2	6.3	6.1	7.0	8.6	4.6	20.9	9.1
2003		31.2	16.6	10.0	7.9	6.7	6.3	6.1	5.9	8.1	5.3	21.6	8.9
2004		29.1	14.6	9.7	8.1	7.9	7.0	7.5	5.8	7.8	4.4	19.4	8.9
2005		30.4	14.5	9.4	7.1	6.5	7.1	6.2	7.2	7.1	4.9	19.5	8.6
2006		26.4	14.7	8.7	7.2	6.4	6.1	6.0	6.0	7.7	3.8	18.4	8.1
2007		24.2	12.7	7.4	6.4	6.8	5.2	4.7	5.0	6.6	4.3	16.6	7.2
2008		24.8	11.1	7.0	6.0	5.7	5.2	4.3	5.0	5.7	3.7	15.8	6.7
2009		28.2	14.1	9.3	6.6	5.0	5.6	5.6	5.2	6.5	3.4	19.0	7.6
2010		29.3	13.6	8.3	6.0	6.5	5.8	5.6	5.5	6.1	4.8	19.0	7.6
2011		28.6	13.4	8.2	6.2	4.8	5.1	4.8	5.1	5.4	5.3	18.4	7.1
2012		28.2	12.7	8.0	6.8	5.3	4.8	5.3	4.1	5.3	4.8	18.0	7.1
2013		26.9	11.9	9.2	6.6	6.5	5.6	5.2	5.1	6.4	4.9	17.1	7.5
2013	I	29.9	13.6	8.2	7.7	8.2	5.3	5.6	4.8	6.5	5.0	18.8	7.8
	II	35.2	14.0	8.3	5.3	6.6	5.0	4.8	5.0	6.1	3.5	22.5	8.1
	III	16.6	8.4	8.8	6.0	6.1	6.1	5.1	5.7	6.6	5.7	11.1	6.8
	IV	21.4	11.4	11.4	7.5	5.3	6.3	5.3	4.8	6.3	5.5	14.5	7.3
2014	I	34.4	14.2	9.7	6.0	6.0	6.6	6.5	6.3	5.8	6.7	20.8	8.2
	II	37.6	15.4	9.7	6.6	5.8	6.2	5.8	5.3	5.7	6.7	23.7	8.9

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

13. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ SUKUPUOLEN MUKAAN SEKÄ LOMAUTETUT JA LYHENNETYLLÄ TYÖVIIKOLLA OLEVAT
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY SEX, AND PERSONS LAID OFF AND ON REDUCED WORKING WEEK

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Työttömät työnhakijat - Unemployed jobseekers					Lomautetut	Lyhennetyllä työviikolla
	Yhteensä	Miehet	Naiset	Alle 25-vuotiaat	Yli vuoden työttömänä	Laid off	On reduced working week
	Total	Male	Female	Under 25 years old	Unemployed over a year		
Henkilöä - Persons							
1971	44 100	27 000	17 100	4 300	2 000
1972	59 500	36 800	22 700	4 700	2 100
1973	50 200	28 700	21 500	4 500	1 800
1974	40 100	20 300	19 800	4 300	2 100
1975	50 900	29 500	21 400	7 500	6 900
1976	80 200	51 400	28 800	10 800	8 900
1977	132 500	82 700	49 900	19 900	21 600
1978	175 200	106 800	68 400	17 000	24 700
1979	150 300	87 200	63 200	9 500	8 000
1980	109 500	58 300	51 200	6 600	5 000
1981	115 400	61 200	54 200	35 700	11 500	11 400	10 200
1982	138 100	75 000	63 100	40 900	14 000	15 600	14 200
1983	143 900	80 000	63 900	40 800	17 100	14 900	10 600
1984	135 300	76 100	59 200	37 600	15 500	11 400	7 800
1985	141 400	79 600	61 800	36 700	13 200	11 900	6 500
1986	150 700	87 100	63 600	36 900	14 800	14 800	5 300
1987	140 500	81 100	59 400	33 800	16 700	10 000	3 800
1988	127 600	71 100	56 500	28 600	12 100	8 300	3 400
1989	103 400	54 800	48 700	22 100	6 400	6 700	2 700
1990	103 200	59 500	43 700	21 800	3 000	9 700	2 400
1991	213 200	134 600	78 600	45 800	5 300	32 300	5 900
1992	363 100	221 500	141 600	77 800	29 200	43 600	11 000
1993	482 200	280 700	201 400	97 700	86 000	45 900	14 400
1994	494 200	276 900	217 300	92 200	133 600	26 800	12 900
1995	466 000	254 900	211 100	80 500	140 200	15 100	9 200
1996	448 000	241 400	206 600	68 600	134 900	13 900	8 000
1997	409 000	214 900	194 000	53 900	124 600	10 700	6 300
1998	372 400	190 200	182 200	46 900	112 600	10 000	4 900
1999	348 100	177 200	170 900	44 300	98 000	11 100	4 100
2000	321 100	161 600	159 500	39 300	89 000	9 500	3 200
2001	302 200	153 400	148 700	36 600	82 700	10 400	2 700
2002	294 000	154 500	139 500	35 800	77 700	12 700	2 400
2003	288 800	153 500	135 400	35 200	72 400	14 200	2 300
2004	288 400	152 200	136 200	34 900	73 000	13 200	2 100
2005	275 300	144 100	131 200	30 500	72 400	10 600	1 700
2006	247 900	128 800	119 100	26 800 ¹	64 400	8 000	1 300
2007	215 800	111 000	104 800	22 500	51 700	6 600	1 100
2008	202 900	107 400	95 500	22 400	43 100	9 000	1 100
2009	264 800	156 200	108 600	36 200	41 300	31 000	3 800
2010	264 800	154 300	110 500	34 600	54 000	21 300	3 700
2011	243 900	138 800	105 100	30 000	57 200	14 200	2 000
2012	253 200	144 800	108 400	32 100	61 200	15 200	2 300
2013 ²	294 100	168 200	126 000	38 800	73 700	21 400	4 600
2009 I	247 900	149 500	98 400	32 400	39 800	30 800	3 000
2009 II	256 200	150 700	105 500	35 200	39 400	30 400	3 800
2009 III	274 000	156 200	117 800	39 900	41 300	28 500	3 900
2009 IV	281 100	168 500	112 600	37 200	44 900	34 300	4 600
2010 I	284 500	174 700	109 900	37 500	50 200	32 800	4 700
2010 II	263 000	151 900	111 100	35 100	52 800	19 600	4 000
2010 III	260 700	144 600	116 200	35 500	56 300	14 700	3 000
2010 IV	251 000	146 100	104 900	30 200	56 900	18 000	2 900
2011 I	257 500	153 800	103 700	31 000	58 000	21 200	2 500
2011 II	238 900	135 000	104 000	29 200	56 900	12 500	2 000
2011 III	241 800	130 900	110 900	31 600	57 400	9 700	1 600
2011 IV	237 300	135 500	101 700	28 400	56 400	13 600	2 000
2012 I	252 700	150 500	102 200	31 600	58 500	19 500	2 400
2012 II	242 500	136 800	105 800	30 700	60 400	12 400	2 100
2012 III	254 400	139 100	115 200	33 900	61 800	10 700	2 000
2012 IV	263 000	152 700	110 300	32 100	63 900	18 100	2 800
2013 I	290 100	172 800	117 300	38 000	67 700	25 200	3 400
2013 II	283 400	160 600	122 800	37 600	70 700	17 400	3 500
2013 III ²	297 900	163 200	134 800	40 900	76 100	17 200	4 400
2013 IV	305 100	176 100	129 000	38 900	80 200	25 900	7 300
2014 I	322 300	190 500	131 900	41 100	86 000	31 000	8 400
2014 II	315 600	178 500	137 100	41 900	88 300	22 900	7 600

1. Vuoteen 2005 asti lomautetut poisluken. - Until 2005 excluding laid off.

2. Sisältää kaikki 1.7.2013 alkaen alkaneet kokoaikaiset lomautukset, siihen asti vain henkilökohtaisesti lomautetut.

Includes all fully laid off starting from 1 July 2013, up to that date only those individually laid off.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

14. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes		Ikä - Age										Yhteensä
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	
Year and quarter		Henkilöä - persons										Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998		11 100	35 800	37 700	41 400	41 100	42 400	44 800	40 500	57 200	10 400	362 500
1999		10 900	33 400	33 100	37 200	37 700	38 400	40 900	40 300	53 900	11 300	337 100
2000		10 000	29 300	29 100	33 200	34 700	35 300	37 500	40 000	50 300	12 200	311 700
2001		9 700	26 900	26 600	29 600	32 400	32 900	35 500	38 000	47 300	12 900	291 800
2002		9 200	26 600	26 200	27 400	31 300	31 500	33 800	36 300	46 500	12 300	281 300
2003		8 600	26 600	26 200	25 300	29 800	30 400	31 900	34 100	49 200	12 300	274 600
2004		8 200	26 700	26 700	24 400	29 200	30 300	30 800	32 900	52 500	13 200	275 200
2005		6 700	23 800	24 900	22 900	27 100	29 200	29 500	31 600	55 500	13 200	264 700
2006 ¹		5 800	21 000	22 800	21 400	24 500	27 300	27 500	29 700	52 600	15 200	247 900
2007		5 200	17 400	19 500	18 300	20 000	23 200	23 500	25 800	46 100	16 700	215 800
2008		5 300	17 000	19 100	17 800	17 800	21 600	22 400	24 300	39 300	18 000	202 900
2009		8 400	27 800	29 000	25 500	23 700	28 600	29 600	30 800	40 000	21 100	264 800
2010		8 000	26 600	28 600	25 600	23 500	27 900	29 600	30 600	39 000	25 200	264 800
2011		7 000	23 000	25 400	23 000	21 100	24 200	26 700	27 600	36 400	29 300	243 900
2012		7 200	24 900	26 200	24 400	22 100	23 800	27 100	28 000	35 700	33 400	253 200
2013 ²		8 500	30 400	31 000	29 900	26 900	26 900	31 300	32 400	38 600	38 000	294 100
2013	I	6 700	31 200	30 600	28 600	25 700	26 800	31 200	32 300	39 400	37 200	290 100
	II	8 000	29 500	30 100	28 700	25 800	26 000	29 900	30 700	37 300	37 000	283 400
	III ²	10 300	30 600	31 700	30 800	27 800	27 200	31 300	32 000	37 800	38 100	297 900
	IV	8 800	30 100	31 500	31 400	28 300	27 600	32 900	34 400	39 900	39 700	305 100
2014	I	7 200	33 900	33 900	33 700	30 100	28 900	34 800	36 600	41 600	41 200	322 300
	II	9 100	32 800	33 100	33 200	30 000	28 200	33 100	34 700	39 300	41 400	315 600
Miehet - Male												
1998		5 700	19 000	19 100	20 700	20 500	21 900	23 700	20 500	27 100	4 600	182 800
1999		5 700	17 500	16 500	18 300	18 800	19 600	21 400	20 400	25 500	4 900	168 600
2000		5 000	15 200	14 300	16 100	17 000	17 800	19 500	20 100	24 000	5 400	154 400
2001		4 900	14 100	13 200	14 400	16 000	16 600	18 500	19 300	22 600	5 900	145 600
2002		4 700	14 800	13 700	13 800	15 900	16 400	18 000	19 100	22 500	5 600	144 300
2003		4 400	15 000	13 800	12 800	15 200	15 800	17 000	18 100	24 100	5 700	142 000
2004		4 100	14 800	14 100	12 100	14 600	15 700	16 300	17 300	25 900	6 400	141 500
2005		3 400	13 200	13 200	11 300	13 500	15 100	15 600	16 600	27 200	6 300	135 600
2006 ¹		2 900	11 800	12 300	10 800	12 500	14 300	14 800	15 900	26 200	7 300	128 800
2007		2 600	9 700	10 300	9 200	10 000	12 000	12 500	13 700	23 000	8 100	111 000
2008		2 900	10 000	10 400	9 200	9 200	11 400	12 200	13 100	20 100	8 800	107 400
2009		5 000	18 600	17 900	14 900	13 600	16 600	17 700	18 200	22 200	11 300	156 200
2010		4 500	17 100	17 400	14 800	13 300	15 900	17 500	18 000	21 800	13 900	154 300
2011		3 900	14 300	14 900	12 900	11 700	13 600	15 400	16 100	20 300	15 600	138 800
2012		4 000	15 700	15 500	13 700	12 400	13 500	15 800	16 400	20 000	17 500	144 800
2013 ²		4 800	19 300	18 300	16 800	15 000	15 100	18 100	19 000	21 700	20 000	168 200
2013	I	3 800	20 800	19 000	16 900	15 200	15 700	18 900	19 600	22 900	19 800	172 800
	II	4 500	18 500	17 500	15 900	14 100	14 400	17 200	18 000	20 900	19 400	160 600
	III ²	5 600	18 600	17 700	16 400	14 600	14 500	17 300	18 100	20 500	19 800	163 200
	IV	5 300	19 300	18 900	17 900	16 000	15 700	19 100	20 300	22 400	20 900	176 100
2014	I	4 000	22 200	20 900	19 700	17 500	16 900	20 800	22 100	24 100	22 100	190 500
	II	5 100	20 300	19 100	18 400	16 400	15 600	18 900	20 400	22 200	21 900	178 500
Naiset - Female												
1998		5 400	16 800	18 600	20 700	20 600	20 600	21 100	19 900	30 100	5 800	179 700
1999		5 300	15 900	16 600	18 900	18 900	18 900	19 500	19 800	28 400	6 300	168 500
2000		5 000	14 200	14 900	17 100	17 600	17 500	18 000	19 900	26 300	6 700	157 200
2001		4 800	12 800	13 400	15 200	16 400	16 200	17 100	18 600	24 600	7 000	146 200
2002		4 400	11 800	12 500	13 700	15 400	15 200	15 800	17 300	24 000	6 700	137 000
2003		4 300	11 700	12 400	12 500	14 700	14 500	14 800	16 000	25 100	6 600	132 600
2004		4 200	11 900	12 600	12 300	14 600	14 600	14 500	15 500	26 600	6 800	133 700
2005		3 300	10 600	11 800	11 600	13 600	14 100	13 900	15 000	28 200	6 800	129 100
2006 ¹		2 900	9 200	10 500	10 600	12 000	13 000	12 600	13 800	26 400	7 900	119 100
2007		2 600	7 700	9 200	9 100	10 000	11 200	11 000	12 100	23 100	8 600	104 800
2008		2 400	7 000	8 700	8 700	8 700	10 200	10 200	11 100	19 300	9 200	95 500
2009		3 400	9 200	11 100	10 600	10 100	12 000	11 900	12 600	17 800	9 800	108 600
2010		3 600	9 400	11 200	10 800	10 200	12 000	12 100	12 600	17 100	11 400	110 500
2011		3 200	8 700	10 400	10 000	9 400	10 600	11 200	11 500	16 100	13 700	105 100
2012		3 100	9 200	10 700	10 700	9 700	10 400	11 200	11 600	15 700	15 900	108 400
2013 ²		3 700	11 100	12 700	13 100	11 900	11 800	13 200	13 300	16 900	18 000	126 000
2013	I	3 000	10 400	11 600	11 700	10 500	11 100	12 300	12 700	16 500	17 400	117 300
	II	3 500	11 100	12 600	12 800	11 600	11 600	12 700	12 700	16 400	17 600	122 800
	III ²	4 700	12 100	14 000	14 400	13 100	12 700	14 000	13 900	17 300	18 300	134 800
	IV	3 500	10 800	12 600	13 500	12 300	11 900	13 800	14 100	17 500	18 700	129 000
2014	I	3 300	11 600	13 000	14 000	12 600	12 000	14 000	14 400	17 600	19 100	131 900
	II	4 000	12 500	14 000	14 900	13 600	12 600	14 200	14 400	17 200	19 500	137 100

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - From 2006 including individually laid off.

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation				
	Johtajat	Erityisasiantuntijat	Asiantuntijat	Toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijät	Palvelu- ja myyntityöntekijät
Year and quarter	Managers	Professionals	Technicians and associate professionals	Clerical support workers	Service and sales workers
Henkilöä - persons					
2006	2 900	25 700	23 000	20 200	39 800
2007	2 600	23 500	20 000	17 300	35 000
2008	2 300	22 700	18 400	15 100	31 500
2009	2 700	29 500	23 600	17 000	36 100
2010	2 800	30 900	24 100	17 000	37 300
2011	2 600	28 600	22 000	15 900	35 900
2012	2 700	30 600	22 700	16 100	37 200
2013 ¹	3 100	37 500	27 100	18 000	44 200
2009 I	2 400	24 300	21 200	15 800	32 400
II	2 600	29 700	22 700	16 400	34 600
III	2 800	33 500	25 000	17 800	39 100
IV	2 800	30 700	25 200	17 800	38 100
2010 I	2 800	30 300	25 100	17 600	36 900
II	2 800	32 300	24 100	17 000	37 200
III	2 800	33 300	24 300	17 200	38 900
IV	2 600	27 900	22 800	16 100	36 200
2011 I	2 600	27 600	22 600	16 000	35 500
II	2 500	29 300	21 600	15 700	35 200
III	2 600	30 800	22 400	16 300	37 700
IV	2 500	26 600	21 400	15 600	35 200
2012 I	2 600	27 500	22 100	15 700	35 000
II	2 600	30 400	21 700	15 600	36 100
III	2 800	33 300	23 400	16 500	39 300
IV	2 900	31 200	23 600	16 500	38 300
2013 I	3 000	33 500	25 700	17 500	40 500
II	3 100	37 100	25 900	17 500	42 700
III ¹	3 300	40 800	28 000	18 500	47 400
IV	3 300	38 400	28 700	18 600	46 200
2014 I	3 300	39 800	29 800	18 900	47 700
II	3 400	43 000	29 900	18 900	49 600

1. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation				
	Maanviljelijät, metsätyöntekijät ym.	Rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijät	Josta talonrakennukseen liittyvä työ	Prosessi- ja kuljetustyöntekijät	Muut työntekijät
Year and quarter	Skilled agricultural, forestry and fishery workers	Craft and related trades workers	Of which occupations related to construction of buildings	Plant and machine operators and assemblers	Elementary occupations
Henkilöä - persons					
2006	7 800	43 600	16 700	22 400	28 700
2007	6 700	36 400	14 200	19 000	24 500
2008	6 200	36 000	14 900	17 400	22 300
2009	6 900	59 700	22 800	25 300	25 900
2010	6 700	57 600	21 100	23 800	25 300
2011	6 400	49 800	19 200	21 400	23 600
2012	6 500	51 500	20 600	22 300	23 900
2013	7 200	60 600	23 800	25 100	26 300
2006 I	10 000	51 300	21 200	25 400	31 900
2006 II	6 900	42 400	15 900	22 300	28 200
2006 III	6 200	39 800	13 900	20 900	27 400
2006 IV	8 000	40 700	15 700	21 100	27 200
2007 I	8 900	42 200	17 600	21 500	27 100
2007 II	5 600	34 900	13 300	18 500	23 800
2007 III	5 200	33 400	11 900	17 900	23 300
2007 IV	7 100	35 100	14 100	18 100	23 700
2008 I	8 000	37 900	16 400	18 600	23 900
2008 II	5 100	31 800	12 600	16 300	21 200
2008 III	4 700	32 400	12 400	16 000	21 100
2008 IV	6 900	41 800	18 000	18 800	22 900
2009 I	8 500	57 400	24 800	24 200	26 100
2009 II	5 700	56 600	21 700	24 800	25 000
2009 III	5 500	58 800	20 400	25 000	25 400
2009 IV	7 700	66 100	24 300	27 200	27 200
2010 I	8 900	68 300	26 600	27 300	27 800
2010 II	5 600	55 900	20 000	23 300	24 800
2010 III	5 200	51 800	17 600	22 000	24 100
2010 IV	7 200	54 300	20 300	22 800	24 700
2011 I	8 400	58 200	23 700	23 700	25 600
2011 II	5 300	48 000	18 300	20 600	22 800
2011 III	4 900	45 100	16 100	19 800	22 500
2011 IV	6 900	48 100	18 900	21 400	23 400
2012 I	8 100	55 400	23 500	23 200	24 900
2012 II	5 400	47 300	18 900	20 800	22 800
2012 III	5 200	47 400	17 700	21 200	23 100
2012 IV	7 400	55 700	22 200	23 800	24 800
2013 I	8 800	64 700	26 900	26 300	27 000
2013 II	6 000	57 000	22 300	23 900	25 400
2013 III	5 800	56 700	20 900	23 700	25 700
2013 IV	8 000	64 100	25 100	26 400	27 100
2014 I	9 200	70 500	29 300	28 400	28 900
2014 II	6 400	62 900	24 500	25 900	27 000

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation		Yhteensä	Lomautetut
	Sotilaat	Ammatteihin luokittelemattomat ryhmät		
Year and quarter	Armed forces occupations	Work not classifiable by occupation	Total	Laid off
Henkilöä - persons				
2006	60	33 800	247 900	8 000
2007	60	30 900	215 800	6 600
2008	50	31 000	202 900	9 000
2009	70	38 100	264 800	31 000
2010	60	39 200	264 800	21 300
2011	60	37 700	243 900	14 200
2012	60	39 600	253 200	15 200
2013 ¹	80	45 000	294 100	21 400
2006				
I	60	35 100	267 500	7 300
II	60	34 300	246 000	5 700
III	60	35 100	245 900	7 000
IV	50	30 800	232 100	12 000
2007				
I	60	31 400	231 000	9 500
II	50	30 900	212 600	5 300
III	60	32 300	214 700	4 800
IV	60	28 900	204 700	6 700
2008				
I	60	30 500	207 700	9 300
II	50	30 400	194 400	5 700
III	50	32 400	200 500	6 200
IV	50	30 600	209 000	14 800
2009				
I	60	35 400	247 900	30 800
II	70	37 800	256 200	30 400
III	80	41 000	274 000	28 500
IV	70	38 200	281 100	34 300
2010				
I	60	39 500	284 500	32 800
II	60	39 900	263 000	19 600
III	70	40 900	260 700	14 700
IV	70	36 400	251 000	18 000
2011				
I	60	37 200	257 500	21 200
II	60	37 900	238 900	12 500
III	60	39 600	241 800	9 700
IV	60	36 000	237 300	13 600
2012				
I	60	38 100	252 700	19 500
II	50	39 700	242 500	12 400
III	60	42 100	254 400	10 700
IV	60	38 800	263 000	18 100
2013				
I	70	43 000	290 100	25 200
II	80	44 900	283 400	17 400
III ¹	80	48 000	297 900	17 200
IV	80	44 200	305 100	25 900
2014				
I	90	45 700	322 300	31 000
II	90	48 400	315 600	22 900

16. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖTTÖMYYDEN KESTON MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE
BY DURATION OF UNEMPLOYMENT

Vuosi ja neljännes	Työttömyyden kesto, viikkoa - <i>Duration of unemployment, weeks</i>						Yhteensä <i>Total</i>	Keskimäärin <i>Average</i>
	0 - 4	5 - 12	13 - 26	27 - 52	53 - 104	Yli 104		
<i>Year and quarter</i>	<i>Henkilöä - Persons</i>						<i>Viikkoa Weeks</i>	
1981	28 000	27 100	22 500	15 000	7 200	4 300	104 000	24
1982	30 600	30 100	27 500	18 200	9 700	4 400	122 400	25
1983	30 000	31 200	28 400	22 300	11 400	5 700	129 000	27
1984	29 900	29 800	27 400	21 300	9 900	5 700	123 900	27
1985	30 900	32 200	30 000	23 400	8 800	4 400	129 500	25
1986	29 600	33 400	31 400	26 800	10 900	3 900	136 000	25
1987	29 800	31 900	29 200	22 900	11 700	5 000	130 500	26
1988	29 700	31 100	26 400	20 000	7 800	4 300	119 300	24
1989	27 200	26 500	21 600	15 000	4 400	2 000	96 700	20
1990	29 300	28 000	20 500	12 500	2 300	710	93 500	15
1991	44 900	52 800	47 800	30 400	4 400	540	180 900	16
1992	54 900	70 700	88 300	79 400	24 900	1 300	319 500	22
1993	58 200	77 000	106 100	114 700	70 100	10 100	436 300	30
1994	56 700	73 500	98 400	112 000	94 100	32 700	467 500	39
1995	56 200	71 600	91 000	96 200	82 200	53 600	450 900	45
1996	58 100	71 100	86 000	87 800	72 000	59 000	434 100	48
1997	55 000	67 300	76 700	77 300	65 000	57 000	398 300	51
1998	53 600	62 900	70 900	64 200	56 200	54 700	362 500	52
1999	54 000	61 600	66 400	58 700	45 800	50 600	337 100	52
2000	50 700	56 000	62 500	55 700	43 300	43 500	311 700	51
2001	48 900	54 100	57 400	50 100	42 100	39 200	291 800	51
2002	47 400	52 600	55 700	49 200	39 900	36 400	281 300	50
2003	48 300	52 900	55 100	47 300	37 700	33 300	274 600	47
2004	49 400	51 000	56 000	47 900	39 000	31 800	275 200	46
2005	47 600	49 400	51 200	45 500	39 500	31 400	264 700	47
2006 ¹	52 100	47 600	45 700	38 700	35 000	28 800	247 900	45
2007	49 800	43 300	39 700	31 800	26 400	24 800	215 800	43
2008	51 000	43 200	37 600	28 900	22 600	19 600	202 900	40
2009	64 000	61 000	57 100	41 800	25 300	15 500	264 800	32
2010	57 500	54 500	53 100	46 500	36 900	16 300	264 800	36
2011	51 800	50 300	47 300	37 900	33 600	23 000	243 900	40
2012	51 200	51 100	50 800	39 900	31 400	28 700	253 200	43
2013 ²	52 800	56 700	60 000	51 700	40 200	32 800	294 100	45
2006 I	50 300	52 600	54 300	41 400	38 500	30 300	267 500	45
2006 II	54 300	41 300	44 100	41 400	35 800	29 100	246 000	46
2006 III	50 600	49 900	44 200	38 400	34 500	28 500	245 900	45
2006 IV	53 300	46 600	40 200	33 600	31 200	27 200	232 100	44
2007 I	47 700	47 600	46 600	33 600	28 700	26 800	231 000	43
2007 II	52 200	37 300	37 900	33 200	26 800	25 300	212 600	44
2007 III	48 300	45 700	38 600	31 800	25 900	24 300	214 700	43
2007 IV	50 900	42 500	35 800	28 500	24 200	22 700	204 700	42
2008 I	46 000	45 100	42 300	28 900	23 800	21 600	207 700	41
2008 II	51 800	35 500	34 500	29 700	22 600	20 200	194 400	42
2008 III	47 800	44 800	37 100	29 400	22 400	19 000	200 500	40
2008 IV	58 300	47 300	36 400	27 500	21 800	17 700	209 000	37
2009 I	60 800	64 300	52 800	30 700	22 600	16 800	247 900	33
2009 II	66 100	54 200	57 100	39 900	23 200	15 700	256 200	33
2009 III	63 400	62 100	59 600	48 300	25 600	15 000	274 000	32
2009 IV	65 900	63 600	59 000	48 500	29 600	14 600	281 100	32
2010 I	56 200	63 100	65 400	50 300	34 800	14 700	284 500	33
2010 II	61 800	47 000	51 300	50 900	36 500	15 400	263 000	36
2010 III	54 700	55 200	49 800	45 600	38 700	16 800	260 700	37
2010 IV	57 300	52 600	45 900	39 000	37 800	18 500	251 000	38
2011 I	50 300	55 800	54 700	39 300	36 600	20 800	257 500	38
2011 II	54 700	43 300	44 900	39 800	34 200	22 000	238 900	41
2011 III	48 900	52 100	46 100	37 900	32 900	24 000	241 800	41
2011 IV	53 200	50 100	43 600	34 500	30 500	25 400	237 300	41
2012 I	48 900	54 400	55 400	36 100	30 400	27 500	252 700	42
2012 II	53 200	42 600	47 400	40 000	30 700	28 700	242 500	45
2012 III	49 400	52 500	49 600	42 200	31 900	28 800	254 400	43
2012 IV	53 400	55 100	50 900	41 300	32 700	29 600	263 000	43
2013 I	49 600	63 200	64 300	46 100	36 100	30 900	290 100	42
2013 II	53 800	48 100	58 800	52 600	38 400	31 700	283 400	45
2013 III ²	50 100	57 200	59 400	55 800	42 000	33 400	297 900	45
2013 IV	57 600	58 200	57 500	52 400	44 300	35 000	305 100	45
2014 I	49 000	63 100	70 900	54 100	48 100	37 200	322 300	46
2014 II	55 500	48 700	63 600	60 400	48 900	38 500	315 600	48

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - *From 2006 including individually laid off.*

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - *See note to table 13.*

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

17. PÄÄTTYNEIDEN TYÖTTÖMYYSJAKSOJEN KESKIMÄÄRÄINEN KESTO IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
AVERAGE DURATION OF THE COMPLETED SPELLS OF UNEMPLOYMENT BY AGE AND SEX

Vuosi	Ikä - Age										Yhteensä
Year	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	
Viikkoa - Weeks											Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1991	8	10	12	13	14	14	15	17	20	43	13
1992	11	16	18	18	19	19	20	21	22	45	18
1993	15	18	20	21	22	22	23	25	28	53	21
1994	16	21	24	26	26	27	28	31	34	65	25
1995	13	19	22	25	26	27	28	31	38	92	25
1996	11	17	20	24	25	26	28	30	43	109	24
1997	8	14	17	21	22	24	26	28	46	119	22
1998	8	12	16	19	20	22	23	25	43	128	21
1999	7	11	14	17	18	20	21	23	39	131	19
2000	7	10	13	16	17	18	19	21	34	125	18
2001	7	9	12	15	16	16	17	18	28	130	18
2002	7	10	12	15	16	16	18	18	24	112	17
2003	6	9	12	14	15	15	17	17	22	104	16
2004	6	9	12	14	15	15	16	17	21	82	16
2005	6	8	12	14	15	16	16	17	24	85	16
2006 ¹	5	7	11	13	15	15	16	17	20	66	15
2007	5	7	10	11	13	13	14	15	19	62	14
2008	5	6	9	10	11	12	13	14	17	60	13
2009	6	8	10	11	11	12	12	12	14	55	13
2010	6	9	12	13	14	15	15	15	16	34	14
2011	5	8	11	13	14	15	15	16	17	35	14
2012	7	9	12	14	15	16	16	17	18	44	15
2013	6	9	13	15	15	16	17	17	19	48	16
Miehet - Male											
1991	9	11	13	14	15	16	17	19	22	41	14
1992	12	17	20	20	21	22	23	24	26	44	20
1993	16	20	23	23	25	26	27	29	33	52	24
1994	16	24	28	28	30	31	32	35	40	67	28
1995	14	21	27	29	31	32	34	37	44	97	28
1996	12	19	25	29	30	33	34	36	50	113	28
1997	9	16	22	26	28	30	34	36	52	122	27
1998	8	14	21	24	26	29	31	34	49	129	26
1999	8	13	19	22	25	28	30	31	46	130	25
2000	8	12	18	21	23	25	27	30	41	126	24
2001	8	11	17	20	22	24	26	28	36	129	23
2002	8	11	17	20	22	24	26	27	33	114	22
2003	7	11	15	19	21	23	25	27	32	110	22
2004	7	11	15	19	21	22	24	26	30	90	21
2005	7	10	15	19	21	22	23	25	37	95	21
2006 ¹	6	8	14	17	20	21	23	24	28	72	19
2007	5	7	12	14	16	18	20	21	27	70	18
2008	5	7	10	13	14	16	17	19	24	69	16
2009	7	9	11	12	13	14	14	15	18	58	14
2010	7	10	14	16	17	18	19	19	21	39	16
2011	5	8	13	16	18	19	19	21	23	45	16
2012	7	10	14	16	18	19	20	22	23	55	18
2013	7	10	14	16	17	19	20	20	23	57	18
Naiset - Female											
1991	7	9	11	12	12	11	12	14	18	44	11
1992	10	13	16	16	17	17	17	18	19	46	16
1993	14	16	17	18	19	18	20	21	24	54	18
1994	15	18	20	23	23	24	25	27	29	64	22
1995	13	16	18	22	23	23	24	27	33	89	22
1996	10	14	16	20	21	21	23	25	37	106	20
1997	7	12	14	17	17	18	20	23	40	116	18
1998	7	10	12	15	16	17	17	19	37	128	17
1999	7	9	11	14	14	15	16	17	34	132	16
2000	7	9	10	13	13	13	14	16	29	124	15
2001	6	8	10	12	12	12	13	13	23	131	14
2002	6	8	10	11	12	12	13	13	19	111	14
2003	6	7	9	11	12	11	12	12	17	100	13
2004	5	7	9	11	11	11	12	12	15	76	12
2005	5	7	9	11	11	12	11	12	16	77	13
2006 ¹	5	6	9	10	11	12	12	12	15	61	12
2007	4	6	8	9	10	10	10	11	14	56	11
2008	4	5	8	9	9	10	10	10	13	54	11
2009	5	6	9	9	10	10	10	10	11	52	11
2010	5	7	10	11	11	12	12	11	12	29	11
2011	5	6	9	11	11	12	12	12	13	27	11
2012	6	8	10	12	12	13	13	13	14	35	13
2013	6	8	11	13	13	13	13	14	15	41	13

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - From 2006 including individually laid off.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - *Continued*

Ammatti - <i>Occupation</i>					
Vuosi ja neljännes	Johtajat	Erityisasiantuntijat	Asiantuntijat	Toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijät	Palvelu- ja myyntityöntekijät
<i>Year and quarter</i>	<i>Managers</i>	<i>Professionals</i>	<i>Technicians and associate professionals</i>	<i>Clerical support workers</i>	<i>Service and sales workers</i>
Henkilöä - <i>persons</i>					
2006	180	3 100	5 400	1 000	8 500
2007	210	3 800	6 200	1 400	10 000
2008	210	3 900	6 600	1 300	9 800
2009	170	3 000	6 800	790	7 600
2010	200	3 600	6 700	1 200	7 900
2011	230	4 200	7 200	1 600	9 800
2012	190	4 200	7 200	1 700	10 500
2013	190	3 800	7 100	1 400	10 200
2006 I	200	3 400	7 600	1 600	11 800
2006 II	180	3 100	5 100	870	8 000
2006 III	160	2 700	4 400	840	7 300
2006 IV	180	3 100	4 600	830	7 000
2007 I	230	4 800	8 900	1 400	14 300
2007 II	210	3 900	5 700	1 000	9 200
2007 III	200	3 300	5 300	1 800	8 900
2007 IV	190	3 200	4 900	1 500	7 800
2008 I	260	4 800	8 700	2 100	14 900
2008 II	210	4 200	6 100	1 200	9 000
2008 III	190	3 400	6 000	1 200	8 600
2008 IV	170	3 300	5 600	880	6 900
2009 I	200	3 800	9 100	1 200	11 800
2009 II	170	3 200	6 900	550	7 300
2009 III	150	2 500	6 300	610	5 900
2009 IV	160	2 500	4 900	770	5 600
2010 I	210	4 000	8 100	1 300	11 000
2010 II	200	3 800	7 900	810	7 300
2010 III	190	3 200	6 500	1 100	6 700
2010 IV	190	3 300	5 000	1 400	6 600
2011 I	260	5 100	9 600	2 200	14 700
2011 II	260	4 700	7 300	1 200	9 000
2011 III	210	3 500	6 300	1 400	8 100
2011 IV	190	3 500	5 800	1 800	7 600
2012 I	240	5 600	9 900	2 400	16 500
2012 II	200	4 400	7 400	1 200	10 200
2012 III	170	3 400	5 900	1 600	8 300
2012 IV	160	3 400	5 800	1 500	6 800
2013 I	230	5 400	10 600	2 400	15 500
2013 II	190	4 000	6 900	1 000	9 400
2013 III	180	2 800	5 500	990	8 400
2013 IV	180	2 900	5 500	1 200	7 600
2014 I	240	4 900	10 700	1 900	14 900
2014 II	200	3 900	7 100	960	8 300

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION
Jatkuu - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Ammatti - <i>Occupation</i>				
	Maanviljelijät, metsätyöntekijät ym.	Rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijät	Josta talonrakennukseen liittyvä työ	Prosessi- ja kuljetustyöntekijät	Muut työntekijät
<i>Year and quarter</i>	<i>Skilled agricultural, forestry and fishery workers</i>	<i>Craft and related trades workers</i>	<i>Of which occupations related to construction of buildings</i>	<i>Plant and machine operators and assemblers</i>	<i>Elementary occupations</i>
Avoimia työpaikkoja - <i>Vacancies</i>					
2006	1 800	4 500	2 000	3 500	5 700
2007	1 900	5 300	2 000	4 900	6 500
2008	1 800	3 600	1 100	3 900	5 800
2009	1 300	1 400	560	1 500	3 900
2010	1 200	1 900	880	1 800	3 800
2011	1 100	2 700	1 100	2 500	4 900
2012	1 100	2 700	1 000	2 100	5 200
2013	1 000	2 700	1 300	2 000	4 700
2006 I	4 400	4 800	2 400	5 900	9 700
II	2 200	4 600	2 200	2 700	5 200
III	390	4 500	1 800	2 700	4 200
IV	340	4 000	1 500	2 700	3 700
2007 I	4 400	5 900	1 900	8 600	10 500
II	2 400	5 600	2 500	4 100	6 300
III	500	5 700	2 300	4 100	5 300
IV	330	4 200	1 400	3 000	4 100
2008 I	4 400	5 300	1 300	7 800	11 100
II	1 900	3 900	1 600	3 200	5 400
III	520	3 500	1 100	2 700	4 000
IV	250	1 600	420	1 800	2 800
2009 I	3 300	1 800	480	2 900	8 000
II	1 300	1 400	730	1 200	3 200
III	180	1 400	630	860	2 300
IV	240	1 000	390	900	2 100
2010 I	3 300	1 800	850	2 400	6 200
II	1 200	1 900	940	1 600	3 300
III	200	2 300	1 000	1 400	2 800
IV	280	1 600	710	1 600	2 800
2011 I	3 000	2 600	780	4 900	9 200
II	960	3 000	1 400	2 200	4 300
III	260	3 200	1 300	1 800	3 200
IV	330	2 100	820	1 200	3 100
2012 I	3 100	3 300	950	4 000	9 800
II	790	3 000	1 300	2 000	5 000
III	280	2 700	1 100	1 300	3 300
IV	130	1 800	740	1 300	2 900
2013 I	2 900	2 900	1 100	3 400	8 200
II	840	2 900	1 700	1 900	4 800
III	250	3 000	1 400	1 500	3 200
IV	160	2 000	860	1 300	2 700
2014 I	2 600	3 100	1 200	5 000	8 600
II	1 300	3 200	1 500	1 900	5 000

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - *Continued*

		Ammatti - <i>Occupation</i>		
Vuosi ja neljännes		Sotilaat	Ammatteihin luokittelemattomat ryhmät	Yhteensä
<i>Year and quarter</i>		Armed forces occupations	Work not classifiable by occupation	<i>Total</i>
Avoimia työpaikkoja - <i>Vacancies</i>				
2006		230	340	34 400
2007		10	330	40 700
2008		20	300	37 200
2009		10	500	26 900
2010		10	430	28 600
2011		10	560	35 100
2012		10	520	35 400
2013		10	500	33 700
2006	I	340	540	50 300
	II	170	260	32 500
	III	170	300	27 700
	IV	230	260	27 000
2007	I	10	510	59 300
	II	10	310	38 700
	III	10	280	35 300
	IV	10	200	29 400
2008	I	10	310	59 600
	II	10	320	35 400
	III	20	290	30 400
	IV	30	290	23 500
2009	I	10	710	42 800
	II	10	520	25 800
	III	10	370	20 500
	IV	0	390	18 600
2010	I	10	460	38 700
	II	10	470	27 600
	III	10	370	24 700
	IV	0	420	23 300
2011	I	0	580	52 000
	II	10	610	33 600
	III	10	520	28 400
	IV	10	520	26 200
2012	I	10	550	55 400
	II	10	490	34 500
	III	0	580	27 700
	IV	0	460	24 200
2013	I	0	440	52 000
	II	10	520	32 600
	III	10	510	26 300
	IV	0	540	24 000
2014	I	0	550	52 200
	II	10	490	32 400

19. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: TYÖNHAKIJAT
EMPLOYMENT SERVICE: JOBSEEKERS

Vuosi ja neljännes	Työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Uudet työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Päättyneet työnhaut
<i>Year and quarter</i>	<i>Jobseekers during a month</i>	<i>Of these unemployed¹</i>	<i>New jobseekers during a month</i>	<i>Of these unemployed¹</i>	<i>Ended jobseekings</i>
Henkilöä - Persons					
1981	205 200	128 800	40 900	27 400	31 600
1982	234 300	147 500	42 800	29 200	36 200
1983	251 100	154 000	38 400	26 500	36 300
1984	260 300	150 300	38 300	26 500	36 800
1985	273 400	155 100	38 400	26 900	37 000
1986	292 500	160 500	36 200	25 400	36 000
1987	298 600	156 300	35 000	25 000	36 600
1988	287 000	146 100	34 200	23 700	37 500
1989	260 300	122 100	33 500	21 800	36 100
1990	259 600	116 800	38 000	22 500	36 500
1991	396 300	208 400	52 400	25 800	38 300
1992	572 100	351 300	53 300	25 400	41 200
1993	714 000	470 800	49 200	23 400	41 800
1994	755 400	509 400	39 500	21 600	42 000
1995	729 200	513 700	39 000	21 400	42 100
1996	724 400	479 400	39 100	21 100	43 000
1997	691 700	444 300	36 400	19 700	47 400
1998	642 900	404 800	36 100	20 400	42 100
1999	618 800	377 700	36 700	20 100	42 200
2000	584 100	352 700	34 800	19 100	43 300
2001	556 000	329 700	35 200	19 100	41 600
2002	553 200	319 200	34 800	18 400	40 400
2003	552 400	311 500	35 000	18 100	40 700
2004	553 200	312 400	34 300	17 900	40 500
2005	534 200	<u>301 900</u>	33 000	<u>17 600</u>	42 400
2006	510 300	292 700	32 600	19 600	43 600
2007	472 300	258 300	31 800	19 100	43 700
2008	446 500	242 500	34 800	21 300	42 500
2009	521 800	310 700	43 500	26 600	46 800
2010	535 800	311 400	35 800	22 300	47 600
2011	500 600	284 300	33 800	22 100	45 400
2012	495 700	292 800	35 200	23 200	43 100
2013 ²	532 700	333 600	37 300	25 100	40 100
2004 I	561 800	320 000	35 600	17 200	38 200
2004 II	564 900	310 200	36 300	18 100	42 200
2004 III	552 100	321 400	32 700	19 100	50 200
2004 IV	534 100	298 200	32 700	17 200	31 400
2005 I	549 000	312 900	32 000	16 000	38 600
2005 II	545 900	298 700	36 400	18 100	43 500
2005 III	531 700	309 000	32 100	18 900	53 300
2005 IV	510 300	<u>286 900</u>	31 500	<u>17 300</u>	34 500
2006 I	528 300	315 100	33 400	19 800	41 800
2006 II	521 900	291 200	35 100	19 300	45 700
2006 III	506 600	296 300	31 600	20 200	51 600
2006 IV	484 400	268 100	30 400	19 000	35 200
2007 I	492 300	278 900	32 400	19 000	42 200
2007 II	482 400	255 200	33 600	18 800	44 800
2007 III	468 400	262 700	30 900	19 700	51 900
2007 IV	446 000	236 400	30 300	19 000	36 000
2008 I	454 100	252 200	31 900	19 400	42 300
2008 II	448 100	235 000	35 000	19 900	44 300
2008 III	441 100	243 400	32 600	21 200	48 900
2008 IV	442 600	239 400	39 800	25 000	34 400
2009 I	494 000	294 000	45 600	27 900	42 800
2009 II	523 400	303 000	46 500	26 900	48 500
2009 III	534 400	325 900	41 800	26 500	55 100
2009 IV	535 600	320 100	40 200	25 200	40 800
2010 I	552 000	334 800	37 300	23 000	47 300
2010 II	544 700	310 800	38 200	22 100	49 900
2010 III	533 400	314 400	34 000	22 200	54 800
2010 IV	513 200	285 400	33 800	21 800	38 200
2011 I	520 700	301 800	33 200	21 700	45 400
2011 II	506 900	280 900	35 000	21 700	48 200
2011 III	494 000	286 600	32 900	22 100	51 800
2011 IV	481 100	268 000	34 200	22 800	36 200
2012 I	500 300	294 500	34 800	23 300	44 100
2012 II	493 300	283 100	35 400	22 200	45 400
2012 III	493 700	301 500	34 100	22 600	48 000
2012 IV	495 700	291 900	36 600	24 600	34 800
2013 I	521 900	328 700	35 400	24 800	40 500
2013 II	523 000	323 700	37 400	24 800	42 000
2013 III ²	536 900	344 500	36 700	24 600	45 600
2013 IV	548 900	337 600	39 800	26 100	32 400
2014 I	578 900	367 300	34 700	21 500	36 400
2014 II	588 400	355 900	38 000	19 400	33 100

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaan lukien. - From 2006 including individually laid off.

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

20. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: AVOIMET TYÖPAIKAT
EMPLOYMENT SERVICE: VACANCIES

Vuosi ja neljännes	Avoimet työpaikat kuukauden aikana	Näistä uusia	Täyttyneet työpaikat	Näistä TE-toimiston hakijalla	Avoinnäön kesto keskimäärin
Year and quarter	Vacancies during a month	Of these new vacancies	Vacancies filled during a month	Of these filled with job-seekers at the Employment service	Average duration of vacancy
Työpaikkaa - Vacancies					Päivää - Days
1981	30 900	17 200	17 100	11 400	21
1982	27 600	16 400	16 200	11 100	19
1983	28 400	16 900	16 400	11 300	18
1984	28 700	16 900	16 500	11 400	18
1985	28 900	16 700	16 600	11 600	20
1986	26 000	14 100	13 700	9 000	23
1987	28 300	16 200	15 500	10 100	21
1988	37 200	22 500	19 100	10 900	20
1989	56 000	27 500	23 900	11 800	27
1990	51 000	24 400	22 500	10 500	30
1991	27 800	15 000	14 200	7 400	22
1992	16 500	10 000	9 500	5 400	16
1993	14 200	8 900	8 300	4 600	17
1994	18 300	12 100	11 100	6 300	16
1995	20 400	13 200	12 400	7 000	16
1996	23 800	15 000	14 100	8 300	17
1997	30 400	18 900	17 700	9 900	18
1998	35 000	19 900	18 900	10 300	21
1999	34 500	20 900	20 000	10 800	19
2000	39 500	24 100	23 200	11 900	20
2001	43 400	25 300	24 600	12 300	21
2002	45 800	26 000	25 200	12 100	22
2003	48 800	26 600	25 900	12 100	24
2004	48 800	27 400	26 300	11 200	24
2005	59 900	32 900	31 300	12 600	24
2006	70 500	38 900	36 900	15 000	25
2007	82 700	44 900	42 600	20 200	25
2008	79 800	45 200	43 000	19 000	24
2009	58 400	33 900	31 900	12 000	23
2010	64 200	38 400	35 400	10 900	21
2011	78 000	45 200	42 900	10 600	22
2012	76 200	42 900	41 300	9 700	24
2013	71 200	39 200	37 800	7 600	24
2004 I	58 700	35 300	26 600	11 400	23
2004 II	58 900	29 000	35 700	15 500	26
2004 III	39 800	23 700	21 900	10 000	23
2004 IV	37 800	21 500	21 000	8 100	22
2005 I	71 700	40 600	31 400	11 700	23
2005 II	67 700	34 700	39 500	16 100	26
2005 III	52 300	29 600	27 800	11 500	23
2005 IV	47 900	26 600	26 500	10 900	24
2006 I	88 500	50 100	38 600	15 800	25
2006 II	76 100	38 200	45 300	18 500	27
2006 III	58 800	34 100	31 500	12 800	24
2006 IV	58 800	33 400	32 000	12 900	22
2007 I	103 800	58 500	46 300	21 500	24
2007 II	87 700	43 500	49 600	24 100	29
2007 III	72 300	41 400	37 100	18 100	25
2007 IV	67 100	36 400	37 200	17 000	24
2008 I	108 800	61 500	49 900	22 200	24
2008 II	86 800	46 100	52 100	23 700	26
2008 III	67 500	41 100	37 500	16 700	21
2008 IV	56 200	31 900	32 500	13 200	21
2009 I	78 400	45 700	37 300	14 000	24
2009 II	63 700	34 200	38 400	15 600	23
2009 III	47 300	28 700	26 300	10 600	21
2009 IV	44 300	26 900	25 700	7 800	22
2010 I	74 900	46 300	36 600	11 000	21
2010 II	68 900	37 000	40 700	13 300	23
2010 III	58 000	36 400	32 500	10 800	20
2010 IV	55 200	33 800	31 800	8 600	19
2011 I	98 300	57 800	45 900	10 500	22
2011 II	85 500	45 800	53 000	13 600	25
2011 III	66 700	40 900	37 600	9 800	21
2011 IV	61 300	36 200	35 000	8 400	20
2012 I	103 400	58 800	49 600	10 500	23
2012 II	85 300	44 500	50 600	12 800	26
2012 III	61 100	36 400	34 200	8 500	23
2012 IV	54 800	31 800	30 900	6 800	21
2013 I	96 000	53 300	44 900	8 500	24
2013 II	77 800	39 200	45 400	9 500	27
2013 III	56 700	33 500	30 800	6 700	23
2013 IV	54 200	30 600	30 000	5 600	22
2014 I	94 700	51 300	42 600	7 400	25
2014 II	74 800	37 100	42 900	9 000	30

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

21. AKTIVOINTIASTEeseen LASKETTAVISSA PALVELUissa
PERSONS COVERED BY SERVICES INCLUDED IN THE ACTIVATION RATE

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Työllistetyt - Number of employed people					Muut työllistetyt Other employed people	Työllistetyt yhteensä Number of employed people Total	Työvoimakoulutus Labour market training	Valmennus Training	Työ-/koulutuskokeilu Work/training trials	Työharjoittelun/työelämävalmennus Traineeship/preparatory training for working life	Vuorotteluvapaa sijaisena As a job alternation substitute	Kuntouttava työtoiminta Rehabilitative work	Omaehtoinen opiskelu Self-motivated studies	Palveluissa yhteensä Participating services Total
	Kunnallinen paikkaus Municipalities' wage subsidy	Yksityis- ja yritysten paikkaus Private companies' wage subsidy	Valtiolle työllistetyt Employed by the State	Startti-rahast Start-up grants	Startti-rahast Start-up grants										
1981	15 000	13 500	6 900	-	1 100	36 500	14 800	-	-	-	-	-	-	-	27 400
1982	17 800	11 000	6 800	-	2 100	37 400	18 100	-	-	-	-	-	-	-	42 400
1983	17 800	11 000	6 800	-	3 100	36 900	17 400	-	-	-	-	-	-	-	54 300
1984	19 400	9 500	6 700	1 200	3 400	36 200	16 000	-	-	-	-	-	-	-	52 200
1985	18 100	7 300	6 000	-	2 200	31 700	15 400	-	-	-	-	-	-	-	47 100
1986	17 800	3 600	6 200	2 500	2 200	35 700	15 900	-	-	-	-	-	-	-	51 500
1987	20 100	4 100	6 700	2 900	1 000	36 800	15 600	-	-	-	-	-	-	-	52 400
1988	19 900	6 400	6 600	2 000	610	34 500	15 600	-	-	-	-	-	-	-	50 100
1989	18 800	5 700	7 400	2 000	280	30 500	16 800	-	-	-	-	-	-	-	47 300
1990	16 400	4 500	7 900	1 500	440	40 300	17 300	-	-	-	-	-	-	-	57 600
1991	20 800	6 400	11 100	1 600	460	52 100	26 300	-	-	-	-	-	-	-	78 400
1992	24 300	12 700	11 900	2 700	480	56 800	27 200	-	-	-	-	-	-	-	84 000
1993	21 500	15 800	11 400	5 100	3 000	66 400	28 400	-	-	-	-	-	-	-	98 400
1994	25 400	19 200	12 000	4 900	5 100	63 600	33 900	-	-	-	-	-	-	-	103 700
1995	27 700	15 600	12 100	3 500	4 800	64 600	42 300	-	-	-	-	-	-	-	118 500
1996	30 500	12 900	10 800	2 800	8 000	62 600	46 800	-	-	-	-	-	-	-	123 400
1997	26 800	14 300	10 800	2 700	8 400	57 000	41 400	-	-	-	-	-	-	-	113 300
1998	17 400	17 000	7 800	2 500	8 400	51 600	38 100	-	-	-	-	-	-	-	105 000
1999	18 100	16 600	5 900	2 200	4 500	43 100	30 900	-	-	-	-	-	-	-	89 200
2000	19 600	17 600	3 200	1 900	3 600	38 500	26 100	-	-	-	-	-	-	-	79 800
2001	14 600	16 200	2 400	1 700	3 300	38 300	26 300	-	-	-	-	-	-	-	78 300
2002	13 600	17 000	2 500	1 800	3 800	39 800	29 900	-	-	-	-	-	-	-	86 500
2003	16 000	18 200	2 000	2 000	3 500	37 900	27 900	-	-	-	-	-	-	-	84 600
2004	16 200	18 600	2 000	3 800	3 200	38 500	29 200	-	-	-	-	-	-	-	84 800
2005	10 700	18 800	2 000	3 800	3 200	38 500	29 200	-	-	-	-	-	-	-	84 800
2006	10 200	18 500	1 900	4 200	3 200	39 000	26 900	-	-	-	-	-	-	-	88 500
2007	9 400	19 500	1 700	4 500	2 700	37 800	27 500	-	-	-	-	-	-	-	87 900
2008	7 500	18 500	1 200	5 000	2 500	33 000	27 100	-	-	-	-	-	-	-	83 600
2009	7 500	16 700	1 200	5 000	2 500	33 000	27 100	-	-	-	-	-	-	-	83 600
2010	8 600	17 800	1 500	5 400	2 800	34 100	32 800	-	-	-	-	-	-	-	100 100
2011	9 000	18 700	1 300	5 600	2 800	35 500	30 200	-	-	-	-	-	-	-	109 100
2012	8 000	18 600	1 300	4 300	2 900	31 800	26 200	-	-	-	-	-	-	-	107 600
2013	8 000	18 600	830	4 300	90	31 800	26 200	-	-	-	-	-	-	-	107 600
2009 I	9 000	16 900	940	5 300	2 700	33 800	27 000	-	-	-	-	-	-	-	83 500
2009 II	9 000	17 300	1 200	5 300	2 700	34 400	26 500	-	-	-	-	-	-	-	84 400
2009 III	7 200	16 000	1 200	4 600	2 600	31 500	26 100	-	-	-	-	-	-	-	83 600
2009 IV	7 200	15 900	1 200	4 600	2 600	31 500	26 100	-	-	-	-	-	-	-	88 700
2010 I	7 900	15 500	1 100	4 900	1 300	30 600	32 700	-	-	-	-	-	-	-	93 900
2010 II	7 700	17 500	1 500	5 400	820	34 000	32 700	-	-	-	-	-	-	-	98 900
2010 III	9 100	16 000	1 500	5 600	810	36 200	33 700	-	-	-	-	-	-	-	98 900
2010 IV	9 100	19 100	1 500	5 600	810	36 200	33 700	-	-	-	-	-	-	-	110 800
2011 I	9 400	18 500	1 300	5 700	840	35 700	34 300	-	-	-	-	-	-	-	111 600
2011 II	9 600	19 600	1 400	5 900	820	37 400	30 700	-	-	-	-	-	-	-	109 900
2011 III	8 600	18 000	1 200	5 300	820	33 800	30 700	-	-	-	-	-	-	-	102 500
2011 IV	8 600	18 000	1 200	5 300	820	33 800	30 700	-	-	-	-	-	-	-	112 500
2012 I	8 400	16 700	890	4 500	790	31 700	29 300	-	-	-	-	-	-	-	111 500
2012 II	9 500	17 500	890	4 900	600	31 900	27 300	-	-	-	-	-	-	-	109 400
2012 III	7 500	16 300	840	4 300	310	29 700	24 300	-	-	-	-	-	-	-	108 700
2012 IV	7 500	16 300	840	4 300	310	29 700	24 300	-	-	-	-	-	-	-	108 700
2013 I	7 500	15 700	510	3 900	180	27 700	26 000	-	-	-	-	-	-	-	103 400
2013 II	9 000	18 200	790	4 200	110	31 300	27 000	-	-	-	-	-	-	-	106 100
2013 III	8 500	20 000	1 000	4 500	20	33 000	27 800	-	-	-	-	-	-	-	120 100
2013 IV	8 500	20 000	1 000	4 500	20	33 000	27 800	-	-	-	-	-	-	-	116 100
2014 I	8 700	20 800	880	4 900	5	35 300	27 400	-	-	-	-	-	-	-	123 200
2014 II	9 000	24 100	1 000	5 100	5	39 200	26 500	-	-	-	-	-	-	-	123 100

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto - Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

22. TYÖVOIMAKOULUTUKSEEN HAKEMUKSIA, KURSSIN ALOITTANEET, SUORITTANEET TAI KESKEYTTÄNEET KUUKAUDEN AIKANA KESKIMÄÄRIN SEKÄ TYÖVOIMAKOULUTUKSESSA OLEVAT KUUKAUDEN LOPUSSA
APPLICATIONS FOR LABOUR MARKET TRAINING AND MONTHLY AVERAGE OF PERSONS WHO STARTED, COMPLETED OR DROPPED-OUT TRAINING AND PERSONS ATTENDING LABOUR MARKET TRAINING AT THE END OF THE MONTH

Vuosi ja neljännes	Koulutukseen hakemuksia	Koulutuksen aloittaneet	Koulutuksen suorittaneet	Koulutuksen keskeyttäneet	Työvoimakoulutuksessa olevat
Year and quarter	Applications for Labour market training	Started training	Completed training	Dropped-out training	On Labour market training
Henkilöä - Persons					
1981	5 400	2 900	2 200	480	14 800
1982	6 000	3 200	2 400	480	16 900
1983	6 000	3 200	2 500	510	18 100
1984	5 000	2 800	2 200	420	17 400
1985	4 800	2 600	1 900	390	16 000
1986	4 700	2 500	2 000	370	15 400
1987	4 800	2 600	2 100	410	15 900
1988	3 700	2 500	2 100	360	15 600
1989	3 800	2 500	2 000	350	15 600
1990	4 300	2 800	2 100	340	16 800
1991	8 000	4 000	3 000	350	17 300
1992	11 600	5 700	4 100	370	26 300
1993	12 100	5 300	4 900	350	27 200
1994	14 300	6 900	5 600	570	28 400
1995	16 100	7 300	5 300	590	33 900
1996	18 200	8 400	7 000	760	42 300
1997	20 500	9 300	8 100	870	46 800
1998	18 100	7 500	6 600	760	41 400
1999	17 600	7 300	6 000	850	38 100
2000	17 000	6 400	5 500	820	30 900
2001	14 100	5 600	4 600	760	26 100
2002	14 300	6 000	4 300	720	26 300
2003	13 600	5 900	4 900	780	29 900
2004	14 900	6 100	5 000	850	30 700
2005	14 400	5 800	5 000	780	29 200
2006	15 400	6 500	5 000	980	26 900
2007	14 600	6 500	5 200	1 100	27 500
2008	13 700	5 900	4 700	1 000	25 000
2009	16 700	6 700	4 900	880	27 900
2010	17 600	7 000	5 300	1 100	32 800
2011	15 400	6 200	5 200	980	30 200
2012	14 000	5 700	4 300	880	27 600
2013	11 500	4 400	3 300	690	26 200
2006 I	20 000	8 400	4 500	1100	28 600
2006 II	8 700	4 100	6 300	1000	26 400
2006 III	16 800	6 700	3 100	800	22 300
2006 IV	16 200	6 700	6 100	1000	30 200
2007 I	20 200	9 100	5 100	1 300	31 100
2007 II	9 000	4 400	6 700	1 100	27 400
2007 III	14 700	6 400	3 300	850	22 300
2007 IV	14 700	6 100	5 600	1100	28 900
2008 I	19 100	8 000	4 400	1 100	28 200
2008 II	8 000	4 000	6 300	1 100	24 100
2008 III	13 900	6 100	2 800	850	20 800
2008 IV	13 600	5 400	5 200	1000	26 800
2009 I	18 800	7 900	3 900	970	27 700
2009 II	10 000	4 500	6 100	890	26 500
2009 III	17 700	7 000	3 000	710	24 400
2009 IV	20 200	7 300	6 700	970	32 800
2010 I	24 300	9 200	4 600	1 100	33 700
2010 II	11 500	5 100	6 800	1 200	32 700
2010 III	17 500	7 300	3 400	990	29 000
2010 IV	17 000	6 500	6 600	1 200	35 900
2011 I	20 300	8 500	4 800	1 100	34 300
2011 II	10 000	4 200	6 800	1 100	30 700
2011 III	15 500	6 200	3 200	830	25 100
2011 IV	16 000	5 900	5 900	930	30 700
2012 I	18 200	7 600	4 100	980	29 300
2012 II	8 400	3 800	5 400	860	27 300
2012 III	14 100	5 700	2 500	760	24 300
2012 IV	15 200	5 500	5 100	900	29 600
2013 I	13 700	5 400	3 200	770	27 200
2013 II	8 000	3 200	3 900	760	26 000
2013 III	13 000	4 800	2 200	620	23 900
2013 IV	11 400	4 000	3 800	630	27 600
2014 I	15 400	6 100	2 700	810	27 400
2014 II	9 000	3 300	4 400	710	26 500

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

23. TYÖTTÖMIEN TOIMEENTULOTURVA
UNEMPLOYMENT SECURITY

Vuosi ja neljännes	Työttömät työnhakijat	Työttömät kassan jäsenet	Työttömyyspe- ¹ ruspäivärahan saajat	Työmarkkina- ¹ tuen saajat	Työttömyyseläkkeellä olevat
<i>Year and quarter</i>	<i>Unemployed jobseekers</i>	<i>Unemployed members of insurance funds</i>	<i>Recipients of¹ basic unemployment allowance</i>	<i>Recipients of¹ labour market support</i>	<i>Recipients of unemployment pension</i>
Henkilöä - Persons					
1971	44 100	23 700	1 700	-	300
1972	59 500	28 100	9 500	-	500
1973	50 200	24 500	7 600	-	1 000
1974	40 100	20 600	4 500	-	1 300
1975	50 900	27 800	5 900	-	1 300
1976	80 200	41 000	16 900	-	1 600
1977	132 500	59 300	37 300	-	1 900
1978	175 200	71 500	61 200	-	3 800
1979	150 300	54 900	56 600	-	6 700
1980	109 500	37 400	42 400	-	13 200 ³
1981	115 400	49 600 ²	44 200	-	16 800
1982	138 100	61 600	53 000	-	21 600
1983	143 900	64 700	55 500	-	30 000
1984	135 300	60 100	51 400	-	41 000
1985	141 400	64 000	71 000 ⁴	-	50 200
1986	150 700	70 800	73 600	-	61 400
1987	140 500	42 500	72 800	-	68 800
1988	127 600	56 900	59 600	-	68 700
1989	103 400	46 900	39 200	-	65 200
1990	103 200	47 500	35 500	-	59 300
1991	213 200	109 500	87 700	-	52 000
1992	363 100	194 400	150 500	-	46 500
1993	482 200	268 200	195 900	-	45 500
1994	494 200	264 000	165 300	53 300	44 800
1995	466 000	238 700	76 400	142 700	39 800
1996	448 000	237 100	28 700	178 300	37 900
1997	409 000	208 500	25 500	173 300	41 100
1998	372 400	169 900	19 200	180 500	44 900
1999	348 100	150 000	16 700	175 900	48 000
2000	321 100	135 700	15 900	159 600	50 900
2001	302 200	122 400	15 800	153 500	52 700
2002	294 000	118 200	17 200	150 600	54 700
2003	288 800	121 600	19 100	144 400	53 000
2004	288 400	124 800	20 600	141 900	50 700
2005	275 300	122 100	19 800	134 200	47 600
2006	247 900	109 000	18 000	121 600	46 300
2007	215 800	91 700	15 600	105 200	46 100
2008	202 900	80 400	15 800	94 100	48 200
2009	264 800	114 200	25 600	103 000	49 800
2010	264 800	117 000	28 500	109 800	47 500
2011	243 900	107 000	25 000	115 200	37 700
2012	253 200	108 200	25 700	124 600	27 500
2013	294 100 ⁵	128 600 ⁵	29 000	145 000	16 300
2008 I	207 700	86 900	16 100	99 200	47 700
2008 II	194 400	75 800	14 400	93 000	47 900
2008 III	200 500	75 300	15 200	91 100	48 500
2008 IV	209 000	83 700	17 500	92 900	49 000
2009 I	247 900	106 100	24 000	98 600	49 400
2009 II	253 200	108 100	24 800	100 600	49 700
2009 III	274 000	115 600	25 900	104 500	49 900
2009 IV	281 100	127 100	27 700	108 200	50 200
2010 I	284 500	129 800	31 400	111 200	50 100
2010 II	263 000	113 600	28 100	108 500	49 000
2010 III	260 700	110 700	27 000	108 400	46 900
2010 IV	251 000	113 900	27 700	111 200	43 900
2011 I	257 500	119 800	28 300	115 000	41 300
2011 II	238 900	103 700	24 100	112 900	38 700
2011 III	241 800	100 800	23 100	114 600	36 500
2011 IV	237 300	103 800	24 300	118 300	34 300
2012 I	252 700	112 200	26 800	123 600	31 800
2012 II	242 500	100 600	24 200	121 600	28 800
2012 III	254 400	103 400	24 500	123 800	26 000
2012 IV	263 000	116 800	27 300	129 400	23 300
2013 I	290 100	130 300	30 700	140 100	20 600
2013 II	283 400	121 300	27 800	141 400	17 800
2013 III	297 900 ⁵	125 700 ⁵	27 600	146 000	14 800
2013 IV	305 100	137 200	29 800	152 500	12 100
2014 I	322 300	147 700	34 200	160 900	9 600
2014 II	315 600	138 200	8 800

1. Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - According to the statistics of the Social Insurance Institution.

2. Vuoteen 1980 asti työttömyyskassatodistuksen saajat. - Up to 1980 recipients of certificates for unemployment insurance funds.

3. Vuoteen 1979 asti Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - Up to 1979 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

4. Vuoteen 1984 asti työttömyyskorvauksen saajat. Vuodesta 1985 alkaen Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. Since 1985 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

5. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

24. SIIRTOLAISUUS
MIGRATIONS TO AND FROM FINLAND

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Maahan muuttaneet <i>Immigrants</i>		Maasta muuttaneet <i>Emigrants</i>		Nettomaahanmuutto
	Yhteensä	Pohjoismaista	Yhteensä	Pohjoismaihin	Net immigration
	<i>Total</i>	<i>From Nordic countries</i>	<i>Total</i>	<i>To Nordic countries</i>	
Henkilöä - <i>Persons</i>					
1981	15 800	13 000	10 000	7 500	5 700
1982	14 700	11 800	7 400	5 200	7 300
1983	13 600	10 200	6 800	4 600	6 800
1984	11 700	8 500	7 500	5 100	4 200
1985	10 500	7 500	7 700	5 400	2 700
1986	9 900	6 800	8 300	5 900	1 700
1987	9 100	5 800	8 500	5 900	670
1988	9 700	6 000	8 400	6 000	1 300
1989	11 200	6 500	7 400	5 100	3 800
1990	13 600	6 600	6 500	4 500	7 100
1991	19 000	5 200	6 000	3 800	13 000
1992	14 600	3 700	6 100	3 500	8 500
1993	14 800	3 300	6 400	3 400	8 400
1994	11 600	3 400	8 700	4 100	2 900
1995	12 200	3 900	9 000	4 000	3 300
1996	13 300	4 300	10 600	4 000	2 700
1997	13 600	4 000	9 900	4 600	3 700
1998	14 200	4 500	10 800	5 200	3 400
1999	14 700	4 600	12 000	5 500	2 800
2000	16 900	4 700	14 300	5 500	2 600
2001	19 000	5 000	13 200	5 300	5 800
2002	18 100	4 700	12 900	5 200	5 200
2003	17 800	4 900	12 100	4 800	5 800
2004	20 300	5 000	13 700	4 200	6 700
2005	21 400	5 100	12 400	4 300	9 000
2006	22 500	4 500	12 100	4 100	10 300
2007	26 000	4 400	12 400	4 100	13 600
2008	29 100	4 900	13 700	4 200	15 500
2009	26 700	4 500	12 200	3 800	14 500
2010	25 600	3 900	11 900	3 800	13 700
2011	29 500	4 400	12 700	3 800	16 800
2012	31 300	3 700	13 800	3 700	17 400
2013*	30 300	3 350	13 300	3 800	17 000
2004 I	4 300	1 100	3 200	920	1 000
II	5 200	1 300	3 000	780	2 200
III	6 500	1 600	4 600	1 700	1 900
IV	4 400	1 000	2 900	760	1 500
2005 I	4 300	960	2 800	940	1 500
II	5 500	1 500	2 500	780	3 000
III	6 800	1 600	4 300	1 800	2 500
IV	4 700	1 100	2 700	780	2 000
2006 I	4 800	1 000	2 700	910	2 200
II	5 400	1 300	2 400	740	3 000
III	7 100	1 400	4 200	1 700	2 900
IV	5 100	890	2 800	790	2 300
2007 I	5 300	950	2 800	820	2 400
II	6 100	1 200	2 700	820	3 300
III	8 500	1 400	4 200	1 600	4 300
IV	6 200	900	2 600	860	3 500
2008 I	6 600	1 100	2 900	990	3 600
II	7 100	1 400	2 800	700	4 200
III	9 400	1 500	5 100	1 700	4 300
IV	6 100	900	2 800	810	3 300
2009 I	6 300	1 200	2 900	850	3 400
II	6 300	1 200	2 700	780	3 500
III	8 400	1 300	3 900	1 500	4 400
IV	5 800	810	2 600	710	3 100
2010 I	5 300	770	2 600	880	2 700
II	5 900	1 000	2 400	690	3 500
III	8 500	1 300	4 200	1 500	4 300
IV	5 900	860	2 700	720	3 200
2011 I	6 200	1 000	2 800	890	3 400
II	6 700	1 100	2 700	660	4 000
III	9 800	1 400	4 300	1 600	5 400
IV	6 800	830	2 800	700	4 000
2012 I	6 400	780	3 000	810	3 300
II	7 100	970	3 100	620	4 000
III	10 300	1 200	4 800	1 600	5 600
IV	7 400	760	2 900	680	4 500
2013* I	6 900	750	3 100	910	3 800
II	7 000	940	2 700	630	4 300
III	9 900	1 000	4 700	1 600	5 200
IV	6 600	630	2 800	630	3 800
2014* I	6 300	930	3 400	1 200	2 900
II	6 600	940	2 800	670	3 800

* Ennakkotieto - Preliminary data

Lähde : Tilastokeskus, Väestötilasto - Source: Statistics Finland, Population statistics

25. TYÖTTÖMYYSASTEET ERÄISSÄ OECD-MAISSA
UNEMPLOYMENT RATES IN SOME OECD COUNTRIES

Vuosi ja neljännes	Suomi	Ruotsi	Norja	Tanska	Itävalta	Ranska
	<i>Finland</i>	<i>Sweden</i>	<i>Norway</i>	<i>Denmark</i>	<i>Austria</i>	<i>France</i>
Year and quarter	Prosenttia - Per cent					
1991	6,6	2,9	5,5	10,5	5,8	9,4
1992	11,7	5,3	5,9	11,2	6,0	10,3
1993	16,3	8,2	6,0	12,3	6,8	11,7
1994	16,6	8,0	5,4	12,1	6,5	12,3
1995	15,2	7,7	4,9	10,2	6,6	11,6
1996	14,4	8,0	4,8	8,7	7,0	12,3
1997	12,4	8,0	4,1	7,8	7,1	12,5
1998	11,4	6,5	3,2	6,5	7,2	11,6
1999	10,2	5,6	3,2	5,6	6,7	10,8
2000	9,8	4,7	3,5	5,3	5,8	9,5
2001	9,1	4,0	3,6	5,1	6,1	8,7
2002	9,1	4,0	3,9	5,1	6,9	9,1
2003	9,0	4,9	4,5	5,5 ¹	4,3 ¹	9,9 ¹
2004	8,8	5,5	4,5	5,7	5,0	8,9
2005	8,3	7,3	4,5	4,8	5,2	9,3
2006	7,7	7,1	3,4	3,9	4,7	9,3
2007	6,9	6,1	2,6	3,8	4,4	8,4
2008	6,4	6,2	2,5	3,4	3,8	7,8
2009	8,2	8,3	3,1	6,0	4,8	9,5
2010	8,4	8,4	3,5	7,5	4,4	9,8
2011	7,8	7,8	3,3	7,6	4,1	9,6
2012	7,7	8,0	3,2	7,5	4,4	9,8
2013	8,2	8,0	3,5	7,0	4,9	10,3
2013 I	8,1	8,1	3,6	7,2	4,9	10,8
2013 II	8,1	8,0	3,4	7,0	4,7	10,8
2013 III	8,1	7,9	3,5	7,0	5,0	10,3
2013 IV	8,3	8,0	3,5	6,9	5,0	10,2
2014 I	8,4	8,1	3,4	6,8	4,9	10,2
2014 II	8,7	8,0	..	6,4	4,9	10,1

Vuosi ja neljännes	Saksa	Iso-Britannia	USA	Kanada	Japani	Australia
	<i>Germany</i>	<i>United Kingdom</i>	<i>USA</i>	<i>Canada</i>	<i>Japan</i>	<i>Australia</i>
Year and quarter	Prosenttia - Per cent					
1991	7,3	8,0	6,7	10,4	2,1	9,6
1992	7,7	9,7	7,4	11,3	2,2	10,8
1993	8,9	10,3	6,8	11,3	2,5	10,9
1994	9,6	9,3	6,1	10,4	2,9	9,7
1995	9,4	8,0	5,6	9,6	3,1	8,5
1996	10,4	7,3	5,4	9,7	3,4	8,5
1997	11,5	5,3	4,9	9,2	3,4	8,3
1998	11,1	4,5	4,5	8,3	4,1	7,7
1999	10,5	4,2	4,2	7,6	4,7	7,0
2000	9,6	3,6	4,0	6,8	4,7	6,3
2001	9,4	5,1 ¹	4,7	7,2	5,0	6,8
2002	9,8	5,2	5,8	7,7	5,4	6,4
2003	10,5	5,0	6,0	7,6	5,3	6,1
2004	10,6	4,8	5,5	7,2	4,7	5,5
2005	10,6 ¹	4,8	5,1	6,8	4,4	5,0
2006	9,8	5,4	4,6	6,3	4,1	4,8
2007	8,4	5,3	4,6	6,0	3,9	4,4
2008	7,3	5,6	5,8	6,1	4,0	4,2
2009	7,7	7,6	9,3	8,3	5,1	5,6
2010	7,1	7,8	9,6	8,0	5,1	5,2
2011	6,0	8,0	9,0	7,5	4,6	5,1
2012	5,5	7,9	8,1	7,2	4,4	5,2
2013	5,3	7,5	7,4	7,1	4,0	5,7
2013 I	5,4	7,8	7,7	7,1	4,2	5,5
2013 II	5,3	7,7	7,6	7,1	4,0	5,6
2013 III	5,3	7,5	7,2	7,1	4,0	5,7
2013 IV	5,2	7,1	7,0	7,0	3,9	5,8
2014 I	5,2	6,7	6,7	7,0	3,6	5,9
2014 II	5,1	..	6,2	7,0	3,6	5,9

Vuodesta 2005 lähtien kaikkien maiden tiedot ovat kausitasoitettuja lukuja työvoimatutkimuksesta. - From 2005 all figures are seasonally adjusted figures from Labour force survey.

1. Lähde muuttunut rekisteröidystä työttömyydestä työvoimatutkimukseen. - Source changed from registered unemployment to Labour Force Survey.

Lähde: OECD - Source: OECD

26. TYÖVOIMA ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
LABOUR FORCE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district										Lappi	Ahvenanmaa				
	Whole country	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	Keskisuomi			Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Päijätänmaa	Kainuu
1 000 henkilöä - persons																	
1991	2 544	690	227	123	184	218	163	86	124	83	123	96	120	164	44	98	
1992	2 499	685	225	117	180	212	160	85	121	81	122	95	115	165	41	95	
1993	2 476	677	221	119	180	213	159	81	118	79	120	95	115	162	41	96	
1994	2 481	683	224	118	172	216	157	80	117	79	120	94	112	164	42	93	
1996	2 490	704	229	117	173	214	156	79	116	78	122	94	115	166	42	91	
1997	2 484	710	229	117	172	216	151	77	112	77	117	93	114	166	42	91	
1998	2 507	725	234	116	173	218	153	75	112	77	119	92	115	168	41	89	
1999	2 557	752	238	115	179	224	153	76	115	77	119	92	115	172	40	90	
2000	2 588	772	241	115	180	227	152	77	116	77	120	90	118	173	40	90	
2001	2 605	784	241	114	181	227	152	75	115	78	126	90	119	176	40	89	
2002	2 604	790	244	112	179	229	152	74	114	78	124	90	119	178	39	88	
2003	2 600	788	244	112	180	226	151	74	115	76	125	89	117	179	38	86	
2004	2 594	788	240	110	178	230	150	74	115	75	124	90	118	178	38	86	
2005	2 620	798	246	110	178	234	151	73	116	77	125	90	119	181	39	84	
2006	2 648	810	251	109	178	234	150	74	116	78	128	92	120	182	39	85	
2007	2 675	824	252	110	181	242	150	72	114	77	130	93	122	185	38	83	
2008	2 703	840	255	112	183	243	151	71	115	76	129	93	124	188	38	85	
2009	2 678	837	251	109	179	245	149	69	115	74	131	92	122	185	37	84	
2010	2 672	836	232	108	182	244	146	69	117	77	128	92	120	185	36	84	15
2011	2 682	843	233	106	180	247	148	69	116	78	129	93	120	186	36	84	15
2012	2 690	852	235	107	182	248	143	70	116	75	127	93	122	186	36	83	16
2013	2 676	853	232	106	176	245	140	71	117	75	125	92	121	189	35	83	16
2008 I	2 650	828	251	108	180	236	147	70	114	74	124	91	123	185	37	83	
2008 II	2 776	855	261	117	188	250	156	75	119	77	131	97	129	196	40	87	
2008 III	2 717	835	258	112	183	248	154	72	114	77	133	94	126	186	38	88	
2008 IV	2 669	843	250	110	179	239	149	68	113	75	127	91	120	184	37	83	
2009 I	2 660	828	255	108	176	236	150	68	114	74	130	89	120	181	37	83	
2009 II	2 711	854	261	113	182	249	154	73	115	76	134	96	130	192	40	89	
2009 III	2 679	834	248	109	183	249	149	68	115	73	131	95	120	187	37	83	
2009 IV	2 623	830	244	105	174	238	142	66	112	74	129	89	118	181	37	83	
2010 I	2 632	827	228 ¹	106	177	241	145	69	115	76	124	92	116	181	36	86	15 ¹
2010 II	2 748	857	246	112	186	253	151	70	116	78	129	95	127	193	36	87	16
2010 III	2 686	837	235	108	183	246	147	70	118	80	130	95	127	193	36	87	16
2010 IV	2 621	826	226	105	181	236	142	66	116	76	130	89	117	180	37	80	15
2011 I	2 635	828	229	104	176	241	146	66	113	77	124	92	117	185	37	84	15
2011 II	2 761	860	238	111	187	252	153	71	119	79	135	97	124	194	36	90	15
2011 III	2 697	842	233	109	180	252	150	70	116	79	133	92	121	184	37	87	15
2011 IV	2 637	839	229	101	177	244	144	70	115	75	125	91	118	181	36	76	15
2012 I	2 644	845	230	108	180	246	139	68	111	72	124	94	118	179	35	79	15
2012 II	2 742	858	242	109	187	257	154	72	118	77	134	96	125	194	37	89	16
2012 III	2 721	852	239	108	186	250	148	72	117	76	127	92	124	191	37	85	16
2012 IV	2 633	840	228	106	176	237	141	69	116	75	122	91	119	182	35	81	16
2013 I	2 640	844	235	106	173	240	136	70	114	74	123	91	119	185	32	82	15
2013 II	2 758	875	242	108	181	252	145	73	118	77	129	96	124	197	37	86	16
2013 III	2 681	849	231	105	176	248	142	71	120	76	125	92	121	188	36	84	16
2013 IV	2 625	844	223	105	173	240	138	69	117	71	123	89	120	186	34	79	15
2014 I	2 632	847	226	103	170	242	139	66	114	75	125	92	120	183	34	79	16
2014 II	2 755	880	235	106	183	251	145	70	123	75	133	97	124	197	36	83	17

1. Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen alueeseen, mutta vuodesta 2010 lähtien se llistoidaan erikseen.

Until 2009 Ahvenanmaa included into Varsinais-Suomi, but from 2010 it will be presented separately.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

27. TYÖLLISET ELINKENO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district														Lappi	Ahvenanmaa
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	Keskisuomi	Etä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P-Pohjanmaa	Kainuu		
1 000 henkilöä - persons																	
1991	2 375	660	216	113	171	202	151	79	115	75	112	89	112	150	40	90	
1992	2 206	623	203	101	156	184	141	74	106	69	104	84	104	142	34	80	
1993	2 048	585	187	97	144	174	132	67	96	62	95	78	97	128	32	74	
1994	2 054	584	190	99	142	177	129	66	95	63	96	79	97	130	33	73	
1995	2 099	609	194	98	144	180	132	66	96	63	97	80	97	136	33	73	
1996	2 127	625	197	99	145	178	133	66	96	65	99	80	101	140	32	72	
1997	2 170	643	205	101	149	188	132	67	94	63	99	79	105	140	32	73	
1998	2 222	670	212	101	152	193	133	65	96	65	101	81	105	143	34	71	
1999	2 266	704	219	101	159	201	133	66	101	65	103	81	105	149	34	75	
2000	2 335	723	223	102	161	204	135	66	102	65	106	81	107	153	33	74	
2001	2 367	741	222	102	163	206	138	65	100	66	111	82	110	155	33	74	
2002	2 372	744	226	102	163	207	138	66	101	66	111	82	111	155	32	74	
2003	2 365	737	220	99	164	203	136	67	102	64	111	82	109	159	32	72	
2004	2 365	737	220	99	163	210	136	66	103	64	109	83	109	159	31	72	
2005	2 401	750	230	100	162	214	137	65	104	67	110	84	111	163	32	72	
2006	2 444	767	235	101	164	216	136	65	105	70	115	86	112	164	32	74	
2007	2 492	782	237	103	169	227	138	66	106	67	119	88	116	170	32	74	
2008	2 531	800	241	105	172	226	141	65	106	67	118	88	118	172	34	77	
2009	2 457	784	233	101	164	220	135	62	102	65	116	85	114	167	34	74	
2010	2 447	783	213	98	165	220	131	64	105	68	116	84	112	166	33	74	
2011	2 474	793	214	100	166	223	133	64	104	68	117	86	113	170	33	75	
2012	2 483	798	217	99	169	225	133	63	106	66	115	87	115	168	32	75	
2013	2 457	796	212	98	162	222	128	63	108	65	112	85	114	170	31	74	
2008 I II III IV	2 474	790	238	102	169	220	135	62	103	64	113	86	116	170	32	74	
	2 574	807	245	108	175	230	144	68	106	68	121	91	121	174	37	77	
	2 566	806	244	106	173	232	144	68	107	70	124	90	121	174	34	81	
	2 509	806	236	104	169	224	139	64	107	68	116	86	115	168	32	74	
2009 I II III IV	2 448	782	238	101	164	216	137	62	101	64	115	83	114	166	32	73	
	2 497	790	238	104	166	227	139	65	103	65	117	87	119	168	33	76	
	2 476	786	232	102	169	224	137	62	104	65	118	86	114	168	35	75	
	2 408	779	224	96	159	214	129	60	101	65	115	83	110	165	34	73	
2010 I II III IV	2 388	771	208 ¹	95	158	215	129	62	102	65	110	84	107	162	32	74	
	2 485	791	217	99	167	226	135	65	105	67	115	86	117	170	33	75	
	2 490	790	217	100	167	226	133	66	106	70	120	86	116	169	34	76	
	2 426	779	210	99	167	214	127	62	107	69	117	82	110	163	33	73	
2011 I II III IV	2 408	779	209	97	160	216	128	62	101	67	110	84	108	165	33	74	
	2 517	807	219	103	171	225	135	65	104	69	120	87	114	172	32	79	
	2 514	793	216	103	168	229	138	65	105	69	122	88	116	173	35	78	
	2 456	794	212	96	164	224	132	65	104	67	115	85	112	169	33	70	
2012 I II III IV	2 432	794	213	99	162	225	128	62	103	62	112	87	109	159	32	71	
	2 524	805	220	100	171	232	134	64	106	68	121	89	117	171	33	78	
	2 529	802	223	99	174	226	138	66	107	68	118	87	118	176	33	78	
	2 448	791	212	100	167	217	131	62	107	67	111	85	115	166	29	73	
2013 I II III IV	2 408	790	209	97	158	216	124	62	104	63	109	84	112	166	28	72	
	2 508	810	218	98	167	228	128	64	109	66	115	85	115	174	33	76	
	2 490	796	213	98	164	226	132	66	111	68	116	85	116	173	33	78	
	2 422	788	206	98	161	218	127	61	108	64	110	83	115	167	30	71	
2014 I II	2 394	786	206	95	156	218	122	58	105	64	111	82	110	165	29	72	
	2 490	810	210	97	165	226	130	64	111	67	115	88	116	174	29	72	

1. Katso alaville taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

28. TYÖLLISYYSASTEET ELINKIENO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
EMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussalue - Administrative district														Ahvenanmaa	
	Whole country	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Karjala	Keskisuomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Lappi		
Prosenttia - Per cent																	
1991	70,0	75,8	72,0	67,0	70,1	69,6	66,6	66,7	66,9	64,2	66,0	68,3	70,5	66,1	62,0	65,8	
1992	64,7	69,9	62,9	60,4	63,9	62,7	59,0	57,3	55,6	53,4	57,7	59,6	61,9	56,6	52,3	50,0	
1993	61,6	66,9	60,7	58,5	60,9	56,7	59,0	57,3	55,3	53,4	56,4	59,6	62,4	56,5	52,8	50,4	
1994	59,9	64,1	58,0	56,7	58,7	60,2	57,8	57,1	55,3	53,8	56,4	60,6	61,2	55,7	52,4	50,4	
1995	61,1	66,9	64,1	58,7	60,6	60,3	59,5	57,7	56,3	54,0	57,0	60,6	61,2	57,8	53,2	53,9	
1996	61,9	67,9	64,8	60,2	60,8	60,4	60,2	57,7	56,4	55,2	57,7	61,3	63,3	59,4	51,9	53,4	
1997	62,9	68,9	66,8	61,7	62,3	63,2	60,2	58,8	55,5	54,7	57,3	61,3	64,4	59,4	51,2	54,4	
1998	64,1	70,8	67,8	62,8	63,1	64,8	61,0	58,1	56,6	56,8	58,8	63,2	65,6	60,1	55,1	53,6	
1999	66,0	73,4	69,3	63,2	66,0	67,0	61,5	59,3	60,0	56,9	59,6	64,0	65,1	62,1	56,4	57,0	
2000	66,9	74,3	70,2	64,6	66,5	67,5	62,6	60,6	61,3	57,2	61,0	64,2	67,0	63,3	54,6	57,2	
2001	67,7	75,3	70,0	64,7	67,5	68,0	64,2	60,1	59,8	58,6	62,8	64,8	69,1	63,7	56,5	57,8	
2002	67,7	74,9	70,6	65,2	67,7	67,8	63,6	61,1	60,4	58,6	62,2	65,1	69,5	63,4	56,1	55,2	
2003	67,3	73,5	68,0	65,9	68,1	66,1	64,0	63,0	61,6	57,4	62,5	65,8	68,3	64,5	55,3	57,9	
2004	67,2	73,2	68,3	64,6	67,6	67,9	64,1	63,1	62,1	57,4	61,2	66,1	68,9	64,2	54,3	60,2	
2005	68,0	73,9	71,1	66,2	66,9	68,1	65,0	63,0	63,3	60,0	61,5	66,8	69,8	65,1	56,9	58,1	
2006	68,9	74,7	72,6	66,8	67,6	68,2	64,7	62,7	63,8	62,6	64,5	68,4	70,6	65,2	58,0	59,9	
2007	69,9	75,3	72,7	68,8	69,0	71,1	65,9	64,3	62,5	60,3	66,1	69,6	72,4	67,2	59,9	62,3	
2008	70,6	76,0	73,4	70,7	69,5	69,9	67,2	64,8	64,7	60,9	65,6	70,0	73,6	67,7	61,9	63,3	
2009	68,3	73,9	70,7	67,9	66,6	67,5	64,8	62,3	62,2	58,9	64,2	67,5	70,7	65,0	62,2	60,5	
2010	67,8	73,2	68,3	66,2	66,7	67,3	62,9	63,8	63,7	61,6	63,9	66,8	69,9	64,1	61,8	60,7	
2011	68,6	73,9	68,5	67,8	66,9	68,1	64,6	65,2	63,6	62,1	64,6	68,5	70,4	65,4	63,5	61,9	
2012	69,0	73,7	69,7	67,8	68,7	68,5	65,9	65,2	65,4	60,9	63,9	69,3	72,0	64,9	61,3	80,7	
2013	68,5	73,0	68,2	68,0	66,8	67,8	63,9	65,8	67,1	60,9	62,8	69,3	72,6	65,8	60,8	78,7	
2008	I	69,1	75,3	72,7	68,6	68,7	68,1	64,7	62,9	57,1	62,6	67,4	71,9	67,1	57,6	60,4	
	II	71,9	76,8	74,7	72,3	70,9	71,2	68,9	65,6	61,1	67,1	71,8	75,5	69,4	67,2	62,0	
	III	71,6	75,7	74,6	71,7	70,0	71,7	68,9	66,7	65,2	64,0	68,7	72,0	68,3	62,7	66,1	
	IV	69,9	76,2	71,5	70,0	68,3	68,8	66,4	63,7	65,1	61,5	64,0	69,0	71,5	66,0	59,9	
2009	I	68,1	73,9	72,2	67,7	66,3	66,5	65,5	62,2	61,4	57,9	63,6	65,7	64,9	59,4	58,4	
	II	69,4	74,5	72,4	69,7	67,6	69,6	66,2	64,7	59,1	64,8	68,9	73,3	65,6	61,7	62,0	
	III	68,9	74,0	70,4	69,3	68,3	68,5	65,6	61,9	59,6	65,1	68,8	70,9	65,4	64,7	61,1	
	IV	66,9	73,2	67,7	65,1	64,4	65,4	62,1	60,4	58,9	58,9	63,5	66,3	68,2	64,3	62,9	
2010	I	66,1	72,3	66,8 ¹	63,7	63,8	65,6	61,9	61,2	58,9	60,9	66,4	66,2	62,8	59,1	59,9	74,9 ¹
	II	68,8	74,0	69,4	66,4	68,6	69,3	64,7	65,2	63,6	63,6	67,8	73,1	65,6	61,4	61,1	
	III	68,9	73,6	69,3	67,7	67,0	68,9	63,8	66,0	64,4	66,4	67,6	72,3	65,3	64,2	67,2	
	IV	67,3	72,7	67,5	67,1	67,4	65,5	61,2	62,9	64,8	63,1	64,7	65,3	68,2	62,7	59,7	
2011	I	66,8	72,8	67,0	65,7	64,2	66,0	61,8	63,2	61,9	60,8	60,7	66,9	63,6	62,9	60,7	
	II	69,7	75,2	69,8	69,6	69,2	68,5	64,7	63,7	62,9	66,6	69,5	71,3	66,2	61,6	64,7	
	III	69,8	73,8	69,4	70,4	68,2	69,5	67,3	65,6	65,0	67,7	70,0	72,7	66,8	65,9	64,4	
	IV	68,2	73,7	67,9	65,6	66,2	68,2	64,7	66,3	63,8	61,3	63,6	67,7	70,5	64,9	57,7	
2012	I	67,5	73,6	68,2	67,3	65,7	68,8	63,1	63,3	57,4	61,6	68,3	68,0	61,2	61,4	58,7	
	II	70,0	74,0	70,8	68,0	69,6	68,2	66,2	65,4	62,2	66,8	70,2	73,5	66,1	63,1	64,5	
	III	70,3	74,0	71,4	68,0	68,4	68,7	67,0	66,2	62,4	65,5	70,4	74,0	68,1	63,8	80,4	
	IV	68,1	72,9	68,5	68,0	68,4	66,0	65,6	64,1	66,4	61,6	61,5	68,2	72,4	64,2	79,8	
2013	I	67,0	72,7	67,3	67,1	64,4	65,8	62,4	63,5	58,5	60,6	68,3	70,2	64,1	55,2	59,9	
	II	69,9	74,5	70,3	68,6	68,9	69,9	63,8	67,2	61,2	64,2	72,0	73,3	67,1	62,7	79,8	
	III	69,5	72,9	68,7	68,4	67,3	68,9	65,8	68,7	69,1	64,4	69,7	74,4	67,3	65,6	80,2	
	IV	67,6	72,1	66,7	68,0	66,6	66,4	63,8	63,7	67,5	60,2	61,9	67,3	72,8	64,6	60,5	
2014	I	66,9	71,9	66,7	66,3	64,5	66,3	61,1	61,2	60,3	62,6	67,9	69,7	63,5	56,9	79,4	
	II	69,6	74,0	68,3	68,0	68,4	69,0	65,7	69,6	63,0	64,8	72,1	73,7	66,6	61,0	83,6	

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussalue - Administrative district								
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala
Year and quarter	Avoimia työpaikkoja - Vacancies								
1991	3 100	1 100	560	1 000	910	730	590	1 900	510
1992	1 300	550	350	530	460	330	250	1 200	240
1993	1 100	490	190	400	470	240	130	1 500	160
1994	1 300	730	410	470	720	370	160	990	360
1995	1 700	770	440	570	710	520	200	810	390
1996	2 200	910	570	800	740	610	320	1 000	370
1997	3 500	1 300	950	1 000	1 100	750	540	1 100	360
1998	5 400	1 400	920	1 300	1 300	980	500	1 100	450
1999	3 900	1 400	770	1 100	1 100	880	480	970	430
2000	5 200	1 800	760	1 200	1 300	950	450	960	490
2001	5 800	2 000	890	1 300	1 700	1 100	550	1 300	580
2002	6 700	2 200	1 300	1 400	1 800	1 300	590	1 100	560
2003	7 100	2 900	1 100	1 500	1 900	1 500	660	1 200	530
2004	7 100	2 500	1 200	1 400	1 900	1 400	580	1 100	660
2005	9 300	3 100	1 700	1 900	2 400	1 700	720	1 200	680
2006 ²	10 700	3 000	1 700	2 000	2 600	2 000	700	1 400	900
2007	13 100	3 400	1 700	2 700	3 100	2 100	940	1 700	910
2008	11 300	2 900	1 500	2 400	2 800	1 800	910	1 500	760
2009	7 100	1 800	1 200	1 900	1 900	1 400	740	1 200	550
2010	7 800	1 800 ¹	1 100	2 000	2 000	1 300	840	1 200	610
2011	10 700	2 400	1 300	2 300	2 700	1 700	1 000	1 500	740
2012	10 900	2 300	1 300	2 200	2 800	1 800	880	1 500	760
2013	10 900	2 300	1 200	1 900	2 700	1 700	860	1 400	780
2003 I	9 300	4 200	1 900	2 100	3 300	3 000	1 000	1 300	930
II	6 500	4 200	1 000	1 600	1 800	1 200	820	2 100	580
III	6 800	1 700	800	1 100	1 500	900	480	690	320
IV	5 800	1 400	760	1 100	1 100	920	330	560	300
2004 I	8 300	3 700	2 300	2 100	3 100	2 800	940	1 500	1 200
II	6 700	2 700	1 100	1 500	1 700	1 000	680	1 600	660
III	6 800	1 900	700	1 000	1 600	800	380	680	420
IV	6 700	1 800	760	970	1 400	830	300	660	370
2005 I	10 800	4 200	2 500	2 600	3 900	3 400	1 300	1 800	940
II	8 800	3 100	1 600	2 800	2 200	1 300	800	1 300	800
III	9 200	2 900	1 500	1 200	1 900	1 100	510	840	530
IV	8 500	2 300	1 100	980	1 800	910	300	700	440
2006 ² I	13 700	4 500	2 500	2 700	3 700	4 000	1 100	2 100	1 700
II	9 800	2 800	2 000	2 200	2 200	1 700	820	1 400	840
III	9 800	2 600	1 300	1 600	2 200	1 100	480	950	530
IV	9 500	2 100	1 100	1 600	2 200	1 100	450	940	520
2007 I	18 000	5 200	2 500	4 300	4 300	3 700	1 400	2 600	1 300
II	11 800	3 200	2 100	2 500	2 800	2 000	1 100	1 700	1 000
III	12 400	3 100	1 400	2 200	3 000	1 500	660	1 300	670
IV	10 000	2 400	1 000	1 900	2 300	1 300	520	1 000	570
2008 I	16 000	4 700	2 800	4 300	4 400	3 300	1 800	2 200	1 300
II	10 900	2 800	1 400	2 200	2 600	1 700	960	1 700	820
III	10 400	2 400	1 000	1 800	2 300	1 300	490	1 200	500
IV	7 900	1 600	800	1 400	1 700	900	350	740	400
2009 I	10 300	3 300	2 100	3 200	2 900	2 400	1 400	1 800	900
II	6 500	1 700	1 200	1 800	1 700	1 400	630	1 300	620
III	6 200	1 300	760	1 200	1 600	850	450	840	370
IV	5 400	1 200	640	1 300	1 500	800	420	800	350
2010 I	9 500	2 600 ¹	1 600	3 000	2 700	1 700	1 600	1 500	940
II	6 600	1 700	1 000	2 000	1 800	1 500	820	1 400	550
III	7 300	1 600	820	1 500	1 900	1 200	540	1 100	560
IV	7 900	1 500	760	1 500	1 700	940	440	910	380
2011 I	13 500	3 600	2 300	3 600	3 800	2 500	2 000	2 200	1 200
II	10 500	2 300	1 400	2 500	2 800	1 600	920	1 500	740
III	9 700	2 000	890	1 900	2 400	1 400	620	1 200	540
IV	9 400	1 600	770	1 400	2 000	1 200	460	1 100	500
2012 I	15 100	4 100	2 600	3 600	4 500	2 700	1 900	2 300	1 300
II	10 300	2 200	1 400	2 100	2 800	1 900	750	1 600	740
III	9 700	1 700	770	1 800	2 300	1 400	470	1 200	520
IV	8 600	1 400	670	1 300	1 800	1 200	430	1 100	450
2013 I	15 100	4 000	2 200	3 400	4 200	2 600	1 600	2 100	1 200
II	10 500	2 300	1 100	1 800	2 600	1 900	780	1 300	800
III	9 000	1 600	780	1 500	2 100	1 300	550	1 200	570
IV	8 900	1 300	640	1 100	1 800	1 100	480	1 100	570
2014 I	15 600	3 900	1 900	2 900	3 800	2 200	1 500	1 700	990
II	9 800	2 500	890	1 600	2 800	1 600	840	1 300	880

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Vuoteen 2005 toimistopohjainen, vuodesta 2006 kuntapohjainen
Until 2005 office-based, from 2006 municipality-based

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussalue - Administrative district								
	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat	Koko maa - Whole country
Avoimia työpaikkoja - Vacancies									
1991	510	390	540	830	190	490			13 400
1992	240	200	490	440	140	270			7 100
1993	180	200	280	390	130	170			5 900
1994	210	230	470	590	150	220			7 400
1995	320	280	560	690	130	250			8 300
1996	360	320	650	770	140	300			10 100
1997	500	380	720	900	170	440			13 700
1998	480	490	880	890	260	530			16 800
1999	520	430	800	990	190	630			14 600
2000	610	430	840	1 200	300	580			17 100
2001	770	500	1 000	1 100	300	650			19 600
2002	800	500	1 000	1 200	340	650			21 600
2003	760	680	1 000	1 200	320	740			23 300
2004	740	780	1 100	1 200	350	1 100			23 500
2005	930	890	1 200	1 300	430	1 100			29 100
2006 ²	970	1 200	1 500	1 500	350	1 200		2 100	34 400
2007	1 400	1 400	1 800	1 800	460	1 600		2 000	40 700
2008	1 400	1 100	1 800	1 900	400	1 700		2 800	37 200
2009	920	910	1 400	1 700	340	1 200		2 800	26 900
2010	1 200	1 000	1 600	1 800	340	1 400	170 ¹	2 400	28 600
2011	1 100	1 300	1 800	2 200	360	1 300	220	2 400	35 100
2012	1 100	1 300	1 600	2 100	380	1 200	210	2 900	35 400
2013	1 000	1 300	1 600	2 000	350	1 100	210	2 400	33 700
2003 I	960	1 000	2 000	1 700	560	1 100			34 500
2003 II	880	940	920	1 400	330	910			25 500
2003 III	650	430	640	1 000	190	520			18 000
2003 IV	560	340	640	650	210	460			15 300
2004 I	900	1 300	2 100	1 600	600	1 900			34 600
2004 II	730	1 100	1 000	1 400	300	1 100			23 600
2004 III	680	440	580	900	220	600			18 200
2004 IV	640	330	600	800	280	620			17 500
2005 I	1 100	1 700	2 100	1 500	590	1 900			41 100
2005 II	1 100	770	1 200	1 500	500	1 100			29 300
2005 III	920	480	660	1 100	420	750			24 600
2005 IV	630	570	900	940	220	600			21 300
2006 ² I	1 100	2 200	2 700	2 000	510	2 000		3 100	50 300
2006 ² II	970	1 200	1 400	1 600	380	870		1 800	32 500
2006 ² III	930	680	960	1 300	220	940		1 800	27 700
2006 ² IV	850	810	1 000	1 200	290	1 000		1 900	27 000
2007 I	1 600	2 600	3 300	2 500	620	2 800		2 100	59 300
2007 II	1 300	1 300	1 400	2 000	470	1 200		2 200	38 700
2007 III	1 400	800	1 200	1 500	380	1 400		2 100	35 300
2007 IV	1 200	940	1 400	1 300	360	1 200		1 800	29 400
2008 I	2 100	2 300	3 900	3 000	610	3 000		3 300	59 600
2008 II	1 400	1 000	1 600	1 800	400	1 200		2 600	35 400
2008 III	1 200	600	1 000	1 600	320	1 600		2 600	30 400
2008 IV	830	620	970	1 200	260	940		2 700	23 500
2009 I	1 200	1 800	3 100	2 600	440	1 600		4 000	42 800
2009 II	870	780	1 000	1 800	320	1 300		3 000	25 800
2009 III	860	400	670	1 300	300	1 000		2 600	20 500
2009 IV	740	700	760	1 100	320	840		1 600	18 600
2010 I	1 500	1 900	3 000	2 400	400	2 100	250 ¹	2 000	38 700
2010 II	1 400	960	1 200	2 000	380	1 200	170	2 900	27 600
2010 III	1 000	530	1 000	1 500	310	1 100	160	2 600	24 700
2010 IV	860	670	920	1 300	270	1 100	100	2 000	23 300
2011 I	1 400	2 300	3 500	3 500	460	1 900	310	3 900	52 000
2011 II	1 100	1 100	1 700	2 000	400	1 200	260	2 000	33 600
2011 III	1 000	770	950	1 600	310	1 100	160	2 000	28 400
2011 IV	860	1 100	1 100	1 500	260	960	150	1 800	26 200
2012 I	1 500	2 300	2 900	3 000	530	1 800	330	5 000	55 400
2012 II	1 100	1 200	1 600	2 400	390	1 200	230	2 500	34 500
2012 III	900	670	870	1 700	340	1 100	140	2 100	27 700
2012 IV	700	1 000	870	1 400	240	770	140	2 100	24 200
2013 I	1 300	2 400	3 300	2 900	350	1 600	370	3 300	52 000
2013 II	1 000	1 100	1 400	2 100	430	940	220	2 300	32 600
2013 III	950	800	850	1 500	350	1 100	140	2 100	26 300
2013 IV	720	960	850	1 400	270	760	110	1 800	24 000
2014 I	1 300	2 400	2 900	3 100	380	1 900	350	5 300	52 200
2014 II	1 100	1 300	1 600	2 100	370	1 100	200	2 600	32 400

30. TYÖTTÖMYYSSASTEET ELINKENO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district														Ahvenanmaa		
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi		Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	Keski-Suomi	Ei.-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P-Pohjanmaa		Kainuu	Lappi
Prosenttia - Per cent																		
1991	6,6	4,2	4,8	7,8	6,9	7,4	7,7	7,8	7,5	9,5	9,1	7,6	6,6	8,4	10,4	9,0		
1992	11,7	9,0	10,0	13,9	13,1	13,4	12,1	12,7	12,2	14,6	13,5	11,4	10,2	13,5	17,1	15,9		
1993	16,3	13,2	14,8	17,2	18,5	18,0	16,8	17,8	18,4	20,6	17,6	16,6	12,9	19,0	20,3	21,4		
1994	16,6	13,9	15,0	17,4	16,6	17,2	17,7	17,1	17,6	17,7	19,5	16,8	14,2	17,5	22,4	22,0		
1995	15,4	12,0	13,5	17,0	16,6	16,6	15,7	16,5	17,9	20,0	19,0	15,1	13,8	17,1		21,2		
1996	11,2	11,6	11,6	15,7	16,4	16,5	15,0	15,9	17,5	17,5	18,9	14,8	12,3	15,8	22,6	21,1		
1997	12,7	9,5	10,4	13,4	13,4	12,9	12,4	13,8	15,6	17,4	16,2	14,6	8,4	15,5	23,5	20,4		
1998	11,4	7,6	9,4	12,6	12,3	11,5	13,3	13,3	14,7	15,1	15,2	11,5	8,7	15,0	18,1	19,8		
1999	10,2	6,4	8,1	12,2	10,8	10,2	12,5	13,6	12,6	15,1	13,5	11,1	9,4	13,6	15,9	16,3		
2000	9,8	6,3	7,6	10,9	10,4	10,4	11,4	13,8	11,8	15,1	12,0	10,4	9,0	11,7	19,4	17,6		
2001	9,1	5,5	8,0	10,3	9,9	9,3	9,4	12,5	13,1	14,8	11,7	9,1	7,7	12,0	17,7	16,3		
2002	9,1	5,8	7,4	9,4	8,9	9,6	10,6	11,3	12,0	15,5	11,9	8,9	6,8	13,0	16,5	16,2		
2003	9,0	6,5	8,1	9,1	8,6	10,1	9,7	10,4	10,7	15,1	11,5	7,8	7,1	11,5	17,0	15,6		
2004	8,8	6,5	8,0	10,0	8,3	8,8	9,2	10,8	10,7	14,5	12,1	7,7	7,7	10,5	17,5	12,9		
2005	8,4	6,1	6,7	9,0	8,7	9,9	9,1	10,1	10,0	13,1	11,8	6,5	6,7	10,3	16,6	14,0		
2006	7,7	5,4	6,3	7,3	8,0	7,9	9,2	11,5	9,8	10,4	10,3	7,3	6,4	9,8	17,1	12,4		
2007	6,9	5,0	6,0	6,6	6,5	6,2	7,7	8,7	9,8	12,5	8,9	6,1	5,1	8,2	15,7	10,9		
2008	6,4	4,8	5,5	6,0	6,0	7,0	7,2	7,9	7,8	10,7	8,1	5,4	5,0	8,3	11,2	9,9		
2009	8,2	6,2	7,3	7,5	8,0	10,0	9,1	9,6	10,8	13,0	11,2	7,9	6,1	10,0	9,3	11,6		
2010	8,4	6,4	8,1	8,8	9,0	9,7	10,6	7,9	10,0	12,5	9,9	8,2	6,7	10,2	9,0	11,3	3,1	
2011	7,8	5,8	7,9	6,1	7,8	9,6	10,2	7,7	10,3	12,3	9,6	7,4	6,1	8,7	8,3	10,2	2,7	
2012	7,7	6,3	7,7	7,4	7,5	9,2	7,3	9,1	8,2	11,7	9,1	7,0	5,7	9,6	11,4	10,4	1,7	
2013	8,2	6,7	8,9	7,7	7,7	9,4	8,8	10,8	8,1	12,5	10,0	7,6	5,3	9,9	11,5	10,5	3,9	
2008 I	6,6	4,6	5,0	6,1	6,3	6,9	8,0	10,5	9,2	13,4	9,3	5,8	5,7	7,7	13,6	10,2		
2008 II	7,3	5,6	6,0	7,6	6,7	8,0	7,7	8,7	9,7	11,4	7,9	6,8	6,0	9,9	9,0	11,7		
2008 III	5,6	4,4	5,1	4,9	5,5	6,7	6,3	6,1	6,2	8,7	6,8	3,7	3,9	6,8	10,8	7,5		
2008 IV	6,0	4,3	5,7	5,2	5,5	6,2	6,9	6,5	5,8	9,4	8,6	5,1	4,5	8,6	11,7	10,2		
2009 I	7,6	5,5	6,6	6,8	7,1	8,3	8,6	9,3	11,2	14,0	11,2	7,5	5,4	8,6	13,4	11,3		
2009 II	9,6	7,5	8,1	8,3	8,7	10,5	10,1	11,1	13,0	14,6	13,1	8,9	7,2	12,6	15,3	13,6		
2009 III	7,5	5,7	6,6	6,3	7,6	10,0	8,0	8,7	9,8	10,1	9,6	8,9	5,3	10,3	5,9	10,2		
2009 IV	8,2	6,2	8,1	8,7	8,5	10,2	9,6	9,3	10,3	13,0	10,9	6,6	6,3	8,4	7,7	11,1	—	
2010 I	9,3	6,7	8,6	10,0	10,9	11,0	11,0	10,7	11,1	14,8	11,1	8,1	7,9	10,3	11,1	13,6	4,6 ¹	
2010 II	9,6	7,5	9,5	11,6	9,0	10,6	10,9	7,5	11,4	15,0	10,9	9,8	8,0	11,9	8,2	14,3	4,2	
2010 III	7,3	5,6	7,6	7,4	8,8	8,0	9,6	6,7	9,5	11,6	7,8	7,2	4,5	9,0	6,2	7,9	2,0	
2010 IV	7,4	5,7	6,8	5,9	7,2	9,4	10,9	6,9	8,0	8,8	9,7	7,8	6,3	9,5	10,4	9,0	1,5	
2011 I	8,6	6,0	8,7	7,3	9,3	10,1	12,6	6,8	10,3	12,9	11,0	8,8	8,3	10,5	9,5	12,0	1,6	
2011 II	8,8	6,2	7,9	7,5	8,3	10,7	11,8	9,2	12,4	13,4	10,9	9,6	7,8	11,4	9,4	12,4	1,6	
2011 III	6,8	5,8	7,4	4,8	6,4	9,2	8,1	6,9	9,1	11,7	8,4	4,8	3,9	5,8	7,4	7,1	2,5	
2011 IV	6,9	5,4	7,6	4,7	7,4	8,5	8,3	7,7	9,4	11,0	7,9	6,2	4,4	7,0	7,1	9,0	3,3	
2012 I	8,0	6,1	7,6	8,1	9,7	8,4	8,2	9,1	7,1	13,7	9,7	7,8	7,3	11,3	9,9	10,7	3,4	
2012 II	8,6	7,3	9,0	7,2	8,7	10,0	7,7	9,9	10,1	11,9	9,5	7,6	6,7	10,6	10,4	12,4	1,0	
2012 III	7,1	5,9	6,8	8,7	6,5	9,6	6,4	8,4	8,1	10,1	7,8	5,8	5,3	7,8	10,6	8,3	1,6	
2012 IV	7,0	5,8	7,2	5,6	5,0	8,7	6,8	9,2	7,7	11,0	9,6	6,9	3,6	8,9	15,0	10,0	1,6	
2013 I	8,8	6,4	10,9	8,7	8,6	10,1	8,6	12,0	9,0	15,0	11,5	7,5	6,2	10,0	14,0	11,9	5,1	
2013 II	9,1	7,5	9,7	8,8	7,5	9,4	11,6	12,3	7,9	14,7	10,7	8,2	7,1	11,8	12,8	12,1	5,6	
2013 III	7,1	6,2	7,7	6,6	7,0	9,0	7,0	8,1	7,6	9,8	7,6	7,6	3,8	7,9	8,2	7,6	2,9	
2013 IV	7,7	6,7	7,3	6,7	7,0	9,3	7,7	10,9	7,8	10,3	10,4	6,9	4,2	9,9	11,3	10,0	2,8	
2014 I	9,0	7,3	8,9	8,2	8,4	9,9	12,0	12,5	8,0	13,7	11,2	10,2	8,4	10,1	16,9	9,1	3,6	
2014 II	9,6	8,0	10,7	8,1	9,7	10,0	10,2	9,3	9,9	11,3	12,9	8,8	8,6	12,0	17,9	13,4	3,5	

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

31. TYÖTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussalue - Administrative district								
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala
	Henkilöä - Persons								
1991	36 000	16 700	12 700	15 600	21 800	15 900	8 500	12 000	9 300
1992	77 100	28 400	20 100	27 600	34 700	25 200	13 400	19 000	14 100
1993	108 900	40 200	24 900	37 700	44 600	32 500	17 600	24 700	17 600
1994	114 100	40 200	25 500	38 700	44 300	33 400	18 500	25 200	18 800
1995	108 400	36 200	23 700	35 700	41 100	31 500	17 500	24 600	18 700
1996	101 900	33 700	22 900	34 700	40 200	30 300	16 800	23 800	18 800
1997	89 900	30 500	21 300	31 600	37 000	28 900	15 500	22 000	17 900
1998	77 200	28 500	19 400	28 600	34 000	26 600	14 200	20 500	16 900
1999	67 400	27 300	19 400	26 800	31 700	25 800	13 400	19 400	15 700
2000	59 400	25 300	18 200	24 500	30 000	24 200	12 600	18 400	14 800
2001	55 800	23 000	16 900	22 800	28 200	22 200	11 900	17 600	14 100
2002	57 700	23 100	16 100	22 100	27 700	21 500	10 700	16 100	13 500
2003	59 900	22 800	15 600	21 600	27 900	20 700	9 900	15 300	13 100
2004	62 000	23 000	15 900	21 400	27 600	20 400	9 800	15 000	12 900
2005	60 000	20 800	14 400	20 600	26 100	19 700	9 400	14 400	12 300
2006 ²	54 700	18 200	12 400	19 100	22 800	17 600	8 500	13 100	11 400
2007	46 400	15 800	10 600	16 300	20 000	15 700	7 400	11 700	10 500
2008	41 800	14 800	9 600	15 300	19 700	15 000	6 900	11 000	10 200
2009	57 300	20 800	11 700	20 800	27 900	18 500	8 200	14 100	11 900
2010	60 500	22 600 ¹	11 600	20 900	28 300	18 100	8 100	13 400	10 700
2011	55 700	21 400	10 900	18 700	25 200	17 300	7 400	12 200	9 900
2012	57 800	22 300	10 900	18 900	25 800	17 900	7 800	12 400	10 700
2013 ³	70 800	26 100	12 100	21 700	31 300	19 300	8 400	13 700	11 600
2003 I	59 300	23 100	16 300	22 200	28 500	21 900	10 800	16 500	13 800
2003 II	59 000	22 100	15 100	21 000	27 200	20 000	9 600	14 900	12 900
2003 III	61 800	23 100	15 300	21 700	27 900	20 100	9 500	14 700	12 800
2003 IV	59 500	22 800	15 600	21 400	27 800	20 800	9 900	15 200	12 800
2004 I	62 400	24 100	16 800	22 400	28 600	21 300	10 300	16 000	13 400
2004 II	61 800	22 700	15 800	21 000	27 500	19 900	9 500	14 900	12 900
2004 III	63 500	23 000	15 500	21 300	27 600	20 100	9 400	14 600	12 700
2004 IV	60 400	22 300	15 700	20 900	26 800	20 500	9 800	14 600	12 800
2005 I	61 400	22 500	15 600	21 700	27 000	20 900	10 300	15 200	13 100
2005 II	59 600	20 700	13 900	20 300	25 600	19 300	9 100	13 900	12 100
2005 III	61 500	20 800	14 000	20 300	26 400	19 100	9 100	14 300	12 200
2005 IV	57 300	19 100	14 000	20 100	25 300	19 300	9 300	14 100	11 800
2006 ² I	57 400	19 300	13 600	20 600	24 400	19 100	9 600	14 400	12 300
2006 ² II	55 000	18 100	12 300	19 000	22 800	17 100	8 200	12 800	11 300
2006 ² III	55 800	18 500	12 100	18 900	22 900	17 300	8 100	12 700	11 400
2006 ² IV	50 800	17 000	11 700	17 800	21 200	17 100	8 000	12 300	10 600
2007 I	49 300	16 900	11 600	17 600	20 900	17 200	8 300	12 700	10 900
2007 II	46 800	15 700	10 200	16 100	19 500	15 200	7 200	11 300	10 300
2007 III	47 300	16 000	10 400	16 200	20 200	15 200	7 000	11 500	10 500
2007 IV	42 300	14 800	10 200	15 400	19 300	15 200	7 200	11 200	10 300
2008 I	41 900	15 000	10 100	15 700	19 600	15 900	7 300	11 700	10 600
2008 II	40 900	14 200	9 100	14 500	18 600	14 300	6 400	10 300	9 800
2008 III	42 600	14 900	9 500	15 000	19 700	14 300	6 500	10 500	10 000
2008 IV	41 600	15 200	9 800	16 100	20 800	15 400	7 200	11 600	10 500
2009 I	49 700	18 600	11 300	19 600	25 200	17 800	8 200	14 100	12 000
2009 II	55 300	19 600	11 200	20 000	26 700	17 700	7 800	13 600	12 000
2009 III	61 900	22 000	11 800	21 300	29 500	18 800	8 100	14 100	12 000
2009 IV	62 100	23 200	12 400	22 400	30 200	19 700	8 700	14 600	11 500
2010 I	62 600	23 700 ¹	12 500	22 400	30 400	19 600	9 000	15 100	11 500
2010 II	60 700	22 200	11 200	20 600	28 300	17 600	7 800	13 300	10 600
2010 III	61 900	22 500	11 200	20 500	28 100	17 400	7 600	12 800	10 500
2010 IV	56 800	21 900	11 200	20 000	26 600	17 900	7 800	12 600	9 900
2011 I	56 900	22 600	11 700	20 300	26 700	18 400	8 200	13 400	10 400
2011 II	55 400	20 900	10 600	18 300	25 000	16 700	7 100	11 800	9 600
2011 III	57 100	21 600	10 700	18 200	25 000	16 600	7 100	11 800	9 800
2011 IV	53 600	20 600	10 600	17 900	24 100	17 400	7 400	11 800	9 900
2012 I	55 700	21 400	11 200	19 300	25 300	18 500	8 200	12 900	11 000
2012 II	56 100	20 900	10 100	18 000	24 300	17 200	7 500	11 800	10 500
2012 III	60 100	23 100	10 800	18 700	26 200	17 400	7 500	12 000	10 700
2012 IV	59 500	23 700	11 600	19 600	27 400	18 500	8 000	12 800	10 800
2013 I	66 000	26 000	12 500	21 700	30 400	19 800	8 800	14 200	11 900
2013 II	68 500	25 400	11 500	20 700	30 000	18 400	8 100	13 000	11 300
2013 III ³	74 600	26 500	11 900	21 700	31 900	18 900	8 200	13 400	11 500
2013 IV	74 100	26 600	12 400	22 500	33 100	20 000	8 700	14 000	11 500
2014 I	79 000	27 800	13 100	23 900	34 400	21 300	9 200	14 700	12 000
2014 II	81 000	27 400	12 600	22 900	33 500	20 500	8 600	13 800	11 300

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.

3. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

31. TYÖTÖTTMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussalue - Administrative district								
	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulko-maat	Koko maa - Whole country
Year and quarter	Henkilöä - Persons								
1991	12 600	8 500	9 300	16 100	5 900	12 400			213 200
1992	20 100	13 300	15 000	26 100	9 100	19 900			363 100
1993	26 800	18 000	19 700	34 000	10 900	24 000			482 200
1994	28 100	18 100	19 900	34 600	10 500	24 500			494 200
1995	26 400	16 800	18 200	32 800	10 500	24 000			466 000
1996	25 100	15 600	17 400	31 900	10 800	24 000			448 000
1997	23 600	13 600	15 700	29 000	10 100	22 400			409 000
1998	22 300	11 800	14 400	27 600	9 200	21 300			372 400
1999	21 300	11 300	13 800	26 100	8 700	20 000			348 100
2000	19 600	10 300	12 700	23 800	8 600	18 700			321 100
2001	18 900	9 900	11 600	23 300	8 400	17 700			302 200
2002	18 100	9 300	10 700	23 200	8 000	16 200			294 000
2003	17 800	8 900	10 400	22 600	7 400	15 000			288 800
2004	17 500	8 500	10 200	22 400	7 100	14 600			288 400
2005	17 100	8 100	9 700	21 600	6 900	14 300			275 300
2006 ²	15 700	7 100	8 300	19 700	6 200	13 000		20	247 900
2007	14 300	6 200	6 800	17 500	5 400	11 100		20	215 800
2008	13 600	6 000	6 300	17 300	4 900	10 400		30	202 900
2009	16 400	8 700	8 700	22 100	5 500	12 200		60	264 800
2010	16 200	7 900 ¹	8 500	21 100	5 000	11 500	430	50	264 800
2011	15 400	6 800	7 500	19 800	4 500	10 700	400	40	243 900
2012	16 400	7 200	7 700	21 100	4 600	11 100	460	60	253 200
2013 ³	18 700	8 100	8 800	24 800	5 400	12 700	510	80	294 100
2003 I	18 400	9 700	11 000	23 500	8 000	15 800			298 800
2003 II	17 500	8 500	10 200	22 400	7 300	15 100			282 900
2003 III	17 800	8 600	10 500	22 300	7 100	14 700			287 800
2003 IV	17 600	8 700	10 200	22 100	7 100	14 500			285 900
2004 I	18 000	9 200	10 600	23 200	7 400	14 900			298 500
2004 II	17 500	8 300	10 200	22 300	7 000	14 800			285 900
2004 III	17 400	8 100	10 300	22 100	6 800	14 300			286 800
2004 IV	17 100	8 400	9 800	21 900	7 000	14 400			282 400
2005 I	17 600	8 800	10 100	22 600	7 300	15 000			289 000
2005 II	16 800	7 800	9 400	21 200	6 700	14 500			271 000
2005 III	17 100	7 900	9 800	21 500	6 700	14 000			274 700
2005 IV	16 800	7 900	9 400	21 400	6 800	13 900			266 600
2006 ² I	16 800	8 100	9 100	21 800	6 900	14 200		20	267 500
2006 ² II	15 500	6 800	8 100	19 600	6 200	13 200		20	246 000
2006 ² III	15 600	6 900	8 200	19 300	6 000	12 500		20	245 900
2006 ² IV	15 000	6 800	7 600	18 400	5 900	12 000		20	232 100
2007 I	15 100	6 700	7 400	18 500	6 000	11 900		20	231 000
2007 II	14 000	5 800	6 800	17 300	5 400	11 200		20	212 600
2007 III	14 300	6 000	6 900	17 300	5 100	10 800		20	214 700
2007 IV	13 800	6 200	6 200	16 800	5 000	10 600		20	204 700
2008 I	14 100	6 300	6 300	17 300	5 200	10 600		30	207 700
2008 II	13 200	5 400	5 900	16 600	4 800	10 300		30	194 400
2008 III	13 400	5 700	6 300	17 200	4 600	10 100		30	200 500
2008 IV	13 800	6 700	6 700	17 900	5 200	10 400		40	209 000
2009 I	15 800	8 500	8 100	21 200	5 900	11 900		50	247 900
2009 II	16 100	8 100	8 300	21 900	5 600	12 400		60	256 200
2009 III	16 700	8 600	9 200	22 500	5 200	12 200		60	274 000
2009 IV	16 900	9 500	9 400	22 700	5 400	12 300		70	281 100
2010 I	17 400	9 300	9 500	23 000	5 500	12 400	470 ¹	70	284 500
2010 II	15 900	7 700	8 700	21 100	5 000	11 800	430	50	263 000
2010 III	15 900	7 300	8 300	20 400	4 800	11 000	400	40	260 700
2010 IV	15 500	7 300	7 700	19 800	4 700	10 800	420	40	251 000
2011 I	16 100	7 700	7 900	20 700	5 000	11 100	430	40	257 500
2011 II	15 000	6 300	7 200	19 400	4 400	10 700	370	40	238 900
2011 III	15 200	6 500	7 400	19 600	4 300	10 500	400	40	241 800
2011 IV	15 400	6 900	7 300	19 300	4 400	10 400	410	40	237 300
2012 I	16 500	7 600	7 800	21 000	4 700	11 100	460	50	252 700
2012 II	15 800	6 600	7 400	20 300	4 400	11 200	400	60	242 500
2012 III	16 300	6 800	7 800	21 100	4 400	10 800	450	60	254 400
2012 IV	17 100	7 600	7 700	22 100	4 700	11 300	510	70	263 000
2013 I	18 700	8 500	8 800	24 500	5 400	12 200	570	80	290 100
2013 II	17 900	7 400	8 500	24 300	5 100	12 600	440	80	283 400
2013 III ³	18 600	8 000	9 100	25 000	5 300	12 800	480	80	297 900
2013 IV	19 700	8 600	9 000	25 300	5 900	13 200	540	100	305 100
2014 I	21 300	9 200	9 500	26 500	6 200	13 600	590	120	322 300
2014 II	20 500	8 000	9 300	26 000	5 800	13 700	570	110	315 600

32. TYÖTTÖMYYDEN KESTO KESKIMÄÄRIN ELINKENO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
THE AVERAGE DURATION OF UNEEMPLOYMENT BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussalue - Administrative district														Ulkomaat		
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	Keskisuomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P.-Pohjanmaa	Kainuu		Lappi	Ahvenanmaa
		Viikko - Weeks																
1991	16	13	17	19	16	17	17	17	15	15	19	15	17	14	13	13		
1992	22	24	23	32	23	23	22	22	21	21	24	21	22	20	19	20		
1993	30	33	31	32	32	31	30	30	28	25	32	28	29	28	25	26		
1994	39	44	40	44	44	40	38	34	34	30	42	37	39	34	27	29		
1995	45	51	45	46	45	45	45	38	38	36	50	41	44	39	29	32		
1996	48	54	47	48	55	49	48	43	43	41	53	41	48	42	32	36		
1997	51	57	48	50	62	52	50	46	46	45	57	38	52	44	36	41		
1998	52	59	51	65	65	53	53	45	45	48	59	37	54	46	36	43		
1999	52	58	52	51	65	52	51	50	43	50	59	36	52	45	37	45		
2000	51	56	53	64	64	51	52	50	41	50	59	35	52	44	37	44		
2001	51	55	50	53	64	51	54	42	42	49	58	35	51	44	39	44		
2002	50	52	47	52	60	49	50	41	39	47	56	33	50	42	37	38		
2003	47	50	45	50	60	49	50	47	39	47	54	33	46	42	35	38		
2004	46	50	44	48	59	49	49	44	38	47	52	33	45	41	34	35		
2005	47	51	45	49	57	49	50	43	37	48	51	33	45	41	35	35		
2006 ^{2,3}	45	49	44	48	51	48	46	42	35	46	48	33	45	39	35	34	—	
2007	43	47	41	49	49	47	45	43	35	43	47	32	43	36	34	32	79	
2008	40	42	37	47	46	44	42	40	34	40	45	31	38	34	31	29	87	
2008 I	41	45	38	48	47	46	43	41	34	41	45	31	41	35	32	31	64	
II	42	43	38	49	49	46	45	43	36	42	46	34	42	35	32	30	87	
III	40	41	36	46	47	44	43	41	34	41	45	32	38	34	32	29	73	
IV	37	39	34	43	42	41	38	37	31	38	42	27	33	32	27	29	54	
2009 I	33	33	30	38	37	36	34	35	29	35	39	24	30	30	26	26	49	
II	33	31	30	38	37	35	35	37	30	35	39	26	29	30	26	25	47	
III	32	31	29	36	37	35	33	35	30	35	38	26	28	30	27	25	53	
IV	32	32	29	35	36	35	33	34	30	34	38	26	27	30	26	25	50	
2010 I	33	33	31 ¹	36	38	37	34	34	31	34	39	28	28	32	26	26	48	
II	36	34	34	38	41	40	37	38	34	35	42	32	30	34	27	27	25 ¹	
III	37	36	36	39	42	42	38	39	36	36	43	32	32	34	28	29	62	
IV	38	38	37	39	43	43	37	38	36	36	43	30	33	34	27	27	77	
2011 I	38	39	38	40	44	44	39	38	36	37	44	31	34	35	28	30	69	
II	41	39	40	42	48	46	42	42	40	39	48	35	37	36	30	31	76	
III	41	39	40	43	48	47	43	43	41	39	48	34	37	36	31	33	70	
IV	41	40	42	43	47	47	42	42	41	39	48	32	37	36	30	33	26	
2012 I	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	32	37	37	33	34	62	
II	45	43	45	51	50	50	48	45	46	44	53	37	40	40	36	34	69	
III	43	41	42	46	49	49	46	45	45	43	51	35	38	39	34	37	28	
IV	43	42	41	45	47	51	44	43	44	43	50	32	39	38	33	36	64	
2013 I	42	41	41	45	46	51	44	42	43	42	49	32	39	38	33	37	27	
II	45	42	42	48	49	55	48	46	47	45	52	36	41	40	36	38	32	
III ⁴	45	43	43	49	49	55	47	47	46	46	53	34	41	41	40	40	58	
IV	45	45	42	48	49	56	45	46	45	45	52	33	41	40	35	40	29	
2014 I	46	46	43	48	49	56	46	46	45	45	52	33	41	41	40	40	27	
II	48	47	45	51	52	56	48	48	48	45	57	37	43	43	37	42	28	
																44	29	
																44	55	

1. Katso alaviite taulukkoon 26 - See note to table 26.

2. Katso alaviite taulukkoon 29 - See note to table 29.

3. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlasket. - From 2006 including individually laid off.

4. Katso alaviite 2 taulukkoon 13 - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto - Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

33. YLI VUODEN TYÖTTÖMÄNÄ OLEIDEN TYÖNHAKKIJOIDEN OSUUS KAIKISTA TYÖTTÖMISTÄ, ELINKEINO- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
JOBSEEKERS UNEMPLOYED OVER A YEAR, PROPORTION OF ALL UNEMPLOYED, BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino- ja ympäristökeskusalue - Administrative district																	Ulkomaat
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjo-Savo	Pohjo-Karjala	Kesk-Suomi	Etä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa			
Prosenttia - Per cent																			
1991	2	1	3	5	3	3	3	2	2	4	2	3	2	1	1				
1992	8	10	9	11	3	9	7	6	4	9	6	7	6	4	4				
1993	18	22	18	19	20	19	17	21	11	19	16	17	14	11	12				
1994	27	32	27	28	32	28	26	21	17	30	26	27	22	14	16				
1995	30	35	29	30	35	30	30	24	24	34	28	29	25	16	20				
1996	30	35	28	31	35	31	30	27	26	33	25	29	26	20	23				
1997	30	35	28	31	37	31	30	27	28	33	21	30	26	23	27				
1998	30	35	29	31	37	30	28	26	28	33	20	30	26	22	26				
1999	28	32	29	32	35	27	27	23	28	31	19	26	24	21	26				
2000	28	31	30	29	33	27	26	22	26	31	19	26	23	20	25				
2001	27	30	26	29	34	28	27	23	26	30	18	26	23	22	24				
2002	26	29	25	28	32	27	26	21	26	28	18	25	22	21	24				
2003	25	28	23	26	30	26	23	20	25	27	17	23	22	20	20				
2004	25	29	23	26	31	27	23	21	26	27	18	23	22	19	18				
2005	26	30	26	28	30	28	23	21	27	27	18	24	23	20	19				
2006 ²	26	29	25	28	28	28	24	21	26	28	19	25	22	21	20				
2007	24	27	22	28	27	26	24	20	23	26	18	23	19	20	18				
2008	21	23	19	25	24	23	21	19	19	24	16	19	18	17	15				
2009	16	15	14	18	18	17	16	15	17	19	12	12	15	13	12				
2010	20	20	20 ¹	20	23	24	20	21	19	23	17	16	19	15	15				
2011	23	23	24	24	27	27	23	24	22	27	17	20	20	17	18				
2012	24	24	24	27	26	27	24	26	24	28	17	21	21	19	20				
2013 ³	25	24	23	27	27	32	25	26	27	28	17	21	22	20	22				
2008 I	22	25	19	26	25	24	21	19	21	24	16	21	18	18	16				
II	22	24	20	26	26	25	23	21	22	25	18	21	18	17	16				
III	21	21	18	24	25	23	24	20	21	25	17	19	18	17	15				
IV	19	20	17	22	22	22	21	19	20	23	14	16	17	15	14				
2009 I	16	17	14	18	18	18	16	15	17	20	11	13	14	12	12				
II	15	15	13	18	17	17	17	15	17	19	12	12	15	12	11				
III	15	14	13	17	18	16	16	16	18	20	13	12	15	13	11				
IV	16	15	15	17	18	18	17	16	18	20	13	12	16	14	12				
2010 I	18	17	17 ¹	18	20	20	17	17	18	21	15	13	17	14	13				
II	20	19	20	20	23	23	22	20	19	23	18	15	19	16	15				
III	22	21	22	21	25	26	22	23	19	24	19	17	20	16	16				
IV	23	23	23	22	26	27	22	23	20	25	18	19	20	16	17				
2011 I	23	23	23	22	26	27	21	22	20	25	16	19	20	15	17				
II	24	23	25	25	28	28	23	24	22	26	18	20	21	17	18				
III	24	24	24	25	28	27	24	24	22	27	18	20	21	18	19				
IV	24	23	25	25	27	27	23	25	23	28	17	21	21	18	20				
2012 I	23	23	24	26	25	26	22	24	22	27	16	20	20	18	19				
II	25	24	25	29	27	28	25	27	24	28	19	21	22	19	20				
III	24	23	23	27	26	27	28	25	25	28	18	21	22	20	21				
IV	24	24	22	26	26	29	24	26	26	27	17	21	22	20	21				
2013 I	23	23	21	25	24	29	23	24	25	26	16	20	21	18	20				
II	25	23	23	27	27	33	27	26	27	28	18	21	22	20	21				
III ³	26	24	24	27	27	33	27	26	27	29	18	21	23	21	22				
IV	26	26	25	27	28	34	26	26	26	27	17	22	23	21	23				
2014 I	27	28	25	27	29	34	25	26	26	29	16	22	23	21	25				
II	28	29	26	28	30	33	27	27	27	31	19	23	24	21	26				

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.

3. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto - Source: The Ministry of Employment and the Economy, Employment Service Statistics

TAULUKOIDEN SELITYKSIÄ

1. YLEISTÄ

Taulukoiden luvut ovat useimmissa tapauksissa alkuperäisen tilaston kuukausiluvuista laskettuja neljännesvuosi- ja vuosikeskiarvoja. Työ- ja elinkeinoministeriön laatimien tilastojen alkuperäiset kuukausiluvut julkaistaan Työllisyyskatsauksessa, joka ilmestyy kuukausittain.

Pyöritysten vuoksi taulukoissa esiintyvien prosenttilukujen summan ei tarvitse aina olla = 100.

Käytetyt symbolit:

- 0,0 Suure pienempi kuin puolet käytetystä yksiköstä
- . Tieto on epälooginen esitettäväksi
- .. Tietoa ei ole saatu, se on liian epävarma esitettäväksi tai se on salassapitosäännön alainen
- Ei yhtään havaintoa
- * Ennakkotieto

2. TILASTOKESKUKSEN TYÖVOIMA-TUTKIMUKSEN KÄSITTEET

Työikäiseen väestöön luetaan maassa asuva 15–74-vuotias väestö.

Työvoima on työllisten ja työttömien summa.

Työlliseksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla tehnyt ansiotyötä jonkin verran (vähintään tunnin) palkkaa tai luontaisetta vastaan tai voittoa saadakseen tai oli työpaikastaan tilapäisesti poissa. Työllinen voi olla palkansaaja, yrittäjä tai perheenjäsenen yrityksessä palkatta avustava.

Työttömäksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla työtä vailla, on etsinyt työtä aktiivisesti viimeisen neljän viikon aikana ja voisi vastaanottaa työtä kahden viikon kuluessa tai odottaa sovitun työn alkamista kahden viikon kuluessa. Myös opiskelija, työpaikastaan toistaiseksi lomautettu ja työttömyyseläkkeellä oleva voi olla työtön, mikäli edellä mainitut aktiivisen työnhaun ja työn vastaanottamisen kriteerit täyttyvät.

Työvoimaosuus on työvoimaan kuuluvien prosenttiosuus työikäisestä väestöstä.

Työllisyysaste on työllisten osuus 15–64-vuotiaasta väestöstä.

Työttömyysaste on työttömien prosenttiosuus työvoimasta.

EXPLANATORY NOTES

1. GENERAL

Most of the figures in the tables are quarterly and annual averages computed from monthly data of original series. The Ministry of Employment and the Economy's original monthly figures appear in Employment Bulletin.

The sum percentage in a table does not always equal 100 because the figures are rounded.

Symbols used:

- 0,0 Magnitude less than half of unit employed
- . Category not applicable
- .. Data not available or too uncertain for presentation, or subject to secrecy
- Magnitude nil
- * Preliminary data

2. DEFINITIONS OF THE LABOUR FORCE SURVEY OF STATISTICS FINLAND

Working-age population, all persons aged 15 to 74 resident in Finland.

Labour force, the sum of employed and unemployed persons.

Employed persons, all persons who during the survey week did some work (for at least an hour) for a pay or fringe benefit or to gain profit or were temporarily absent from work. The employed may be employee, self-employed person or unpaid family worker.

Unemployed persons, all persons who for the whole survey week were without work, had been seeking a job actively in the past four weeks for pay or profit, and could accept a job within two weeks or have arranged to start a work within two weeks but not yet begun it. A student, a temporarily laid-off person and a unemployment pensioner are also considered unemployed if person meets the above mentioned job seeking and job acceptance criteria.

Labour force participation rate, the ratio of all persons in the labour force to the total population of working age.

Employment rate, the ratio of the employed to the population aged 15 to 64.

Unemployment rate, the ratio of the unemployed to all persons in the labour force.

3. TIETOJEN LÄHTEET JA LUONNE

Taulukot 1–12, 26–28, 30: Työvoimatutkimus, laatija Tilastokeskus. Työvoimatutkimus perustuu 15–74-vuotiaasta väestöstä poimituun otokseen. Otokoko on neljännesvuodessa 36 000 henkilöä. Otoks on jaettu kolmeen 12 000 henkilön kuukausi-otokseen. Tiedot kerätään kuukausittain pääasiassa puhelimitse haastatelmalla. Vuoden 2000 alussa tietojen keräämisessä siirryttiin jatkuvaan tutkimusviikkoon. Aikaisemmin kuukausitiedot kerättiin yhdeltä viikolta, joka oli kuukauden 15. päivän sisältävä viikko. Otoksesta saatavat tiedot suurennetaan vastaamaan perusjoukkoa eli 15–74-vuotiaasta väestöstä.

Työvoimatutkimuksen tuloksiin liittyy otoksen satunnaisvaihtelusta johtuva virhe. Lukuihin voi sisältyä muitakin virheitä, mm. kadosta johtuvia. Mitä yksityiskohtaisempi tietojen luokitus on, sitä epävarmemmat tiedot ovat.

Taulukot 13–16, 18, 29, 31–33: Työnvälitystilaston tilannekatsaus, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Työttömien työnhakijoiden ja avoimien työpaikkojen tilasto kerätään työnvälitystoiminnan yhteydessä: vuoteen 1980 asti kunkin kuukauden puolivälissä sekä vuodesta 1981 alkaen kuukauden viimeisen työpäivän mukaan.

Avoimella työpaikalla tarkoitetaan työnvälitykselle ilmoitettua työpaikkaa, joka laskentapäivänä on ollut avoinna työ- ja elinkeinotoimistossa. Kaikkia avoimia työpaikkoja ei ilmoiteta työnvälitykselle. Arviolta noin 40–50 % niistä tulee työnvälityksen tietoon.

Työttömäksi työnhakijaksi luetaan ne laskentapäivänä työnhakijoina olevat, jotka eivät ole työsuhteessa eivätkä työllisty päätoimisesti yritystoiminnassa tai omassa työssään ja joka ei ole päätoiminen opiskelija. Työnhakijoina olevat kokoaikaisesti lomautetut lasketaan mukaan työttömien työnhakijoiden kokonaismäärään.

Vuodesta 1980 alkaen työttömyyseläkkeen saajia ei ole laskettu mukaan työttömiin työnhakijoihin. Tarkemmin työnvälitystilasto peittää ne työttömät, jotka ovat työttömyysturvan piirissä. Muista työttömistä osa saattaa jättää ilmoittautumatta työnvälitykseen.

3. SOURCES AND NATURE OF THE STATISTICS

Tables 1–12, 26–28, 30: Labour Force Survey compiled by Statistics Finland, basing on a sample of the population aged 15 to 74. The sample numbers 36,000 per quarter and is divided into three monthly samples of 12,000. Data are gathered mainly by telephone interviews. Since January 2000, data have been collected for every week of the month, whereas previously they were only collected for the week containing 15th day of the month. The figures obtained are increased to correspond to the base group (the population aged 15 to 74).

The results of the Labour Force Survey are subject to an error due to the randomness of the samples. The figures sometimes contain other errors due to non-response, etc. The more detailed a classification is, the greater is the risk of error.

Tables 13–16, 18, 29, 31–33. Employment Service Statistics of the Ministry of Employment and the Economy. Statistics on vacancies and unemployed jobseekers were compiled at the middle of each month upto 1980, and have been compiled at the end of each month (last working day) since 1981.

Vacancies refer to vacancies reported to Employment and Economic Development Offices, which had not yet been filled on the reference dates. It is estimated that only 40 % to 50 % of all vacancies in Finland are notified to employment services.

Unemployed jobseekers comprises all jobseekers who does not have an employment relationship, does not work full-time as an entrepreneur or self-employed worker and is not a full-time student. Jobseekers are also considered unemployed if they are fully laid off.

Since 1980 unemployment pensioners have been counted as jobseekers, but not as unemployed persons. The Employment Service Statistics relate to persons receiving unemployment compensation, for which they have to register with unemployment services. Some unemployed persons not receiving such benefits do not register with employment services.

Taulukko 17: Päättyneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto. Saadaan työnvälitystilaston vuositilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat koko vuoden aikana päättyneiden työttömyysjaksojen keskimääräistä kesto, jossa on mukana paljon lyhytaikaisia työttömyysjaksoja. Käsite eroaa kuukauden lopussa työttömänä olleiden päättymättömien työttömyyksien kestopa (taulukot 16 ja 32), joka on keskimäärin pidempi, koska siinä painottuvat pidempiaikaiset työttömyysjaksot.

Taulukot 19 ja 20: Työnvälitystoiminta. Saadaan työnvälitystilaston kuukausikertomustauluista, jotka kuvaavat toimintaa koko kuukauden ajalta.

Taulukko 21: Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa olevat, tilaston laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat palveluissa olevia keskimäärin kuukauden lopussa. Eri palveluiden sisällöt saattavat vuosittain muuttua.

Taulukko 22: Työvoimakoulutuksen tiedot saadaan työvoimakoulutuksen kuukausitilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat keskiarvoja kuukauden aikana, paitsi viimeisen sarakkeen tieto ”työvoimakoulutuksessa olevat”, joka kuvaa koulutuksessa olevien määrää keskimäärin kuukauden lopussa olevana laskentapäivänä.

Taulukko 23: Työttömyysturva. Työttömyyden aikaisen toimeentulon turvaamiseksi on kaksi eri järjestelmää: Kelan hoitama perusturva (peruspäiväraha ja työmarkkinatuki) ja vakuutusmuotoinen ansioturva. Ansiosidonnaista päivärahaa saa lain vaatimukset täyttävä työtön kassan jäsen. Jos työtön ei ole oikeutettu ansioturvaan, hän voi saada valtion maksamaa perusturvaa. Saadaksesen työttömyyspäivärahaa työttömän tulee olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa. Työmarkkinatuki on tarveharkintainen, mutta sen maksamiselle ei ole enimmäisaikaa.

Perus- ja ansiopäivärahaa maksetaan kerrallaan enintään 500 työttömyyspäivältä. Vuosina 1950–1954 syntyneelle, joka on täyttänyt 59 vuotta tai vuonna 1955 tai sen jälkeen syntyneelle, joka on täyttänyt 60 vuotta ennen enimmäisajan umpeutumista ja on ollut työssä vähintään 5 vuotta edellisen 20 vuoden aikana, maksetaan päivärahaa kunnes hän täyttää 65 vuotta.

Table 17. Average duration of completed spells of unemployment. Taken from the annual Employment Service Statistics of the Ministry of Employment and the Economy. The figures in the table denote average durations of completed spells for the entire year. This differs from ”duration of unemployment up to the reference date” in tables 16 and 32, which is longer. That is because the figures in tables 16 and 32 seldom include short spells (which are contained in the average duration of completed spells), so they are weighted by long spells.

Tables 19 and 20. Employment services proper. Taken from tables in the Employment Service Statistics, which depict activity during entire months.

Table 21. Number of persons participating services included in the activation rate, compiled by the Ministry of Employment and the Economy. Average figures at the end of each month. The types of services vary in time.

Table 22. Data on labour market training, taken from monthly labour market training statistics, compiled by the Ministry of Employment and the Economy. The figures in the table denote averages for whole months, except for the last column, ”on labour market training”, which gives average numbers of trainees on course on the reference date at the end of the months.

Table 23. Unemployment security. State compensations (basic unemployment allowance and labour market support) are the basic modes of security and earnings-related unemployment allowance is a form of unemployment insurance that is limited to members of an unemployment fund. Unemployed persons not entitled to them can obtain state compensation. For both types of benefit the applicant must be registered at an Employment and Economic Development Office. Labour market support is means-tested but it has not a maximum payment period.

A basic and an earnings-related unemployment allowance can be paid for a maximum period of 500 working days. Persons born in 1950–1954 and are over 59 or born 1955 or thereafter and are over 60 before maximum period has accrued and has been in employment at least 5 years during past 20 years can be paid an allowance until they are 65.

Yli 60 vuotias ennen vuotta 1950 syntynyt, laissa tarkemmin määritelty pitkään työttömyysturvaa saanut työtön työnhakija on oikeutettu työttömyyseläkkeeseen. Työttömyyseläkkeen saamisaikana tulee saajan olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa.

Taulukko 24: Muuttoliiketilasto. Lähde: Tilastokeskus, väestötilasto.

Taulukko 25: Työttömyysasteet eri maissa. Lähde: OECD, Main Economic Indicators.

A long-term unemployed person born prior year 1950 and over 60 years old can receive an unemployment pension under terms laid down by law. While in receipt of such a pension, person must remain a jobseeker at an Employment and Economic Development Office.

Table 24. Statistics on migration. Source: Statistics Finland, Population Statistics.

Table 25. Unemployment rates in some countries. Source: OECD, Main Economic Indicators.

4. LUOKITUKSET

Ammattiluokitus. Työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilastossa käytetään ammattitaitain laadittavissa tilastoissa luokitusta, joka perustuu taitotasopohjaiseen ISCO-luokitukseen (International Standard Classification of Occupations). Ammattiluokitus, Työ- ja elinkeinoministeriö, 2014.

Toimialaluokitus. Toimialaluokituksessa Suomessa käytetään kansainvälisesti sovittua luokitusta (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes, NACE). Vuodesta 2005 lähtien Toimialaluokitus TOL 2008, Tilastokeskus.

Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen työ- ja elinkeinokeskuksen alueeseen. Vuoden 2010 alusta lähtien Ahvenanmaa tilastoidaan erikseen aluehallintouudistuksen vuoksi.

Työnvälitystilaston alueelliset tiedot esitetään vuodesta 2006 lähtien kuntapohjaisina entisen toimistopohjaisuuden sijasta. Kuntapohjaisissa tiedoissa alueen tiedot lasketaan siihen kuuluvien kuntien summana. Kunnan tiedot perustuvat esim. työnhakijana olevan henkilön asuinkuntaan ja työnantajan ilmoittaman työpaikan sijaintikuntaan. Aikaisemmin käytetyt toimistopohjaiset tiedot perustuvat henkilön ja työnantajan asiointitoimistoon.

4. CLASSIFICATIONS

Occupational classification. The classification used in Ministry of Employment and the Economy's Employment Service Statistics is based on the International Standard Classification of Occupations (ISCO). Occupational Classification, Ministry of Employment and the Economy, 2014.

Industrial classification. NACE (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes) is used in Finland. From 2005 Standard Industrial Classification TOL 2008, Statistics Finland.

Until 2009 Ahvenanmaa (Åland) included into Varsinais-Suomi administrative district. From 2010 Ahvenanmaa (Åland) will be presented separately based on the revision of the administrative districts.

From 2006, regional data of Employment Service Statistics will be presented for each local authority rather than for each office, as used to be the case. In the data for the local authorities, information for the region in question will be jointly assembled for all municipalities included within the region. Data for a local authority will be based, for example, on the jobseeker's municipality of residence and the municipality in which the workplace is located as notified by the employer. The previously used data, which is office-based, rely on data supplied by the person's and employer's customer service agency.

Työpoliittinen Aikakauskirja

Kestotilaus:
kotimaa 27 €/vuosi, Pohjoismaat 32 €/vuosi,
Eurooppa 34€/vuosi.

Osoitteenmuutos: Vanha osoite

Peruutus

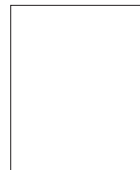
Tilaaajan nimi

Yritys tai yhteisö

Jakeluosoite

Postinumero ja toimipaikka

Asiakaspalvelu, puh. 020 450 05
faksi 020 450 2380
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi

Edita Publishing Oy
Myyntipalvelut

PL 800
00043 EDITA

Työpoliittinen Aikakauskirja

Työpoliittisen Aikakauskirjan tarkoituksena on edistää työpolitiikkaan liittyvää tutkimukseen ja asiantuntijuuteen perustuvaa keskustelua sekä tukea työ- ja elinkeinoministeriön strategiatyötä.

Ohjeita kirjoittajille

Työpoliittinen Aikakauskirja julkaisee kirjoituksia kolmessa osastossa: artikkeleita, katsauksia ja keskustelua sekä uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta.

Artikkeleita-osastossa julkaistaan tieteellisen artikkelin tyyppisiä, aiemmin julkaisemattomia esityksiä. Lähdeviitteet on mainittava. Alaviitteitä olisi kuitenkin vältettävä, viitteiden tulisi olla tekstissä. Artikkeleista tulisi toimittaa ½ liuskan pituinen englanninkielinen tiivistelmä. Lisäksi kirjoittajia pyydetään toimittamaan ammatti- ja koulutusnimikkeensä, sekä suomeksi että englanniksi. Työnantaja on myös mainittava. Ellei työnantajaa ole, ilmoita kotipaikkakuntasi.

Katsauksia ja keskusteluja-osastossa julkaistaan muita työpolitiikkaan liittyviä artikkeleita sekä kirjallisuusarvioita. Lähdeviitteiden käyttöä ei edellytetä.

Uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta-osastossa julkaistaan tutkimusten tiivistelmiä.

Artikkeleiden ohjepituus on enintään 15 liuskaa 1½ rivivälillä sekä katsauksia ja keskustelua-kirjoitusten 6 liuskaa.

Lähteet toimitetaan seuraavien esimerkkien mukaisesti:

Andreassen, T., Drange, I., Thune, T. ja Monkerud L. (2007) På vej mot integrert velferdsforvaltning? AFI-rapport 4. Oslo: Arbeidsforskningsinstituttet.

Valtakari Mikko, Hannele Syrjä ja Pertti Kiuru (2008). Julkisen työvoimapalvelun palvelurakenteen uudistamisen vaikuttavuus. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja. Työ ja yrittäjyys. 19/2008. Helsinki.

Schmid, G. (2002b), Transitional Labour Markets and the European Social Model: Towards a New Employment Pact, teoksessa: G. Schmid ja B. Gazier (toim.): The Dynamics of Full Employment. Social Integration through Transitional Labour Markets, Cheltenham, UK: Edward Elgar, 393–435.

Artikkelit on toimitettava sähköpostitse (heikki.raisanen@tem.fi tai annika.blomster@tem.fi). Excel- ja Word-kaaviot on toimitettava erillisinä alkuperäistiedostoina. **Kaavioissa ei saa käyttää värejä.**

Kirjoittajan tulee ilmoittaa myös yhteystietonsa (nimi, osoite, puhelin, fax, e-mail). Toimitus voi pyytää asiantuntijalausuntoja julkaistavaksi tarjotuista artikkeleista. Toimitus pidättää itsellään oikeuden lyhentää ja muokata artikkeleita julkaisua varten. Julkaistuista kirjoituksista maksetaan palkkio ministeriön ulkopuolisille kirjoittajille.

Työpoliittisen aikakauskirjan numeron 4/2014 aineiston määräpäivä on **10.11.2014**.

Painettu
ISSN 0787-510X
ISBN 978-952-227-015-3

Verkkojulkaisu
ISSN 1797-5085
ISBN 978-952-227-016-0

TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY